Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk

Korter-nr. 1120

տամնուհ · קינוק · Psalm. 119

կարգացի · [illegible] · [illegible] ի · կարդաւ

82, 175

Psalterium Armena lingua conscriptum

04922

S77

BIBLIOTHECA
REGIA
HAFNIENSIS

3. C 5. 2

Donum eruditissimi atq; amplissimi
uiri Claudij Puteani Consiliarij
Regij in suprema Curia
Parisiensi

ξ.

κλαύδιος πουτεανός.

կլաւդիոս պուտէանոս

Յոսէփ սկալիգեր.

J.C.S.

I

Ի Թվականիս. Հայոց. ռ. ժ. դ.
ամինեսմթ ոխսամթ ցիարգարդպիրս.
խնդրեցի զայսնորգիրս ի Հռոմ
Ի պետրոս փափուն և երետ հրամ
անշինելու. քարեխաւսութբ
այսկարտ ինալացսևայս. եպկնիս:
և իմգրայմ իտ սուլտանշայորդոյս

ԹԵ․ եկեալ ի գեղեցիկ նաւայ հա
նկիտ․ մայրայ քաղաքն․ որ կոչի վա․
նատիկ․ ի թագաւորութեն
Ե րելեմոն․ թուծին
ԹԵ․ չինեցաք զայսնորգիրս․ եզա
ս․ փոքր մեկնիչս սաղմոսացս․

Առաջաբանութի. Ուրբաթ...

Յորդորումն ի ճշմարտութե. և հրաժարումն ի...

Հակառակորդէ

Ա

ԵՐԱՆ...

եալ է այր որ ոչ գնաց ի խորհուրդ...

մպարշտաց ի ճանապարհ մեղա...

ւորաց ոչ եկաց և յաթոռս ժան...

տից նա յոչ նստաւ ։

Այլ յաւրէնս տն է նկամք նորա և
յաւրէնս նր. խորհեսցի նայ ի տուէ և ի
գիշերի. և եղիցի նայ որպէս ծառ որ
տնկեալ է ի գնացս ջուրց:

Որ զպտուղ իւր ի ժամու տացէ և
տերև նորա մի թափեսցի. և զամ զոր
ինչ արասցէ յաջողեսցի նմա:

Ոչ այսպէս են ամբարիշտք. և ոչ ա
նպէս այլ որպէս հողմ զփոշի՛ զի հոս
եւ ի վրերեսաց երկրի:

Վասն այսորիկ ոչ յարիցեն ամբարի
շտք ի դատաստան. և ոչ մեղաւորք ի
խորհուրդս արդարոց:

Քանզի ճանաչէ տր զճանապար

հս արդարոց · Ճանապարհ ամբ

արշտաց կորիցեն

Տուն ժ̃ է̃ ։ Հնորայ ցուցերկրորդին

տուքայլ ... համ ...

Մարգարէութիւն վ(ասն) ք(րիստոս)ի · և կոչումն հեթանոսաց

Բ· Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք · Ա ·

ժողովուրդք խորհեցան ի նունայնս

Յանդիման եղեն թագաւորք երկ

րի և իշխանք ժողովեցան ի միասին

վ(երայ) տ(եառ)ն և վ(երայ) օծելոյ նորայ ։

Խզեսցուք զկապանս նոցայ · և ընկ

եսցուք ի մէնջ զլուծ նոցայ ·

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի

զնոքաւք և տ(է)ր արհամարհեսցէ

նոսայ

Յայնժամ խաւսեսցի ընդ նոսայ.
բարկութ̅բ իւրով եւ սրտմտութ̅բ իւ
րով խռովեցուսցէ զնոսայ։

Ես կացի թագաւոր ինմանէ իվր̅
սիովնի լերին սրբոյ նորայ, ի պատմ
ել զհրամանս տն̅։

Տր̅ ասաց ցիս որդ՛ իմ ես դու եւ ե
ս այսաւր ծնայ զքեզ։

Խնդրեայ յինէն եւ տաց քեզ զհեթ
անոսս ի ժառանգութ̅ իքեզ. եւ իշխ
անութ̅ իքեզ զա̅մ ծագս երկրի։

Հովուեսցես զնոսայ գաւազանաւ
երկաթեաւ. որպէս զանաւթ բրուտի
փշրեսցես զնոսայ

Արդ թագաւորք զայս ի միտ առէ
ք խրատեցարուք ամենեքեան· որք
դատիք զերկիր:

Ծառայեցէք տն երկիւղիւ. և ցն
ծացէք առաջի նորայ դողութբ:

Ընկալարուք զխրատ նորայ· զի մի
բարկասցի տր· և կորընչիցիք ի ճան
ապարհացն արդարութե:

Ի ժամանակի որպէս բորբոքեսց
ի բարկութին նորայ:

Երանի ամենեցուն որք յուսաց
եալ են ի տր:

Հունք ծ դ [illegible] սաղմոս [illegible]
[illegible]

Մ[illegible] Գ

Տ̃Ր զի բազում եղեն նեղիչք իմ.
բազումք յարեան ի վ̃ր իմ:

Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ
թէ չիք փրկութ̃ի սորայ յաստ̃ծ իւր:

Այլ դու տ̃ր աւգնական իմ ես. փա
ռք իմ եւ բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ:

Ձայնիւ իմով ես առ տ̃ր կարդացի եւ
լուաւ ինձ ի լեառնէ ս̃բյ իւրմէ:

Ես ննջեցի եւ ի քուն եղէ. զարթէ
այ եւ տ̃ր ընդունելի իմ է:

Ոչ երկեացես ի բիւրաւոր զաւրաց
ն̃ց. որ շուրջանակի պատեալ պատե
ալ պաշարեին զինս:

Արի տ̃ր եւ փրկեա զիս ա̃ծ իմ զի դո

և հարեր զամենեսեան որք էին ընդ
իս թշնամութեբ ի տարայպարտուց
զատամունս մեղաւորաց փշրեցես
Տեառն է փրկութի ի վերայ ժողով
.դ. րդեանքո աւրհնութի քո :

[illegible]

Ի կարդալ իմում լուար ինձ ած-
րդարութե · ի նեղութ
ենէ ինձ անդորր արարեր · ողո
րմեա ինձ և լուր աղաւթից իմոց :
Որդիք արդկան մինչև յերբ էք խ
ստայ սիրտք · ընդէր սիրէք զնայնու
թի և խնդրէք զստութի :
Ծաներուք զի սքանչելիս արար
տր սրբոյ իւրում · և տր լուիցէ ինձ իկ

արդ այլ իմ ումառնայ ։

Բարկանայք և մի մեղանչէք զո
րինչ ասէք ի սիրտս ձեր․ յանկողինս ձեր Զղջացարուք ։

Մատուցէք պատարագ արդարու
թեան և յուսացարուք ի տր

Բազումք ասեն թէ ո ցուցէ մե
զ զբարութիւն իւր․ նշանեցաւ առ մե
զ լոյս երեսաց քոց և տու ուրախութ իւն ի սիրտս մեր ։

Ի պտղոյ ցորենոյ գինոյ ձիթոյ իւր
եանց լցուցեր զմեզ ։

Խաղաղութ եւ յայսմ միանգամայն ննջեսց
ուք և զարթիցուք զի դու տր միայն
առանձին յուսով բնակեցուցեր զմեզ ։

 ․ե․

Բանից իմոց ունկն դիր տր և իմացիր աղաղակի իմ ։

Հայեաց ի ձայն աղաւթից իմոց
թագաւոր իմ եւ ած իմ :
Ես զքեզ աղաղակեմ տր. ընդ առաւաւ
տոս լուիցես ձայնի իմում. ընդ առա
ւաւտոս պատրաստ եղեց յանդիմ
ան լինել առ քեզ .
Ոչ թե դու ած կամիս զանաւրէնո
ւթի և ոչ բնակին առ քեզ չարք. մի
անաւրէնք բնակեսցեն առաջի աչ
: աչքոց
Ատեցեր զամենեսին որ գործեն զանա
նաւրէնութի. կորուսանես զամենեան
եսեան որ խաւսին սուտ :
Զայր արիւնահեղս և զնենգաւորս

պեղծ առնես դու Տր̄ · այլ ես ըստ բա
զում ողորմութե̄ քո · մտից ի տուն քո
երկիր պագից ի տաճար սբ̄ քո երկի
ւղիւ քո :

Տր̄ առաջնորդեա ինձ արդարու
թե̄ քում · վասն թշնամեաց իմոց
ուղիղ արայ · առաջի իմ զճանապ
արհս քո :

Զի ոչ գոյ ի բերան նոցա̄ · ճշմարտ
ութ̄ իւ սիրտք նոցայ նանրէալքեն
Որպէս գերեզման բացեալ · կոկորդ
նց̄ա լեզուաւք իւրեանց · նենգաւոր
քեղեն :

Դատեա զնոսայ ա̄ծ · զի անկցին

ի խորհրդոց սրտից իւրեանց· ըստ բ
ազում ամբարշտութե նց̃ մերժե
ա զնս̃· զի դառնացուցին զքեզ:
Ուրախ լիցին ամենեքեան որ յուս
ացեալ են ի քեզ· յաւիտեանց ցնծ ա
սցեն· ե բնակեսցես դու ի նոսայ:
Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուա
ն քո· զի աւրհնեսցես դու զարդարն
տր̃ որպէս զինու հաճութե քո պսա
կեցեր զմեզ:

Տունք· Ժ· Բ̃· Ի կատարած· ի վերայ· ութերորդաց·
սաղմոս· ի դաւիթ:

վարդապետութի· խոստովանութե:
Տր̃ մի սրտմտութե քո յանդիմա

ներ զիս եւ մի բարկութ̃բ քով խրա
տեր զիս :

Ողորմեա ինձ տր̃ զի հիւանդ եմ
եւ բժշկեա զանձն իմ. զի խռովե
ցան ոսկերք իմ :

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ եւ դու
տր̃ մինչեւ յերբ :

Դարձ տր̃ եւ փրկեա զանձն իմ.
կեցո զիս տր̃ վասն ողորմութ̃ե քում:

Զի ոչ որ է որ ի մահու յիշէ զքեզ
ամ ի դժոխս որ խոստովան առնից
ի նա քեզ :

Վաստակեցի ես ի հեծութ̃ե իմ
ումեղ՝ լուացի զամենայն գիշերս

զմահիճս իմ և արտասուաւք իմովք
զանկողինս իմ թացի:
Խռովեցաւ ի սրտմտութենէ ակն ի
մ. մաշեցայ ես ի վերայ ամենայն թշ
նամեաց իմոց:
Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան.
որ գործէք զանաւրէնութ͞ի:
Լուաւ տ͞ր ձայնի լալոյ իմոյ. լու
աւ տ͞ր աղաւթից իմոց և տ͞ր զխնդրու
ւածս իմ ընկալաւ:
Ամաչեսցեն և խռովեսցեն յոյժ
ա͞մ թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ա
մաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի
և խռովեսցին:

Տունք ճ՟. գուրբխան. իզ՟. սաղմոս. վասն քու սայորգ
ոյ. եւ մանեայ: վա՟ տէն:

Մարգարէութիւն. դաւթի. կոչումն հեթանոսաց

Տ ած իմ իքեզ յուսացայ փրկե
այզիս եւ յամ հալածչաց իմոց ապր
եցոյզիս

Գ ուցէ երբեք յափշտակիցէ ոպ՟
առիւծ զանձն իմ ոչ ոք իցէ որ փրկի
ցէ եւ ոչ այն որ ապրեցուցանիցէ:
տր ած իմ թէ արարի զայս թէ իցէ
նանաւրէնութիւնք իձեռս իմ:
Թէ հատուցի երբեք այնոցիկ որ
հատուցին ինձ չարանկեաց եւ եւս
թշնամեաց իմոց ընդունայն.
Հ ալածեսցէ ապայ թշնամին զանձն

ձնիմհասցեևկոխիցեյերկիրզկեա

նսիմևզփառսիմիհողընակեցուսցէ

Ա րիտ̅րբարկութ̅բքով․ ևբարձր

լերիսպառելթշնամեացիմոց ։

Զ արդիր տ̅ր ա̅ծ իմիհրամանս

քոզորպատուիրեցեր ևժողովք ժող

ովրդոցշուրջեղիցինզքեւ ։

Վ ասնայսորիկիբարձունս դար

ձ տ̅րևտ̅րդատիզժողովուրդսիւր ։

Դ ատարայինձտ̅րըստարդարու

թ̅ե իմումըստ ամբծութ̅ե իմում

որէյիս

Կատարեսցինչարիք իվ̅րմեղաւոր

ացևաջողեսցեսդուարդարոյն ։

Որ քննես զսիրտս եւ զերիկամունս
ած արդար յիրաւի են ինձ աւգնութի
յայ որ ապրեցուցանէ զայնոսիկ որ
ուղիղ են սրտիւք ։
ԱԾ դատաւոր արդար հզաւր
եւ երկայնամիտ · որ ոչ ածէ զբարկու
թի իւր զաւր հանապազ ։
Ապա թէ ոչ դառնայք առնայ զս
ուր իւր սրէ ըն եւ զաղեղն իւր լարեալ ·
ի նմայ պատրաստեալ է զանաւթս ·
մահու եւ զնետս իւր այրեցելովք եգ
ործեալ ։
Ահաւասիկ երկնեաց զանաւրէն
ութի · յղացաւ զցաւս եւ ծնաւ զանի

րաւութբ ։

Գուբզորփորեացևպեղեացինոյ
ն անկցինիխորխորատզորևգործեց
Դարձցինցաւքիգլուխնր· իվե գա
գաթան նորայ· անաւրէնութիք
իւրիջցեն
Խոստովանեղեցտն ըստարդարու
թեննրսաղմոսասացիցանուանտն
Ը բարձրելոյ ։

վասնհնձանաց ։

ՏՐ տր մերզի սքանչելիէ անուն
քոիվրյամենայներկրի ։
Համբարձաւմեծվայելչութիքո
իվերոյքանզերկինս· իբերանոց մա

նկանց ուղայոց ըստրնդիացոց · Հա
ստատեցեր զաւրհնութի ։

Վասնթշնամեացքոցտր · զիեղծի
թշամին և հակառակորդն ։

Տեսից զերկինս զգործս մատանցք
ոցզ լուսին և զաստեղս զոր դու հա
ստատեցեր ։

Ովէմարդ զի յիշես դու զնայ կամ որ
դի մարդոյ · թէ այց ինչ արանցես
դու նմայ ։

Փ ոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա յքա
զհրեշտակս քո · փառաւք և պատ ու
աւք պսակեցեր զնայ · և կացուցեր զ
այ ի վերայ ամ ձեռայկերտաց քոց ։

Զամ̃ինչ հնազանդ արարեր ին
երքոյ ոտից նր̃ զխաշինս եւ զարջառն եւ
զամենայնինս :
Եւ սեւզերեւվայրիս զթռչունս երկ
նից զձկունս ծովու որ շրջին ընդ շա
ւիղս ծովու :
Թ̅ Տ̃Ր տ̃ր մեր զի սքանչելի է անուն
քո ի վերայ ամ̃ երկրի : Տունք. Թ. գէ.
դս. իր. իկմ̃ճ
վ̃ն գաղտնեան որդոյն Սաղ̃ Դ̃թի
ւ թգուց թեմնաունում նեւ ի թշնամեացն ջնջմ
Խոստովանեցայց քեզ տ̃ր ընդ բոլորով սրտ
իւ իմով պատմեցից զամ̃ սքանչ
ելիս քո Ուրախ եղէց եւ ցնծացայց
ի քեզ սաղմոս ասացից անուան տ̃ն
բարձրելոյ :

Ի դառնալըն ետս թշնամեաց իմոց.
տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց
Արարեր զդատաստան իմ և զի
աւունսմ նստար յաթոռ դատաւորա
րդարութե
Սաստեցեր ի հեթանոս և կորեաւ
մբարիշտ զանուան նոցայ ջնջեցե
ր յաւիտեանս յաւիտենից և թշնամ
ոյն զէնն պակասեաց մինչ ի սպառ :
Զ աղաքս յաւիրեցեր. և կորեաւ
իշատակն ոցյ աղաղակաւ :
Ա Տ կայ և մնայ յաւիտեանս պ
ատրաստ արար զաթոռ իւր. ի դատ
աստանի :

Ինքն դատի զաշխարհս արդարու
թբ և զժողովուրդս իւր ուղղութբ:
Եղեւ տր ապաւէն տնանկի. աւգն
ական ի նեղութե. ի դէպ ժամանակի
Յուսասցին ի քեզ ամենեքեան ոյք
խնդրեն զանուն քո. զի ոչ թողեր զա
յնոսիկ որ խնդրեն զքեզ տր:
Սաղմոս ասացէք տն որ բնակեալն
է ի սիովն. պատմեցէք ի հեթանոս

զփառս նորայ.

Ի խնդրել զարիւն նց յիշեաց եւ ոչ մ
ոռացաւ տր զաղաւթս տնանկաց.
Ողորմեա ինձ տր եւ տես զխոնարհ
ութի իմ ի թշնամեաց իմոց՝ որ բարձ

րարարերգչիս ի դրանց ի մահուանն

Որպէս պատմեցից զա̄մ աւրհնու-

թ̄իս քո ի դրունս դստեր սիոնի · եւ ցն-

ծացայց ի փրկութ̄ե քում :

Ընկլան հեթանոսք յապականու-

թ̄ե իւրեանց զոր արարին որոգայթ

զոր թագուցին առցէ զոտս նոցայ ·

Ճանաչի տ̄ր առնել զդատաստան

իւր · եւ ի գործս ձեռաց նոցայ · կապ-

եսցին մեղաւորք :

Դարձցին մեղաւորք անդրէն ի դ-

ժոխս · եւ ա̄մ հեթանոսք որք մոռա-

ցան զա̄ծ :

Ոչ ի սպառ մոռանայ տ̄ր զաղքա-

տն · համբերութ̅ի ի տնանկաց ևմի
կորիցէ իսպառ :

Արի տր̃ ևմի զաւրասցի մարդ · դա
տեսցին հեթանոսք առաջի քո :

Կացոյ տր̃ աւրէնսդիր ի վր̃նց և ծան
իցեն հեթանոսք թէ մարդիկ են :

Ընդէր տր̃ կացեր ի հեռաստանեա
նտես արարեր դեպ նեղութ̅ե ժ̃մկի

Յամբարտաւանել ամբարիշտի ա
յրի աղքատ · արգելցին ի խորհուրդ
սիւրեանց զոր և խորհեցան :

Զի գովի մեղաւորն ի ցանկութ̅ի
անձին իւրոյ · որ զրկեն և նայ գովի ·
Իսկ ընդէր բարկացուց մեղաւորն

զա̃ծ. ըստ բազում բարկութե̃ իւրո
ւմ թե ոչ խնդրի

Ոչէ՛ ա̃ծ առաջի նորա պղծեն
ճանապարհք նորա յա̃մժամ:

Բարձեալ են իրաւունք երեսաց
նր̃ իւր̃ ա̃մ թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ

Ասաց ի սրտի իւրում թե ոչ սաս
անեցայց յազգէ յազգ, առանց չարի

Անէծք եւ դառնութե̃ ի լի եւ նենգու
թե̃ ի լի է բերան նորայ եւ ի ներքոյ լէ
զուի նորայ ցաւք եւ վաստակ:

Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծ
ի գաղտնի սպանանել զամբիծն

Աչք նորայ ի տնանկս հային վար

անի ի գաղտնիս. որպէս առիւծ իմ
որւոջ իւրում :
Վարանի յափշտակել զաղքատ
նյափշտակել զաղքատն և ձգել զնյ
Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ
զնոսայ խոնարհեսցի և անկցի ի տի
ել իւրում ի վերայ տնանկաց :
Ասաց ի սրտի իւրում. թէ մոռա ց
աւա̄ծ. դարձոյց զերեսս իւր զի մի
տեսցէ իսպառ :
Արի տ̄ր ա̄ծ իմ. բարձրեսցի ձե
ռն քո և մի մոռանար զտնանկս ::
Իսկ ընդէր բարկացուցամբարիշտ
ն զա̄ծ զի ասաց ի սրտի իւրում թէ

եոչքննի ։

Տեսանես զնայ՛ իցաւս եւ խորտմտո
ութի հայիս ի քեզ թողեալ աղք
ատն եւ որբոյն դու եսաւգնական ։
Խ որտակեսցի բազուկ մեղաւորին
եչարի խնդրեսցին մեղք նորեն յ միգ տցե
Տրթագաւորյաւիտեանս յաւիտե
նի ցկորիցեն հեթանոսք յերկրենց ։
Զ ցանկութի տնանկաց լուաւ
տրիպատրաստութի սրտիցնոցայ
հայեցաւունկնքո ։
Դ ատառնե որբոյն եւտնանկի զի
մի եւս յաւելուցու մարդ ի մեծ աբա
ննել ի իւրում ի վերայ երեսացերկրի ։

Տաւնք․ խ․ մղմն դաւիթ․ Յաղթութե
աւրհնութի․ որվ մտյծգնին․

տրյուսացայ որպէս ասից
ցանձնիմ․ փոփոխեցայ ի լեր
ինս որպէս ծնծղուկ ։

Զ իահայ մեղաւորք լարեցին զա
ղեղունս իւրեանց․ պատրաստարա
ինզնետս իկապարծս․ ձգել ընդխ
աւարայնոց իկոյ քուղիղ ենսրտիւք․

Զ իզոր դուն չինեցեր աւերեցի
նիսկ արդարն զխարար ։

Տր իտաճար սքիւրում տրյերկինա
յաթոռ քւրում ։

Ա չք նրյ իտնանկս հայինարտ
անսուն քնրքննեն զորդիս մարդկան

Տր քննէ զարդարն եւ զամբարիշտն

որ սիրէ զմեղս ատեայ զանձն իւր ։

Տեղասցէ ի վերայ մեղաւորաց որո

գայթ հուր եւ ծծումբ այս՝ մրրիկ

բաժին բաժակի նոցայ ։

Արդ՛ար է տր զարդարութի սիրէ

զուղղութի ի տեսանեն երեսք նորայ ։

չարայխաւսութիւն զմեղաւորացն մարգարէութիւն․ ծ ա

քի գալ ըստեանն ․ Տնք ․ ը ․ մղմ ․ իվըրութերրորդացն

Ապրեցո զիս տր զի նուաղեաց սբ

նուաղեցին ճշմարտութիւնք յորդո

ց մարդկանէ ։

Ի նանիրս խաւսեցաւ՛ այր ընդ ընկե

րի իւրում․ շրթամբք նենգաւորաւ

ք սրտէ ի սիրտ խաւսեցան ։

Սատակէտ՜ր զա՜մ շրթունսննենգաւո
ւորս. եզ լեզումեծաբանս :
Որքասացինզ լեզումերմեծս աս
րասցուք. եշրթունք մերառմեզէնո
ևարդմերովէտ՜ր :
Վասնտառապանացաղքատինեւ
հեծութե. տնանկին այժմյարե
եաց ասէտ՜ր. եդիցզփրկութի իմէ
համարձակեցայց՛ինոսայ :
Բանքտ՜ն բանքսբ՜ ոպ՜ զարծաթ
ընտրեալեւփորձեալ յերկրէ՛սրբեա
լեպարզեալեւթն պատիկի հողո
Դուտ՜ր պահեսցեր զմեզ՛ եւպահեսցե
ուսցեսյազգէայսմանէմինչևյաւիտեն

Շ ուրջանակի ամբարիշտք շրջին ըս
տ բարձրութե քում . մեծ արասցե
ս դու զորդիս մարդկան

ի կատարած սաղմոս ի դաւիթ
թշնամեացն. ի վճարտնելն ակնկալութե ի քն   ԺԲ

Մ ինչև յերբ տր մոռանաս զիս ի սպա
ռ. մինչև յերբ դարձուցանես զերե
ս քո յինէն :
Մ ինչև յերբ դնեմ զխորհուրդս յան
ձն իմ և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս :
Մ ինչև ցյերբ բարձրանայ թշնամ
ին իմ ի վր իմ նայեաց և լուր ինձ տր ած իմ
Լ ուսաւորա տր աչաց իմոց. զի մի եր
բեք ննջեցից ի մահ
Մ ի ասիցէ թշնամին իմ թէ յաղթե

իցն մայ կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն

թէ ես սասանեցայց

Ես յողորմութիւն քո յուսացայ

ցնծասցէ սիրտ իմ ի փրկութեան քում

ԺԳ Եւ օրհնեցից զՏէր բարերարին իմ:

Ի կատարած. սաղմոս դաւթի. Ապըսաւանութիւն չա րայգործացն եւ ակնկալութիւն ի գալըստեանն.

Ասաց անզգամն ի սրտի իւրում

թէ ոչ գոյ Աստուած

Ապականեցան եւ պղծեցան յան

աւրէնութեան իւրեանց եւ ոչ ոք է որ ա

ռնէ զքաղցրութիւն.

Տէր յերկնից նայեցաւ յամ որդիս մար

դկան տեսանել թէ իցէ՞ ոք իմաստ

ուն որ խնդրիցէ զԱստուած:

Ամենքեան խոտորեցաք իմիա
սին եւ անպիտանացաք :

Ոչ ոք էր որ առնէր զքաղցրութ̅իւն եւ չէր ոք
մինչեւ իմի

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան.
որ գործեն զանաւրէնութ̅ի :

Որք ուտէին զժողովուրդ իմ ո̅պ կեր
ակուր հացի եւ առ. ա̅ծ ոչ կարդացին

Անդ երկիցեն զերկիւղ ուր ոչ իցէ ե
րկիւղ զի տ̅ր է յազգս արդարոց :

Զխորհուրդ աղքատի յամաւթ
արարին զի տ̅ր յուսանուն նորայ

Ո՛ տացէ ի սիոնէ զփրկութ̅ի ի՛սր̅ի̀ ի
դարձուցանել տ̅ն զգերութ̅ի ժողովր

դեանն իւրոյ· ցնծասցէ յակովբ եւ ուր

ախ եղիցի իսրայէլ :

ժդ̃

Տունք ե̃ · գոբղաս ըբեկատարած սաղմոս դաւթի

· Յաղագս բարւականութեն կատարելութե

Տ ովկացցէ ի խորանի քում կա

մ ով բնակեսցէ ի լեառն սբ̃ քո

Որ գնայ ամբիծ գործէ զարդարու

թի խօսի զճշմարտութի ի սրտի

իւրում :

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզաւ իւրով եւ

չար ընդ ընկերի իւրում ոչ արար

Նախատինս ի մերձաւորաց նայ

ոչ առնու · արհամար հեալ առաջ

ի նորա չարայգործ :

Զերկիւղածս տն̃ փառաւորան

եւորերդնուընդընկերի իւրում եւոչստէ

Զ արծաթ իւր ի վարձու նայոչ

ետ·կաշառ ի վերայ իրաւանցն այոչ

առնուորզայս արասցէնա յմի սասա

նեսցի յաւիտեան :

մ̃ղ̃աւորոնք·զ̃յարծանագրի·

խնդրութ̃ի̃·եկեղեցեացքի յարութ̃ի̃ն· ԺԵ

Պ ահեայ զիս տ̃ծ·զի ես ի քեզ յուս

ացայ·ասացի տ̃ն տ̃ր՝ իմ ես դու եւ բա

րիքիմ ինձ ի քէն են :

Ս րբոց քոց որ են յերկրի քում·սքան

չելի արար երզ ա̃մ կամս իմ ի նոսա

Յ աճախեցին հիւանդութիւնք նց̃

յետ այսորիկ ապա պայ վաղ վաղեցին·

Ո չ ժողովեցայց ՝ի ժողովս նոցայ

արեանց եւ ոչ յիշեցից զանուանս նոցա
ի շրթունս իմ :

Տէր բաժին ժառանգութեան իմոյ եւ բ
աժակի իմոյ. դու ես որ այարեն դար
ձուցանես զիմ ժառանգութիւն յիս :

Վիճակք ելին ինձ ընտրընտիրս. եւ
Ճակ ժառանգութիւն իմ հաճոյ եղեւ ինձ

Աւրհնեցից զՏր որ իմաստուն ար
արզիս. մինչ ի գիշեր ես խրատեցի
ն զիս երիկամունք իմ

Յառաջագոյն տեսանեի զՏր առ
աջի իմ յամենայն ժամ զի է ընդ աջմէ իմ
է զի մի սասանեցայց :

Վասն այսորիկ ուրախ եղեւ սիրտ

իմ. և ցնծացաւ լեզու իմ. և ևս և մարմ
ին իմ բնակեսցէ յուսով:

Զի ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս
և ոչ տացես սրբոյ քում տեսանել զ
ապականութի:

Ծանուցեր ինձ զճանապարհս կեն
աց. լցուցեր զիս ուրախութբ երեսա
ց քոց. ի քաղցրութենէ և վայելչութե
աջոյ քում մինչ ի սպառ:

Տունք ծա. աղաւթք դաւթի
կատարեալ աղաւթք ինքն աղաւթ վասն փրկութե անձին ժզ

Լուր Տր արդարութե. և նայեաց ի
խնդրուածս իմ. ունկն դիր աղաւթ
ից իմոց զի ոչ շրթամբք նենգաւորաւք
Յերեսաց քոց իրաւունք իմ ելցեն
և աչք իմ տեսցեն զուղղութի:

փորձեցեր զսիրտ իմ եւ քննեցեր ի գի
շերի, փորձեցեր եւ ոչ գտաւ յիս
անիրաւութ̃ի :

Մ իխաւսեսցի բերան իմ զգործս որ
դոց մարդկան վ̃ս բանից շրթանց ք
ոց ես պահեցի զճանապ̃րհս խիտ̃ :
Հաստատեայ զ շաւիղս իմ ի ճանա
արհի քում զի մի իգայթ աղկեսցին
գնացք իմ

Եսառ քեզ տ̃ր կարդացի, զի լուար
ինձ ա̃ծ խոնարհեցո յաւ իս զունկն
քո եւ լուր բանից իմոց :

Սքանչելի արարեր զողորմութ̃իս
քո՛ ո փրկես զայնոս ի կոյ. քյուսացեալ

ենիքեզ յանցանեոր հակառակ կա

ն աջոյքո :

ւպահեայզիս որպես բիբականի հո

վանի թեւոցքոյ ծածկեցերզիս յե

րեսաց ամբարիշտաց/ոյք տառապ

եցուցինզիս :

Թշնամիք զանձնիմ պաշարեցի

ն իճարպսիւրեանցարգելան. եբե

րանքնց խաւսեցան զամբարտաւ

անութի:

Մերժ եցինզիսևայժմ դարձեայ

պատեցանզինև. յաչե դնինխոնարհ

եցուցանել զիսյերկիր :

համարեցանինձ որպես առիւծ զ

խպատրաստէ յորս՝որպէսկորիւնա

ռիւծոյզինստիդարանեալ ։

Արիտրժամանեայնցևխափանա

եայզնսփրկեայզանձնիմամբար

շտացիսրոյևիձեռացթշնամոյն ։

Տր կորո՛յ զնսյերկրէ բաժանեայ

ևխաբանեայզնսյիկեանսիւրենց ։

Գաղտնաւքաւք լցան որովայնք

նոցայ յագեցան կերակրաւք ևթո

ղինզմնացուածսատղայոցիւրենց ։

Եսարդարութբերևեցայցյերես

ացքոցյագեցայցյերևելփառ̄քոց

Տունք ժ̄ էգոյքղաս.ճ̄ը̄. իկատարած իվերայ պատեր

աղմոզնահատակիծառայիտնդաւթի. Զ որխաւսա

եցաւընդտնզբանսաւրհնութե յաւուր յորումփրկեց

զնայտրիձեռացթշնամեացևիձեռաց սաւուղ

և ասէ

գոհութն գաւթի. և մարգարէութն քն գալ ընտրեա
և համբարձմանն

Սիրեցից զքեզ տր աւրու
թիւն. տր հաստատիչ իմ
ապաւէն իմ և փրկիչ իմ:

ԱԾ աւգնական իմ և եյուսամ
ի նայ ապաւէն իմ եղջիւր փրկութե
ընդունելի իմ է:

Աւրհնելով կարդացից զտր և ի
թշնամեացիմոց ապրեցայց:

Շուրջ եղեն զինև երկունք մահու և
ուխք անաւրէնութե խռովեցուցին
զիս

Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զ
իս և ժամանեցին ինձ որոգայթ մհ:

Ի նեղութե իմում ես առ տր կարդա

ցի, և առ այ̄ծ իմ աղաղակեցի ։

Լուաւ ինձ ի տաճարի ս̄բյ իւրմէ

ձայնի աղաւթից իմոց և աղաղակ

իմ առաջի նր̄, մտցէ յականջս նր̄ ։

Խռովեցաւ և դողաց երկիր. և հիմո

ւնք լերանց սասանեցան և խռովեցա

անզի բարկացաւ ի վր̄ նց̄ այ̄ծ ։

Ել ծուխ ի բարկութենէ նր̄ և հուր

յերեսաց նր̄ բորբոքեցաւ, և փայլա

տակունք հատան ի նմանէ ։

Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և մէգ

ի ներքոյ ոտից նորայ ։

Ել ի քերովբէս և թռաւ. սլացաւ նա

ի թևս հողմոց ։

Եդզխաւար իծածկոյթիւր, և շ
ւրջ զնովաւ ենյարկիւր. ևխաւարա
ւր նջուրք մինչև յամպս աւդոց:

Իփայլատակէն նոցայ առաջի նոր
այամբք անցուցին զկարկուտ ևզկ
այծակունս հուր:

Որոտեաց տ͞ր յերկնից ևբարձրեա
լնետզձայն իւր. իկարկուտ ևիկայ
ծակունս հուր:

Առաքեաց զնետս իւր ևցրուեաց
զնոսայ յաճախեաց զփայլատակո
ւնս իւր ևխռովեցուց զնոսայ:

Երևեցան աղբիւրք ջուրց ևյայտ
նեցան հիմունք աշխարհի:

Ի սաստեքումմ տր եւ իշնչել հոգոյ

բարկութեքո :

Առաքեաց ի բարձանց եւ ընկալ

աւ զիս ընկալաւ զիս ի ջուրց բազմաց

Փրկեսցէ զիս տր իթշնամեաց իմոց

հզաւրաց եւ ատելեաց իմոց զի հզաւ

րեցին քան զիս :

Ժամանեցին ինձ յաւուրք չարչար

անաց իմոց. եղեւ տր հզաւրիչ իմ եւ

հան զիս անդոյրր, եւ փրկեսցէ զիս

տր զի կամեցաւ զիս :

Հատուսցէ ինձ տր ըստ արդարութե

իմում ըստ ամբծութե իմում հատուս ցէ ինձ

Ես պահեցից զճանապարհս տ

Եւ ոչ ամբարիշտեցայ յա̃յ իմմէ :

Ամենայն իրաւունք նորա առաջի իմ
են. զարդարութիւն իւր ոչ հեռացան յինէն
Եղէց ես անարատ ընդ նմա. զգուշա
ցայց յանօրէնութենէ իմմէ :
Հատուսցէ ինձ տր̃ ըստ արդարու
թե̃ իմում. ըստ սրբութե̃ ձեռաց իմ
ոց առաջի աչաց իմոց
Ընդ սրբոյ սր̃բ եղիցես ընդ առն ամ
բծի ն ամբիծ եղիցես ընդ ընտրի ընտիր ը
րեալ լիցես եւ զթիւրն կործանեցես
Դու զժողովուրդս խոնարհս կեց
ուցանես. եւ զաչս ամբարտաւանից
դու խոնարհեցուցանես :

Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ ..
տ̄ր ա̄ծ իմ լոյս արարայ ինձ ի խաւարի : :
Քեւ փրկեցայց ի փորձութենէ ա̄վ
իմով անցից ընդ պարիսպ.
Ա̄Ծ իմ անբիծ են ճանապարհ
ք քո. եւ բանք տ̄ն ընտրեալ են, եւ ապա
ւէն ամենեցուն որ յուսան ի նա ::
Վ ասն զի ով է ա̄ծ բաց ի տ̄է կամ ով ա̄
ա̄ծ բաց յա̄յ մերմէ
Ա̄Ծ իմ որ զգեցուցեր ինձ զաւր
ութի եւ եդեր յանբիծ ութե զճանա
պարհս իմ :
Հաստատեցեր զոտս իմ ոպզ եղջեր
ւի եւ ի վ̄ր բարձանց կացուցեր զիս ::

Ուսուրեր զձեռս իմ պատերազմի և
արարեր զբազուկս իմ որպէս զաղեղն
Հաստ. և ետուր ինձ պաշտպանու
թի փրկութե քո :
Աջ քո ընկալաւ զիս և խրատ քո կա
կանեաց զիս ի սպառ. և խրատ քո ուսու
ցէ զիս
Ընդարձակեցեր զգնացս իմ ի ստո
րեւ իմ. և ոչ տկարացան շաւիղք իմ :
Հալածեցից զթշնամիս իմ և հասից
ցնոցայ և ոչ դարձայց ի նոցանե. մի
նչև սպառեցից զնոսայ :
Նեղեցից զնոսայ զի մի իկարասցե
նկեանկ և անկցին ի ներքոյ ոտից իմ

Ո՛ զգեցուցեր ինձ զաւրութի՛ ի պա
տերազմ զհարուցեալսն ի վ̅րի մ ի ներ
քոյ իմ արարեր.

Զ թշնամինիմ հալածականա
րարեր եզատելիս իմ սատակեցեր:

Ա ղաղակեցին եւ ոչ ոք էր որ փրկէր
զնո̅յ կարդացին առ տ̅ր եւ ոչ լուաւ նց̅

Մ անդրեցեր զնո̅յ որպէս փոշի առ
աջի հողմոյ. որպէս կաւ գուէ հացկո
խեցից զնոսայ:

Փ րկեցեր զիս տ̅ր ի հակառակութե
նէ ժողովրդոց. եւ կացուցեր զիս գլու
խ հեթանոսաց:

Ժողովուրդ զոր ոչ գիտէի ծառայեա

ացինձ. և ի լուր ականջաց լուան ինձ.

Որդիք աւտարաց ստեցին ինձ. ո

րդիք աւտարաց մաշեցան և կաղաց

ան ի շաւղաց իւրեանց :

Կենդանի է տ͞ր և աւրհնեալ է ա͞ծ և

բարձր եղիցի ա͞ծ փրկութ͞ե իմոյ :

Ա͞Ծ որ խնդրես զվրէժ իմ. և հնա

զանդ առնես զժողովուրդս ընդ ինև :

Փրկիչ իմ ի թշնամեաց իմոց բարկ

ացողաց յանցանէ որ յարուցեալ է

ն ի վերայ իմ բարձրարարեր զիս. և յ

առնէ յանիրաւէ փրկեցեր զիս :

Վ͞ն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ ի

հեթանոսս. և անուան քում սաղմո

ասասցից:

Մեծ արարերգփրկութին թգրինո

րայառնել ողորմութի ընդաւծելո

յննորայ ընդդաւթի և ընդ զաւակ

ինորայ յադեմինչևյաւզ գ:

Աւրհնութի. մովսէսիև որդոցնիշի.

յորժամ եւան ի յանապատն և առեալ մարիամ մա

գարէ զդմբուկն իձեռինկաքաւերևասեր::

Աւրհնեսցուք զտէր զի փառաւ

ւքեփառաւորեալ:

Զ Հեծեալսևզերիվարսընկեցի

ծովաւգնականընդդեալի իմտրև

եղևինձիփրկութի:

Սայեիմածևփառաւորաւնեմզա

ա ա͞ծ հաւր իմոյ եւ բարձրացուցից զն͞ա

Տ͞ր խորտակէ զպատերազմունս

եւ տ͞ր է յոյս անուն նորա :

Զ ընտիրս արանց եւ զ ընտիրս ս

պառազլխաց· զկառսն եւ զերիվարսն

զա͞մ զզ͞րութ իւ իւրեանց ընկեց ի ծով

Ծովն ածկեաց զնոսա· ընկղան յ

անդունդս խորոց իբրեւ զվէմ :

Աջ քո տ͞ր փառաւորեալ է զաւրու

թբ իւրով· եւ աջ քո տ͞ր խորտակեաց

զթշնամիս քո

Եւ մեծութ͞բ փառաց քոց մանրեց

եր զհակառակորդս քո· առաքեցեր

զբարկութ͞ իս քո մտութ͞ եքո եւ եկեր

սայորպէս զեղեգն ։

Յոգիզաւրութե սրտմտութեքոպ
ատառեցան ջուրք դիզան կացին որպ
պարիսպ քարեա, ջուրք ծովուն եւպ
աղեցան դիզանալիք ջուրցք իմէջ
ծովուն ։

Ասացթշնամին, ասեհալածեց
իցհասիցհարից․ բաժանեցայց զ
աւարն լցուցից ինցանեզանձնիմ
Իսուրիմարկիցզնոսա, ․տիրեսցէ
ներարձրասցիիվերա նոցայաջիմ ։
Առաքեցերզհողմնքո եւծածկե
ացզնոսայծով․ ընկղ ղմեյան եւիջ
ինորպէսկապարիջուրսսաստիկս ։

Ո՞ նման է քեզ յա̃ծս տ̃ր. կամ ո՞ նմ
ան է քեզ փառաւորեալ ի սբ̃ս:
Սքանչելի փառաւորեալ որ առնե
սքանչանս եւ զարուեստս. ձգեցեր զձ
եռն քո եւ եկուլ զնոսա յերկիր:
Առաջնորդեցեր արդարութ̃բ ժո
ովրդեան քո. այսմ զոր եւ փրկեցեր:
Եւ մխիթարեցեր զնոսա զաւր
ութ̃բ քո՛ ի բանակա կեղ տո սրբութե
քո. լուան ազգք եւ բարկացան եւ երկո
ւնք կալան զբնակիչս փղշտաց̃
Յայնժամ փութացան դատաւոր
քեդովմայ եւ իշխանք մովաբացւոց
կալաւ զնոսա դողումն հալեցան

ամ բնակիչք քանանացւոց:

Անկցի ի վերայ նոցա ահ և երկիւղ
և զաւրութեն բազկի քո քարացին:

Մինչև անցցէ ժողովուրդ քո տր. մի
նչև անցցէ ժողովուրդ քո. այս զո
ր ընտրեցեր:

Տարեալ տնկեցեր զնոսա ի լերին ժ
առանգութե քո, ի պատրաստու
թի բնակութե ժառանգութե քո

Զոր ստացար ի սկզբանէ տր ստա
ցար սրբութե, զոր պատրաստեցին
Ձեռք քո. և տր թագաւոր յաւիտեն
ս յաւիտենից և ևս:

Զի եմուտ փարաւոն կառաւք և

Երկուառաք. Ընտիր սպառա զէն
աւք իմէջ ծովուն:

Եւ ած իվերա նոցա տր. զջուրս ծո
վուն. և որդիքն իՂի գնացին ընդ ցամ
աք իմէջ ծովուն

փառք ա̅յսմ ենն·: Քարոզ վ̅ս երանելինէ·

զմ̅ն իվերուստ խաղաղութե և փրկութե անձանց մերո
ց զտ̅ր աղաչեսցուք·

վս̅ն լսելի լինելոյ տ̅ն ա̅յ ձայնի աղաչանաց մերոց
զտ̅ր ա̅չն·

վս̅ն քաւիչ և ներող լինելոյ իվրյ մեղաց մերոց զտ̅րա
ա·զտ̅րաղ

վս̅ն թողլոյ մեզ ա̅մ յանցանաց մերոց ամայ· և զանկա
զանա·զտ̅րշ··

վս̅ն զիմի ընդ խոտանս գտանեցիմ յաւուր պատասխ

վս̅ հոգոցն հանգուցելոց որք Ճշմ բոտ և ուղիղ հա
ատովք ննջզտ̅ր··

Եւ աւմխաբանվս̅· Զանձինս ·Ո̅ղորմցտ̅ր·

իկատարած սաղմոս իդաւիթ:

ԺԸ Աճայթանութե. հանդերձ վարդայպետութե
տովորական

Երկինք պատմեն զփառսած
Եզարարածս ձեռացն ի
ատմեզհաստատութի :
Աւր աւուր բխե զբան. Եգիշերգ
իշերի. ցուցանեզգիտութի :
Ոչենբանքեւոչենխաւսքորոցոչլ

Ձայնքն նոցա ։

Ընդ ամ̄ երկիր ել բարբառ նոցա յմին
...ւ ի ծագս աշխարհի են խաւսքն ց̄ ։
Յ արեւու եհար զխորան իւր եւ ինքն
...որպէս փեսայ զի ելանէ յառագաս
...տէ իւրմէ. ցնծանայ որպ̄ հսկայ ընթ
անալ զճանապարհս իւր ։

Ի ծագաց երկնից են ելք նորա եւ հ
անգիստ նորա մինչեւ ի ծագս նորա
...ն եւ ոչ ոք իցէ որ թագիցէ ի տապոյ նր̄
Աւրէնք տն̄ ամբիծ են. եւ դարձուց
...անեն զհոգիս. վկայութիւնք տն̄ հաւա
...տարիմ եւ իմաստուն առնէ զտղայս
Արդարութիւնք տն̄ ուղիղ են եւ ուրա

ռնէ զսիրտս, պատուիրանք տն լոյս

սէն՝ և լոյս ս տանաչաց. երկիւղ տն

սբ է մնայ յաւիտեան :

Դատաստանք տն ճշմարիտ են ..

և արդարե՛ ի նոյն:

Ցանկալի են քան զոսկի՝ և քան զա

կանս պատուականս բազում. քաղց

րեն այ. քան զմեղու խորիս:

Քանզի ծառայ քո պահեսց եզայս..

ի պահել նմա զհատուցումն բզում

Զանցուածս իւր՝ ով կարէ առնո

ւլ իմիտ. ի գաղտնեաց իմոց սբ արա

զիս տր և յաւտարեն պահեա զծա

ռայս քո :

Ապաթէոչտիրեսցեն ինձ այնժ
ամամբիծ եղէց և սբ̄ եղէց ի մեղաց
մեծաց

Եղիցին քեզ հաճոյ բանք բերան
ոյ իմոյ և խորհ̄րդք սրտի իմոյ առաջի
ա̄մժ մտ̄ր աւգնական իմ և փրկիչ իմ

Աղաւթք․ հանդերձ բարէգործութե̄: ժ̄թ
իկատարած սաղմոս իդաւիթ․

Լուիցէ քեզ տր̄ յաւուր անձկու
թե̄․ աւգնական եղիցի քեզ յանուն
ա̄յ յակոբայ:

Առաքեսցէ քեզ տր̄ աւգնութե̄ ի
սրբութե̄նէ իւրմէ․ ի սիոնէ ընկալցի
զքեզ:

Յիշեսցէ տր̄ զա̄մ պատարագս ք՟ և

զուխտս քո ընդունելի արասցէ·

Տացէ քեզ տր̄ ըստ սրտի քում. զա̄մ

խորհուրդս քո նա կատարեսցէ:

Ցնծասցուք մեք ի փրկութեան քում. յ

անուն ա̄յ մերոյ մեք մեծ եղիցուք:

Լցուսցէ տր̄ զա̄մ խնդրուածս

քո այժմ ծանեաք զի կեցուսցէ տր̄

զաւծեալ իւր:

Լուաւս մայ երկնից ի սրբութե̄ն իւր

մե ի զաւրութ̄ի փրկութ̄ե աջոյ իւրո

Սաւքայ կառաւք եւ սոքայ երիւ

արաւքայ. եւ մեք զանուն տ̄ն ա̄յ մերոյ

կարդասցուք

Սոքայ խափանեցան եւ անկան մե

քյարեաքևուշիշքեզաք:

Տր կեցոյ զթագաւորն և լուր մեզ

աւուր յորում կարդասցուք առ քեզ

իկատարած․ սաղմոս իդաւիթ

պատահումն․ գործակեաց դաւթի․

Տր իզաւրութե քումուրախեղիցի .ի.

թագաւորն իփրկութե քումցնծա

սցէյոյժ:

Զ ցանկութիսրտինորա ետուրն

մա ևզկամս շրթանցնր ոչ արգելէ

րինմանէ

ժամանարարերզնայաւրհնութե

քաղցրութեքո․ ևդիրիգլուխնորա

պսակ իքարեպատուականէ․

Կեանսխնդրեց իքէն ևետուր նմա

ընդերկայնաւուրս յաւիտենին յաւե

Մեծ են փառք նորա ի փրկութե քու

զփառս եւ զմեծվայելչութիւն դիցե-

ս ի վերայ նորայ։ ։

Տացես նմայ աւրհնութիւն յաւիտե-

անս յաւիտենից ուրախ արասցես զ

նա յուրախութիւն երեսաց քոց։

Թագաւոր յուսացաւ ի տր. յողորմ

ութե բարձրելոյն նա մի սասանեսցի

Գտցի ձեռն քո ի վրա թշնամեաց ք

ոց. եւ աջ քո գտցէ զամ ատելիս քո։

Դիցես զնոսա որպէս հնոց ի հուր

ի ժամանակի երեսաց քոց։

Տր բարկութբ իւրով խռովեցուց

եզնոսա եւ հուրհերեւիցզնոսայ։

պտուղնոցա յերկրե կորիցե, եզաւ

ակնոցա յորդւոց իմարդկանե։

Ես ստորեցան իքենչարութբ. խոր

հեղան խորհուրդ զորոչ կարասցի

ն հաստատել։

Արասցես զնոսա հալածեալս՛ի

մնացուածսքո. պատրաստեսցես

զերեսս նոցայ։

Բարձրլեր տրիզաւրութեքում.

աւրհնեցիցեւսաղմոսասասցուքից

զաւրութեքում եկատաւրածվն աոտ̄ննաւգն ականութեսաղմոսեղաւիթ մարգարէութիւքի չարչարա նացնեւկոչում նհեթաոոաց ած իմնայեաց աւիս

իա̄

ընդէրթողերզիս. հեռի եղէ ի փրկո
ւթենէ իմմէ բանք յանցանաց իմոց
Ած իմ ի տուէ կարդացի առ ք
եզ. եւ ինձ ոչ լուար՝ ի գիշերի եւ ինձ ո
չ անսացեր:

Դու՝ ի սբ̄ս բնակեալ ես. եւ գովեա
լդ իսրայելի:

Ի քեզ յուսացան հարքն մեր յուս
ացան ի քեզ եւ փրկեցեր զնոսա:

Առ քեզ աղաղակեցին եւ կեցին. ի
քեզ յուսացան եւ ոչ ամաչեցին:

Այլ ես որդն եմ եւ ոչ եմ մարդ. նա
խատինք մարդկան եւ արհամարհ
անք ժողովրդոց:

Ամենեքեան որ տեսանէին զիս ա
րհամարհէին զինեւ. խաւսէին շր
թամբք շարժէին զգլուխս իւրեանց ։
Յուսացաւ ի տէր եւ փրկեսցէ զնա կեց
ուսցէ զնա զի կամի զնա ։
Դու ես որ հաներ զիս յարգանդէ
յոյս իմ ի ստեանց մաւր իմոյ ։
Ի քեզ անկայ ես յարգանդէ յորովա
յնէ մաւր իմոյ դու ես Աստուած իմ ։
Մի հեռանար յինէն. զինեղու
թիւն մերձ է. եւ ոչ ոք է որ աւգնէ
ինձ
Շուրջ եղեն զինեւ զուարակք բազու

մք եւ ցուլգերք պաշարեցին զիս ։

Բացին ի վերա իմ զբերանս իւրե անց․ որպէս առիւծ զի մռնչէ եւ յափշտակէ ։

Եւ որպէս ջուր հեղա եւ ցրուեցան ա̅մ ոսկերք իմ․ եւ եղեւ սիրտ իմ որպէս մոմ հալեալ ի մէջ որովայնի իմոյ ։

Չորացաւ որպէս խեցի զաւրութի իմ․ լեզու իմ ի քիմս իմ կցեցան ․ եւ ի հող մահու իջուցին զիս ։

Շուրջ եղեն զինեւ շունք բազումք ․ եւ ժողովք չարեաց պաշարեցին զիս ։

Ծակեցին զձեռս իմ եւ զոտս իմ եւ թուեցին զա̅մ ոսկերս իմ․ եւ նոքայն

այեցան և տեսին զիս ։

Բաժանեցին զհանդերձս իմ. ի
մէջ իւրեանց. և ի վերայ պատմուճ
անի իմոյ վիճակս արկանէին ։

Դու՛ տէր մի հեռի առներ զաւգնու
թիւն քո յինէն. և տէր աւգնել ինձ նայեաց.
Փրկեա՛ ի սրոյ զանձն իմ. և ի ձեռ
աց շանց զմիամաւրութիւն իմ ։

Փրկեա՛ զիս ի բերանոյ առեւծոյ. յե
ղջերէ միեղջերւոյ զխոնարհութիւն իմ
պատմեցից զանուն քո եղբարցիմ
ոց. ի մէջ եկեղեցւոյ աւրհնեցից զքեզ ։

Երկեղածք տեառն աւրհնեցէք զտէր.
և ամենայն զաւակք յակոբայ փառաւո

բարառասցեն զնա :

Երկիցէ ին̃. նէ ամ̃ զաւակն իլ̃ի զի
ոչ արհամարհեաց և ոչ անարգեա
ց տ̃ր զաղաւթս աղքատի, և ո՛չ դար
ձոյց զերեսս իւր յինէ այլ ի կարդալ
միում առ նայ լուաւ ինձ :

Ի քէնէ գոհութիւն իմ յեղեղեցիս մե
ծի աւրհնեցից զքեզ :

Զուխտս իմ կատարեցից առա
ջի ամ̃ երկիւղածաց նորայ :
Կերիցեն տնանկք, և յագեսցին. աւ
րհնեսցեն զտ̃ր որ խնդրեն զնայ :
Կեցցեն սիրտք նոցայ յաւիտեանս
յաւիտենից. յիշեսցեն և դարձցին

առ տր ամ ծագերկրի

Երկիր պագցեն նմա յամ տոհմք ազանց ազգի տնէ արքայութի և նա տ իրէ ի վերայ ամ հեթանոսաց :

Կերան և երկիր պագին նմա ամ պարարտք երկրի . առաջի նորայ . անկցին ամենեքեան որ իջանեն ի հող:

Անձն իմ նովաւ կայ և զաւակ իմ ծառայեսցէ նմա :

Պատմեսցի ցտն ազգ որ գալոցն է . պատմեսցեն զարդարութի իւր ժողովրդեան որ ծնանելոց է զոր արար տր .

ի կատարած սղմ ի դաւիթ վարդապետութի . նոր ժողովրդեանն . ներքս ածութեննն.. Ե ԻԲ

Տէր հովուեսցէ զիս . և ինձ ինչ ոչ պա

կասեսցին:

Ի վայրի դալարուոջ անդ բնակեցոյ
ց զիս. եւ առ ջուրս հանգրստեան սն
ոյց զիս:

Դարձոյց զանձն իմ առ իս. առա
ջնորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդ
արութ̄ե վասն անուան իւրոյ:

Թէպէտեւ գնացից ես ի մէջ ստուեր
աց մահու՛ ոչ երկեայց ի չարէ զի դու
տ̄ր ընդ իս ես:

Ցուպ քո եւ գաւազան. նոքայ մխի
թարեսցեն զիս:

Պատրաստարարեր առաջի իմ զս
ղան ակն յանդիման նեղ չաց իմոց

Աւծեր եւղով զգլուխ իմ. բաժա
կ. քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս
Ողորմութիւն քո տր զհետ իմ եկեսց
է զամենայն աւուրս կենաց իմոց եւ բնակել
իմ ի տան տն ընդ երկայն աւուրս:
սաղմոս ի դաւիթ միաշաբաթուն. մարգարէութիւն իգ
եղելոցն ի կոչումն հեթանոսաց եւ կատարումն փրկը
Տէ երկիր լրիւ իւրով աշխարհ.
եւ ամենայն բնակիչք նորայ:
Նայ ինքն ի վերայ ծովու հիմունս
արկ նմա ի վր գետոց պատրաստեաց զն
Ով ելցէ ի լեառն տն կամ ով կացցէ.
ի տեղւոջ սրբութեան նորայ:
Որ սուրբ է ձեռօք եւ մաքուր սրտիւ. որ
ոչ էառ ընդունայնութիւն զանձն իւր եւ ոչ ե

րդուանենգութբ ընդընկիւրում
Սա՛յ առցէ զաւ գութի ի տե՛ զող
մութի յա՜յփրկչէիւրմէ :
Այս ազգէ որ խնդրէ զտր. խնդ
րէտեսանել զերեսսա՜յյակվբայ
համբարձէքիշխանքզդրունսձեր
իվեր համբարձցին դրունք յաւիտ
ենիցեւմտցեթ ագա ւոր փառաց::
Ո՞վէ սայթ ագաւոր փառաց . տր հ
զա՛ւ կըզաւրութ բիւրով. տր հզաւրի
պատերազմի :
Համբարձէքիշխանքզդրունսձերի
վերհամբ արձցինդրունք յաւիտե
նիցեւմտցեթագաւոր փառաց
Ո՞վէսայթագաւորփառաց /տրզա

ւրութեց․ այ ինքնեթ գրփառաց ԻԴ

եկատարածողմինդաւ իթ
վարդապետութեն խոստովանութե

Ս ոքեց ղտր համբրձղանճ
նիմած իմիքեցյուսայամիամաշէ
իև սիծ իծ աղեսցինղինեթշմքիմ
Ա մենեքեան որհամբերենքեղմ
իամաշեսցեն․ այլամաշեսցեն ան
աւրենքյունայնութ․ եիւրեանց
Զ ճանապարհ սքոտրցոյցինճ․
եղ շաւիղսքո ուսոյինճ։
Ա ռաջնորդեա՛ ինճ իճշմարտու
թեքում եւուսոյ զիս․ զիդուեսած փե
կիչիմևեսքեղհամբերիզ․ րհնող
․Յիշեա՛ յտրգզթութիսքո և

զողորմութիւնքո որ են՛ յաւիտենից

Զ մեղս մանկութե իմոյ եւ զանգի
տութե իմոյ մի յիշեր՛ այլ յիշեա զի
ս տր ըստ ողորմութե քում վասն քա
ղցրութե քո զի քաղցր եւ ուղիղ ես :

Վ ասն այսորիկ աւրենս գետառնես
զմեղաւորս՛ ի ճանապարհի առաջ
նորդես հեզոց՛ ի դատաստանի ուս
ուցանես հեզոց զճանապարհս քո

Ա մենայն ճանապարհ տն ողոր
մութբ եւ ճշմարտութբ են այնոցիկ
որ խնդրեն զուխտ եւ զվկայութիւնս:

Վ ասն անուան քո տր քաւեայ զմեղս
իմ զի բազում են. ով է մարդ որ երկ

…նչի դիտե՛ աւրենս գետառնե զնան

Ճանապարհի յորև հանձեցաւ :

Ա նձն նորա՛ ի բարութե հանգիցե

և զաւակն որյ ժառանգեսցե զերկիր

Զ աւրութի տր երկեղածացի ւր

ոց և զկտակարանս իւր ուսուցանենց

Ա չքիմ յամ̃մե ժամ առ տր. ևնայհ

անե յորոգայթե զոտսիմ :

Հ այեա առ իս և ողորմեա ինձ. զի

միայնաւր և աղքատեմ ես :

Հ եղութի իքսրտի իմբազումեն յոյ

ժ. ևիվ շտացիմոց հանզիս :

Տ ես զխոնարհութի և զվաստակ

ս մեթողերինձ զամ մեղսիմ :

Տես զթշնամին իմ զի բազում եղեն
ատելութ̃ք զոր ի նանիր ատեցին զիս
պահեա զանձն իմ և փրկեա զիս. և
մի յամաւթ եղեցց զի յուսացայ ի քեզ
Ամբիծք և ուղիղք կցորդեցեն ին
ձ. և ես քեզ համբերի փրկեայ ա̃ծ զի
իսրայել յա̃մ նեղութ̃ե նորայ ։

Ի կատարած սաղմոս ի դաւիթ
պատահումն ա̃ծ. յաւժարութ̃ե.

իե Դա́տարայ ինձ տ̃ր. զի ես յամբծ-
ութ̃ե իմում գնացից. ի տ̃ր յուսացայ
զի մի եղեց հիւանդ ։
Փորձեա՛ զիս տ̃ր և քննեա զիս. փոր
ձեա զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ ։
Ողորմութ̃ի քո տ̃ր առաջի աչաց իմ

ոց. և հաճոյ եղէ ճշմարտութե քմ.

Ոչ նստայ ես յաթոռ ունայնութեաց.
և ընդ անօրէնս ես ոչ մտից:

Ատեցի ես զժողովս չարեաց. և ը
նդ ամբարիշտս ես ոչ նստայց :

Լուացայց յանբծութե զձեռս իմ. և
շուրջ եղէց զսեղանովք քո տր :

Լսել զձայն օրհնութեքո.
և պատմել զամ սքանչելիս քո :

Տր սիրեցի զվայելչութի տան
քո. և զտեղի յարկի փառաց քոց :

Մի կորուսաներ ընդ ամբարիշտս զ
անձն իմ. մի ընդ արս արիւնահեղ
զկեանս իմ :

Որոց ձեռք իւրեանց յանաւրէնու-
թեան. եւ աջ նոցա լի է կաշառաւք.
Եւ ես ամբծութեամբ իմով գնացի փր-
կեա զիս տէր եւ ողորմեա ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութիւն. յեկեղեց-
իս մեծս աւրհնեցից զքեզ։

սաղմոս դաւթի. Մ. Ն. չեւ աւծեալ էր։
գոհութիւն սաղմոս հումն քարոյ

իզ̄ Տէր լոյս իմ եւ կեանք իմ ես յումմէ երկ-
եաց. տէր ապաւէն կենաց իմոց. ես յո-
ւմմէ դողացայց։
Ի մերձենալ առ իս չարեաց ուտել
զմարմինս իմ. նեղիչք իմ եւ թշնամ-
իք իմ նոքա տկարացան եւ անկան։
Թէ պատրաստեսցի ի վր իմ պատ-

…րազմն ոչ երկիցէ սիրտ իմ. թէ յար
…իցէ ի վ̄րայ իմ ճակատամարտ սակ
…այն և այսուիկ ի քեզ տ̄ր յուսացայ :

Զ մի խնդրեցի ի տ̄է և զայն աղա
…չեմ. բնակել ինձ ի տան տ̄ն զա̄մ աւ
ուրս կենաց իմոց :

Տ եսանել ինձ զվաելչութ̄ ի տ̄ն. և
…րաման տալ ի տաճարի նորայ :

Ծ ածկեաց զիս ի խորանի իւրում
…աւուր չարի ընդ արկաւ արար զիս
…ծածկոյթ խորանի իւրում :

Վ իվիմէ բարձրարարեր զիս և այժ
մ բարձրարարայ զգլուխ իմ ի վ̄երա
յ թշնամեաց իմոց

Շաւրջեղեց եւմատուցից իխորանի
նորայպատարագ աւրհնութե. աւ
րհնեցից եւսաղմոսասացից տն :

Լուր տր ձայնի իմում զի կարդաց
իառ քեզ. ողորմեա յինձ եւլուր ինձ.
զի քեզ ասաց սիրտ իմ եւ խնդրեաց.
երեսք իմ զերեսս քո տր խնդրեցից :
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն..
եւմի խոտորիր բարկութբ ի ծառայ
է քումմ :

Աւգնական իմ լեր տր եւ մի անար
երզիս եւմի թողուր զիս ած փրկիչ իմ
Հայր իմ եւ մայր իմ թողին զիս. եւ տր
ընկալաւ զիս :

Սուրբնշանագետարա զխստրի ճանա
պարհի քում. և առաջնորդեայ ինձ
ձ՛ իշաւիղս քո ուղիղս :

Վասն թշնամեացիմոց. մի՛ մատն
երզիս ի ձեռս նեղչացիմոց :

Յարեան՛ ի վերա իմ վկայք մեղաց.
և ստեցին ինձ յանաւրէնութե իր͞ց
Հաւատացի տեսանել զբարութի
͞տնյերկրին կենդանեաց. համբեր
͞տն և քաջալերեաց զաւրասցի սիր .իե.
տ քո համբեր͞տն :

սաղմոսի դաւիթ. Աղաջանք
.հանդերձ մարգարէու. Թբ..

Առ քեզ զ͞տր կարդացի ա͞ծ
իմ մի լռեր յինէն. միթերբեք լռիցես

յինէն. նմանեցեմ այնոցիկ որ իջան
են ի գուբ :

Լ ուրտր ձայնի խնդրուածոց իմո
ց յաղաչել ինձ առ քեզ . ՛ի համբա
ռնալ ձեռաց իմոց ՛ի տաճար սբ քո:
Մ ի համարիր ընդ ամբարիշտս զան
ձն իմ. մի ընդ այնոսիկ որ գործեն զ
անաւրէնութի կորուսանէրցիս :
Ո յք խաւսէին զխաղաղութի ընդ
ընկերս իւրեանց. և չարութիւն ի սի
րտս նոցայ :
Տ ուր նոցայ տրըստ գործոց նոցայ.
ըստ անաւրէնութե գնացից նոցայ
Հատոյ նոցաց

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատոյ
նոցա. զհատուցումն նոցա նոցին
Ոչ իմացան նոքայ զգործս Տն եւ ո
չի գործս ձեռացն մա հայեցանն կոր
ծանեսցես զնսյ եւ այլ մի շինեսցեն
Աւրհն եալ է տր զի լուաւ ձայնի
աղաւթից իմոց. տր աւգնական իմ
եւ պաշտպան իմ:
Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ աւգնեցա
ւ եւ զուարճացաւ մարմին իմ եւ ես կ
ամաւ քիմով քխոստովան եղեց նմ.
Տր զաւրութիւն ժողովրդեան իւրո
յ. ապաւէն փրկութե աւծելոյ իւրո.
Փրկե՛այ զժողովուրդս քո եւ աւրհ

նեա զժառանգութիս քո հովեա՛ եւ

բարձրացո զնոսա մինչեւ յաւիեն ·

ԻԸ սղմս իդաւ ի թնաւակատեաց · տաղաւարի:

մարգարէութի հանդէրձ ածայբանութե ··

Մատուցէք տն որդիք այ · մատուց

էք տն զորդիս խոյոյ :

Մատուցէք տն զփառս եւ զպատիւ

մատուցէք տն զփառս անուան նր

երկիրպագէք տն ի սրահ սբութե նր

Ձայն տն ի վերայ ջուրց եւ ած փառ

աց որոտաց · եւ տրին քն ի վերայ ջուրց

բազմաց :

Ձայն տն զաւրութեց · եւ ձայն տն

մեծվայելչութեց :

Ձայն տն փշրէ զմայրս · եւ մանրէ տր

զմայրսն լիբանանու :

Մ անրեսցէ զնոսայ որպէս մատաղ

այտունկն լիբանանու· որ սիրելին

եւ որպէս զորդի միեղջերոյ

Ձ այն տ̃ն հատանէ զբոց հրոյ ձայ

ն տ̃ն շարժէ զանապատն· եւ խռովե

ցուցանէ տ̃ր զանապատն իկադէս :

Ձ այն տ̃ն հաստատէ զեղջերուս·

եւ յայտնի առնէ զանտառս:

Ի տաճարի նորայ ամենեքեան ոյք

ասեն զփառս նմա :

Տ̃Ր զջրհեղեղն նստուցանէ եւ

աճուցանէ թ̃գաւորեցէ տ̃ր յ̈իտե

Տ̃Ր զաւրութ̃ի ժողովրդեան իւրոյ·

տացէ. և աւրհնեսցէ զժողովուրդ
իւր ՛ի խաղաղութ̅ի :

ԻԹ̅ գովասանութ̅ի հանդերձ խոստովանութ̅բ: սաղմոս
աւրհնութ̅ե նաւակատեացն տաճարին դաւթ̅ի

Բարձրացուցեմ զքեզ տ̅ր զի ընկա
լար զիս. և ոչ ուրախ արարեր զթշնա
մինս իմ յիս :

Տ̅ր Ա̅ծ իմ կարդացի առ քեզ և բժ
շկեցեր զիս. տ̅ր հաներ ի դժոխոց զ
անձն իմ փրկեցեր զիս յայնցանէ ո
րիջանեն ՛ի գուբ :

Սաղմոս ասացէք տ̅ն սուրբք նորա և խո
ստովան եղերուք յիշատակի սրբու
թ̅ե նորա :

Սրտմտութ̅ի է ի բարկութ̅ե նորա

և կեանք են ՚ի կամաց նորայ :

Ը նդերեկոյս հանգիցեն լալ լի քառ-
աւաւտու` եղիցի ուրախութի :

Ե սասացի ՚ի բարեկենդանութե
իմում թե ոչ սասանեցայց յաւիտեն

Տ Ր ՚ի կամս քո տուր զգեղոյ իմոյ զա
ւրութի. դարձուցեր զերեսս քո յին
էն և ես եղէ խռովեալ :

Ա ռ քեզ տր կարդացի և առ ած ի
մ աղաղակեցից իզին աւգուտ է քեզ յ
արեն են իմմե. թե իջանեմ ես յապա
կանութի :

Մ ի ՚թե հող խոստովանեսցի
քեզ. կամ պատմեսցե զճշմարտու

Թ․ իւնքո ։

Լուաւ ինձ տր և․ ողորմեցաւ․ և տր

եղև ինձ աւգնական ։

Դարձոյց զսուգիմ յուրախութի

զերձ յինէնզքուրձ․ և ինձ զգեցու

ցզուրախութի ։

Որպէս սաղմոսասացէն քեզ փառ

քիմ․ և այլ միզ ղ ջացայց՛ տրած իմ

Լ յաւիտեանխոստովանեղեյքեզ ։

իկատարածն ահաստակ․ գովու․ սղմ դաւթի

խոստովանու թի քեզ ; աղթողակա․ ն

Ի քեզ տր յուսացայ միամաչ

եցից յաւիտեան․ յարդարու

թեքում փրկեա՛ զիսևապրեցո՛ զիս

խո նա՛րհեցոյառիս․ զունկն քոյ

ղ փաղակեա կեցուցանել զիս ։

Լերիմա̃ծ պաշտպան. եւտունա
պաւինի ապրեցուցանել զիս՝ զի հ
զաւրինչ իմ եւ ապաւէն իմ դուես ։

Վասն անուանքո առաջնորդեցե
ինձ եւ սնուցեր զիս. եւ հանցես զիսյ
որոգայթէ յայսմանէ որթ ք̃ւց̃° ինձ

Դուես պաշտպան իմ տ̃ր եւ իձեռ
սքոյանձնառնեմ զհոգի իմ ։

Փրկեցեր զիս տ̃ր ա̃ծ ճշմարտու
թ̃ե. ատեցեր զայնոսիկորպահ
ենզերկիւղ ի սնոտիս ։

Եսիտ̃ր յուսացայ ցնծացայց. եւու
րախեղէց՛ իփրկութ̃եքում ։

Հ այեցար ի խոն արՀ ութ՟ի իմ փր
եցեր ի վշտաց զանձն իմ. եւ ոչ մա
նեցեր զիս՝ ի ձեռս նեղչաց իմոց
կացուցեր ընդարձակ զոտս իմ
Ո ղորմեա ինձ տր զի նեղեալ եմ
ս. խռովեցաւ ի սրտմտութենէ քո
մ մ. ակն իմ անձն իմ եւ փոր իմ
Պ ակասեցին՝ ի ցաւոց կեանք իմ. և
ամք իմ յոգւոց ելանելոյ ։
Ա ղքատացաւ՝ ի տկարութե զօ
րութիւն իմ, եւ ոսկերք իմ խռովեցան
ք անզամ թշնամիս իմ եղէ ես նա
խադրացաց իմոց. յոյժ ահ եւ երկե
ծանաւթ իցիմոց ։

Լ մեներքեան որտեսանեին զիս.
արտաքս փաղ չեինյինեն :
Մ ոռացեալեղեես որպես մեռեա
լ ի սրտե. եւեղե եսորպես զանաւթ
կորուսեալ :
Զ իլուա՛ես զբամբասանսբազմ
աց որշուրջեինզինեւ.՛իժողովելնո
ցաիմիասին առնուլ զանձնիմ. խ
որհեցան այլեսիքեզտր յուսացա:
Ա սացի դուես ած իմ. եւ՛իձեռս
քոէժ առանգութիիմ :
Փ րկեայզիսիձեռացթշնամեաց
իմոց .եւիհալածչացիմոց :
Ե րեւեցոյ զերեսքոիծառայսքո

ապրեցոյց զիս տ̅ր ըստ ողորմութե̅ քո
ւմ. տ̅րմի յամաւթե ղեցզի կարդաց
իառ քեզ ։
Ամաչեսցեն ամբարիշտք և իջցե-
նի դժոխս Համրեղիցին շրթունքն
ենգաւորք ոյք խաւսեին զարդար ոյ
զանիրաւութի̅ յամբարտաւանութե-
եյանկոսել իւրեանց ։
Որպես զի բազում են ողորմութի̅ քա
զցրու թե քո տ̅ր · զոր պահեցեր եր
կեւշածայ քոց ։
Աբարերդու այնոցիկ որյուսացե-
ալեն · առաջի որդոց մարդկան ։
Ամրացուցեր զնոսա իծածկոյթե

րեսաց քոց ՝ի խռովութե մարդկն։

Ծ ածկեսցես զնոսա ՛ի խորանի ք
ում ՛ի հակառակութենէ լեզուաց։

Օ րհնեալ է տր զի սքանչելի ար
ար· զողորմութի իւր ի քաղաքամուր

Ե ս ասացի ի զարմանալի իմում թե
ընկեցայ յցուցմէ մնյերեսաց աչ ց̄ ք ց̄

Վ ասն այսորիկ լուար ձայնի աղաւ
թից իմոց յաղաղակել իմում առ քեզ

Ս իրեցէք զտր ամ սբք նորա՛ զիստ
ուգութ ի խնդրէ տր· և հատուցան
էայնոցիկ որ առաւել առնեն զամբ
արտաւանութին։

Ք աջալերեցարուք և զաւրասցին

սիրտք ձեր . ամենեքեան ոյք յուսա

ացեալ էք ի տր :

լա̅ սաղմոսերգութիւն . մարգա . եւ ութերիցն փրկեցոյն .

Երանի ում թողութի̅ւն եղև մեղաց

. և ծածկեցան ամ յանցանք նորա :

Երանի առն որում ոչ համարի տր

զմեղս նորա . և ո՛չ գոյ նենգ ութի՛ւն ի

բերան նորայ :

Լռեցի՝ և և մաշեցան ամ ոսկերք

իմ . առ աղաղակել ինձ առ տր զաւր

հանապազ ի տուէ և ի գիշերի :

Ծանրեա՝ զձեռն քո ի վերայ իմ .

դարձեայ ի թշուառութի̅ւն զի հար

անի փուշք :

Զ մեղս իմ ցուցից քեզ. եւ զանաւ

րէնութիւնս իմ ոչ ծածկեցից ՚ի քէն:

Ասացի թէ պատմեցից ին Ձեն զմ

եղս իմ. եւ դու թողցես զա՟մ ամբարշ

տութիւն մեղաց իմոց:

Վասն այսորիկ յաղաւթս կացցեն

առ քեզ. ա՟մ ս՟բք իժամ ընդունելի:

Բայց միայն ի ջուրց հեղեղացբա

զմաց որ առ նոսա ինչ ոչ մերձեսցին

Դու ես ապաւէն իմ ի նեղութենէ

այսմանէ որ շուրջ եղեն զինեւ:

Ցնծութիւն իմ փրկեա զիս յայնցա

նէ. որ պաշարեցին զիս:

Իմաստուն արարից զքեզ եւ խելա

.ե.

մուտ ի ճանապարհ յոր և գնայցես
և հաստատեցից իմր̅ քո զաջս իմ:
Մ ի լինիք որպէս ձիս և զջորիս զի
ոչ գոյ ի նոսա իմաստութի̅. իսանձս
և ի դանդանաւ անդս ձմլեսցես ցե
սզկզակ նոցա. որ առ քեզ ինչ ոչ մեր
ձենան:
Բ ազում տանջանք են մեղաւոր
աց բայց ոյք յուսան ի տր̅ ողորմութի
ն̅ շուրջ եղիցի զնոքաւք:
Ու րախ եղերուք և ցնծացէք արդ
արք ի տր̅ պարծեցարուք ամենեքե
ան ոյք ուղիղ էք սրտիւք:
լ̅բ̅ եկատարած սաղմոսի դաւիթ: Հրաման տ̅ հնութե̅
. հանդերձ ծ̅ծ̅ այբանութե.

Ցնծացէք արդարք ի տր̃ ի
ուղղոց վայելէ աւրհնութի
·խոստովան եղերուք տն̃
աւրհնութ̅բ· տասն աղաւաղմոս
արանաւսաղմոսասացէք նմայ :
Աւրհնեցէք զտր̃ յաւրհնութի՛ ի
նոր· զի բարի է սաղմոսասացէք նմա
աւրհնութ̅բ :
Ուղիղ են պատգամք տն̃ և ա̃մ գոր
ծ·ք նորա հաւատովք են· և սիրէ զո
ղորմութ̅ի և զիրաւունս տր̃:
Ողորմութ̅բ տն̃ լի եղև երկիր· և բա
նիւ տն̃ երկինք հաստատեցան և հ
ոգւով բերանոյ նորա ա̃մ զր̃ութինք:

Ժողովեաց որպէս ի տիկ զջուրս ծով
ուն. եդ նե ի խորս զգանձս իւր :

Երկիցէ ի տէ ա՟մ երկիր. եւ ի նմանէ
դողասցին ա՟մ բնակիչք աշխարհի :

Զ այս ասաց եւ եղեն. ինքն հրամայե
աց եւ հաստատեցան :

Տ՟Ր ցրուէ զխորհուրդս հեթանո
սաց. անարգէ տ՟ր զխորհուրդս ժող
ովրդոց. եւ արհամարհէ տ՟ր զխորհ
ուրդս իշխանաց :

Իս որհուրդ տ՟ն յաւիտեան մնայ
որհուրդս սրտի ն՟ր յազգէ մինչ եւ յազգ

Երանի՛ ազգի որոյ տ՟ր աւգնակա
ն է նմայ. ժողովուրդ զոր ընտրեաց ի

ժառանգութիւն իւր:

3 Երկնից նայեցաւ տր յա՟մ որդիս մ
արդկան· ի պատրաստ բնակութե
նէ իւրմէ հայեցաւ յա՟մ բնակիչս աշ
խարհի:

Ո՛ ստեղծ առանձինն զսիրտս նոց
ա՝ ի միտ առնու զա՟մ գործս նոցայ:

Ոչ թէ ի բազում զաւրս իւր ապրեսց
ի թագաւոր· եւ ոչ հսկայ ի բազում զ
աւրութենէ իւրում:

Սուտ է ձի ի փրկութենէ իւրում· ի բա
զում զաւրութենէ իւրում ոչ ապրեցու
ցանէ զհեծեալն:

Աչք տն ի վերայ երկեղածաց իւր

ոց. և ոյք յուսան յողորմութիւն նորայ:
փրկել ի մահուանէ զանձինս նոց
այ կերակրել զնոսայ ի սովի:
Անձինք մեր համբերեսցեն տն. զ
ի նայ աւգնական և պաշտպան մեր է
Ի նայ ուրախ եղիցին սիրտք մեր. և
յանուն սբ նորայ յուսացաք:
Եղիցի ողորմութիւն քո տր ի վերայ մ
եր. որպէս յուսացաք ի քեզ:

Սղմ. ի դաւթի ժամանակի. զի այլագունեաց զերե
սս իւր առաջի անքուսայ. աբիմելիքայ և արձակ
լգ եաց զնայ և գնայ: Վարդապետութիւն որ հայկ աւ
ութբ հանդերձ.

Աւրհնեցից զտր յամժամ. յամժ
ամ աւրհնութիւն նորայ ի բերան իմ:
Իտր պարծեսցի անձն իմ. լուիցեն

ն հեզք եւ ուրախ եղիցին ։

Մեծ արարէք զտր ինև. եւ բարձրա
րասցուք զանուն նորայ ի միասին ։

Խնդրեցի ի տե եւ լուաւ ինձ. յամնա
նաւրէնութե իմմէ փրկեաց զիս ։

Մատիք առ տր եւ առէք զլոյս եւ երե
եք ձեր մի ամաչեսցին ։

Այս աղքատ կարդաց առ տր եւ
տր լուաւ նմայ յամն նեղութենէ նոց
այ փրկեաց զնոսայ ։

Բանակ հրեշտակաց տն շուրջ եղ
են զերկիւղածովք իւրովք եւ պհ զնոյ
Ճաշակեցէք եւ տեսէք զի քաղցր
է տր երանի այն այր որ յուսայ ի նայ

Երկերուք ի տն եւ յամ սբնորայ · զի
ոչինչէպակասութի երկեղածցն
Մեծայմեծք աղքատացանեւ քա
ղցան · բայց որ խնդրեն զտր մի պակ
ասց ի' ինոցանե ամբարութիւն :
Եկայք որդիք իմ լուարուք ինձ եւ
զերկեղտն ուսուցից ձեզ :
Ո՞վ է մարդ որ կամի զկեանս · սիրեզ
աւուրսիւր տեսանել իբարութի :
Լուեցոյ զլեզուքո' ի չարութե · եւ շ
րթունք քո մի խօսեսցի զնենգութի
Խոտորե' այ ի չարե եւ արա զբարի ·
խնդրեայ զխաղաղութի եւ երթ զհ
ետնորայ :

Աչք տն ի վերայ արդարոց. եւ ակ
անջք նորայ ի վերայ աղաւթից նոցա:
Երեսք տն ի վերայ չարայգործաց
սատակել յերկրէ զյիշատակս նոցայ
Կարդացին արդարքն առ տր. եւ տր լ
ուաւ նոցայ. յամ նեղութենէ նոցա
փրկեաց զնոսայ:
Մերձ է տր առ այնոսիկ որ մաշեալ
են սրտիւք. եւ զխոնարհս հոգով կե
ցուցանէ:
Բազում նեղութիք են արդարո
ց. յամե փրկէ զնոսայ տր. եւ պահէ զ
ամ ոսկերս նոցայ. եւ մի ի նոցանէ մի
փշրեսցի:

Մահմեղ՚աւորին չարէ բայց որատ
եայզարդարն զղջասց՚ի
Կի րկէ տ̃ր զանձինս ծառայից իւր
ոց մի զղջասցին ամենեք եան որ յո
ւսացեալ են ինայ

ԼԴ ի կատարած սաղմոսի դաւիթ. Աղաւթք արդ
արոց եւ փառաբանութիւն քի.

Դատեայ տ̃ր զայնոսիկ որ դա
տեն զիս մարտիր ընդ անոս
իկ որ մարտընչեին ընդ իս։
Առ զէն եւ զասպար եւ արի յաւգնել
ինձ հան զսուր քո ընդ դէմ հալածչ
աց իմոց արգել զնս̄. եւ ասայ դու ցան
ձն իմ թէ փրկութ̃ի քո ես եմ։
Ամաչեսցեն եւ յամաւթ լիցին ոյք

խնդրեին զանձն իմ · դարձին յետս
եւ ամաչեսցեն որ խորհեին ինձ չար

Եղիցին նոքայ ոպ̃ փոշի առաջի հո
ղմոյ · եւ հրեշտակ տն̃ նեղեսցէ զնոսա ·

Եղիցին ճանապարհ քն̃ոցայ ի խ
աւարեւ ի գայթագղութի եւ հրեշտա
կ տն̃յ հալածեսցէ զնոսայ ։

Զի նանիր թագուցին ինձ յորոգայ
թ յապականութե իւրեանց · եւ ինա
նիր նախատեցին զանձն իմ ։

Հասցէ ի վերայ նոցայ յորոգայթ զ
որ ոչ գիտասցին · եւ որս զոր թագուց
ին առցէ զոտն նոցայ եւ յորոգայթ ին
ոյն անկցին ։

Ա յլանձնիմ ցնծասցէ իտ̄ր· ուր
ախեղեցի իփրկութ̄ենորայ եւա̄մո
սկերքիմասասցենտ̄րովնմանեքեզ
Զ իփրկեացզաղքատնիձեռաց
Հզաւրին· զաղքատնեւզտնանկն յ
այցանեորյափշտակէնզնայ :
Յ արեան՛իվերայիմվկայքչարեա
ց զորինչոչգիտեի Հարցանէինզիս
Հ ատուցինինձչար փոխանակբ̄ն
դբարոյ· ՛անժառանգել զանձնիմ
խորհեցանյորդոց՛իմարդկանէ:
Ե սինեղելնոցայքուրձզգենուիխ
ոնարհառնեի պահաւքզանձնիմ
եւաղաւթքիմ՛իծոցիմդարձցին :

Որպէս զեղբայր եւ զընկեր այնպէս
հաճոյ լինէի. որպէս սգաւոր եւ զտր
տում այնպէս խոնարհ առնէի:
Ի վերայ իմ ուրախ եղեն եւ ժողովեց
ան ժողովեցան յիս տանջանք եւ ոչ
. ծանեայ ցրուեցան եւ ոչ զղջացան
Փ որձեցին զիս եւ արհամարհեցի
ն. արհամարհանաւք կրճտէին ի վե
րայ իմ զատամունս իւրեանց տր̃ ե
րբ տեսցես:
Ի բաց արա զանձն իմ խորամանկ
կութենէ նոցա. եւ յառիւծուց զմի
ամաւրութիւն իմ:
Խոստովանեցայց քեզ տր̃. յեկեղեցի

սմեծսեփիտողորմութաղմացաւրհնե
ցիցզքեզ:

Մ իուրախեղիցինյիս թշնամիքիմ
ոյքատեինզիս՛ իտարապարտուցա
կնարկէի առնէինզիսաչաւքիւրնց:

Ընդիսզխաղաղութի՛ խաւսեին, և
ինքեանք բարկութբ զնենգութի
խորհեին:

Բ ացինիվերիմզբերանսիւրց. ևաս
ացինա յո այո. տեսինաչքմեր:

Տեսե՛ր տր, միլռե՛ր տր միբցեայ, ատ
նիր յինէն:

Զ արթիր՛ ևհայեա՛ց տրյիրաւ
ունսիմ. ած իմ ևտրիմ իդատաստա

…ախիմ. և իրաւարայ ինձ ըստ արդար
ութեան քում տրա̃ծ իմ :

Մ՛ի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ
. և մի ասասցեն ի սիրտս իրց̃ թէ վաշ վ
աշ՝ շահ անձանց մերոց ցի ընկլուզաք զն
Ամաչեսցեն և ամաւթ լիցին ոյք
ախնդային ընդ չարիս իմ. զգեցցին զամ
աւթ և զանարգանս որ մեծայբան
եալեն ի վերայ իմ :

Ցնծասցեն և ուրախ լիցին՛ ի քեզ
ամքն. որ կամին ընդ արդարութի̃ իմ
Ասասցեն ա̃մ մեծ եա̃ծ և ոյք կ
ամին զխաղաղութի̃ ընդ ծառայիք.
Լեզու իմ խաւսեսցի զարդարու
թիւնքո զաւրհան ա̃պ̃ զգովութիւնք
:

Ասէ անաւրէնն մեղանչել ընդմ
իտս իւր. թէ չիք երկիւղ այ առաջի ա
չաց նորայ:

Զի նենգեաց առաջի նորայ. գտանե
լ զանաւրէ.նութի և ատել զնայ:

Բանք բերանոյ նորայ անաւրէն
ութի և նենգութի են:

Ոչ կամեցաւ նայ իմանալ զբարի
զանաւրէնութի խորհեցաւ յանկո
ղնի իւրում:

Եկաց նայ յամ ճանապարհ որ ոչ է
բարի և ի չարէն նայ ոչ ձանձրացաւ

Տր յերկինս է ողորմութի քո ճշմ

արտութիւքո մինչևյամպս:

Արդարութիւքո որպէս լերինք

ա̄ծ իրաւունք քո որպէս խորս բազո

ւմ. զմարդիկ և զանասունս կեցուց

անես դու տ̄ր:

Որպէս զի բազում արարեր զողորմ

ութիւքո ա̄ծ. այլ որդիք մարդկանն ի

հովանի թևոց քոց յուսասցին:

Արբեսցին նոքա ի պարարտու

թենէ տանքո. և զուխս փափկութե

քո տացես ըմբել նոցայ:

Զի քեն է աղբիւր կենաց. և լուսով

երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս:

Ձգեա՛յ զողորմութիւնքո՛ ոյք Ճ

Ը̄ 8

անաչէնզքեզ, զարդարութիսքո

րուշիշէնսրտիւք:

Մ իեկեսցէ իվերայմերոտն ամբա

րտաւանից, և ձեռքմեղաւորացմի

դողացուսցէնզմեզ:

Ա նդանկցինամենեքեանորքգործ

ծեն զանաւրէնութի. մերժեսցին

ևայլմիկարասցէնհաստատել:

Մովսէսի մարգարէի.

Հ այեցարուքերկինքևխօսե

ցայց. լուիցէերկիրզպա

տգամսբերանոյիմոյ:

Ը նդ-ւանէլի լիցիորպէսզանձրև

արբառիմ. ևիջցէորպէսցաւղպա

տգամքիմ:

Որպէս զանձրև՝ ի վերայ սիզոյ· որ
պէս տարափ ի վերայ խոտոյ՝ զի զան
ուն տ͞ն կարդասցուք՝ և տուք աւրհն
ութիւն ն͞մն ա͞յ մերոյ:

Ա͞Ծ որոյ ճշմարտութ͞բ են գոր
ծք նորա և ա͞մ ճանապարհք նոր
ա իրաւամբք են:

Ա͞Ծ հաւատարիմ և ոչ գոյ ի ն
մայ անիրաւութ͞ի արդար և ճշմար
իտ է տ͞ր:

Մեղան և ոչ նմա որդիք նարատոյ·
ծնունդք խոտորեալք և թիւրեալք
Ոչ այդ՝ այսպէս զոր͞ն հատուցան

եւ իք դուք ժողովուրդք յիմարք եւ ոչ
իմաստուն:

Ո չայ ինքն եւ հայրն քո որ ստացա
ւ զքեզ. արար եւ ստեղծ զքեզ:

Յուշ լիցին քեզ աւուրքն յաւիտենից իմ
ացարուք զամս ազգաց մինչեւ ազգս:

Հարցջիր դու ցհայրս քո. եւ պատմես
ցեն քեզ. ցծերս քո եւ ասասցեն քեզ

Ի ժամանակի որպէս բաժանեաց
բարձրեալն զազգս ամ̄մ. որպէս սփռ
եաց նայ զորդիսն յադամայ:

Կացոյց սահմանս հեթանոսաց.
ըստ թուոյ հրեշտակաց այ̄:

Եղեւ բաժին տն̄ ժողովուրդ իւր

անկովք. եվրՃանկ ժառանկութեիւ

րոյխսրայել:

Բաւականեղենայնմա, յանսառ
ատի. ՙիծարաւ տաւթոյ յանջրդ.

ոջ պաշտպանեացնմայ:

Խս բատեացցզնայ եպաՀեացորպէ
սքիքականն. որպէս զարծ իւիթեա
իւրընկալաւզնայ. որպէս ՙիվերայՃ

ագուցիւրոցգթայաւ:

Տ արածեացզթեսիւր ընկալաւզ
նայ. եքարՃեալքերեր զնայ ՙիվեր

այմիջնողանցիւրոց

Տ̅ Բմիայնածերզնոսայ. եոչզոյր
ընդնոսայ աստուածս աւտարս:

ԱՑ, ե հանչնոսա՛ իզաւրութի
սերկրի · կերակրեաց զնոսայ արդե
ամբք անդաստանեաց :

Դ իեցոյցնոցայմեղրխվիմե · ևեւղ
յապառաժ վիմե :

Իւղ կովուց կաթնմաքեաց · Ճար
պով հանդերձ · խոյոց որդոց ցլուց
ենոխազաց :

Զ պարարտութի երիկամանցցո
րենոյ · ևզարիւնխաղողոյ արբգինի

Ե կեր յակովբ յագեցաւ · ևանգու
շեացզսիրելին :

Գ իրացաւ ստուարացաւ · լայնա
ց՛աւ, եթող զարած արարիչնիւր ·

և յետս եկաց յա̃յ փրկչէ իւրմէ :

Մարկացուցին զիս աւտարոտիւ
օիւրեանց. և կռովք իւրեանց դառ-
նացուցին զիս :

Զոհեցին դիւաց և ոչ ա̃յ. դի՛ց զո
րոչ գիտէին. որք և առ ժամանք. զո
րսն աւ ոչ ճանաչէին հարքն ոցայ :

Թողէին զա̃ր որ ծնաւ զնոսայ. մոռ-
ացան զա̃ծ որ կերակրեաց զնոսայ :

Ետես ա̃ր նախանձեցաւ սրտմտ
եցաւ. ՚ի վերայ ուստերաց և դստեր
աց նոցայ և ասէ :

Դարձուցից զերեսս իմ ՚ի նոցան
ե ևցուցից նոցայ զինչ լինելոց իցէ յ

ապա ժամանակի:

Զխաշգմիթ իւրեն նոքայևորդ

իքան հաւանք. նոքայնախանձեց

ուցին զխմիկուռսիւրեանց:

Արդևես նախանձեցուցից զնո

սայ յազգանպիտան. և անմիտ ազ

գաւզկծեցուցից զնոսայ:

փառքայամեն

վաչգ. ինչերիև խոռ ընծեաննայամժամուկ

աւսելմեզբանտնզոր աղչ

զոչանկանելոյ մեզխափորձութեւորում ոչ կարեմ քհա

նդուրժել չարին զոր. վօամբիծևանատապարա

ոկալմ զառ ազի աչաւորաանենիքմի. զոր չ:

զօ առաջնորդելոյ մեզ ինաաւհանգստկենա

ցանվաղճանից զոր. աղ:

զօ արժանեանելոյ մեզ վեհնկոչմանն և

երկնից ար քայութե. զոր չ:

զօ հոգոցն հանգոց.. ևսամխաբան.. զանձինամեն

աղմո իգաւիթվարդապետութի. ամծայպաշ

ԼԶ

վարդապետ վերտաշատնութ ութիւնծ.

կենդանաշ

ընախանձ ըրրընդՀ
արսեւմըրնդայնոսի
կորգործ ենզանա.
րենութի:

Զ խորպեսխոտ վաղ վաղակի ցա
Նաքեսցին. որպեսզդալարիխոտոյ
վաղ վաղակիանկցին:
Ց ուսայի տր եւարայզ քաղցրութե

բնակեա՛ յերկրի եւ հովուեսցես ի մե

ծութենորայ:

Ժ րտեայ ի տ͞է եւ նայ տացէ քեզ զխ

նդրուածս սրտի քո. յայտնեայ առ

աջի տ͞ն զճանապարհս քո եւ յուսայ ի նայ

Հ այ արասցէ եւ հանցէ որպէս զլ

յսզարդարութիւնս քո եւ զիրաւունս քո

որպէս զաւր հասարակ:

Հ նազանդ լեր տ͞ն եւ ծառայեայ նմ

այ. եւ մի նախանձիր ընդ այնոսիկ որ

ոց առաջեալ իցեն ճանապարհք ի

ւրեանց ընդ մարդոյ որ գործեն զան

աւրէնութի:

Լ րռեայ ի բարկութենէ՛, եւ հա

իրխորտմտութենեւմինախանձ

իրընդչարս:

Զ արքվաղվաղակի սատակեսցեն

այցոյ. քհամբերենտննոքայժառ-

անգեսցենզերկիր:

Կ ոքրմիեւայլոչեւսիցէամբարիշտ

խնդրեսցեսզտեղինրյ եւոչգտցես

Լ յլոր հեզքեն նոքայ ժառանգ

-սցենզերկիրեւփափկասցինիբազ

ւմխաղաղութեիւրեանց:

Յ պասեմեղաւորնարդարոյ եւկրճ

տե իվերայնորայ զատամունս իւր.

այլտրծիծաղեսցիզնովաւ:

Ք. անզի յառաջագոյնտեսանէի .

զի հասեալ է աւր նորայ:

Սուր հանին մեղաւորք եւ լարեցին

զաղեղունս իւրեանց հարկանել զ

աղքատն եւ զտնանկն. սպանանել

զայն որ խոնարհ է սրտիւ:

Սուրք նոցայ մտցեն ի սիրտս նոցայ

եւ աղեղունք նոցայ փշրեսցին:

Լաւ է սակաւն ինչ արդարոյ. քանզ

բազում մեծութի մեղաւորաց. եւ

ազուկ ամբարշտաց խորտակեսցի:

Հաստատէ տէր զարդարն. եւ ճան

աչէ զաւուրս ամբծից. ժառանգու

թիւն նոցայ յաւիտեան եղիցի:

Մի ամաչեսցեն նոքայ ի ժամանա

ս նեղութե. այլ յաւուրս սովու յագ
եսցին:

Լ Հայ մեղաւորք կորիցեն այլ թշ
ամիք ընդ փառաւորեալ և իբարձ
րանալ իւրեանց. պակասեսցին որ
պէս ծուխ ի պակասել:

Փ ոխ առնու մեղաւորն և ոչ հատու
ցանէ այլ արդարն ողորմի և տայ

Որք աւրհնեն զտր̄ ժառանգեսցեն
զերկիր. և որք անիծանեն զնա սատա
կեսցին ի նման:

Ի տեառնէ ուղղին գնացք առն ճանա
պարհս նորայ նայ կամեսցի:

Թեպետ և գայթագղեսցի նայ մի

կործանեսցի զիտր ձեռնկալն ենց

Մանուկ էի ես եւ ծերացայ եւ ոչ տեսա

ի զարդարն արհամարհեալ. եւ ոչ զ

աւակ նորայ թէ մուրանայ հաց:

Զ ուր հանապազ ողորմի եւ տայ

փոխ. զաւակն նորայ ուրհնեալ եղից

իյաւիտեան:

Խոտորեա ի չարեւ արայ զբարի բն

ակեսցես յաւ իտեանս յաւիտենմա

Տ Ըսիրե զիրաւունս եւ ոչ ընդ վայ

հարկանէ զք[րիստո]ս իւրայ յաւիտեա

նպահեսցնոսայ:

Ա նաւրէնք հալածեսցին իսպա

սինեղ. ակամբարշտացն ապակեսց

Այլ արդարքն ժառանգեսցեն զեր

կիր. եւ բնակեսցեն յաւէ͞ն յաւց͞ ի նմա

Բերան արդարոյ խորհի զիմաս

տութիւն. եւ լեզու նորա խաւսեսցի զի

րաւունս:

Աւրէնք այ͞ իւրոյ ի սրտի իւրում

եւ ոչ գայթագղեսցին գնացք նր͞:

Հայի մեղաւորն զարդար. եւ խնդր

է սպանանել զնա. այլ տր͞ ոչ թող

ու զնա ի ձեռս նորա. եւ ոչ դատապա

րտէ յորժամ դատիցի զնայ:

Համբերեա տն͞ եւ պահեա զճանապ

արհս նորա. եւ բարձրացուսցէ զքե

չ՛իմ առանձնել զերկիր. եւ զսատանա

ումն մեղաւորացուցես:

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ բա

րձրացեալ որպս զմայրսն լիբանանու

Անցի եւ ահա ոչ էր. խնդրեցի եւ ոչ

գտաւ տեղի նորայ:

Պահեայ զամբծութի եւ տես զուղ

ղութի. զի գոն մնացուածք առն խա

ղաղարարի:

Անաւրէնք հալածեսցին ի միա

ին եւ զաւակ ամբարշտաց կորիցէ:

Փրկութի արդարոց ի տեառնէ. վերայ

ացուցէ նոցա ի ժամանակի նեղութե

Աւգնեսցէ նոցա յտր եւ փրկեսցէ

Ը

ոսայ. ապրեցուցե իմեղաւորաց:
ւկեցուցէ զնոսա զիյուսացան ինոյ լէ
կատարածս զմոսեդ. աւեիթ ատե յիշատակշաբաթ
թուը: վարդապետութե խոստովանութե
մի սրտմտութ բքով յանդիմ
աներզիս. եւմիբարկութ բք
ովխրատերզիս:
Զ ինետք քոհարան յիս. եւյիսհ
աստատեցաւձեռնքո:
Ո չգոյբժշկութիմարմնոյիմոյ. յե
րեսացբարկութեանքո:
Ո՛չէ խաղաղութի ոսկերաց իմոցյ
երեսաց մեղացիմոց:
Ա նաւրէնութիքիմ բարձրացա
նզգլխովիմ. որպէսբեռնծանր

ծանրացան՛ ի մեղրայ իմ:

Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ. յե-
րեսաց անզգամութե իմոյ:

Տառապեցայ և խոնարհեցայ յոյժ
զաւր հանապազ տրտում գնայի՝ զի
անձն իմ լի եղև չարչարանաւք. և ոչ
գոյ բժշկութի ի մարմնոյ իմոյ:

Չարչարեցայ և խոնարհեցայ մինչ
և յոյժ. մռընչէի հառհեծութե. սրտ
ի իմոյ:

Տ̅ր առաջի քո է ա̅մ ցանկութի իմ.
և հեծութի իմ ի քէն ո՛չ ծածկեցօ
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս՝ և եթող զ
իս զաւրութի իմ. լոյս աչացի իմոց և ա

յս ոչ՛ եւս է ընդ իս։

Բարեկամք իմ եւ մերձաւորք իմ առաջի իմ մերձեցան եւ կացին. եւ մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն։

Բռնադատէին որ խնդրէին զանձն իմ. որք խնդրէին չարիս իմ երբայ իմ խաւսէին զնանրութիւն. եւ զնենգութիւն զաւուր հանապազ խորհէին։

Այլ ես որպէս խուլ որ ոչ լսէ. որպէս համր որ ոչ բանայ զբերան իւր։

Եղէ ես որպէս մարդ. որ ոչ լսէ, եւ ոչ գոն խաւսք՛ ի բերան նորա։

Զի քեզ տէր յուսացայ եւ դու լուիցես ինձ տէր աստուած իմ։

Ասացի թեամբ ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ. ի սասանել ոտից իմոց
ի վերա իմ մեծամեծս խաւսեցան:
Ես ի տանջանս պատրաստ եմ. եւց
աւք իմ առաջի իմ են յա̃մժամ:
Զանաւրէնութ̃իս իմ պատմեցի
ց. եւ հոգացայց վ̃ս մեղաց իմոց:
Իսկ արդ թշնամիք իմ կենդանի են
եզաւրացեալ են քան զիս բազումն
ենոյք ատեին զիս ի տարապարտուց
Ոյք հատուցին ինձ չար փոխան
ակընդ բարոյ չարախաւսէին զի ես եր
թայի. զհետ արդարութ̃ե:
Մի թողուր զիս տ̃ր ա̃ծ իմ եւ մի՛ իբ

ացէ այս առնէր յինէն հայեաց յաւգ

նել յինձ տր փրկութե իմոյ:

ի կատարած ներգոմաւրհնութե ներաւնթն ղմ.

պատահումն արդարոյ խոստովանութե.

Ասացի թէ պահեցից զճանապ- ԼԸ

արհս իմ. զի մի մեղայց լեզուաւ իմով:

Եդի պահապան բերանոյ իմոյ ի հ-

ակառակել մեղաւորին առաջի իմ:

Խուլ եղէ և խոնարհեցայ. լռեցի ի

բարութե. և ցաւք իմ նորոգեցօյին

Ջեռաւ սիրտ իմ ի փորի իմում. և ի

խուհուրդս իմ վառեցաւ հուր:

Խաւսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի

ցոյց ինձ տր զկատարած իմ. և զթի

ւաւուրց իմոց քանի աւանե զի գիտա

ցից թէ որչափ ինչ պակասէ յինէն

Ահա յչափով եդիր զաւուրս իմ. և

կարգաւրութիւն իմ որպէս ոչ ինչ է ա

ռաջի իմ սակայն ամենևին ընդուն

այն է ամ մարդ մեղի:

Ապայք են որպէս՚ ի պատկերի շրջ

ի մարդ. սակայն՚ ի զուր խռովի գան

ձէ և ոչ գիտէ ում ժողովէ:

Իսկ արդ ով է համբերութիւն իմ թէ ո

չ դու Տր. կամ կարգաւրութիւն իմոյ

թէ ոչ ի քէնէ:

Յամ անաւրէնութենէ իմմէ փրկե

ցես զիս. նախատինս անզգամաց

արարեր զիս:

ս ուլեղն եռոյրացի զբերանիմ. զի

դու արարեր:

Կ բացարա յինէն զտանջանս իմ.

ի՛ իշաւրութենէն ձեռին քո ես պա

կասեցայ:

շտամբութբ վասն մեղաց խրատ

եցեր զմարդ. մաշեցեր որպէս սարդ

ոստայն զանձն նորա. սակայն ընդ

ունայնեամ մարդ:

ուր տր աղաւթ իցի մոց ունկնդիր

ն դր. ւածաց իմոց արտասուաց իմ

ոց մի լռեր:

անտուխտ եմ ես առաջի քո. նժդ

հ եւ անցաւոր որպէս ամ հարքիմ:

Թող արա ինձ զի հանգայց մինչ
չեւ երթեալ իցեմ· ուստի ոչ եւս գտա
նիցեմ:

ԼԹ Ի կատարածն սաղմոս ի Դաւթի·
Գովութիւն փրկելոցն· ի յիշումն կոչման·

Համբերելով համբերի Տեառն եւ նայեց
աւ առ իս եւ լուաւ աղաւթից իմոց:
Եհան զիս ի գբոյ տառապանաց·
ի կաւոյ եւ ի տղմոյ:
Հաստատեաց ի վերայ վիմի զոտս
իմ· եւ ուղղեաց զգնացս իմ:
Արկ ի բերան իմ աւրհնութիւն նոր
զաւրհնութիւն Աստուծոյ մերոյ:
Տեսցեն բազումք եւ երկիցեն· եւ յուսա
ասցին ի Տէր· երանեալ է այր որոյ ան

ունմ՟նյոյսէնորայ։

Ո՛չ հայեցաւնայ՛ ինանրութ̃ի. և՛ո
չ՛իմոլութ̃ի սուտ։

Բազումարարեր դու տ̃ր աս̃ծ իմ սք
անչելիս խորհրդոց. քոց ոչ ոք է որնմ
անէքեզ։

յ ատմեցի և խաւսեցայ, և բազումե
էն քանզթիւս ընդզոհս և ընդպա
տարագս ոչ հաճեցար. լսելիս հաս
տատեցեր ինձ զողջակէզս և զվաս
նմեղացն ո՛չ խնդրեցեր։

Յայնժամասացի թ·եա հաւասիկ
ամես. ի՛գլուխս գրոց գրեալէ վ̃իմ
Առնել զկամս քո աս̃ծ իմ կամեցա.

նզաւրենսքոիմէջ որովայնիիմում:

Աւետարանեցի զարդարութիւն

քոյեկեղեցիսմեծս. աւաշրթունք

իմոչարգելիցիքեն:

ՏՐ դուգիտացերզիզարդարու

թիւնքո. ոչծածկեցիիսրտիիմումզ

ճշմարտութիւնքո եւզփրկութիւնքո :

Ասացի եւոչ թագուցի զողորմու

թիւնքո. եւզճշմարտութիւնքո. իժո

ղովրդենե մեծե:

Այլդուտր միհեռիառներզգթո

ւթիւնքոյինեն. զիողորմութիւնքոեւճշ

մարտութիւնքո ամժամընկալցինզիս

Շ ուրջեղեն զինեւչարքորոցոչերնա

այթիւ. Հասին ինձ անաւրէնու
իք իմ եւ ոչ կարացի տեսանել:
Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմ
ոյ. եւ սիրտ իմ եթող զիս:
ամեաց Տր փրկել զիս. եւ Տր յաւգն
ել ինձ նայեաց:
Ամաչեսցեն եւ ամաւթ լիցին որք
նդրեն զանձն իմ բառնալ զնայ.
արձցին յետս եւ ամաչեսցեն որ խո
րհեին ինձ չար:
րեսցեն զամաւթ առժամայն
վաղվաղակի որ ասեին ինձ վաշ վաշ:
րնծասցեն եւ ուրախ լիցին ի քեզ.
ամենեքեան որ խնդրեն զքեզ Տր

Ասասցեն յամենայն ժամ մեծ է Ած. և
ոյք սիրեն զփրկութիւն քո:
Ես աղքատ և տնանկ եմ Ած խորհ
խ. եայ զիս աւգնական և պաշտպան
իմ. և դու Ած իմ մի յամենար:
ի կատարած սաղմ իդաւ֊իթ·
Մարգարէութիւն ք̃ի և վ մատնչին:
Երանի որ խորհի զաղքատն
և զտնանկն. յաւուր չարեաց փր
կեցզնա Տր:
Տր փրկեսցէ զնա և կեցուցանէ. երա
նելի արասցէ զնա ի վերայ երկրի. և ոչ
մատնեսցէ զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց
Տր աւգնական եղիցի նմա ի մահիճս ցա
ւոց իւրոց. զամենայն կողին նորա

րծուցանեն ի հիւանդութենէ նորա:

Ես ասացի տր ողորմեա յինձ. բժշ
կեա զանձն իմ, զի մեղայ քեզ:

Թշնամիքն իմ ասացին ինձ չար. ե
ռիցէ զի մեռցի և կորիցէ անունն նր.

մտանէր տեսանէր զնանրութե ի խ
ւսէր ի սրտի իւր ժողովէր զանաւր
էնութի յանձն իւր:

Արտաքս ելանէր և զնոյն խաւսէ
զինէն յ յըրնջէին ամ թշնամիք իմ:
ս որ հնարեցան չար ի վերայ իմ. բանան
աւրէնութե եդին ի վերայ իմ:

Միթէ որ ննջեցեն և այլ ոչ և յաւ
ելուցու յառնել. քանզի և այր խաղ

աղութե իմոյ յոր ես յուսացայ ։

Որ ուտէր զհաց իմ՝ յաճախեաց

ունել ինձ զխաբէութի ։

Այլ դու տր ողորմեա ինձ. կանգնեա

եա զիս և ես հատուցից նոցա ։

Յայսմ ծանեայ թէ հաճեցար ընդ

դիս. զի մի ուրախ եղիցի յիս թշնա

միքիմ ։

Այլ զիս յամբծութե իմում ընկա

լար. հաստատեցեր զիս առաջի քո

յաւիտեան ։

Աւրհնեալ տր ած իսի յաւիտենա

նս յաւիտենից եղիցի եղիցի ։

Իկտրծ իմաստութե որդւոցն կորխա. ոչ զմիտ դաւիթ ։։

աղաչանք սմիրզրէ իցն. և մերծ ուամն հրեիցազգին.

Որպէսփափագէեղջերույաղբեր
ս ջուրց· այնպէսփափագէ անձնիմ
առքեզա՜ծ:

Ծարաւի է անձնիմառքեզա՜ծ
ո զաւրեւկենդանի· երբեկիցերեւեց
այցյերեսաց ա՜յ:

Եղեն ինձարտասուք իմկերակուր
ւ իտուէեւիգիշերի եւա՛յն զիասէի
ցիսզը՜հ անապազթ եւուրէա՜ծ քո:

Զայսորպէսյիշէիտառապերյի
ս անձնիմ· քաջալերէի զիմոտից ր֊
դ յարկաւ սքանչելեացտանն ա՜յ:

Ո ձայնցնծութե ն խոստովանու
թե· եւ ի ձայն բարեկենդանութ[եան]

Արդընդէր տրտում ես անձն իմ

ամ ընդէր խռովեր զիս յուսայ առ ած

խոստովանեայ նմայ փրկիչ երեսաց ի

մոց ած է:

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ վասնա

յսորիկ յիշեցից զքեզ յերկրէն յորդա

նանու ի Հերմոնէ ի լեռնէ փոքուէ..

Եւ որք ՛ի խորոց կարդացին առ քեզ..

ի ձայն սահանաց քոց..

Ամենայն զբօսանք քո. եւ ալիքք

քո անցին ՛ի վերայ իմ.

Ի տուէ պատուիրեաց տր զողորմու

թիւր. ՛ի գիշերի զաւրհնութիւն որ.

եւ աղաւթք իմ առ ած կենդանացի իմ զ

Լ սացին այ ընդունելի լինել ընդդէ
մերժեցեր զիս. ընդդէ՛ր տրտումգն
ամես՛ ինեղելթշնամեացիմոց.
Ի փշրել ոսկերացիմոց նախատեցի
ն զիսթշնամիքիմ. յասել ցիս զաւր
հանապազ թե ուր է ա՛ծ քո.
Լ րդ ընդէր տրտումես անձնիմ կ
ամ ընդէր խռովեսզիս. յուսայ առ
ած խոստովանեա նմա փրկիչերես
այիմոցա՛ծ է.. խբ
Տղաջանք մարգարէից ..և մերժումն հրէիցազգին
սաղմոս իդաւիթ.
Դ ատարայ ինձ ա՛ծ. և իրաւարա
ինձ իդատաստանիմում:
ազգէ որ ոչ է սբ. ի մարդոյ մեղաւո

րէ նենգաւորէ փրկեա՛ զիս:

Դու ա՟ծ հզաւրիչ իմ ընդէր մոռ-
ացար զիս. ընդէր տրտում գնամ ես ի
նեղել թշնամեաց իմոց:

Առաքեա՛ տ՟ր զլոյս քո եւ զճշմարտ
ութ՟ի քո. զի այնոքիկ առաջնորդեսցեն ինձ.
հանցեն զիս ի լեառն ս՟բ քո՛ ի յարկս քո
Մտից առ սեղան ա՟յ. առ ա՟ծ
որ ուրախ առնէ զմանկութ՟ի իմ:
Խոստովան եղէց քեզ աւրհնութ՟բ
ա՟ծ ա՟ծ իմ:

Արդ ընդէր տրտում ես անձն իմ. կ
ամ ընդէր խռովես զիս յուսա յա՟ծ
խոստովանեայ. նմա փրկիչ յերես

ի կատարած իմաստութե̃ որդւոց
նկորխայ

Առաջանք մարգարէիցն եւ վկա
յութիւք առաքելոցն .

Ականջաւք մերաւք լու
աք զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ
Զ գործն զոր գործեցեր յաւուրս
նոցա, յաւուրսն առաջինս:
Ձ եռն քո խլեայ զհեթանոսս եւ զն
ոսայ տնկեցեր. չարչարեցեր զժողո
վուրդս քո եւ հաներ զնոսայ:
Ո չթէ սրով իւրեանց ժառանգեցի
ն զերկիր. Եւ ոչ բազուկ նոցայ թե
փրկեաց զնոսայ:
Ա յլ աջ քո եւ բազուկ քո եւ լոյս երես

աց քոց. զի հաճեցար ընդ նոսա

Դու ինքն ես թագաւոր իմ եւ ա՜ծ ի
մ. որ հրամայեցեր զփրկութեցն յակ
ոբայ:

Քեւ զթշնամիս մեր հարցուք. եւ ա
նուամբ քով արհամարհեսցուք զյար
ուցեալն ի վերայ իմ:

Ոչ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ. եւ
ոչ սուրիմ կեցուցանէ զիս:

Այլ դու փրկեցեր զմեզ ի թշնամե
աց մերոց. եւ զատելիս մեր յամօթ
արարեր:

Ա՜ԾՎ. պարծեցարուք զաւր հ
անապազ եւ անուամբ նորա յխոստ

ովան եղերուք յաւիտեան

Բայց արդ մերժեցեր եւ անարգե
ցեր զմեզ. եւ ոչ ելեր ա̄ծ ընդ զօրս մեր

Դարձուցեր զմեզ յետս քան զթշ
նամիս մեր. եւ ատելիք մեր յափշտա
կեցին զմեզ:

Ետուր զմեզ որպէս զոչխար ի զենո
ւմն. եւ ընդ հեթանոս ցրուեցեր զմեզ

Վաճառեցեր զժողովուրդս քո. ա
ռանց գնոյ եւ ո՛չ գոյ թիւ աղաղակի
մերում:

Արարեր զմեզ նախատինս դրաց
եաց մերոց. ծաղր եւ այպն կատակա
նաց այնոցիկ որ շուրջ զմեաւք:

Արարեր զմեզ յառակս հեթան
ոսց̅ · ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց:

Զաւր ա̅մ նախատինք իմ առաջ
ի իմ են · և յամաւթ երեսաց իմոց ծ
ածկեաց զիս:

Ի ձայնէ նախատողի դինև չարայ
խաւսի յերեսաց թշնամոյն և հալ
ածչի:

Այս ա̅մ եկն ի վերայ մեր · և մեք զ
քեզ ոչ մոռացաք · և ոչ ստեցաք ուխ
ի քում և ոչ դարձաք յետս սրտիւք
մերովք:

Դարձուցեր զշաւիղս մեր ի ճա
նապարհացքոց · խոնարհ արարեր

զմ եղ՛ ի տեղի չարչարանաց եւ ծա
ծկեցին զմեզ զստուերք մահու:
Թե մոռացեալ իցեմ զանուն ա̄յ
մերոյ· կամ ձգեալ իցեմ զձեռս մեր
առ ա̄ծս աւտարս:
Յակայն ա̄ծ խնդրէ զայս· զի նայ ք
ննէ զգաղտնիս սրտից մերոց:
Վասն քո մեռանիմք զաւր հանապ
ազ· համարեցաք որպէս զոչխար՛ ի
զենումն:
Զարթիր ընդէր ննջես տ̄ր· արի
եւ մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ:
Զմէ՛ դարձուցանես զերեսս քո՛ ի
մէնջ· մոռանաս զաղքատութիւն եւ զ
նեղութիւն մեր ·

Խոնարհեցեն մինչեւ ի հողանձի
նք մեր · եւ յերկիր կցեցան մէջք մեր :
Արի տր օգնեա մեզ · եւ փրկեա զ
մեզ վասն անուան քո:

խդ Ի կատարած ։ Վասն փոխանցելոց ժամանակաց որդւոցն կորխ.
այ ի խմաստութ իւ սաղմոս աւրհնութ եւ վասն սիրելոյն ·
երկուեմն քի յայտնութեն ·

Բղխեաց սիրտ իմ զպատգամս քո
բարի · եւ ասացի զգործս իմ թգ՟ · որի
Լեզու իմ որպէս գրիչ երագագրի
դպրի · գեղեցիկ տեսանելով քան զ
ամ որդիս մարդկան :
Սփռեցան շնորհք ի շրթանց քոց · վս
այսորիկ ° օրհնեաց զքեզ ած յ° իտն ·
Ած զսուր ընդ մէջք քո հզաւր · վա ե

լչութեան և գեղոյ քո:

Լարեա յուղեա՛ յև թագաւորեայ
վասն ճշմարտութե հեզութե և ար
դարութե. և առաջնորդեսցէ քեզ ս
քանչելապէս աջ քո:

Նետք քո սրեալ են հզաւր. և ժողո
վուրդք ի ներքոյ. անկցին ի սիրտ թշ
նամեաց թագաւորի:

Աթոռ քո ած յաւիտեանս յաւիտ
ենից: գաւազան ուղղութե. գաւա
զան արքայութե քո:

Սիրեցեր զարդարութի. և ատեցե
ր զանաւրէնութի:

Վասն այսորիկ աւծ զ.քեզ ած ած ք

Վ ասնայսորիկաւծ զքեզ ա՟ծ ա՟ծ
քո. իւղովուրախութե՟. առաւելքա
նզընկերսքո:

Զ մուռսն եզստաշխնեզկասիա իզ
գեստեքումմե. իտաճարացփողոս
կրեիցուստիուրախարարինզքեզդ
ստերքթագաւորացիպատիւ:

Կ ացցէ դշխոյ ընդաջմե քումմե. ի
հանդերձսյոսկէ հուռս զարդարե
ալեւպաճուճեալ:

Լ ուր դուստր եւտեսխոնարհեցոյ
զունկն քոմոռայզժողովուրդքո եզ
տունհաւրքո. զիցանկացաւթագ
աւորգեղոյքո:

այինքնետրքոերկիրպագցես նմ

ա · եւդուստր ծուրայ երկիրպագցե

նմայ · եւպատարագաւք զերեսս սոր

պաղատեսցեն մեծամեծք իժողո

վրդոց :

մենայնփառքդստերըթագա

որի · ՚ինեքոյ վերջաւորսյոսկեհու

ռսզարդեալեւպաճուճեալ :

արցինթագաւոր ՚ի կուսանքզհե

տնր եւզ ընկերս նր տարցին նմա :

ծցենցնծութբեւուրախութբ

տարցեն ՚ի տաճար թգրի եւփոխ

ակհարցքոցեղիցինորդիքքո :

Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամ

երկիր. Եւ յիշեսցի անուն քո ընդ ամա

զգս ազգաց:

Վասն այսորիկ ժողովուրդք խոստ

ովան եղիցին առ քեզ յաւիտեանս և յ

աւիտեանս յաւիտենից:

խե Ի կատարած որդւոցն կորխայ ի վերայ գաղտնեաց

առաքելոց քարոզութիւն:

Ած մեր ապաւէն և զաւրութիւն:

աւգնական ի վերայ նեղութենց որ գ

տին զմեզ յոյժ:

Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք ի խ

ռովել երկրի. ի փոփոխել լերանց ի

սիրտս ծովու:

Գոչեցին և խռովեցան ջուրք նոցա

յխռովեցաներինք ՚ի շաւրութե
նէնորայ:
—նայցք գետոցուր ախտառնէն զ
աղաքնածոյ. եմ՚ք արայ զյարկս իւր
բարձրեալն
Ծ ՚ի մէջ նոյայ եկնոքայ մխա
մնեացին աւգնեսցէ նոցայ ած ՚ի վ
աղորդանեմինչ ՚ի վաղորդան:
ռովեցան հեթանոսք և խոնարհ
գան թագաւորութիք. ետ զձայն
ր բարձրեալն և խռովեց° երկիր.
Ըզաւրութեց ընդ մեզ. ընդուն
ելի եմեր ած յակոբայ:
—կ այք և տեսէք զգործս ած. որ արը

զնշանս և զարուեստս ի վր̃ երկրի·
Եհար զպատերազմ ի ծագաց մի
նչ ի ծագս երկրի· զաղեղունս փշրե
աց· ը̄ զէնս խորտակեաց և զասպա
րս այրեաց հրով:

Կ անխեցէք և ծանէրուք զի եսեմ
ած̃ բարձր եղէց ի հեթանոսս· եբ
արձրացայց ի վր̃ երկրի:

Տ̄Ր զաւրութ̃եց ընդ մեզ· ընդունե
ելի մեր ած̃ յակոբայ: ի կատարած վասն որդւոցն կորխայ սաղմոսի դաւիթ· համբառնալն քինկոչումն հեթանոսաց·

Ծափս հարէք ամ̃ հեթա
նոսք· աղաղակեցէք առ
ած̃ ի ձայն ցնծութե:

Ի բարձրեալ եւ ահարկու թագ
աւոր մեծ ի վերայ ամ երկրի:

հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ
զեւ զհեթանոսս ներքո ոտից մրց

Ընտրեաց զմեզ իւր ՛ի ժառանգու
թի գեղեցկութենէն յակոբայ զոր եւ
սիրեաց:

Ամբարձաւ ած աւրհնութբ . եւ
տր մեր ձայնիւ փողոյ:

Սաղմոս ասացէք այ մերում. սաղմո
ս ասացէք թ գրին մերոյ զմնասյէք

Զի թգր մեծ ի վերայ ամ երկրի ած եւս
ղմոս ասացէք նմայ իմաստութբ

Թագաւորեաց ած ՛ի վր հեթնոսաց.

ա͞ծ նստաւ յաթոռ ս͞բութ͞ե իւրոյ:

Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան
առ ա͞ծ աբրահամու զի ա͞յ զաւրու
թ͞իք յերկրէ յոյժ համբարձաւ:

ս͞ղմոս աւրհնութ͞ի. որդւոցն կորխայ երկրորդ շաբա
թու երքի յա͞ծ վսեմ եկեղեցոյ և մաքրութն հալածանց

խէ Մեծ է տ͞ր և աւրհնեալ է յոյժ. ի քա
ղաք ա͞յ մերոյ ի լեառն ս͞բ նորա:

Հաստարմատ ցնծասցէ ցնծութ
եամբ ա͞մ երկիր լերինք սիովնի կողմ
անք հիւսիսոյ ի քաղաք թագաւորի
մեծի:

Ա͞յ ի տաճարի իւրում յայտնի.
ի ժամանակի որպէս աւգնական լի
ներ նոցայ:

Լ Հաւասիկ թագաւորութիւքեր

…ր ի ժողովեցան եւ անցին ի միասին

…ղնքեանք տեսին այսպէս եւ զարմ

…ացան. խռովեցան սասանեցան եւ դ

ողումն կալաւ զնոսայ:

Լ Անդ երկունք որպէս ի ծննդեա

·´ի հողմն սաստիկ փշրեսցէ զնաւ

ս Թարշ իս:

Որպէս լուաքսոյն պէս. եւ տեսաք·´ի

…աղաք տ̅ն զաւրութ̅ե ց իքաղաքն ա̅յ

մերոյ:

Լ Ծ Հիմունս արկ ինմա յաւիտ

…ենընկալաք ա̅ծ զողորմութ̅իւքո ´ի

մէջ ժողովրդեանքո:

ժա̅ ıı

Ըստ անուան քում որպես և աւրհն
ութի քո ընդ ամ տիեզերս արդարու
թբ լի է աջ քո:

Ուրախ եղիցի լեառն սիոն. և ցնծ
ասցեն դստերք յուդայ վասն իրաւա
նց քոց տր:

Շրջեցարուք զսիովնիւ պաշարեց
էք զնա, և պատմեցէք զաշտարակս նր

Դիք զսիրտս ձեր ի վերայ զաւրու
թեն նորայ բաժանեցէք զամուրս նո
րա զի պատմել կարասջիք յազգս յայլ

Իսմայէ ած ած մեր յաւիտեանս յ
աւիտենից և սայ հովուեսցէ զմեզ մ
ինչև յաւիտեան:

կատարածն որդւոցն կորխա. յաղմոս դաւթ..
ճ այլենդ աստանենն. վարդապետութենն.. ԽԸ

Լ ուարուք զայս ամ ազգք ունկն դիր
րուք ամենեքեան որք բնակեալ է
ք յաշխարհի:

Հ նունդք երկրի և որդիք մարդկա
ն. իմիասին մեծ ամեծք և տնանկք

Բ երան իմ խաւսեսցի զիմաստու
թի և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար
Խ ոնարհեցուցից յառակս ունկն զու
նկն իմ. բացից զառակս առ հնչու
թբ իսկզբանն:

Ը նդէր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չա
րի զի անաւրէնութիք. դնասցից իմն
ց շուրջ եղէն զինև:

Յուսացեալք զաւրութե իւր
եանց. ի բազում մեծութե իւրեան
ցպարծեսցին.

Եղբայր ոչ փրկէ. եւ ոչ փրկէ մարդ:
եւ ոչ տայ այ զփրկանս. եւ ոչ զգինս փր
կանաց անձին իւրոյ :

Վաստակեաց յաւիտեան եւ կեցցէ
մինչ իսպառ. եւ ոչ տեսցէ զապակ
անութի:

Յորժամ տեսցես թէ իմաստունք
մեռանին ի միասին անզգամք եւ ա
նմիտք կորիցեն. եւ թողցեն աւտար
աց զմեծութի իւրեանց:

Գերեզմանք տունք նոցա եղիցին

ւխտեան և յարկք նոցա յազգէմ
ինչև յազգ. և կարգացին անուանք
նոցա ի հողս իւրեանց:
Մարդ ի պատուի էր և ոչ իմացաւ հ
ւասարեաց. անասնոց անբանից
և նմանեցաւ նոցա:
Այս ճանապարհ գայթակղու
թեն նոցանոցին. յետոյ յորինկ բերա
նովք իւրեանց հաճեսցին:
Որպէս խաշն ի դժոխս մատնեցի
ն մահ հովուեսցէ զնոսա և տիրեսց
են նոցա ուղիղք ընդ առաւօտս:
Եւ օգնութիւք նոցա մաշեսցին ի դ
ժոխս և ի փառաց իւրեանց անկցին

Բայց սակայն ա՛ծ փրկեսցէ զան
ձն իմ. ի ձեռաց դժոխոց յորժամ ը
նդունիցի զիս:

Մի երկնչիր յորժամ մեծանայ մա
րդ. եւ յորժամ բազում լինին փառք
տան նորայ:

Զի ոչ թէ ի մեռանելն իւրում առ
ցէ ընդ իւր զա՛մ. եւ ոչ թէ իջցեն փառ
ք տան նորայ ընդ նմայ:

Այլ անձն նորայ ի կեանս իւրում.
աւրհնեսցի. խոստովան եղիցի քեզ
յորժամ բարի արասցես դու նմայ:

Մտցէ նա մինչեւ յազգ հարց իւրոց
մինչեւ յաւիտեան լոյս մի տեսցէ:

Մարդ ի պատուի էր եւ ոչ իմացաւ. Ե
ւաասարեցաւ անասնոց անբանից
ն նմանեցաւ նոցայ:

ի կատարած սաղմոսի դաւիթ. խԹ
փոփոխումն միջսեսեանաւք
ինացն եւ ի ներածումն
նորկտակիս եղանակ.

Աստուած ոյ տր̄ խաւսե
ցաւ կոչեաց զերկիր յա
րեւելից մինչեւ ի մուտս արեւու:
Ի սիոնէ մեծ վայել չութի փրկու
թեան գեղոյ նորայ:
Ած̄ մեր յայտնապէս եկեսցէ.
եւ ած̄ մեր մի՛ դադարեսցէ:
ուր առաջի նոր այբորբոքեսցի. եւ
շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ:

Կոչեսցէ զերկինս ի վերուստ և զերկ
իր ի դատել զժողովուրդ իւր. ժողով
ել առ ինքն զս̄բս իւր. որք դնեն զպ
ատարագս ուխտից ի վր̄ սեղանոյ նր̄
Եւ պատմեսցեն երկինք զարդարու
թի նորայ զի ա̄ծ դատաւոր է:

Լուր ժողովուրդ իմ և խաւսեցայց
ընդ քեզ. և իսրայէլ քեզ վկայեցից զ
ի ա̄ծ ա̄ծ քո ես եմ:

Ոչ թէ վասն պատարագաց քոց կ
շտամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո
առաջի իմ են յա̄մ ժամ:

Ո՛չ ընդունիմ ի տանէ քումմէ զուա
րակս և ոչ ի հաւտից քոց նոխազս:

Դ մեռամ զաղզան, անդառնելելեր
անցեւամենայն անսասան :
Բ խոտեմես զա̄մ թռչունսերկնից
․գեղեցկութի վայրի ընդիսե:
Թ եքաղցեայց քեզ չինչ ոչասասացից
զիիմէ աշխարհ լրիւիւրով․:
Ո չուտեմես զմիս զուարակացքոց
ւոչ զարիւն նոխազաց քոցըմպեմ
ատոյա̄յպատարագաւրհնութե
մատուրե աբարձրելոյն զուխտսքո
արդասցես առիս յաւուր նեղու
թեքո․ եսփրկեցից զքեզ եւդու փա
ռաւորարասցեսզիս:
Ս ակայն մեղաւորին ասեա̄ծ իսկդ

ուրնդերբնաւ պատմես զարդարու-
թեի իմ. կամառնուս զուխտիմ իբեր-
անքո:

Զ իդու առեցեր զխրատիմ. մեր-
ժեցեր ևյետս ընկեցեր զամբանս
բերանոյիմոյ:

Թ էտեսանեիր զգողս ընթանայի
ընդնոսայևընդ. շունս դնեիր զբա-
ժինքո:

Բ երանքոյաճախեր զ չարութի
և լեզուքոնիւթեր զնենգութի:

Նստեալ զեղբաւրե քումմե չար-
ախաւսեիր. և իվերայորդոյմաւրքո
դնեիրզգայթաղգութի:

Զայդ ա̃մն արարեր ևլռեցի քեզ·
կարծեցեր անաւրէնդ իմտի քում·
թէ և ես քեզ նման իցեմ:

Արդ յանդիմանեցից և կացուցի
զայս ա̃մ առաջի քո իմացարուք ամ
ենեքեան որոց մոռացեալ իցեք զա̃ծ·
Մուցե երբեք յափշտակիցէք· և ո
չոք իցէ որ փրկիցէ:

Պատարագ աւրհնութե̃ փառաւո
րասցէ զիս· և անդ է ճանապարհ
ուր ցուցից նմա զփրկութի̃ ա̃յ:

Սաղմոսի դաւթի ի ժամանակի Զեեկնաւոնայ. նա
թան մարգարէ երրու զի մտեալ էր նա առ բերսաբէ
վարդապետութի̃· խոստովանութի̃· ծ

Ողորմեա ինձ ա̃ծ ըստ մեծի ողոր

մութե քում. ըստ բազում գթութե

ջնջեա՛ յզանաւրէնութիւնս իմ:

Ա ռաւել լուա զիս յանաւրէնու

թենէ իմ եւ ի մեղաց իմոց ս̄բ արա զիս

Զ անաւրէնութիւնս իմ ես ինձէն

գիտեմ. եւ մեղք իմ առաջի իմ են յամ̄ն

ժամ:

Քեզ միայն մեղայ տ̄ր. եւ չար առաջ

ի քո արարի:

Ո րպէս արդար եղեցես ի բանս քո.

եւ յաղթող ի դատել քեզ:

Ա նաւրէնութեամբ յղացաւ, եւ ի մեղ

ս ծնաւ զիս մայր իմ:

Դ ու ո̄ր զճշմարտութիւն սիրեցեր. զ

նյայտս եւ զծածկեալս իմաստու
թ̅բ քո յայտնեցեր ինձ.
աւղեա՛յ յիս մշտկաւ եւ ս̅բ եղեց. լ
այ եւ քան զձիւն սպիտակ եղեց:
սելի արայ ինձ տ̅ր զցնծութիւ
ւրախութ̅ի. եւ ցնծասցեն ոսկերք
իմ տառապեալ:
արձոյ զերեսս քո՛ ի մեղաց իմոց.
ամ̅ան օրէնութ̅իս իմք. եւ այ յինեն:
իրտ ս̅բ հաստատեայ յիս ա̅ծ. եւ զ
ոգի ուղիղ նորոգեա՛յ ի փորի իմում
ի ընկենուր զիս տ̅ր յերեսաց քոց.
եւ զհոգի ս̅բ քո մի հաներ յինեն:
ուր ինձ ցնծութ̅ի փրկութ̅ե. եւ հո

գովպետութբքով հաստատեա զիս

Ուսուցից անաւրինաց զճանապ
արհսքո. եւամբարիշտք առքեզդա
րձցին:

Փրկեա զիսյարենէ ած. ած փրկու
թե իմոյ. ցնծասցէ հոգի իմյարդա
ութե քում:

Տր եթե զ շրթունսբանաս զբերա
նիմ երգեսցէ զաւրհնութիւնս քո:

Թեկամեցեալէիր պատարագ մ
ատուցանեաք. բայցդուրնդողջակ
էզս իսկոչ հաճեցար:

Պ ատարագայ հոգի խոնարհ զսիր
տբեկ հոգի խոնարհ ած ոչ արհամ

արհե։

Ո—արի արքայութրկամօվք քօվքսի
րի. ևշինեոցինպարիսպ քեմի ։
այնժ ամՀաճեսցիսրնդ պատա
սգսարդարութեուխտիցպատար
գսՀանցենիսեղանքոզուարակս
ատարքածիմաստութե ողմի իդաւիթ․իժամանա
զիեկնդովեկ․պատմեաց․սա․ւուղայթեաՀաւաս ծա
իկերդաւիթիտան աքիմեղիքեայե․․
անդիմանութեն․դմընդակբարուցն կոծ նորին

Զ․ իպարծի իչարութի Հզաւրզ
նաւէնութի․ զաւր Հանապազ զ
նիրօութի խօսեցօիլեզուի իմւմ
րպեսածելսո՛ւրսրեացզնենգու
ն․սիրեացզ չարութիքանզբարո
թի զանաւրենութի․ քանխաւս

արդարութե։

Միրեացնայ զա՜մ խաւաւակործանմ

անևզ լեզուանենգաւորս։

Վ անմայսոյ ի՛յ ա՜ծ կործանեսցեզ

նայ իսպառ. խլեսցեև Հանցե զնայ

յարկացեւ զարմատս նորայ յերկրէն

կենդանեաց։

Տ եսցեն արդարք ևերկիցեն զնով

աւծ իծ աղեսցեն ևասասցեն։

Ա յսայրեորոչ աքարզա՜ծ իւրաւգ

նական. այլ յուսացաւ սայ՛ իբազու

մ մեծութե իւրում. ևզաւրացաւի

նանրութե իւրում։

Ա յլես որպէս ձիթենի պտղալից

տամն ա՟յ· յուսա ցայ յողորմ ութի
յ° խտէնևյ° ի՛ տէնսյ° խտէնից·
ոստովան եղեց քեզ յաւիտեան
ա ր արեր· եւ համբերից անուան
ւմզի քա ղցրե սառաջի սր բո֊քոց Ծ-Բ

Ս՟ղմ·իդաւիթ·· փրկչին երեւում
ն·եանմ՟ծութեն վճարումն··

սաց անզգամն ՛ի սրտի
իւրում թէ ոչ գոյ ա՟ծ:

պականեցան եւ պղծեցան յան
րէնութե իւրեանց· եւ ոչ ոքէ որա
ռնէ զքաղցրութի:

Ա յերկնից նայեցաւ յա՟մ որդի
մարդկան· տեսանել թէ իցէ ոքիմ
աստուն որ խնդրիցէ զա՟ծ:

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միա
սին եւ անպիտանացան:

Ոչ ոքէ որ առնէ բարի. եւ չէ ոք մ
նչեւ ի մի:

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեա
ն. որ գործեն զանաւրէնութի:

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ. իմոյ
պէս կերակուր հացի եւ առ ա̄ծ ոչ կա
րդացին:

Անդ երկիցեն զերկիւղ որ ոչ իցէ
րկիղ: զի ա̄ծ ցրուեսցէ զոսկերս մա
դահաճոյից:

Ամաչեսցեն եւ յամաւթ լիցին.
ի ա̄ծ անարգեաց զնոսա:

՛տացէ ի սիոնէ զփրկութի իսլի․ ի

ար ձուցանել տն զգերութի ժողո

դ իւրոյ․ ցնծասցէ յակոբ եւ ուրախ

եղիցի իսրայէլ:

ատարած ընդ աւրհնութե իմաստութե ի դաւթի

ամանակի․ Զի եկին զիփացիքն եւ ասեն ցսաւուղ

ահա դաւիթ թագուցեալ նստի առ մեզ․

Աղաւթքն որք վասն ած հալածեալ են․

Ծ յանուն քում կեցո զիս․ եւ ծդ

զաւրութե քում իրաւ արայ ինձ:

Ծ լուր աղաւթից իմոց․ ունկն

դիր բանից բերանոյ իմոյ:

ւտարք յարեան ի վերայ իմ եւ հ

աւրք խնդրեցին զանձն իմ․ եւ ոչ հ

ամարեցան զքեզ զած առաջի իւրեց

հայ ած աւգնական իմ․ եւ տր

նդունել ի հոգւոյ իմոյ:

Ի դարձուցանել զ հարնիթ հնա

իս իմ. Ճշմարտութե քով սատակե

այզնոսա:

Ես կամաւք իմովք պատարագա

մատուցից քեզ և խոստովան եղեցա

նուան քում տր զի բարի է:

Յամ նեղութե եիմ մեփրկեցեր զի

և ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ:

Ի կատարած ընդ աւրհն. իմաստ. սղմ. ի դաւիթ.
յասոյնու թի ընտրոյ համբարձակերոցն:

ծդ Ունկն դիր ած աղաւթից իմոց. և

իամ տես առներ զխնդրուածս իմ.

Հայե՛ այ առ իս և լուր ինձ զի տր

մեցաես ի ձան ձբանս այ իմում և իս

ովեցայ:

Ձայնէ թշնամոյն եւ ի նեղել մեղ
ուին խոտորեցան յիս անիրաւու
ը բարկութբ ոխս պահէին ինձ:
իրտ իմ խռովեցաւ յիս եւ երկիւղ
մահու անկաւ ի վերայ իմ:
Ահ եւ դողումն եկն ի վերայ իմ եւ ծ-
ածկեաց զիս խաւար:
սէի ո տայր որք ինձ զթեւս որպէս զ
աւնոյ. զի թռչէի վերանայի. հե
ռացեալ դադարէի յանապատի:
կն ունէի այն՝ որ փրկէր զիս՝ ի կա
մտութենէ՝ ի զայրանալոյ մրրկ
էալ ի նեղսրտութենէ:

Ընկլոյ տրևբամ անեայ զ լեզուն...
ոցայզխտեսիզանաւրէնութի ևզ...
ակառակութի իքաղաքի:
Իտուեևիգիշերի շուրջեղէնզպա...
րսպաւքնորայ անաւրէնութի չար...
իքէն ևմեղքէն իմէջնորայ. ևոչպ...
ակասեացի հրապարակացնորայ վ...
աշխ ևնենգութի:
Զ իթե թշնամոյննախատեալէ...
րհամբերեի արդեւք. կամատելոյն...
մեծաբանեալեր իվերայիմ. թաք...
չեիարդեւքինմանե:
Իսկ դու մարդ հաւասարիմ. առ...
աջնորդիմ ևծանաւթիմ:

պաքէն յինոյն քաղցրացուցեր ի
եւքէ զկերակուր. զիգնայաք մի
աբանութբ իտանմայ:
—կենցեմաւ իվերայնոցայ. եւկե
ամնոյնիջցեն իդժոխս. զիչարու
իեւիբնակութենոցայեւիմեջնց:
—ս առած-կարդացի եւոր ըուաւի
ընդերեկոյս իվաղորդայն եւիհ
ասարակաւուր:
առմեցի եւասացի եկուիցէ ձայն
իմուսիրկեսցեխաղաղութբզա
նիմ իմերձաւորացիմոց. զիկա
րաւքհասին իվերայիմ:
ուիցե ած-եւխոնարհ արասցեզ

նոսա յոր յառաջն էք անդ յաւիտենա

Զի՛ ոչ գոյր ի նոցա փոխանակ. եւ ոչ

երկեան յա՛ստուծոյ:

Ձգեաց զձեռն իւր՛ ի հատուցանե-

խոցա. եւ նոքա պղծեցին զօրէնս նո

Բաժանեցան՛ ի բարկութենէ եր

եսաց նոցա. եւ հաս՛ ի սիրտ նոցայ

Կակուղ էին բանք նոցայ քան զձէ

թ. եւ ինքեանք որպէս սլաք:

Ընկեա՛յ ի տ̅ր զհոգս քո եւ նա կերա

կրէ զքեզ. եւ ոչ տայ յաւիտեան սա

սանութ̅ի արդարոյ:

Դու ա̅ծ իջուսցես զնոսա՛ ի գուբ

ապականութե. արք արինահեղք

նենգաւորք. մի հասարակեսցեն
զօւրսխր̄ե ծայլեսիքե
զմ̄ր յուսացայ — նոյն մոլք եսի.
ի հո՛ւր բորբոքեցաւ ի
բարկութենէ իմմէ. ա
յրեսցէ եւ իջցէ մինչ ի
դժոխս ներքինս:
երիցէ զերկիր եւ զա̄մթուս երկրին
ցայ. վառեսցէ հրով բորբոքեսցէ
նհիմունք լերանց ձնոցայ:
ուտեցից զ չարիսա̄մ ի վ̄ր նոցա
նետիւք իմով քսպառեցից զնոսա
աշէ՛ալք եւ հիւծեալք ի սովու. զ
զանաբեկ. զեշանգեալա̄մթուշն

ոցերկնից:

Լարսաւանցբժշկութե արձան
եցից՛ իմերայնոցայզգաշանս անա
պատի·որա՛ յոր ևանդր քարշեսցեն
զնոսայընդերկիր:

Արտաքուստ մանկակոտորս ար
ասցեսզնոսայ սուր·և՛ իներքուստ ը
շտեմարանացնոցայանտի արհաւ
իրքահի:

Զերիտասարդսնոցայկուսանա
ւքհանդերձեզտղայս հաստատե
լովծերաւքհանդերձ:

Ասացի թեցրեցից զնոսայկամդ
ադարեցուցից զյիշատակսնոցայ

յազգաց:

Թէոչ վասնբարկութ̅ե սրտմտու-
թ̅ե թշնամոյնզիմիերկայնակացք
-ղեցին. եւմիբարձրասցին հպարտ-
ացեալթշնամիքնեւասասցեն:

Թէձեռնմեր բարձրէեւբազումհ-
րհզաւր. եւոչտ̅րար̅ր զայսամ̅:

Զ իազգմիխորհրդակորոյսենն-
այ. եւոչգոյ՛ ինոսաիմաստութի եւ
չխորհեցան իմիտ առնուլ զայս
ամ. եւարդ ընկալցին զամաւթ յան
ձինսիւրեանց:

Զ արմանք միմեծ այսենզիա՛րդ
ինն զհազարս հալածիցէ. կամ

ընկուք զբեւրս շարժեսցին:

Թէոչ տն̄յ մատնեալ էր զնոսայ

եւ տուեալ իցէ զնոսայ ՚ի ձեռս թշնա

մեացնոցայ:

Զ իոչէին դիք նոցայ որպէս զա̄ծ

մեր. այլ թշնամիք մեր վատայ խոր

հուրդք:

Յ այգւոյն սոդոմայ էր որթ նոցայ. և

տունկ նոցայ ՚ի գոմորոյ:

Եւ աղող նոցայ խաղող դառնութ̄ե

եւ ողկոյզ նոցայ ՚ի դառնութ̄ե լեղոյ.

Սրտմտութ̄ի բարկութ̄ե վիշապ

աց գինի նոցայ. սրտմտութ̄ի իժից

անհնարին առանց բժշկութ̄ե:

Ոչ այս ա՟մ ժողովեալ առ իս. կնքե
ալ պահի՝ ՚ի գանձի իմում:

Յաւուր վրժուց հատուցման հատ
ուցից նոցայ. ՚ի ժամանակի յորում
հարցի զքարի ոտն նոցայ:

Մերձ է աւր կորստեան նոցայ. հա
սեալ է պատրաստութ՟ք ա՟րիվլր ն՟ց.

Դատի տ՟ր զժողովուրդս իւր. և ի ծ
առայս իւր մխիթարի:

Զի ետես զնոսայ լքեալս լուծե
ալս. և մաշտնեալս ՚ի գերութ՟ի:

Եւասիցե տ՟ր ո՛ւր են դիքն ձեր յոր
յուսացեալ էիք դուք ՚ի նոսայ զորոց
ճարպ սպանտիցն ուտէիք և ըմպէ

իքզգինի զոհիցն:

Արդ յարիցեն յաւգնեացեն. և եղ
իցին ձեզ թիքկունք:

Տաներուք և տեսեք զի ես եմ. և ոչ
գոյ այլ ա͞ծ բայց յինեն:

Ես սպանանեմ և ես կեցուցանեմ
հարկանեմ և ես բժշկեմ. և ոչ ոք իցէ
որ հանիցէ զձեզ ՚ի ձեռաց իմոց:

Համբարձի յերկինս զձեռս իմ. եր
դուայ աջով իմով և ասացի թէ կենդ
անի եմ ես յաւիտեան:

Սրեցից որպէս փայլական զսուսեր ի
մ. և ՚ի խնդիր վրէժ ու յարձակեցից
զաջ իմ:

Հատուցելոց զհատուցումն թշնամ

ացելոց. եւ ատելացելոց հատուց

ոց զհատուցումն նոցա յնոցին :

րբեցուցից զնետս իմ յարենէն

ցայ. եւ սուր իմ կերիցէ միս յարենէ վ

րաւորացելոց գերելոց գլխոց իշխան

աց թշնամեաց նոցաց:

Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ. եւ

կիր պագցեն նմա ա̃մ որդիք ա̃յ :

Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ

ողովրդեան նորայ. զաւրացուսցե

նզնայ ա̃մ հրեշտակք ա̃յ:

խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արե

ն որդոց նց̃ հատուցաւմն թշնեա

ցայ հատուցանոցայ

Հատուցում ատեղեացնոցա Համ
ուցանոցա. որբեսցեն որ զերկրժո
ղովրդեանն իւրոյ:

Կառքայամէն:

քառորզ մինն ախանձիր. խոստովանեն.

վն ուղելոյ զգնացմերի ճանապարհախաղաղութեզ.

վն ցրելոյ իմենջ զամ խորհուրդս չարինզոռրաչ..

վն պարգևելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքին
իվարսզոր. աչ.

վն պահելոյ մեզ ընդ հովանեաւ ամենա զաւրաջովն
ևւրովզոր ա չ:

վն խորտակելոյ զհակառակորդն վաղ վաղակի ընդ
ոտիւք մերով ք զոր. ա աչ.

վն հոգ. հգ. եւև. ջանձին. Ողորմեաց.

...աստարած վասն ժողովոյն որ ի սրբոյն հեռացեալ են
...անակէ. զի կալանն զնա յ. այլազգիք հեթանոսք
ձեռաց. գիր սաղմոսի դաւիթ.

Հաւթ Ի. աբդարոց. եզերծուն իմ թշնամեաց

Ողորմեայ ինձ ա՟ծ զի կ
ոխեաց զիս. մարդ զաւ
ր ամենայն պատերազմունք նեղ
եցին զիս :
կոխեցին զիս թշնամիք իմ զաւր ա

անապատ. թագուժէ զէնոյ քմարտն

չէին ընդիմ՛ ի բարձանց:

Ի ծովէ եւ ոչ երկեացզի ի մտր յուսաց

այ. ամվ գովեցից զբանս իմ յամծ յուս

ացայ եւ ո՛չ երկայց զիարասցէ ինձ

մարդ:

Զաւր հանապազ զբանս իմ ան

արգեցին. զինենէին խորհուրդքն

ոցաց ի չարութե:

Պանդուխտքէզի յինեւ թագթագու

ր շրջեսցին նոքայ ի գարշապարի ի

մում սպասեսցին որպես եւ սպասէի

նանձին իմում:

Որպես առոչ ընչէ մերժեսցես զն

այ. բարկութե զծ ողորմութեդս հն
ազանդեցուցես:

Ծ զկեանսիմ պատմեցից քե
եդիցզարտասուսիմ առաջիքո. ո
րպեսխոստացար դուինձ:

Դարձցին թշնամիքիմ յետսիւր
անց. յաւուր յորում կարդասցուք
առքեզ:

Հայծանե՛ այզիածիմ եսդուզ
ծարհնեցից՛ իբանսիմ նզոր գո
ցից՛ իխաւսսիմ. յածյուսացայև
երկեացզիարարասցե ինձ մարդ:
իններին ուխտ իմ զոր տաց քե
զ ածծ աւրհնութեբ:

Փրկեցեր զանձն իմ՝ ի մահուանէ

զաչս իմ յարտասուաց· զոտս իմ ի գ

այթագղութենէ· Հաճոյ եղէց առ

աջի տն̄ յերկրի կենդանեաց:

Ի կատարած· մի ապականեր ի դաւիթ յորձանագիր

ի ժամանակի· փախուցեալ թագուցեալ էր նայ. յեր

եսաց սաւուղայ ի յայրի անդ:

ծ̄է. գոհութի· դաւութի· եմրգրեութի· ընկոչումն հեթոց

Ողորմեա՛ այինձ ա̄ծ ողորմեա այինձ

·զի իքեզ յուսացաւ անձն իմ:

Ի հովանի թեւոց քոց յուսացայ· մի

նչեւ անցցէ անաւրէնութիւն:

Աղաղակեցի առ ա̄ծ բարձրեալ

եւ առ ա̄ծ բարերարի իմ:

Առաքեաց յերկնից եւ կեցոյց զիս

ետ՝ ի նախատինս որ կոխէին զիս:

Առաքեացա՟ծ զողորմութիւն եւ զճ
մարտութիւն իւր. եւ փրկեաց զանձն
մ իմիջոյ գազանաց. զի ննջեցի ես
խռովեալ:

Որդոց մարդկան ատամունք իւրե
նց զէնն եւ նետքէն. եւ լեզուք նոցայո
րպէս սուր սուսերի:

Բարձրեալ ես դու յերկինս ա՟ծ.
եւ ա՟մ երկրի են փառք քո:

Որոգայթ պատրաստեցին ոտից
մոց. խոնարհ արարին զանձն իմ.
փորեցին առաջի իմ խորխորատ. եւ
անկան ինքեանք ի նոյն:

Պատրաստ է սիրտ իմ ա՟ծ. պա՟տր

աստէ սիրտ իմ. աւրհնել եւ սաղմոս
ասել քեզ փառաւք իմովք:

Զարթիր փառք իմ զարթիր սաղմ
ոսիւք եւ աւրհնութբ. եւ զարթեա
յառաւաւտուց

Խոստովանեցայց քեզ ի ժողովուրդ
ստր. եւ սաղմոս ասացից քեզ յազգս

Մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողորմու
թիւ քո մինչեւ յամպս ճշմարտութիւ քո

Բարձր եղեր այ ես դու յերկինս ած եւ
ամ երկրի են փառք քո:

ԾԵ Ի կատարած. մի ապականեր յարձանագիր Սղմ դւթ
վարդապետութի այլ արդարադատութեն

Թէ արդարեւ զարդարութի խաւս
սէիք. եւ ուղիղս դատեիք որդիք մար

դկյան:

Զ անզիւարդիսկ՛ իսրտիձերումզ
նաւրէնութ͞ի գործելիք յերկրի. ա
իրաւութ͞ի ձեռքձեր նիւթեն:

Լ ւտար եղեն մեղաւորք՝ իմարե
աբեցան յարգանդե ևխաւսեց
անսուտ:

Բ ոտմտութ͞ի նոցայ ըստ նմանու
ե աւձի. որպեսիժ իւքարբի. զի
խցեալէ զականջսիւր:

Զ իմի լուիցենայ զձայն թովչի
արտարի. ևմի՛ առցե դեղ իդեղա
տու՝ իմաստնոյ:

Ա͞Ծ փշրեսցե զատամունսնոց

այիբերանս իւրեանց. եւզմ անխա

ռիւծուց խորտակեաց տր:

Անարգեղիցին նոքայորպէս ջու

ր զի հեղու. ելարեալաղեղան նորա

տկարասցին. որպէս մոմ զի հալի եւ

պառեսցին:

Անկաւ հուր եւ ոչ տեսին զարեւն

նչ եւ իմիտառեալ եր զփուշ իւրեան:

որպէսդժնիկ քարկութբ կենդան

յնկիզզցէ զնոսայ

Ուրախ եղիցի արդար յորժամ տե

սցէ զհատուցումն. եւզձեռս իւր:

արեանն մեղաւորին:

Եւ ասասցէ մարդ թէ արդարեգ

ցէ պտուղ արդարոյ· ևէ ած՟ որ դա

տի զնոսա յերկրի:

կատարած միապականեր յանձնագիր. իժամանակին ծը՟

էառաքեաց սաւուղ պաշարեաց զտունն նորա յղի

սպանցէ զնա յ սաղմոս իդաւիթ. կոչո

ւմ Հեթանոսացն. և Հրեից մերժուամն:

Փրկեա՛ այ զիս ի թշնամեաց իմ

ոց ած՟ յայնցանէ. որ յարուց

եալ էն ի վերայ իմ ապրեցոյ զիս:

Փրկեա զիս յանցանէ որ գործեն

զանաւրէնութի՟. յարանց արիւնա

Հեղաց ապրեցոյ զիս:

Որսալ զանձն իմ կամեցան. և Հ

ասին ի վերայ իմ Հզաւրք:

Ոչ մեղք իմ և ոչ յայցանք. առանց մ

եղաց ընթացայ և ուղղեցէ:

Զարթիր ընդ առաջ իմ. և տե՛ս դու տր զաւրութեանց ած իսրաէլի.

Նայեաց և այց արարայ ամ հեթանոսաց. մի ողորմիր ամենեցուն որք գործեն զանաւրէնութիւն:

Դարձցին ընդ երեկոյս սովեսցին որպէս շունք. և շրջեսցին զ.քաղաքաւ.

Նոքա յղաւղանջեսցեն բերանաւք իւրեց. և սուր ի շրթունս նց:

Իսկ արդ ով լուաւ զայս զի դու տր ծիծաղեսցիս զնոքաւք. և արհամարհեսցես զամ հեթանոսս:

Զաւրութիւն իմ առ քեզ պահեսցից. զի ած աւգնական իմ ես.

ԱԾ իմողորմութի նորայ կան
եսցէ առ իս. եւ ած իմ ցուցցէ ինձ
զթշնամիս իմ:
ի սպանաներ զնոսայ. զի մի մոռ
ասցին զժողովուրդ քո..
րուեայ զնոսայ զաւրութբ քով.
ընկճեայ զնոսայ զի դու ես պաշտ
պան իմ տր..
եղք բերանոյ նոցայ եւ բանք շրթ
նց նոցայ. ընկալցին նոքայ ամբ
արտաւանութե իւրեանց:
անէծս եւ՛ ի ստութի մատնեսցի
՝ի կատարածի բարկութե սպա
ռեսցին եւ մի գտցին..

Գիտասցեն զի ած տիրէ յակոբ
այ. և ամ ծագաց երկրի..

Դարձցին ընդերեկոյս. սովեսցի
ն որպ շունք. և շրջեսցին զքաղաք.

Նոքայ սփռեսցին յուտել. ապայ
թէ ոչ յագեսցին տրտընջեսցեն..

Ես աւրհնեցից զաւրհնութիւ
տն. ցնծացայց առաւաւտուց ողոր
մութե քում:

Եղեր ինձ պաշտպան և տուն ապա
ւինի յաւուր նեղութե իմոյ. աւգնա
կան իմ:

Քեզ սաղմոս ասացից ած ապաւէ
նիմ. ած ողորմութե իմոյ:

հառանցելոց ժամանակացառութեանն ի ծամաման
կն զի հրճիգ. ափաւրնայ. զմիջագետս. եւ զասորեստ
ւն տոքողայ եւ ի դարձին հարկանէր յովաբ զձորն
ղտից յերկոտասան. հազարյարձանագիր. առ̃ի դթ Ծ-Թ
Աղաչանք. հանդերձ. գովութեամբ..

ԱԾ մերժեցեր եւ աւերեցեր զմ
զ. բարկացար եւ գթացիս ի մեզ:
-արժեցեր զերկիր եւ խռովեցուցե
զսայ. բժիշկեայ զհարուածս նոր
այզխաաաանեցաւ:
ուցեր ժողովրդեան քում խստու
թի. եւ ետուր ըմպել մեզ գինի յիմա
րութեան:
տուր երկիւղածաց քոց նշան.
իապրեսցին յերեսաց աղեղան:
Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո. կեց

ոյաջողվքո եկուրմեզ:

ԱԾ խաւսեցաւ իսրբութե իւր
մե բարձրեղեց. բաժանեցայց զսի
կրեմեզհովիտն յարկացշափեցից
Իմե գաղայաթ. եւիմե մանասե
փրեմ հզաւրին գլխոյիմոյ:
Յուդայ թագաւոր իմ. մովաբ. աւ
աղան յուսոյիմոյ:
Յ եդովմե ուղղեցից զգնացսիմ. եւ
ինձ այլազգիք հնազանդ եղեն:
Ո՛ տարցեզիս իքաղաքամուր. կա
մ ո՛ առաջնորդեսցե ինձ մինչեւ յ
եդոմե:

Ե թեոչ դուած որմերժեցեր զմ

զ· Եւ ոչ ելեր ա̃ծ ընդ զաւրս մեր:
ուր մեզ աւգնութ̃ի ի նեղութ̃ե·
ն ընդ ունայն է փրկութ̃ի մարդոյ:

Ծ վ· արասցուք ը զաւրու
իւ· Եւ նայ արհամ արհեսցէ զայն
ոսիկ որ նեղեն զմեզ:

Իկատարած սաղմոսի դաւիթ
վարդապետութ̃ե բժր շկութ̃ե ·կ·

ուր ա̃ծ աղաւթից իմոց· Եւ նայ
եաց յաղաւթս իմ:
Ծագաց երկրի կարդացի առ քեզ
մինչ ՚ի վա տառապել սրտի իմոյ:
վիմէ բարձրարարեր զիս· առա
ոդեցեր ինձ եւ իմեղեր յոյս եւաշ
տրակ· հզաւրեղեր ինձ յերեսաց

Թշնամոյն:

Բնակեցայց ես յարկս քո յաւիտ
եան. եւ ծածկեցայց ընդ հովանեա
ւ թեւոց քոց:

Դու ա̄ծ լուար աղաւթից իմոց ետու
ր ժառանգութ̄ի. որք երկնչին յա
նուանէ քում մե:

Աւուրս յաւուրս յաւելեր թագա
ւորի ամաց նորայ. աւուրս ազգաց մ
ինչեւ յազգս:

Կա՛յ եւ մնայ յաւիտեան առաջի
ա̄յ. ողորմութ̄ի եւ ճշմարտութ̄ի որք
խնդրեսցեն ՛ի նմանէ:

Այսպէս սաղմոս ասացից քեզ

ւիտեանս յաւիտենից եւ տաց քեզ
զաղաւթս իմ. աւր րստ աւրն:

իկատարած. իվերայ եդեթ ոմլա; սաղմո
ս եդաւեթ գոհութե իրնտայ կատարբեւ կա̃
ութեան..

այլ միայն այ հնազանդ լեր
անձնիմ. զի ինմանե է ինձ
փրկութի :

այ է ած իմ եւ փրկիչ իմ. ապաւէն
մզիմ իսասանեցայց առաւել.
մինչեւ յե՛րբ առնէք ի վերայ մարդ
սպանանել ամենեքեան որպէս զ
մոյթ խուրեւ որ եւ զցանկոյ մերժելոյ
այց մի այն զպատիւ իմ խորհեց
ան մերժել յինէն. եւ ընթացան ի ծ-

արաւսխուրեանց:

Բ երանաւք խուրեանց աւրհնեն
ն. եւսրտիւք անխծ անենին:

Բ այցատկայնա̃յ հնազանդլից
անձնիմ. զի ինմանենին է համբե
ութիւն:

Հ այեա̃ծ իմ եւփրկիչիմ. ապաւ
նիմզիմի՛ սասանեցայց.

Յ ա̃յե զաւրութի իմ եւփառքիմ.
ա̃ծ. գնութե իմոյ յոյսիմե առա̃ծ

Յ ուսացարուք՛ ինայա̃մ ժողովք ա
ողովրդոց. սփռեցեք առաջ ինորա.
զսիրտսձեր. զիա̃ծ աւգնականե
եր յաւիտեանսժամանակաց:

ակայն ընդունայնեն որդիքմար
կան սուտեն որդիք մարդկան իկշ
ռս իւրեանց մեղանչեն և յինքեան
ք յունայնութե են իմիասին.
ի՛ յուսայք յանիրաւութի յափշ
ակութե, մի ցանկայք. և մեծ ու
թե թեառիւ գայցե մի յաւժարես
ցին սիրտք ձեր:
ի անգամ խաւսեցաւ ած. և երկ
ուս զայսլուաք:
ա̃յե զաւրութի և քո տ̃ր ողորմու
թի և դուհատուցանես իւրաքան
իւր ըստ գործս նոցայ:
ողմոս իդաւիթ ։ մինչնատէրնայանապատի ։ անգ
հրէաստանի։

ԱԾ ած իմ ես առ քեզ առաւա
ւտառնեմ. ծարաւեաց առ քեզ հո
գի իմ քան ի պատիկ եւս եւ մարմին ի
Որպէս երկիր անապատ եւ անջու
ուր ոչ գոյ ի նմայ ճանապարհ:
Այսպէս՝ ի սրբս երեւեցայց քեզ.
տեսանել զինձ ր զաւրութիս քո եզ
փառս քո:
Վանզի լաւ է ինձ ողորմութի քո ք
անզկեանս իմ. եւ շրթունք իմ գովես
ցեն քեզ:
Այսպէս աւրհնեցից զքեզ ի կեա
նս իմ. եւ յանուն քո համբարձից զձե

ռսիմ:

Որպէս ի ճարպոյ պարարտութե
ն լցցի անձն իմ. շրթամբք ցնծու
ե օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ:

Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի ի
ւմ. ընդ առաւաւս կանխեալ խ
աւսէի ընդ քեզ:

Զի եղեր ինձ աւգնական. ՚ի հով
անի թևոց քոց ցնծացայց:

կն զկնի քո անձն իմ. և զիս ընկա
ւաջ քո. և նոքա ի նանիր խնդրեց
ին զանձն իմ.

տցեն ի ներքոյ անդնդոց երկրի.
ատնեսցին ի ձեռս սրոյ. և բաժին

քաղուեսուց եղիցին։

Թագաւոր յուսացաւ ի տ͞ր․ գովես
ցին ամենեքեան․ որ երդնուն նովա
ւ խցցին բերանք այնոցիկ ոյք խաւսա
ին զանիրաւութի։

կ͞գ ի կատարած սաղմոս իդաւիթ։
կոչումն հեթանոսաց ․

Լուր ա͞ծ աղաւթից իմոյ․ յաղաւ
ելին ձաւ քեզ յերկուղէ թշնամոյն
փրկեա զանձն իմ։

Ծածկեսցես զիս ի ժողովոյ չար
եաց՝ ի բազմութենէ ոյք գործեն զ
անաւրէնութիւն։

Որ սրեցին որպէս սուսեր զլեզու
ս իւրեանց․ լարեցին զաղեղունս իւ

րեանց յիւրս դառնութե:

գելի զգաղտնիս այնոցիկ ոյք ուղղ

ն սրտիւք. յանկարծակի ձգեսց

ի նի նոսայ և մի երկիցեն:

յք զաւրացուցին յանձինս իւրե

նց զբանս չարութե խորհեցան

ագուցանել ինձ որոգայթ. և աս

ացին ոչ տեսանէ զայս մտր:

ննեցին զանաւրէնութի. պատր

ստեցան առ ի քննել զքննութի:

ատիցէ այր ի խորութե սրտի իւր

ոյ. և բարձրեղիցի ած:

ետք տղայոց եղեն վէրք նոցայ.

կարացան ի նոսայ և լեզուք իւրեա

նց. խռովեսցին ամենեքեան որք հ

ային ընդ նոսա:

Երկեաւ ա͞մ մարդ եւ պատմեցին զ

զգործս ա͞յ եւ զարարածս նորա իմ

իտառին:

Ուրախ եղիցի արդարն ի տ͞ր եւ յուսաս

ացի ի նա յ նովաւ գովեսցին ամենեք

եան որք ուղիղ են սրտիւք:

Ի կատարած Աւրհնութիւներեմ իայի եղեկի ել ի. ե

կ͞դ ժողովրդեանն որ ծամ իապանտխութենե. ակնունե

նելանել.. կոչումն հեթանոսաց.

եւ առաքելոցն վկայութի..

Քեզ վայել է աւրհնութի ա͞ծ

ի սիոն. եւ քեզ տարցին աղա

թք յերուսաղեմ:

Լուր աղաւթից իմոց. զի առ քեզ

ամենայն մարմին եկեսցէ:

անք անաւրինաց զաւրացան
վերայ մեր. զամբարշտութիս մեր
դու քաւեսցես:

րանի զոր ընտրեցեր և ընկալար.
և բնակեսցեն ի գաւիթս քո:

ցցուք մեք ի բարութենէ տանն քո
է տաճար քո սքանչելի արդարու
թեան:

ուր մեզ ած փրկիչ մեր յոյս ամծ-
ագաց երկրի և որ ի ծով հեռի:

պատրաստե զ լերինս զաւրու
բ իւրով. և զգեցեալ զաւրութի:

խռովեցուցանես զմեծութի ծով

ու եւ զձայն ալէացն ո՞ր ցածուցանէ ::
Եւ խռովեսցին հեթանոսք եւ երկիցե
ն բնակիչք երկրի ի նշանաց քոց:
Յելս առաւաւտու ընդ երեկոյս զու
արճասցին. Հայեցար յերկիր արբե
ցուցեր զնայ. եւ բազում արարեր զմե
ծութիւն նորայ:

Գետն այ̃ լի՛ եղեւ ջուրբ՛ պատրաստա
տարարեր զկերակուր նորայ. զի այս
պէս է պատրաստութիւն :

Զ ակաւսն նորայ արբուցեր եւ բազ
ում արարեր զարմտիսն նորայ:

Ի ցաւղս նորայ զուարթ եղիցի. նբ
ոյսն նորայ. աւրհնեսցի պսակ տարոյ

քաղցրութեան քում:

աշտք քո լցցին պարարտութբ
արարտասցին գեղեցկութիք ան
ապատի:

լուրք ցնծութբ զգեցցին. եւ զ
գեցցին խոյք մաքեաց:

ովիտք բազում արասցեն ցորեան
ղաղակեսցեն եւ աւրհնեսցեն:

Ի կատարած սաղմոս. Յարութեան..
ումն հեթանոսաց. եւ առաքելոց քարոզութե. կե

ղաղակեցէք առ այ ամ երկիր.
աղմոս ասասջիք անուան նորայ և
ուք զփառս աւրհնութեան նորա

սացէք այ որպէս ահեղ են գո
րծք քո ի բազում զաւրութե քում

ստեցցին քեզ թշնամիք քո։

Ամենայն երկիր երկիրպագցեն քե
եզ. սաղմոս ասասցեն քեզ. և սաղմ
ս ասասցեն անուանքում։

Եկայք և տեսէք զգործս այ. որպէ
ս զի ահեղ են խորհրդով քան զոր
դիս մարդկան։

Որ դարձոյց զծով ի ցամաք. և ըն
դ գետս անցցեն ոտանաւորք։

Անդ ուրախ եղիցուք մեք ի նմա. որ
տիրէն զաւրութբ իւրով յ° իտենից

Աչք նորա յի հեթանոսս հային..
ոյք դառնացուցին զնա. մի բարձր
ասցին յանձինս իւրեանց։

որհնեցէք հեթանոսք զա̃ծ մե
սելի արարէք զձայն աւրհնութե
ան նորայ:
յն որ ետ զանձն իմ ի կեանս. եւ ո
չ ետ դողդողութ̃ի ոտից իմոց:
որձեցեր զմեզ ա̃ծ եւ քննեցեր. որ
պէս եւ քննի արծաթ:
Ջուցեր զմեզ յորոգայթ եդիր նե
ութ̃ի ի թիկունս մեր. եւ անուցցե
ր զմարդիկ ի վերայ գլխոց մերոց:
նցաք մեք ընդ հուր եւ ընդ ջուր.
եւ հաներ զմեզ ի հանգիստ:
տից ի տուն քո պատարագաւք
ց քեզ զուխտս իմ. զոր խոստացաւ

քեզ շրթունք իմ. զոր բերան իմ խ
օսեցաւ՛ի նեղութեան:

Զողջակէզս ուղղարկեալս մատ
ուցից քեզ. խոյաւք և խնկաւք. և ք
եզ մատուցից զուարակս և նոխազ

Եկայք լուարուք ինձ և պատմեց
ից ձեզ ամենեքեան. ոյք երկնչիք
յա̄յ զոր ինչ արար անձին իմոյ:

Առ նայ բերանով իմով կարդացի
ց. և բարձր արր̄ի ց զնա ընդ լեզու° իմո

Զմեղս թէ տեսանէի ՛ի սրտի իմ
ում միթէ լսէր ինձ տ̄ր:

Վասն այսորիկ լուաւ ա̄ծ. և նայեց
աւ՛ի ձայն խնդրուածաց իմոց:

ւրհնեալ է տր որ ոչ իբացեալս

ար զաղաւթս իմ. եւ ոչ զողորմու

թի իւր յինէն:

ատարած ընդ. աւրհնութի սաղմոսի դաւիթ:

.քս. մարդանալըն. և հեթանոսաց կոչումն..

Ա ծ մեր ողորմեսցի մեզ և աւրհն կզ

այ զմեզ. երևեսցոյ զերեսս քո իմեզ

եւ ողորմեա մեզ:

անաչել երկրի զճանապարհս

քո. յազգիս յամ զփրկութիւ քո:

ոստովան եղիցին առ քեզ ժողով

րդք ած. խոստովան եղիցին առ ք

եզ ժողովուրդք ամենայն:

Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազգի

ք. զի դու դատես զժողովուրդս ուղ

ղուԹե՛ և ազգաց երկրի առաջնորդ
եսցես:
Խւ ոստովան եղիցին առ քեզ ժողով
րդք ա̃ծ. գոհասցին զքեզ ժողովո
ւրդք ա̃մ:
Երկիր ետ զպտուղ իւր. և աւրհնե
ացզմեզ ա̃ծ ա̃ծ մեր:
Ա̃ծ մեր աւրհնեսցէ զմեզ և ի նմա
նէ երկիցեն ամենայն ծագք երկրի
կե. ի կատարած սաղմոս եդաւ իԹ:
ք̃ի չարչարանքն. և հզեւիցմերժ ունն.
Յարիցէ ա̃ծ և ցրուեսցին Թշ
նամիք նորա. փախիցեն ա
տելիք նորա յերեսաց նորա
Որպէս պակասէ ծուխ պակասես

ին. որպէս հալի մոմ առաջի հրոյ.
յնպէս կորիցեն մեղաւորք յերես
աց այ:
Եւ արդարքն ուրախ եղիցին եւ ցնծ
ասցեն առաջի նորա. եւ զուարճաս
ցին յուրախութեանն իւրեանց.
Օրհնեցէք զած եւ սաղմոս ասա
ցէք անուան նորայ. ճանապարհա
րարէք այնմիկ որ նստի ընդ յարեւմո
ւտս եւ տր է անուն նորայ:
նծասցեն առաջի նորայ. եւ խռո
վեսցին յերեսաց նորայ:
րհայրն է որբոց. եւ դատաւորայ
աց. ած ի տեղւոջ սբութեան իւրում

Ա̅ծ բնակեցուցանէզմիակրօ
նս ի տան. և հանէ զկապեալսն քա
ջութ̅բ իւրով. նոյնպէս և զդառնաց
ողս որ բնակեալեն ՛ի գերեզմանս:
Ա̅ծ ընդելանել քեզ առաջի ժ
ողովրդեանքո. ընդանցանել քեզ ը
նդանապատ. երկիր շարժեցաւ:
Ք անզի և երկինք ցաւղեցին յերես
ացա̅յ. իսինէ առաջի ա̅յ իսրայելի:
Ա նձրև կամաց պատրաստեցե
ա̅ծ ժառանգութ̅ե քում. թէպէտ
հիւանդացաւ. սակայն դու հաստ
ատեցեր զնա. և գազանք քո բնա
եսցեն ինմայ:

յ ատրաստ արարեր քաղցրութ̃բ ք
ն աղքատին ա̃ծ. տ̃ր տացէ զբան որ
աւետարանեն զաւրութ̃բ բազմ·
Թագաւոր զաւրութ̃եց սիրելոյ զ
եղեցկութ̃ի տանքո. բաժանել աւ
աւարի. թէպէտ ննջէսջիք իմէջ
վիճակա:
Թեւք աղաւնոյ արծաթ ապատ
ի թիկնամէջ քնորայ՛ իգոյն ոսկոյ
ղ գումարել երկնաւորին զթագաւ
ոսն իվերայ նորա ձիւնացի սաղմոն·
Եառն ա̃յ լեառն պարարտ լեառ
ածեալ. և լեառն պարարտ և զինչ
արծէք լերինք հպարտացեալք:

Լ եառն ընդ որ հաճեցաւ ած բն
ակել ի նմայ. քանզի եւ տր իսկ բնակե
սցէ ի նմայ իսպառ:

Կ առք այ բիւրապատիկք. հազար
ք ուղղ շինչք. եւ տր ի նոսայ ի սինէ սրբու
թեանն իւրումն:

Ե լ ի բարձունս գերեաց զգերու
թիւն առ. աւարբաշխեաց պարգեւս
ետ որդոց մարդկան. քանզի թերայ
հօ ատիցեւս բնակեալ եղիցի ի նմայ.

Տ Ր ած աւրհնեալ աւրհնեալ տր
զաւր հանապազ. առաջնորդեսցէ
մեզ ած փրկիչ մեր:

Ա Ծ մեր ած կենարար. եւ ի տն

են ելք մահու:

Ղ այց սահմանած փրկեսցէ զգլու
թ չնամեաց մերոց. և զհերձնկար
ովլին որգնանյան. րենութե իր եց

Լ սացտրիխորոցանդ ընդոց դար
ուցից. և ի միջոյ ժանեաց զայն իդ
ուրսկորզեցից:

Ո րպես թագցիոսնքո յարեան. և
զուք շանց քոց յարենե թշնամե
աց քոց:

Տ րեեցանգնացք քոած. գնացք
այ թագաւորին մերոյ սրբոյ:
անխեցին իշխանք հանել զաւր
նութիս քո իմեջ կուսանաց եգով

հայ:

Յ եկեղեցիս աւրհնեցէք զա՜ծ. եւ զ

տ՜ր յաղբերացն իսրաելի:

Անդ բենիամենի՛ կտղայութե զ

ար մանալի. իշխանք յուդայ առաջ

նորդք նորայ իշխանք զաբողոնի եւ

իշխանքնեփթաղիմայ:

Հրամանեայ ա՜ծ զաւրութբ քով. զ

րացոյ զայս զոր հաստատեցեր իմեզ

Ի տաճարէքումմէ յե՜մէ. քեզ մատ

ուսցեն թագաւորք պատարագս::

Սաստեա այգազանն եղեգան. ժող

ովս զուարակաց եւ ի դասս երընջուց

Եւ ոտեսցին այնոքիկ որընտրեալե

արծաթով ցրուեայ զհեթանոսս

եւոյք կամին ընդ պատերազմ:

կեսցեն հրշտակք յեգիպտոսէ

նդիկք յառաջագոյն ձեռնայ տո

ւլիցին առ ա̄ծ:

Թագաւորութ̄իք երկրի աւրհն

ցէք զա̄ծ եւ սաղմոսասացէք տ̄ն:

անապարհարարէք այնմիկ. որն

տի յերկնից երկնինս ընդ յարեւելս

Հայտացէ զձայնիւր ի ձայն զ

րութ̄ե. եւ տուք զփառս տ̄ն:

վերայ իսրաէլի մեծվայելչու

թ̄ին նորայ զաւրութ̄ին նորայ մինչեւ

յամպս երկնից:

Սքանչելի ե ած՝ իվերայ սրբոցիւր
ոց ած իսրայելի:

Նա տացէ զաւրութի հաստատ
ութի ժողովրդեան իւրոյ. աւրհնեա
լէ ած:

իկատարած
վն զատանց

եւ ողջն սաղմոսի դաւիթ: Ա ղաջանք
ն արդարոյ եւ կամ. նոյն. ինքն. քն..

կը Կեցոյց զիս ած զի հասին ջուրք
յանձն իմ. ընկղայես՝ իխորս
անդընդոց. ուր ոչ գոյ ինձ հ
անգիստ:

Եկի ես իխորս ծովու եւ զորջանք ըն
կր շմեցին զիս:

Վաստակեցի ես աղաղակել. և
ներ նէրեցաւ կոկորդ իմ:

ուաղեցին աչք իմ առ. յուսալէ
նձ առ տ̅ր ա̅ծ իմ:
ազումեղէն քան զհերգլխոյ ի
մոյ. ոյքզիս իտարապարտուց:
Զ աւրացան յիս թշնամաքիմ և
տելլիքիմ իննաննիր. ինչ զորոչ յափ
տակեալնէ տուժ ելինոցայ:
Ծ դուծանեար զանզգամու
թի իմ. և անցանքիմ իքէնոչ ծած
կեցան:
իամաչեսցենվասնիմ որհամբէ
նքեզ տ̅ր տ̅ր զաւրութ̅եց. միպա
յառեսցենվասնիմ որխնդրեն զք
եզ ա̅ծ իսրաէլի:

Վասնքոհամբերինախատանա
Եւծածկեացամաւթ զերեսսիմ:
Աւտարեղէեւսեղբարցիմոց. եւհ
որդոցմաւրիմոյ
Զինախանձտանքոկերեղիս. նա
ատինք նախատչացքոցանկան ի
երայիմ:
Խոնարհեցուցի պահաւք զանձ
իմ. եւեղենինձայննախատինք. ա
արի զհանդերձ իմ քուրձ եւեղ
առակնոցայ:
Զինէն խորհէին որքնստէինա
ռդրունս. զիսայպնառնէին որըմ
ենգինի:

ս յաղաւթս կայի առ քեզ տր. իմ
ժամանակ ընդունելի:

Ծ իբրզ̃ մողորմութե քումու
նձ իճշմարտութի փրկութե քո.
պրեցոյզիսիկաւ՝ ոյզիմի ընկլայ
ապրեցայց ես յատելեացիմոց եւի
խորոյջուրց բազմաց:
իրնկլցինզիս պտոյտք ջուրց. եւմ
նկղմեսցենզիս անդունդք խորո
ջրհորմիկափուսցեզբերանիւրիւ
երայիմ:
՝ուր ինձ տր զի քաղցր է ողորմու
ի քո ըստբազում գթութե քո. Հ
եայ յիսեւմի՝ դարձուցաներ զեր

եսսքո 'ի ծառայէքումմէ. զինեղե

ալեմեսվաղ վաղակի լուր ինձ:

Հ այեայ յանձնիմ եւփրկեայզիս

եւվ̃թշնամեացիմոցապրեցոյզիս

Զ իդուգիտես զնախատինսիմ

զամաւթիմ եւզպատկառանս իմ

Ա ռաջիքոենամ̃նեղիչքանձի

իմոյնախատանաց. Համբեր սիր

իմ եւթշուառութեան:

Ա կնունէի թէո՛ տրտմեսցե ընդ

իս եւոչոքէր եւմխիթարիչ ինձոչ

գտաւ:

Ե տունիկերակուրինձլեղի. եւի ծ

արաւիմարբուցին ինձ քացախ:

ղիցին սեղանքնոցայ առաջին
այ յորոգայթ. ի հատուցումնեւի
գայթագղութի։
աւարեսցինաչքնոցայզիմի տե
են. եզթիկունսնոցայհանապ
ա զկորացոյ։
րկցես ի վերայնոցայ զբարկու
իքո. սրտմտութի բարկութե. քո
հասցէ ի վերայնոցայ։
ղիցին բնակութիւք նոցայ աւեր
կեւ ի յարկսնց միոքիցէ որբնակիցէ
Զի զորդուն հարեր հալածեցի
եւ ի վերս ցաւոցիմոց յաւելին։
իրզմեղս ի վերայմեղացնոցայ.

զիմի՛ մտցեն յարդարութի քո:

Ջնջեսցին նոքա՛ ի դպրութենէ
քումմէ կենաց. և ընդ արդարս քում
գրեսցին:

Աղքատ և ցաւած եմես. փրկու
թիւն քո ա՟ծ ընկալցի զիս:

Աւրհնեցից զանուն ա՟յ իմոյ աւ
րհնութբ. և բարձրացուցից զնա յգ
ովութեամբ:

Հաճոյ եղիցի ա՟յ քան զորթ մատա
ղ. որ բերէ եղջեւրս և կճղակս:

Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղի
ին. խնդրեցէք զա՟ծ և կեցցեն անձ
ինքեր:

Զ ի լուաւ տ̃ր տնանկաց. և զկապ
եալս իւր ոչ արհամարհեաց:
ւրհնեսցեն զնա երկինք և երկ
իր. ծով և ա̃մ որ զեռայ ի նոսա:
Ծ փրկեսցէ զսիովն և շինեսցին քա
ւք հրէաստանի. շինեսցին բնակ
ցեն և ժառանգեսցեն ի նմայ:
Զ աւակ ծառայից քոց հաստա
եսցի ի նդ. և որք սիրեն զանուն քո
բնակեսցեն ի նմայ:

ատարած. ի դ աւխմ. աու ի յիշատակ փրկելոց զնայ: ԿԹ
ք̃ի. չարչարանքն և յարութիւն:

Ծ յաւգնել ինձ նայեաց. և
տ̃ր յընկերել ինձ փութայ:
Ամաչեսցեն և յամաւթ լիցին. որ

խնդրեին զանձն իմ. դարձցին յետ
և ամաչեսցեն որք խորհեին ինձ
չար:
Դարձցին առժամայն ամաչե
ցեալ. որասէին ինձ վաշ վաշ:
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ի քեզ
ամենեքեան որ խնդրեն զքեզ տ̅ր:
Ասասցեն յա̅մժամ մեծ եա̅ծ.
և որք սիրեն զփրկութի̅ս քո:
Ես աղքատ և տնանկ եմ ա̅ծ օգ
նեա ինձ. օգնական և փրկիչ իմ
ես և դու տ̅ր իմ մի յամենար:
Ի կատարա̈. որդւոցն Յովնադաբայ յետառաջին գերութ
մարգարէութի̅ն. քի̅. թագաւորութե̅ն. և կոչ ումք
հեթանոսաց.

քեզ տ՟ր յուսացայ մի ամաչե
ցից յաւիտեան արդարութե
քում. փրկեա զիս եւ ապրեցոյ
զիս:

Խոնարհեցոյ առ իս զունկն քո եւ կ
եցոյ զիս:

Եր իմ ա՟ծ պաշտպան. եւ տեղի ամր
կեցուցանել զիս. զի հաստատու
թի իմ եւ ապաւէն իմ դու ես:

Ա՟ծ իմ փրկեա զիս ՚ի ձեռաց մ
աւորի. ՚ի ձեռաց անաւրինի եւ
անիրաւի:

ու ես համբերութի իմ տ՟ր. յո
յս իմ ի մանկութենէ իմմէ:

Իքեզ հաստատեցաւես յարգանդ
է յորովայնէ. մաւր իմոյ դու ես ապ
աւէն իմ. եւ առ իքեն եաւգնութի իմ
յամենայն ժամ

Որպէս զնշանակ եղէ ես բազմաց
եւ դու աւգնա կան իմ եւ հզաւրիչ իմ
Լցցի բերան իմ գոհվութբ. որպ
էս աւրհնեցից զփառս քո. զաւր հա
նապազ զմեծ վայել չութիս քո ::
Մի ընկենուր զիս տր իժա մանակ
ծերութե ։ ի պակասել զաւրութ
եան իմոյ իմթողուր զիս:
Ասացին թշնամիք իմ ինձ եւ ոյք
պաշարեցին զանձն իմ. խորհեցա

ն՛ ի միասին եւ ասացին։

Ած եթող զնայ հալածեսցու
եւ հասցուք նմայ. զի ոչ ոքէ որ փրկէ
զնայ։

Ած իմ մի՛ հեռիառներ յինէն
ա̃ծ իմ յաւգնել ինձ նայեաց։

Ամաչեսցեն եւ պակասեսցին որ չ
րախաւս կային զանձնէ իմմէ. զ
եցցին զամաւթ եւ զպատկառանս
ս ոյք խորհէին ինձ չար։

Ես յա̃մ ժամ յուսացայց. եւ յաւելի
ց յաւրհնութիւնս քո։

Բերան իմ պատմեսցէ զարդարո
թիւս քո. զաւրհանապազ զգովու

թիւնս քո։

Որպէս ոչ թէ խարդախութի ինչ
գիտէի ես դպրութի. այլ մտից ի զա
ւրութիւնս տն. Տր յիշեցից զարդարու
ւթիւնս քո միայն։

Ած իմ ուսուցեր զիս ի մանկու
թենէ իմմէ. եւ ցարդ եւս պատմեցի
ց զարդարութիւնս քո։

Մինչեւ յալեւորել եւ ի ծերանալ իմ.
ած իմ մի թողուր զիս։

Մինչեւ պատմեսցի բազուկ քո ազգ
ի. ամի որ գալոց են։

Զաւրութիւնք քո եւ զարդարութի
մինչ ի բարձունս զոր արարեր. մեծ

ամեծս ա͞ծ ո՛ նմանն քեզ:

Որչափ ցուցեր ինձ նեղութ͞ի. բա
ում չարչարանս դարձար մխիթ
արեցեր զիս. և՛ ի խորոց անդընդոց
երկրէ հաներ զիս:

աճախեցեր՛ ի զաւրութ͞իս քո. դա
րձարմխիթ՛արեցեր զիս. և՛ ի խորոց
երկրէ միւսանգամ հաներ զիս:

Արդ և ես խոստովան եղեց քեզ ի
պատրաստութ͞ի սաղմոսաց ճշմա
րիտդ ա͞ծ. սաղմոս ասացից քեզ աւ
ր հնութ͞բ ս͞բ͞դ իսրայելի:

Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամս
աղմոս ասասցեն քեզ. և անձն իմ զո

ըեւփրկեցեր:

Եւ ակնեզուիմ զաւր հանապազ
խաւսեսցի զարդարութ̅իս քո:
Ի ժամանակի որպէս յամաւթ լի
ցին. համաչեսցեն ոյք խորհեին.
ինձ չար:

սաղմոս. իդաւիթ.

խոստովանութ̅ի. մարդկային. տկարութ̅ե. համբ
թշուառացն բարեդիպութ̅ինն. եւ այ երկայնմտութ̅ի.

հա̅:

Ած̅ զիրաւունսքո արքայիտու
ըեզարդարութ̅իս քո որդւոյ թգ̅ւրի
Դատել զժողովուրդսքո արդար
ութբ. եզաղքատսքո իրաւամբ:
Առցեն լերինք զխաղաղութ̅ի ժ
ողովրդեան. եբլուրք զարդարու

թիւն։

րաւ արասցէ աղքատացն ողորմ
ւթեան · եւ կեցուսցէ զորդիս տնանկ
ց · եւ խոնարհեցուսցէ զամբաստ

աւանս ։

ասցէ եւ մնասցէ ընդ արեւու · յա
աջ քանզ լուսին ազգէ մինչեւ ազգ
ջցէ որպէս զանձրեւ ի վերայ գեղ
ան · որպէս ցաւղ զեցաւղէ յերկրի
ագեսցի յաւուրս նորա յարդար
թի · բազում խաղաղութի · մինչ

եւ կատարեսցի լուսին ։

իրեսցէ նայ ի ծովէ մինչ ի ծով · ի
տոց մինչեւ ի ծագս աշխարհի ։

Առաջի նորայ նախ հնդիկք անկ

ցին. եւ թշնամիք նորայ հող կերիցեն

Թագաւորք թարսի եւ կղզեաց պ

ատարագս մատուսցեն նմայ. թա

գաւորք արաբաց եւ սաբայ պատար

ագս մատուսցեն նմայ:

Երկիրպագցեն նմայ ամ թագաւ

որք երկրի. եւ ամենայն ազգ ծառայ

եսցեն նմայ:

Զի փրկեաց զաղքատն հզաւրե

ն. զաղքատն եզտնանկ որոյ ոչ էի

րաւգնական:

Անխայեսցէ նայ յաղքատն եւ խտ

նանկն. եւ զանձինս տնանկաց կե

ւացէ/ ի վաշխից չարեաց փրկեսցէ
եզանձինս նոցայ:
ատ ուական է անուն նորայ առ
ջի նորայ. կեցցէ եւ տացի նմա յոս
կոյն արայբացւոց:
աղաւթս կացցեն նառնայ յամ ժ·
ամ· եզաւր հանապազ աւրհնեսց
են զնայ:
Եղիցի հաստատութի ընդամե
րկիր եւ ի վեր այգլխոց լերանց:
Բարձրասցի քանզ լիբանան պ
տուղ նորայ. ծաղկեսցի ի քաղաքի
մնորպես խոտ երկրի:
Եղիցի անունն աւրհնեալ յա

իտեան զի յառաջ քանզարևեան·
ուն նորայ:

Ի նայ աւրհնեսցեն ա̃մազգ երկր
իև ա̃մազգինք երանիցեն նմայ·
Աւրհնեալ տ̃ր ա̃ծ իսրայելի որա
ռնէ զսքանչելիս միայն· և աւրհնե
ալէ անունն ս̃բ փառացնորայ· յաւի
տեան լցցի փառաւքնորայ· ա̃մերկ
իր եղիցի եղիցի:

Աղաւթք· աննայի· մաւրն սամուելի

աստատեցաւ սիրտ իմ ի տ̃ր
և բարձրացաւ եղջիւր իմ
յա̃ծ փրկիչ իմ:

Ընդարձակեցաւ բերան իմ՛ ի վեր

յ թշնամեաց իմոց. ուրախ եղէց ի

փրկութեան քում:

Զի ոչ գոյ սբ որպէս զտր. եւ ոչ արդ

ար որպէս զածմեր. եւ ոչ իք սբ բայց

յայ մեր մե:

Մի պարծիք եւ մի խօսիք զամբա

ռաւանս. եւ մի ելցէ ընդ բերանս ձ

եր բան հպարտ մեծ այ բանութե.

Զի Ած գիտութեց տր. ած պատ

րաստէ իւրով իմաստութբ զգիտու

թի. յարարածս իւր

զաւրացն հաստաղեղունք թուլա

ցան եւ տկարք վառեցան զաւրութբ

ա. գք եւ լիք հացիւ նուաղեցան

եւ քաղցեալք լցին զերկիր:

Ամուլն ծնաւ եւթն. եւ բազմա
ծինն նուաղեաց ի ծնընդոց:

Տ̄ր մեռուցանէ եւ տ̄ր կեցուցանէ
իջուցանէ ի դժոխս եւ հանէ:

Տ̄ր աղքատ ացուցանէ, եւ տ̄ր մե-
ծացուցանէ. խոնարհ առնէ զամ
բարտաւանս մինչեւ յերկիր. եւ բար
ձրառնէ զտառապեալս յաղբեաց

Հաստուցանէ զնոսա յիշխանս ըն
դ իշխանս ժողովրդեան. եւ աթոռ
փառաց ժառանգեցուցանէ զնոսա

Կատարէ զուխտ ուխտարարաց.
եւ աւրհնէ զամս արդարոց:

Զ իոչթե իւրով զաւրութբ զաւ
անայհզաւր· այլտրտկար առնէ զ
ակառակորդս իւր տր՝ սուրբն.
իպարծեսցի խորհրդականն՝ ի
որհուրդս իւր· Եւմիպարծեսցի հզ
ւրն՝ իզաւրութեան իւրում· Եւմի
արծեսցի մեծն իմեծութեան
իւրում:

Եւ յորպարծի ի տր՝ պարծեսցի՝
խորհուրդս գիտութեան զտր ճ
անաչել:

Եւ առնել զիրաւունս եգործել· զ
րդարութիւն՝ իվերայ յերեսաց
երկրի:

Տ̅Ր ել յերկինս եւ որոտաց. եւ ինքն
դատի առանց բարբառելոյ:
Տայ զաւրութիւն թագաւորաց
մեցոց. եւ բարձրացուցանէ զեղջիւր ա
ւծելոյ իւրոյ:

Կառքոյ ամ մենն

վասն. գտանելոյ մեզ շնորհս եւ ողորմութիւն. ի բարերար
արո. տէ մեր մե զտր. աղաչեսցուք:
վսն. փրկելոյ զմեզ ի զրպարտութե մարդկան եւ յորո
գայթից սատանայի. զտր աղաչեսցուք:
վսն. ամենայն անձանց քրիստոնէից եւ տանց հաւա
տացելոց: զտր. աղաչեսցուք.
վսն. որք ի լերինս յայրս եւ ի փապարս լերանց բնակեն
սբ հարքն մեր. զտր աղաչեսցուք:
վսն. որք սաղմոսիւք եւ աւրհնութբ. կատարեն զտմ
ժամանակս. կենացիւրեանց. զտր. աղաչեսցուք.
վսն. հոգոց: եւ եւ ամիաբան. Զանձնի. Ողորմեացմե:

սաղմոս․ յասափ Աւրհնութեան․
ռաջաձայնութի վերջին հրեիցուխ ՀԲ
տայ․ զանցնութեն․ վասն․ վես
պիանոսի․ եւտիտոսի եղելոյ։

Բրեւ զիբարիէա̃ծ իսրայել
ի․ եւոյք ուղիղէն սրտիւք։
այցցի փոքրմի եւսասանեալէի
ոտք․ սակաւիկ միեգայթագղեա
լէին գնացք իմ։
ախանձեցայես ընդանաւրէն

զխաղաղութիւն մեղաւորաց․ որպ
եստեսանել․ զի ոչ գոյ վրէպ մահո
ւնոցայ։

Հ աստատութենեին տանջանքնոցա
յ՛իվաստակսմարդկան չեն նոքայ․
և ընդ մարդկան ոչ տանջեսցին։

Վ ասնայսորիկ կալաւ զնոսայ ամբ
արտաւանութի․ արկան զիւրամբ
ք զամբարշտութիւն և զանիրաւ
թիւն իւրեանց։

Ե լցէ որպէս՛ի ճարպոյանիրաւու
թինոցայ․ զի գնացին նոքայ ընդ ի
որհրդոցսրտից իւրեանց։

Խ որհեցան և խաւսեցան չարո

ք զապիրատութիւն ի բարձուն

ս խորհեցան:

դին յերկինս զբերանս իւրեանց

և զլեզուս իւրեանց ածեին զերկ

րեաւ:

ամն այսորիկ ժողովուրդ իմ դար

ցի այսրէն. և աւուրք իմ լի կատա

րեալ գտցի ի նոսայ:

սացին զիարդ գիտացաւ. կա

ուցէ գիտութիւն առ ի բարձրելոյ.

Հայ մեղաւորքն և յաջողեն՛ այս

ցայ. կանն և ունին զմեծութիւն ա

շխարհի:

սացի իզուր ուրեմն արդարա

ցուցի զսիրտ իմ· լուացայց սրբութ
եամբ զձեռս իմ. եւ եղէ ես խոշտանգ
եալ զաւր հանապազ· եւ կշտամբա
նք իմ ընդ առաւաւտս:

Թեպետ եւ ասացի թէ այսպէս պ
ատմեցից ահաւասիկ յազգ որդւոց
քոց որոց ուխտեցից:

Ի մտի եդի թե սակայն եւ այս ջան
եառաջի իմ. մինչեւ մտից ի սրբու
թիւն ա̃յ. եւ ի միտ առից զկատարա
ծս նոցայ:

Սակայն վասն նենգութ̃ենոցայ
տարագիր արասցես զնոսայ. կործ
անեսցես զնոսայ յամբարտաւանու

ւթեան իւրեանց:

ոչ զխարդեղէն աւեր յանկարծ
կի. սատակեցան պակասեցան կ
եա՛ն վասն անաւրէնութե իւրե
նց. եւ եղէն որպէս երազ զարթո
ւցելոց:

Ր իքաղաքիքում զպատկերսն
այ անարգեսցես. զի հուր բորբոք
ցաւ՝ իսրտի իմում եւ երի կամունք
իմ այլագունեցան:

ս արհամարհեալ եղէ եւ ոչ գիտ
ցի. որպէս զանասուն հա մ արեց
առաջի քո. եւ ես յամենայն ժամ
ընդ քեզ եմ:

Կալար զաջոյ ձեռանէ իմ մէ ի խո
րհուրդս քո առաջնորդեցեր ինձ.
եւ փառաւք. ընկալար զիս։

Զինչ կայ իմ բնաւ յերկինս. կա
ի քէն զինչ եւս խնդրեցից յերկրի։

Նուաղեաց սիրտ իմ եւ մարմին ի
մ. ա͞ծ սրտի իմոյ բաժին իմ ա͞ծ յա
ւիտեան։

Ահաւասիկ որք հեռի արարին
զանձինս իւրեանց. ի քէն կորիցե
ն. սատակեսցես զամենեսեան. որ
ապըստամբեցեն ի քէն։

Ինձ մերձենալ առ ա͞ծ բարի է. եւ
դնել առ տ͞ր զյոյս իմ։

յատմել զա̅մ աւրհնութիւս քո. ի
դրունս դստեր սիոնի: հը̅
ա̅էէմաստութիւն. յասսատի:
քծարքա. տնութիւնսյիշումնա̅ծաինդատաաաննե
նդեր մերժ եցերա̅ծ իսպառ. բա
ւացաւսրտմտութի քո. իվերայ ի
աշխն արաւտի քո:
իշեայ զմ ողորմութդ քո զորստաց
ր իսկզբանն. փրկեցեր զ վիճակ
առանգութեան քո:
եառն սիոնայս ուրբնակեցեր
մայ. Համբարձզձեռնքո իվերա
ամբարտաւանութեան նոցայ ի
սպառ:
րինչանաւրինեցաւ թշնամինի

սրբութե քում. պարծեցան ատել
ք քոյմէջ բարեկենդանութեան ի
ւրեանց:

Եդին զնշանս իւրեանց նշանս. եւ
նքեանք ոչ ծանեանզելս իվերուստ

Որպէս յանտառի փայտ կոտաւ
կոտորեցին զդրունս նորայ. ի միա
ին փայտատաւք եւ մրճաւք կործա
նեցին զնայ:

Այրեցին՛ի հուր զսրբութի քո յեր
կրի պղծեցին զխորան անուանքու

Ասացին՛ի սիրտս իւրեանց ազգ
ոցայ. ի միասին եկայք լռեցուսցու
ք զամ տաւնս այ յերկրէ:

շանս մեք ինչ ոչ տեսաք եւ ոչ եւս
ուցէ մարգարէ. եւ զմեզ ինչ ոք ոչ ճ
անաչիցէ:

ինչ եւ յերբ ա͞ծ նախատէ թշնա
ին. բարկացուցանէ հակառակորդ
նզանուն սուրբ քո:

նդէր դարձուցանես զձեռն քո. եւ
աջ քո ի միջոյ ծոցո քումմէ ի սպառ

Ծ թագաւոր մեր յառաջ քա
զյաւիտեանս. որ արարեր զփրկո
ւթիւն ի մէջ երկրի:

ու հաստատեցեր զաւրութ͞ե. ք
զծով. դու խորտակեցեր զգլուխ
վիշապաց ի վերայ ջուր:

Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին. Ե
ետուր զնայ կերակուր զաւրացն Հ
նդկաց:

Դու բխեցուցեր զաղբերս եւ զվտ
ակս. դու ցամաքեցուցեր զգետս ա
աստիկս:

Քո՛ է տիւ՛ եւ քո է գիշեր զլոյս եւ զար
եւ դու հաստատեցեր. դու հաստա
տեցեր զա̅մ̅ սահմանս աշխարհ
զգարուն եւ զամառն դու ստեղծեր

Այս յուշ լիցի քեզ զի թշնամին Ն
ախատեաց զՏ̅ր̅. զժողովուրդ անզ
գամ բարկացոյց զանուն ս̅բ̅ քո:

Մի մատներ գազանաց զանձն որ

մտվ՟նառնե առքեզ. և զանձինս
նանկայ քոց միմոռանարիսպառ
այեայ յուխտքո զիլ յան տունք.
սփշելոց յերկրի յանիրաւութ՟բ:
՝ իդարձցի տնանկն ամաչեցեալ
յլաղքատն և տնանկն աւր հնեսց
են զանուն ս՟բ քո:
Արի ա՟ծ դատեայ զդատաստա
նսքո յիշեայ զնախատինս որ յան
զգամէն զաւր հանապազ:
Մ իմոռանար զձայն պաշտաւնէի
քոց. ամբարտաւանութ՟ի ատելէ
ացքոց վերաասցի զաւր հանապազ
կատարած. միապականեր. սաղմոս. իյասափ երգ
ոյ. ասորեստանայս:

վրէժխնդրութի. ամբարշ
տաց. յա̃յ դատաստանին:

Լդ Ոստովան եղիցուք առ
քեզ ա̃ծ. խոստովանե
ղիցուք եւ կարդասցուք
զանուն մ̄թ̄ քո:

Պատմեսցիցզա̃մ սքանչելիսքո. յորժ
ամժամառիցես ուղիղդատեցայց.
Մաշեցաւ երկիր եւա̃մ բնակիչքնո
րայ. ես հաստատեցից զսիւնս նորա
Ասացի անաւրինաց թէ մի անա
րենիք. մեղաւորաց. թէ մի բարձր
եք զեղջերս ձեր:
Մի համբառնայք ի բարձունս զե
ղջիւրս ձեր. եւմի խաւսիք զա̃յանի

րաւութիւն:

Զի ոչ յարեւելից եւ ոչ յարեւմտից
ոչ յանապատէ լերանց այլ ած դ
ատաւորէ:

Զայս խոնարհ առնէ եւ զսին բա
րձրացուցանէ. բաժակի ձեռին
ն գինի լի անապակ արկեալ. եւ խո
նարհեցոյց յայսմ անէ յայս:

ակայն մրուր նորայ ոչ սպառեաց
եւ արբեն զնա ամ մեղաւորք երկրի
ս ցնծացայց յաւիտեան. սաղմ
ոս ասացից այ յակոբայ:

Զամ եղջուրս մեղաւորաց փշրե
եմ. եւ բարձր եղիցին եղջիւր արդ

արոյ:

Հէ՛ ընկեաւ տա՞ր ընդաւրհնու մաղ յասաւի երգաւորս:
ան. մտութեն. և վս սքանչելագործոա

Յայտնի ի Հրեշտականի ած. և ի

սրաել մեծ է անուն նորայ:

Եղև խաղաղութի տեղի նորայ.

և բնակութի նորայ սիոն:

Անդ խորտակեացորզ զաւրութ

իւն աղեղանց. զ զէ՛ն զսու՛ր և զճակ

ատամ արտ:

Լուսատուես դու սքանչելապես

լերանցն յաւիտենից. խռովեցին

ամենեքեան որսանմիտեն սրտիւք.

ննջեցին զքուն սիւր և ոչ ինչ գտին::

Ամենայն արք՛ ի մեծութե ձեռ

ց իւրեանց· ի սաստէ քումմէ ա̃ծ յ
կոբայ· ննջեցին նոյք հեծեալէ
ին ի ձիս
[Դ]ու ահաւոր ես եւ ո՞վ կարէկալա
ռաջի քո· որպէս երեւեցար դու յերկ
նից· յայտնի եղեւ բարկութիւն քո:
[Յե]րկիր երկեաւ եւ սարսեաց ընդ յ
առնելն ա̃յ ի դատաստան· ընդ ապ
րեցուցանել զա̃մ հեզս երկրի:
[Զի խ]որհուրդք մարդկան խոստովան
ռնի նատ քեզ· եւ ծածկեալք իմա
ստութ̄ բ աւրհնեսցեն զքեզ:
[Ո]ւխտս դիք եւ կատարեցէք տ̃ն ա̃յ
[ամե]րոյ ամենեքեան որ շուրջ էք զնովօ

Մատուցեք պատարագ ահաւոր

ն.՛ոյ քաղեզհոգիս ի յխանձանցահա

Հզ̄ւորենայ քան զա̄մ թագ° որսերկր

եկատարածվն̄ դիթողմա.մղ.յաաաափ։ քի .անփու

ումնատեկեղեցիվն̄առաջինծ ղ̄ վրդենանիր° ութե

Զ այնիւ իմովեսատո̄ր կարդացի

այնիւ իմովատա̄ծ ենայեց° առի

Յ աւուրնեղութե իմոյ զա̄ծ խնդ

րեցի ձեռաւքիմովք. իգիշերի առ

աջի նորայ ոչ խաբեցայ։

Ոչ կամեր մխիթարել անձն իմ.

իշեցի զա̄ծ եւ ուրախ եղե հոգայի

նվաղեր յիս հոգի իմ ։

Ժամանեցին իպահոց աչք. իտ

մեցայ եւ ոչ խաւսեցայ խորհեցայ

…ուրս զառաջինս եզամենյաւիտ
ենից յիշեցի:
…աւսեցայ ի գիշերի ընդ սրտի ի
…մ. Հոգայի եւ տառապէր. յիս Հո
ոգի իմ:
…ի թէ յաւիտենից մերժեսցէ զիս
…. եւ ոչ եւս յաւելուցու հաճել եւս
…ս մինչ պառ. արգելցէ զողորմութի
…յինէն. կամ կատարեաց զբանն
…ր յազգէ մինչեւ յազգ:
…մ մոռասցի՛ գթալ ա՟ծ իմ. եւ եւս
…մ արգելցէ զգթութի ի բարկո
ւթեան իւրում:
…սացի թէ այժմ սկսայ ա՛յս է. ն

որոգումն աջոյ բարձրելոյ:

Յիշեցի զգործստն իսկզբանէ․յ

շեցի զսքանչելիս նորայ:

Եւ ուսեցայ յամ գործս քո․ և՛ ի ձե

այգործս քո խորհեցայ:

Ած՝ ի սրբութե են ճանապա

հք քո․ ո՛վ ած մեծ որպես զած մե

դու ես ած․ որ առնես զսքանչելիս

Ծ ուցեր ժողովրդեանքում զաւր

թի քով փրկեցեր բազկաւ քով զժող

վուրդս քո․ զորդիսն․ յակովբայ և յո

սեփ ու:

Տեսին զքեզ ջուրք ած տեսին զ

եզ ջուրք և երկեան․ և խորք խռովե

ցանն ի ձայնե ջուրց բազմաց:

այնետուն ամբք · քանզի ևնետք

ոգնանն ի ձայն որոտալոյ քո անուն

րևեցան փայլատակունք քո տ

շերաց · խռովեցօ և դողաց երկիր

ծովուեն ճանապարհք քո · յա

ւղք քո ի ջուրս բազում · և հետք քո

ոչ երևեցին:

ռաջնորդեցեր որպես խաշինժ

ովրդեան քո ի ձեռն մովսեսի և ա

հարոնի:

ի կատարած · իմաս
տութիւն յասափ

Մարգարէութիւն վասն դեւրքայ · ամբարիշ հե·
տէր հրէից պատուութ իմանկայ բայեց

Նայեցարուք ժողովուրդք յ

րէնս իմ · խոնարհեցուցէք զուն

կն ձեր ի բանս բերանոյ իմոյ ։

Բ ացից առակաւ զբերան իմ. ի

առեցայց զառակս ի սկզբանէ։

Ո րպէս լուաք եւ ծանեաք զայս. և

հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Ո չ ինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յ

ազգ յայլ. պատմել զաւրհնութի

տն զզաւրութիւն եւ զսքանչելիս իւ

զոր արար։

Հ աստատեաց զվկայութիւն իւրա

յակոբ. եւ աւրէնս եդ՛ իսրայէլի։

Որ ինչ միանգամ պատուիրեաց

արցն մերոց. ցուցանել զայս որդւո

իւրեանց զի ծանիցեն յազգ յայլ։

Որդիք որ ծնանին յարիցեն եւպա
մեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. զի դ
ցեն առ ա՟ծ զյոյս իւրեանց. եւ մի մո
ռասցին զգործս ա՟յ:

Զ. պատուիրանս նորա խնդրեսցեն
խնդրեսցեն. եւ մի եղիցին որպէս
եւ հարք իւրեանց:

Ա զգ չար եւ դառնացող. ազգ որ ոչ
ղ ղեաց զսիրտ իւր. եւ ոչ հաստա
տեաց առ ա՟ծ զհոգի իւր:

Որդիք եփրեմի լեալ ձիգ եւ աղեղնա
իգ. յաւուր պատերազմի հապար
ձս դարձուցին:

Ոչ կացին նոքայ յուխտին. ըստ

իրաւանցն նորայ ոչ կամեցան գնալ

Մոռացան զերախտիս նորայ. և զ

անչելիս նոցայ զորեցոյց նոցայ:

Առաջի հարցն նոցայ զարար

սքանչելիս իւր յերկրին եգիպտա

ւոց. և ի դաշտին տայանու:

Հերձ զծովն և անցոյց զնոսայ. կա

ցոյց զջուրս որպէս ի տիկս:

Առաջնորդեաց նոցայ ամպովն ի

վէ. և զամենայն գիշերս ի լոյս հրոյ

Հերձ վէմն յանապատի. և ետ

մբել նոցայ. որպէս ի խորոց մեծ է:

Հան զջուրն՛ ի վիմեն. և հոսեցո

պէս զգետս զջուրսն:

ահ այն յաւելին ի մեղանչել և
ս. բարկացուցին զբարձրեալն յ
անջրդի:
որձեցին զա͞ծ ի սիրտս իւրեանց
նդրել զկերակուր յանձինս իւրե͞ց
րտնջեսցին զա͞յ և ասասցին մի
է. կարողիցէ ա͞ծ պատրաստել ս
եղան յանապատի:
անզի հարկաներ զվէմն և հոսե
ջուրք և վտակք խաղային ի նմանէ
դե հաց ևս կարասցէ տալ նայմ
. կամ պատրաստեսցէ սեղան ժո
ղովրդեան իւրոյ:
ան այսորիկ լուաւ զայս տ͞ր. և յա

պաշտեաց. հուր բորբոքեցաւ ՚ի յակ
ոբ. եւ բարկութ͞ի ել ՚ի վերայ իլ͞ի:
Ոչ հաւատացին յա͞ծ. եւ ոչ յուսա
ցան ՚ի փրկութիւն նորայ:
Հրամանեաց ամպոց ՚ի վերուստ. եւ
դրունս երկնից եբաց եւ տեղեաց ՚ի ն
ոսայ մանանայ ՚ի կերակուր:
Հաց երկնից ետ նոցայ զհաց հրեշտ
ակաց կերան մարդիկք. եւ իջուցին
ոսայ ՚ի մանանայ ՚ի կերակուր:
Հանգ հողմ ՚ի հարաւոյ. եւ ա͞ծ զաւ
րութ͞բ իւրով զհիւսիսի:
Տեղեաց ՚ի նոսայ միս որպ͞է հող որպ
զաւազ ծովուզ թռչունս թեւաւոր

րկ ի մէջ բանակին նոցայ. և շուր
ջ զվրանաւք նոցայ:
երան և յագեցան յոյժ զցանկութ
ն նոցայ ետ նոցայ. և ոչ ինչ կարա
ո եղեն ի ցանկութենէ իւրեանց:
ինչ դեռ կերակուրք ի բերանս իւ
էանց էին. բարկութիւն այ ել ի վե
րայ նոցայ:
պան զբազումս ի նոցանէ. և զըն
տիրս իսրայէլի սատակեաց:
այսմ յամենայնի մեղան և ևս. և ոչ հաւ
ատացին սքանչելեաց նորայ:
ակասեցան յունայնութիւն աւուր
ք նոցա. և ամք նոցա փութապէս անցին

Յոր ժամ սպանանէր զնոսայ խնդ
րէին զնայ · դառնային և առաւա
տ առնէին առ այ̃ծ ։
Յիշեցին զի այ̃ծ աւգնական էր նոց
այ · այ̃ծ բարձրեալ փրկիչ էր նոցայ ։
Սիրեցին զնայ բերանաւ իւրեան
ց · և լեզուաւ իւրեանց ստեցին նա
յ · սիրտ նոցայ ոչ էին ուղիղ ընդ նմ
այ և ոչ հաւատացին ուխտին նորայ ։
Ա յլ նայ ինքն գթած էր · քաւեր զ
մեղս նոցայ և ոչ ապականեր ։
Յաճախեր դարձուցանել զբարկ
ութի իւր · և ոչ բորբոքեաց զա̃մսրտ
մտութիւն իւր ։

իջեաց թէ մարմինեն նոքայ. Նո
գի որեղանն եւ ոչ դառնայ:
անիցս անգամ դառնացուցին զ
ս յանապատի. բարկացուցին զք
արձրեալն յանջրդի:
— ար ձան եւ փոր ձեցին զա̃ծ. եւ զ
ւրբն իսրայելի զայրացուցին:
Չյիշեցին զձեռս նորայ յաւուր յ
ում փրկեաց զնոսայ ի ձեռաց թշ
նամեաց նոցայ:
րպէս արար զնշանս եւ զարուեստ
ւր յերկրին եգիպտացւոց եւ ի դա
շտին տայանու:
— արձոյց յարիւն զգետս նոցայ.

Եւզանձրեւնոցայ զիմիարբցեն:

Առաքեացինոսայ շանայճան

եւեկեր զնոսայ. եւգորտիւ ապական

եացզնոսայ:

Ետ զժանկոյզպտուղնոցայ. եւ

վաստակնոցայ մարախոյ:

Հար կարկտիւ զայգինոցա. եւզ

զենիսնոցայ եղեամամբ:

Մատնեաց իկարկուտ զանասու

նոցայ. եւստացուածսնոցայ հրո

դատեցայց:

Առաքեացինոսայսրտմտութի

արկութե իւրոյ. զսրտմտութի բա

րկութիւն եւնեղութիւն:

Առաքեաց ինոսայ տանջանսի

ռն հրշտակի շարի. դիմեցոյց ինո
ոյարտմտութի բարկութե իւրոյ:
չ անխնայեաց ի մահուանե զան
ինս նոցայ. եզանասունս նոցայ ի
մահ մատնեաց:
հար զամ անդրանիկս եգիպտ
ցւոց. ընկիզբն ամ վաստակոյ նոց
այ ի յարկս քամ այ:
ուրդանեա որպես խաշին ժողով
եան իւրոյ. եւ եհան զնոսայ որպե
ս հաւտ յանապատ:
ռաջնորդեաց նց յուսով եւ ոչ երկ
ան. եզթշնամիս նց ծով ծածկեց
հան զնս ի լեառն սբութե իւրոյ.
առնայն զոր ստացեաւ աջոյ նր

Մ երժեաց յերեսաց նոցայ զհեթ
անոսս վիճակեցոյց ինոսայ․ վիճակ
ժառանգութե̄ իւրոյ․ եւ բնակեցոյց
՛ի յարկս նոցայ զազգս իղ̄ի:
Փ որձեցին դառնացուցին զա̄ծ բ
արձրեալն․ եւ զվկայութի̄ նորայ ոչ
պահեցին:
Դ արձան խոտորեցան որպես ե
հարք իւրեանց․ դարձան եղեն ո
րպես զաղեղն թիւր:
Դ արձան բարկացուցին զնայ իբ
ագինս իւրեանց․ եւ դրաւշելովք իւ
րեանց նախանձ արկին նմայ:
Լ ուաւ ա̄ծ եւ արհամարհեաց զն

ոսայ. եւ անարգեաց յոյժ զիէլ:

Մերժեաց յիւրմէ զխորանն ի սելո

զխորան զոր բնակեցոյց ի մէջ մա

րդկան:

Մատնեաց ի գերութի զ զաւրութ

նս նոցայ. եւ զգեղսն նոցայ ի ձեռս

թշնամեաց նոցայ:

Արգել ի սուր զժողովուրդ իւր. եւ

ժառանգութի իւր անտես արար:

Զերիտասարդս նոցայ եկեր հուր

եւ վասն կուսանացն նոցայ ոչ ողբ սգ

եցաւ:

Քահանայք նոցայ անկան ի սուր.

եւ զայրիսն նոցայ ոչ ոք երոլ լայր:

Զարթեաւ որպէս ի քնոյ տր̄. որպ
եւ հզաւր զի թափեց զգինի:
Եհար յետոս զթշնամիս իւր. նախ
ատինս յաւիտենից արար զնոսա:
Մերժեաց նայ զխորանն յովսեփու
եւ զազգն եփեմի նայոչ ընտրեաց
Այլ ընտրեաց նայ զազգն յուդ
այլեառն սիովն զոր եւ սիրեաց:
Շինեաց որպէս մի եղջերուոյ զսր
ութ̄ի նորայ. յերկրի հաստատեա
զնա յաւիտեան:
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր. ա
ընկալաւ զնա. ի հաւտէ խաշանց. ա
ի վերջին ծնելոց ընկալաւ զնա:

ովուել զ յանկովք ծառաիւր. եզէ
սրաել ի ժառանգութի իւր:
բած երգնոսա, իմաստութբ ս
ի իւրո, յանմեղութի ձեռաց իւ Հը
րոցառաջնորդերնոց:
Սաղմոսն յասափ. Մրգեութե
վնասորբեստանեաց ուխտաղա
մտին հեթանոսք իժ
ռանգութիքո պղծեցին զտաճարսբքո
րարինզեմ որպէս հիւղս մրգա
պահեաց. արկին զդիակունս ծառ
ից. գեղ թռչնոց երկնից. եզմարմ
ին սրբոց քոցգազանաց երկրի:
եղին զարիւն նոցա, որպէս զջուր.
րջ զեմ ○. եւ ոչոք էր որ թաղէր զնո

Եղաք մեք նախատինք դրացա
մերոց. ծաղր եւ այպն կատականա
այնոցիկ որ շուրջ են զմեաւք:
Մինչեւ յերբ տ̄ր բարկանաս դու ի
սպառ. բորբոքեսցի որպէս հուր նա
անձ քո:
Հեղ զբարկութ̄ի ի վերայ ազգա
որ զքեզ ոչ ճանաչիցեն. ՛ի վերայ թ
ագաւորաց որ զանուն քո. ոչ կարդա
ցին. զի կերան զյակովբ եւ զտեղի նո
աւերեցին:
Մի յիշեր զմեղս մեր զառաջինս վա
ղվաղ եկեսցեն առ մեզ զողորմութ̄ի
քո. զի աղքատացաք յոյժ:

Լ ւգնեայ մեզ ա՜ծ փրկիչ մեր. վա
մն փառաց անուանքո:
Ւ փրկեա՛ զմեզ և քաւեա, զմեղ
ս մեր. վասնանուանքո:
իերբեք ասասցեն ի հեթանոսս.
թե ո՛ւր է ա՜ծ նոցա:
Լ ալ յայտնի լիցի ի մերա, հեթա
ոսաց առաջի աչաց մերոց. առի
նդրել զվրեժ արեան ծառայից
ոց որ եհեղաւ:
տցե առաջի քո հեծութի կապե
ց. ըստ մեծութե բազկի քո շահ
եայ դուզորդիս սպանելոց:
ատոյ դրացեաց մերոյ եւթնպա
տ թ

տիկ իծ ոգնոցա. նախատինս զորն

ախատեցին զքեզ տր:

Մեք ժողովուրդք և խաշնարաւտ

իքո. խոստովան եղիցուք առ քեզ յ

աւիտեան. յազգէ յազգ պատմեա

ՀԹ ցուք զաւրհնութիս քո:

ի կատարած ի վերայ զաւանցելոցն վկայութի սաղ
եալէ. սաղմոս. ի վերայ եթովպացոցն..
կոչումն հեթանոսաց. և վարդապետութին պատա
հմանցառաջին ժողովրդեանն

Ո՛ հովուեստ իսրայելի նայեաց. որա

ռաջնորդես որպ խաշինն յովսեփ ա

Որ նստիս ՛ի քրովբէս յայտնեաց.

առաջի եփրեմի բենիամենի և մա

նասէի:

Զարթո զզաւրութիս քո. և եկ

Դիկեցուցանել զմեզ:

Եւ Տ զաւրութեց դարձոյզմեզ
րեւեցոյ զերեսսքո ՚իմեզ եւկեցուք
Տ Էր ած զաւրութեց. մինչեւյերբ
արկանաս յաղօ թս ծառայից քոց
ամբեցերմեզ հա ցարտասուաց
արբուցեր մեզարտասուսչափով.
Եւ բարեր զմեզ նախատինս դրա
ացմերոց. այպն կատականացթ
շնամեաց մերոց:

Եւ Տ զաւրութեց դարձոյ զմեզ
ուեցոյզերեսսքոիմեզեւկեցցուք:
Եւ յգի յեգիպտոսէ փոխեցեր հա
եր զհեթանոսս. զնոսա տնկեցեր

եւառաջնորդեցերնմա:

Հաստատեցեր զարմատսնորա, եւ
ելից զերկիր. ծածկեաց զլերին
ս հովանինորա, եւբարունակնորա
զմայրս այ:

Ձգեացզորթ իւր մինչեւ՛ իծով. մի
նչեւիգետսեն շառաւեղք նորա:

Ընդէր քակեցեր զցանկնորա, . եւկ
թենզնա, անցաւորքճանապարհի

Ապականեացզնա, խոզանտառ
ի. եւերէ վայրի արածեցաւ ՛ինմա:

ԱԾ զաւրութեց դարձ հայեա
ցերկնիցեւտես. այցարա, այգոյս այ
սմիկ. եւզարման տարսմա, զոր տնկ

եաց աջ քո:

վերա՛ որ դւոյ մարդւոյ զոր զաւր
ացուցեր զնա՛ իքեզ. այրեցեալ ի հո
ւեալ եւ երեալ ի խաստեքումե կորիցե
ղեցի ձեռն քո՛ ի վերա՛ առն աջ
ո. ի վերայ որդոյ մարդոյ. զոր զաւր
ացուցեր զնա յիքեզ:

Ոչ եւս՛ ի բացեայ եղիցուք մեք իքե.
. կեցուսցես դու զմեզ. եզանուն քո
տր կարդասցուք:

ԱԾ զաւրութեց դարձոյ զմեզ
րեւեցոյ զերեսս քո իմեզ եւ կեցցուք:

ստարած վասն հնձանաց սաղմոս յասափ. վասն
հինգ. երորդ շաբաթուն:
անդիմանութին. իշխանաց հրեից ազգին. եւ Ձ.
մարգարէութին. վասն հեթանոսաց..

Ցնծացէք առ ա͞ծ աւգնականն մ
եր. աղաղակեցէք առ ա͞ծ յակոբայ.
Առէք սաղմոս և տուք աւրհնու
թի. սաղմոսասացէք ի ձայն քաղցր
ուլթեան:
Փո՛ղ հարէք ի գլուխս ամսոց. յաւո
ւրնշանաւորի տարեկանացմերոց:
Հրամանէ այսիսրաէլի. և իրաւու
նքէն ա͞յ յակովբայ:
Վկայութին յովսէփու զորէդ ընդն
մայ. որպէս ելանէր նա յերկրէն եգի
պտացւոց լեզու զորոչ գիտէր լուա
Ի բացարայ ՚ի բեռանց զթիկունս
նոցայ ևզձեռս նորա յորդևիթիոյ

ծառաելոյ՝

ղնեղութե կարդացեր առիս. եւ փ
եցի զքեզ. լուայ քեզ՛ի գաղտնու
ենե մրրկին. եւ փորձեցի զքեզ՛ի վ
երա ջուրցն հակառակութե։

ուր ժողովուրդ իմ եւ վկայեմ քեզ
եւ իսրայել թէ լուիցես ինձ։

իեւս եղիցին քեզ ա͞ծք առժամ
ինք. եւ մի երկիրպագանիցես դու
ա͞յ աւտարի։

սեմ տ͞ր ա͞ծ քո որ հանի զքեզ յե
րկնե գիպտացւոց. բաց զբերանք
ոե լցից զդայ։

ողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմո

ւմ. եւ իէլ յիս ինչ ոչ նայեցաւ:

Բարձի թողից զնոսա երթալ զհե
ետ կամաց սրտից իւրեանց. զի գնա
ցին նոքա ըստ կամս անձանց իւրց:

Զի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեա
լեր ինձ. կամ իսրաել ի ճանապար
հս իմ գնացեալ էր:

Որպէս ոչ ինչ խոնարհ արարեալ
էր իմ զթշնամիս նորա ՝ի վերա նեղ
չաց նորա արկե՛ալ էր զձեռս իմ:

Թշնամիք տն ստեցին նմա. եւ եղ
իցին ժամանակք նոցա յաշխարհ
կ երակրեաց զնա ՝ի պարարտութ
ենէ ցորենոյ. եւ ի վիմէ մեղր յագեցո

ղմոս․ յասափ: Ա ղաղ զանէ նա լինի շտապց. ժողովրդ
անձն. և մարգարէութիւն թշնամեացն ո̃յ

Ծ եկաց ՛ի ժողովս ա̃ծոց. և ՛ի մ
իջի նոցա դատէր զնոսա:
ինչ և յե՛րբ դատիք անիրաւութ
եամբ. և աչս առնուք մեղաւորաց:
ատ արարէք որբոյն և այրւոյ. ի
աւուոնս արարէք տնանկին և խո
նարհին:
պրեցուցէք զաղքատն և զտնա
. ի ձեռաց մեղ° որ ի փրկեցէք զն̃ս
չ իմացան և ոչ ՛ի միտ առին. ՛ի խա
ւար ՛ի գնացին. և շարժեսցին ամ
ենայն հիմունք երկրի:

Ես ասացի թէ աստուածք իցեք·
և որդիք բարձրելոյ ամենեքեան
Դուք ահաւադիկ որպէս մարդիկ մեռ
անիք· որպէս զմի յիշխանացն անկանիք
Արի այծ և դատեա՛ զերկիր· զի
դու ժառանգեսցես զամենայն հեթանոս

·ձբ· Աւրհնու· թի· սաղմոսյասափ
քի մարդանալն և վն եկեղեցոյ

Այծ ո՛ քեզ նմանիցէ· մի լռ
եր· և մի դադարեր այծ· :

Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին
և ատելիք քո համբարձին զգլուխս ի
րեանց:

Ի վերայ ժողովրդեան քո խորամա

եղին զգիտութի· խորհեցան ՚ի վ

երա սրբոց քոց ևասացին:

- կյք սատակեսցուք զնոսա յազ

ց· ևմի յիշեսցի անուն իէլի և ևս

որհեցան միաբանութբ ի միաս

- ին վասն քո ուխտ արարին:

ռանակք եդովմայեցւոց· և իսմա

ացիք մովաբ և հագարացիք:

— եբաղ ամովն ամաղեկ, և այլազ

քն· ամ բնակչաւքն հանդերձ ծ-

ուրայ:

ա՛ և ասուր եկեալ եր ընդ նմ ամե

քեան սոքա զաւրաւիգն եին որդ

ոցն ղովտայ:

րա զնոսա որպ զմադիամ· որպ

սիսարայ որպէսզաբէին իծ ոծ որան

կիսովնի:

Սատակեցան նոքա յաենդով

ա. եւ եղեն որպէս զաղբ երկրի:

Արա զիշխանս նոցա. որպէս զո

է՛բն զէ՛բն. զէբէէ զսաղմանա եւ

ա͞մ իշխանս նոցա:

Որք ասացին ժառանգեսցուք ի

եզ. զսրբութիւն ա͞յ:

Ա͞Ծ իմ արա զնոսա որպէս զա

իւ. որպէսզեղէգն առաջի հողմոյ

Որպէս հուր զի այրէ զանտառն

որպէս բոց զի կիզուցու լերինս:

Այսպէս հալածեսցես զնոսա

կաւք քով. եւ բարկութբ քով խռո
վեցուցես զնոսա:
ից զերեսս նոցա անարգանաւք
եւ խնդրեսցեն զանուն քո:
մաչեսցեն եւ խռովեսցին յաւի
եանս յաւիտենից. եւ ամաւթալ
ից կորիցեն:
անիցեն զի անուն քո տր. եւ դու
այն բարձրեալ ես ի վր. ամ երկրի
կատարած վասն հնձանաց որդոցն կորխայ: ՁԳ
ատգարեութի իքս եւ որք ինմանէ. փրկեաւք..
րպես սիրելի են յարկք քո տր զաւ
ութեց. ցանկայ եւ փափագէ ան
ձն իմ ի գաւիթս քո:
իրտ իմ եւ մարմին իմ. ցնծասցե

առ ա͞ծ կենդանի:

Ք անզի ճնճղուկ, եգիտ իւր տու

տատրակ զբուն իւր դիցէ զձագ իւ

Ս եղանք քո տ͞ր զաւրութեանց. թագա

ւոր իմ եւ ա͞ծ իմ:

Ե րանի ամենեցուն որ բնակեալ

ն՛ ի տան ք͞մ. յաւիտեանս յաւիտե

ից աւրհնեսցեն զքեզ:

Ե րանի այր որոյ աւգնութի

ւ ի քէնէ ելս եդ՛ ի մտի իւր͞մ ի հովտ

սրտմտութե ի տեղւոջ իր͞մ ուխտե

Զ օրհնութի ստասցի որ զաւրէ

սդնէ. գնասցեն այ՛ ի զօրութենէ ի զ

րութիւն երեւեսցի ա͞ծ ա͞ծոց ի սի

Տ ա̃ծ զաւրութ̃եց լուր աղաւթ
իմոց· ունկն դիր ա̃ծ յակոբայ:
նդունելի ես դու մեր· տես ա̃ծ և հ
այեայ յերեսս աւծելոյ քո:
ա անզի լաւ է ինձ միաւր ի գաւի
թս քո· քանզ հազարս:
նտրեցի ընդ աղբ գնալ ի տանն ա̃յ·
ռաւել քանզ բնականալ յարկս մե
ղաւորաց:
Զ ողորմութ̃ի և զճշմարտութ̃ի ս
իրէ տ̃ր ա̃ծ զշնորհս և զփառս տացէ
Տ ոչ պակասասանէ զողորմութ̃ի
յայնցանէ որ գնան յամբծութ̃ե
Տ ա̃ծ զաւրութ̃եց· երանեալ է

այլ որ յաւսայինա։

Երկաւտասանածորդոցն · կորխայ·
Հեթանոսաց կոչումն··

·ձդ· Հաճեցար տէր ընդ յերկիր քո · եւ դա
ձուցեր զգերութիւն յակոբա։
Թողեր զանիրաւութի ժողովր
դեանքո · ծածկեցեր զամ մեղանոց·
Լռեցուցեր զամ սրտմտութիւս ք
դարձար ի բարկութենէ սրտմտո
թեանքո։
Դարձո մեզ ած փրկիչ մեր · եւ
արձոյզ սրտմտութիւս քո ի մէնջ··
Մի յաւիտեան բարկանար մեզ ած
եւ մի ձգեր զբարկութի քո ազգէ ա
նչեւ յազգ։

ժ·թ 19

Լ Տ͞ դու դարձեալ կեցուցես զ

եզ ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ

ոյց մեզ տ͞ր զողորմութի͞ս քո. եւ զփ

րկութի͞ս քո տուր մեզ:

ուաք զինչ խաւսի տ͞ր ա͞ծ մեր.

աւսեսցի զխաղաղութ͞ի ժողովր

եանն իւրոյ. առ ս͞բս իւր եւ ընդ այնո

իկ որ դարձեալ են առ նայ սրտիւք

ակայն մերձ է առ երկիւղածս ի

փրկութ͞ի նորա. բնակել փառաց

նորա յերկրի մերում:

ղորմութ͞ի եւ ճշմարտութ͞ի պա

ահեսցին. արդարութ͞ի եւ խաղա

ղութ͞ի համբուրեսցին:

Ճ շմարտութ̅ի յերկրէ բուսաւ · ար
դարութ̅ի յերկնից երևեցաւ.

Տ Ր տացէ զքաղցրութ̅ի · և երկիր
մեր տացէ զպտուղիւր · արդարութ
իւն նորայ առաջի նորա գնասցէ դ
իցէ ի ճանապարհի զգնացսիւր :

աղօթս · իդաւիթ · աղաւթ · երեկոյ ··
ՁԵ. քհ · մարդանալն · և կոչումն · հեթանոսաց ··

Խ ոնարհեցոյ տ̅ր զունկն
քո և լուր ինձ · զի աղք
ատ և տնանկ եմ ես :

Պ ահէ՛այ զանձն իմ տ̅ր · փրկե
այ զծառայս քո ա̅ծ իմ որ ի քեզ յուս
ացայ :

Ո ղորմեայ ինձ տ̅ր զի առ քեզ աղա

ակեցի · զաւրհանապազ · ուրախ
րայզանձնծառայիքո · զիառքե
զտ՛րհամբարձիզանձնիմ :

Զ իդուտ՛ր քաղցրեւուղիղես բազ
ում · ողորմն առամենեսեան որկա
րդան առքեզ :

Ո ւնկն դիրտ՛ր աղաւթից իմոց · եւն
յեայիձայն խնդրուածաց իմոց :

Յ աւուր նեղութե իմոյ կարդացի ·
առքեզ եւլուր ինձ :

Ո չոքէ որնմանեքեզ յածստ՛ր · եւո
չոքէ որպէսզգործսքո :

Զ ամազգս զորարարեր · եկեսցե
ւերկիր պագցեն առաջիքո · փառ

աւուրս արասցեն զանունն քո յաւիտեն

Մեծ ես դու տր̄ եւ առնես սքանչելի

ս. եւ դու միայն ես ած̄ :

Առաջնորդեա ինձ ի ճանապար

հի քում. եւ գնացից ի ճշմարտութե

քում եւ ուրախ եղիցի սիրտ իմ յերկն

չել յանուանէ քումէ:

Խոստովան եղեց առ քեզ տր̄ ած̄ իմ

բոլորով սրտիւ իմով. փառաւորար

արից զանունն քո յաւիտեան:

Մեծ եղեւ՛ ի վերայ իմ ողորմութի ք

ո̄տր. փրկեցեր զանձն իմ. ի դժոխոց

ի ներքնոց:

Ա̄Ծ անաւրենք յարեան ի վե

այիմ. եւ ժողովք հզաւրաց խնդրե
ինզանձն իմ. եւ ոչ համարեցան զք
եզ ա՟ծ առաջի իւրեանց։

Եւ դու տ՟ր ա՟ծ իմ գթած ես եւ ողո
մած. երկայնամիտ բազումողորմ
եւ ճշմարիտ նայեա յաւիս եւ ողորմ
եա ինձ։

ուր զաւրութ՟ի ծառայի քո. կեցո
զորդի աղախնոյ քո. եւ արայ առ իս
նշան բարութեան։

եսցեն ատելիք իմ եւ ամաչեսցեն
ի դու տ՟ր աւգներ ինձ եւ մխիթ
արեցեր զիս։

Ղ — սաղմոս. աւրհնութե. որդւոցն կորխայ.
քի մահհնկ թաղումն.

Հ իմունք նորայ ի լեառն սըբ̅ նորայ·
սիրէ տ̅ր զդրունս սիովնի· առաւել
քան զամ̅ յարկսն յակովբայ:
Փ առաւորեալն խաւսեցաւ վասն
քո ահաւասիկ քաղաք այ̅:
Յ իշեցի զռահաբ եւ զբաբելովն
որք ճանանաչեն զիս· ահայ այլազ
գիք եւ ծուր· եւ ժողովուրդք հնդկա
ց սոքայ եղեն անդ:
Ս իովնի ասիմայր եւ մ̅րդ ծնաւ ի նմ
եւ ինքն հիմունս արկ ի նմ բարձրեալն
Տ̅ Ր պատմեսցէ գրովք ժողովրդե
ան իշխանայսոցիկ· որ եղեն անդ:
Ո րպէս զուրախ լեցինի քեզ ամե
նեքեան որոց բնակութ̅ի ի քէն

ործ վս̃. մաղաղեթանի մաստու զնե տպատասխան
խան իմստութբ. ինչ ի: ք ի. թ գ° որթ ինզւկն դթի.. ձէ.

Ա̃ծ փրկութե իմոյ՝ ի տուէ կա.
րդացի. և գիշերի առաջի քո:
Մտցեն աղաւթք իմ առաջի քո տ̃ր.
ոնարհեցո զունկն քո ի խնդրուած իմ
Զի լցաւ չարչարանաւք անձն իմ
կեանք իմ ի դժոխս մերձեցաւ. Հա
մարեցայ ընդ այնոսիկ որք իջան
են ի գուբ:
Եղէ ես որպէս մարդ առանց աւգն
ականի. և ի մեռեալս ազատ:
Որպ̃ վիր° որս որ ննջեն ի գերեզմնս
Զորս դու ոչ յիշեցեր. նոքա յի ձ
եռանէ քումմէ մերժեցան:
Եդին զիս ի գբի ներքնումն.

ի խաւարի եւ ի ստուերս մահու:
Յ իս հաստատեցաւ սրտմտութի
քո՝ զա՟մ զբաւսանս քո ածեր ի վ՟ր իմ:
Հ եռի արարեր յինէն զծանաւթ
իմ. եւ եդին զիս նշաւակ իւրեանց:
Մ ատնեցայ եւ ոչ ելանէի. աչք իմ տ
կարացան յաղքատութենէ:
Ա ղաղակեցի առ տ՟ր զ՟ր հա՟նպզ:
եւ համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:
Մ ի թէ մեռելոց առնիցես զսքանչ
ելիս քո. կամ բժիշկ յարուցեալ իցե
ն. խոստովան առնիցեն առ քեզ:
Մ ի թէ պատմեսցէ ոք երբեք ի գեր
եզմանի զողորմութիս քո. կամ զճշ

մարտութիւնքո՛ իկորստեան:

իթե ճանաչիցին՝ իխաւարի սք

չելիքքո. կամ արդարութիւնքո յե

րկիրմոռացեալ:

- ս առ քեզ տր աղաղակեցի. առա

ւօտու աղաւթք իմ ժամանեսցե

ն առ քեզ:

նդէր տր մերժես զանձն իմ. կամ

րձուցանես զերեսս քո յինէն:

նանկ եւ վաստակաւոր եմես իմա

ութենէ իմմէ. ի բարձրութենէ

խոնարհեցայ եւ յափշեցայ:

իս հաստատեցաւ բարկութիւնքո

հաւիրք քո խռովեցուցին զիս:

Շ րջեցան զինեւ որպէս ջուր. զաւ
ամ̃ պաշարեցին զիս իմիասին:
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամ
իմ. եւ զծանաւթս իմ վասն թշուա
ռութեան իմոյ:

ՁԸ

իմաստութի. եթանայ. եզրայեց
ացւոց: Մերժումն. Հրէից.

Զ ողորմութիւս քո տ̃ր յա
ւիտեանաւրհնեցից
յազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտ
ութիւսքոբերանովիմով.
Ա սացեր թէ աշխարհս ողորմու
թբ շինեսցի. յերկինս պատրաստ
եղիցի ճշմարտութիւ քո:
Ե դի ուխտ ընտրելոյ իմոյ. երդու

դաւթի ծառայի իմոյ:

աւիտեան հաստատեցից զաւ
ն կքքո. շինեցից յազգէ ազգ զա
թոռ քո:

ոստովան եղիցին երկինք սքանչ
եաց քոց տր. և զճշմարտութիւն քո յ
եկեղեցիս սրբոց:

վն յամպս որ հաւասարեսցէ. կ
ամող նմանիցէ տն յորդիս այ:

Ծ փառաւորեալ ի խորհու
ս սրբոց. մեծ և ահաւոր ի վերայ
այնոցիկ որ շուրջ են զնովաւ:

Ր տծ զաւրութեց ով նմանէ ք
եզ. հզաւրես դու տր

եւ ճշմարտութի քո շուրջ են զքեւ:

Դու տիրես զաւրութեց ծովու

խռովութի ալեացն որայ դու ցած

ւցանես:

Դու խոնարհեցուցանես որպէս

իրաւորս զամբարտաւանս. ՚ի զաւ

ութենէ բազկի քո ցրուեցեր զթշ

ամիս քո:

Քո են երկինք եւ քո են երկիր. զաշխ

արհ ալրիւ լիւրով դու հաստատեցե

զհիւսիս եւ զհարաւ դու արարեր. թա

բաւր եւ հերմոն յանուն քո ցնծասց

Քո՛ է բազուկ եւ քո է զաւրութի. զօ

ասցի աջ քո եւ բարձր եղիցի ձեռն ք

արդարութ՟ի եւ իրաւունս հաստ

ոեալ է աթոռոյ քո. ողորմութ՟ի եւ ճշ

րտութիւն գնասցէ առաջի եր

եսաց քոց:

• րանի ժողովրդեան որ գիտէն զ

րհնութ՟իս քո՟ր. ի լոյս երեսաց

յ գնասցեն. եւ յանուն քո ցնծասց

զաւր հանապազ. եւ յարդարութ

եան քում բարձր եղիցին:

արծանք զաւրութ՟ե ց մերոց դո

. եւ ի կամս քո բարձր եղիցի եղջ՟ո

եւր մեր:

՟տնեե աւգնութ՟ի ի սրբոյն իղ՟ի. թ

ագաւորին մերոյ:

Յայնժամ խաւսեցար տեսլեամ
ընդ որդիս քո եւ ասացեր. եդիցաւ
նութիւն իվերայ հզաւրին. եբա
րձրարարից զ ընդրեալն. իժող
ովրդենէ իմմէ:
Գտի զդաւիթ ծառայիմ. եւ ւղո
սրբով իմով աւծի զնայ:
Ձեռն իմ ընկալցի զնայ. եբազու
իմ զաւրացուսցէ զնայ:
Մի իմեղիցէ. նմայ Թչնամի եւ որդիա
նաւրէնութ̅է մի չարչարեսցէ զնա
Հարից առաջի նորայ զԹշնամի
նորայ. եզատելիս նորայ իպարտո
Թիւն մատնեցից:

յմարտութի̄ իմ և ողորմութի̄ իմ
դնմայ. և յանուն իմ բարձր եղից
ի եղջեւր նորայ:
դից ի ծովու զձեռս նորայ և ի վ
երայ գետոց զաջ նորայ:
այ կարդասցէ առ իս Հայր իմ ես
ւ. ա̄ծ ընդունելի փրկութե̄ իմոյ:
ս անդրանիկ արարից զնայ. և բ
ձրե քան զա̄մ թագաւորս երկրի
աւ իտեան պահեցից նմայ զողո
մութիւն իմ. և ուխտ իմ հաւատ
արիմ ընդ նմայ:
աստատեցից յաւիտեանս յաւի
տենից ըզաւակ նորայ. և զաթ

ոռնորայ որպէս զաւուրսերկնից:

Թէ թողցեն որդիք քո զաւրէնս

մև յիրաւունս իմ ոչ կամեցան գնա

Թէ զարդարութիս իմ անարգե

ցեն. և զպատուիրանս իմ ոչ պահեցի

Հ արիցգաւազանաւ զանաւրէն

ութիս նոցայ. տանջանաւք զանի

աւութիս նոցայ:

Բայց զողորմութի ի իմ ոչ արգել

ց՛ի նոցանէ. և՛ ոչ նենգեցից ճշմա

տութե իմում. և՛ ոչանարգեցից զ

ւխտիմ. և ինչ որ ելանէ ընդ շրթու

սիմ զայն ոչ արհամարհեցից:

Մ իանգամ երդուեա. ՛ի սրբութ

իմ. թեդաւիթ եսոչստեցից:

Զ աւակ նորայ յաւիտեան կացց
և աթոռ նորայ որպես զարեգակն
առաջի իմ. որպես լուսին զի հաս
տատեալէ յաւիտեան վկայ հաւա

տարիմ յերկինս:

ւարդ` դու մերժեցեր և անարգ
եր. և ընդվայր հարեր զօ ծեալքո
արձուցեր զուխտ ´ի ծառայեք
մե. պղծեցեր յերկրի զս̃բութ̃ինր̃:
ակեցեր զա̃մ պարիսպս նորայ. և
դեր զամուրս նորայ ´ի դողումն:
ափշտակեցին զնայ անցաւորք.
անապարհի եղևնայնախատ դր

իա̃

ացեալ իւրոց:

Բարձրարարբեր զաջնեղ չացն
րայ. եւ ուրախարարբեր զամենայն թ
շնամիս նորայ:

Դարձուցե՛ր զաւգնութիւն իւն ՛ի
րոյ նորայ. եւ ոչ ընկալար զնայ իպա
տերազմի:

Անարգեցեր զսրբութիւն նորայ. Ա
զաթոռ նորայ յերկիր կործանեցե
Հուազ արարեր զաւուրս ժամա
նակաց նորայ. եւ հեղեր զնովաւ զա
մաւթ:

Մինչեւ յե՛րբ դարձուցանես զեր
սաքո իսպառ. բորբոքեսցի որպես հ

ւր բարկութիւնքո։

ոսկար դյիշեայ եւ տեսթե ովեխմն
նգիստ. միթե իցո՞ւր ստեղծեր զ
ամ որդիս մարդկան։

՛վե մարդ որկեցցէ եւ ոչ տեսցէ զմ
հ. կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի ձե
ռաց դժոխոց։

ւր են ողորմութիւնք քո տր առաջ
ինք. զոր երդուար դաւթի ճշմարտ
ութեամբ քով։

իշե՛այ զնախատինս ծառայից
ոց. զոր ընկալայ՛ ի ծոցի իմ յազգաց
բազմաց։

Զ որ նախատեցին թշնամիք քո

տր. նախատեցին փոխանակ աւ

ելոյ քո:

Աւրհնեալ տրած յաւիտեանս

աւիտենից եղիցի եղիցի:

Աւրհնութի. եսայեայ. Մարգարէի..

գիշերաց կանխե Հոգի իմ

առաւ. տառնեմաւքեզ ած

Վ անզի լոյսեն Հրամանք

քո իվերայ երկրի. ուսարուք զարդա

րութի բնակիչք երկրի:

Կ արկեցաւ ամբարիշտն և այլ ոչ

և ուսցի առնել յերկրի զարարո

թի ճշմարտութեան:

Բարձի ամբարիշտն յերկրէ. և

ի տեսցենայ զփառս ա̃յ:

Տ բարձրն է բազուկ քո հզաւր·
ևնոքայ ոչ գիտացին:

Հ անիշեն ամաչեսցեն ևնախա
անկցի անխրատ ժողովրդեան·
արդ հուր զթշնամիս քո կերիցե:

Տ ա̃ծ մեր տուր մեզ զխաղաղու
իքո· զի ըստ ա̃մ գործոց մերոց հ
ատուցաւ մեզ:

Տ ա̃ծ մեր ստացիր զմեզ զի բա՛ց
էն· զայլ ոք ոչ գիտեմք եզանուն
անուանեմք զաւր հանապազ:
սկ արդ մեռեալք զկենդանութ
իւնայլ ոչ տեսանիցեն· եւոչ բժիշկ

յարուցանիցեն։

Վասն այսորիկ ածե՛ր Հարե՛ր ս

տակեցեր. ընկեցեր զա̃մ մարու մա՛

ուկնոցայ։

Յաւել տ̃ր զՀար՛ իմ երայ Հարի նո

այ. եւ ած զՀար իմ երայ անաւրինա

ց երկրի։

Տր ինեղութ̃ե յիշեցաք զքեզ. զ

փոքր մի նեղութ̃ի ե խրատ քո իմն

Որպես երկունք յղոյ զի Հասեալ

ցեն ի ժամանակս ծնընդեան. եւ

ռցաւս իւր ճիչիցե։

Այնպես եղաք սիրելոյ քում. յա

եւ երկիւղ քոյ յղացաք երկնեցաք եւ ծ

նաք · զհոգի փրկութե քո:

Ոչ եսկործանեսցուքմեք · այլ կոր
ծանեսցին բնակիչք երկրի:
արիցեն մեռեալք կանգնեսցին
մքեն որ եղեալ են ի գերեզմանի ·

Զ արթիցեն ցնծասցեն · եւ ուրա
եղիցին դադարեալք յերկրի:
անզի ցաւղ որ ցաւղէ՛ իքեն
յդ բժ իշկութիւն նոցայ · բայց երկ
իւնամբարշտաց սատակեսցի:
ոյս տուր ժողովուրդիմ · եմնայ
ուտ իշտեմարանսքո · փակե՛ այ զդ
րունսքո առաջի երեսաց քոց:
ախի՛ րեւթագի՛ր առժամանակ

Մի՛ · Մինչև անցցէ բարկութիւն տն՟:

փառք ա՟յամենն·։·

վ՟ն եվերուատխաղաղութ՟ե և փրկութ՟ե եանձանցմերու
ց զ՟տր աղաչեսցուք·

վ՟ն լսելի լինելոյ տն՟ա՟յ ձայնի աղաչանացմերոյ
զ՟տր ա՟չ ·

վ՟ն քաւիչ և ներող լինելոյ ի վ՟րյմեղաց մերոց զ՟տր
աղաչեսց

վ՟ն թողլոյ մեր զա՟մ յանցան մեր զկամայ· և զանկա
մանա·զ՟տրչ··

վ՟ն զի մի ընդ խոստանս գտանիցեմ յաւուր պատաս
անա յատութե·զ՟տր աղաչեսցուք:

վ՟ն հոգւոցն հանգուցելոց որք ճշմարիտ և ուղիղ հա
տով ի ք՟ի ննջ զ՟տր··

Եւևս միաբանսվ՟ն· Զանձինս · Ողորմցո՟ր

Աղութք․ ի մովսէս․ իյայրն․ տոյ:
Յաղթութէն և տմ Հակառակորդացպակասուն ՃԹ

Տ ապաւէն եղեր մեզ յազգէ յ
ազգ մինչ չեւ լերինք հաստ
ատեալ էին․ ստեղծեր զերկիրեզա
մենայն տիեզերս:
Յ աւիտենից մինչեւ յաւիտեանս
ուես․ եւմի՛ դարձուցաներ զմարդ
տառապանս եւասացեր դարձար

ուք առ իս որդիք մարդկան:

Հազար ամ յաչս տ̃ն որպես աւուր երե

կի· գիանց որպես պահ մի գիշերոյ·

Եւ ամք նոցայ անարգութ̃բ եղիցին:

Ընդ առաւաւտս որպես դալարի բ

ուսցին· ընդ առաւաւտս որպես դա

լարի ցուարճասցին եւ ծաղկեսցին·

ընդ երեկոյս թարշամեսցին· չորա

ցին եւ անկցին:

Հուաղեցաք մեք ի բարկութենէ

քումմէ· եւ սրտմտութենէ քումմէ

խռովեցաք:

Եդեր զմեղս մեր առաջի քո· եւ զկե

անս մեր ի լոյս երեսաց քոց:

Ամենայն աւուրք մեր նուաղեց
ին և ի բարկութենէ քումմէ խռովեցաք
ամանակ ամաց մերոց. անդադ
ր որպէս սարդի. և թիւ աւուրց ամ
ց մերոց ի նոսա եւթանասուն ամ:
Ապայ թէ առաւելեն ութսուն
ամ. որ ինչ աւելի քան զայն ցաւովք
և հեծութբ:
կն ի վերայ մեր հեծութի և խր
ատեցաք. իսկ արդ ոյ գիտասցէր զ°
ութի բարկութե քո. կամ յահէ քու
մէ զսրտմտութիս քո համարեսցի
Այսպէս ցոյց ինձ զաջ քո. և որ ի
ար հենսրտիւք զիմաստութիս քո

Դարձ տէր մինչև յե՛րբ. մխիթար
եայ ի ծառայս քո:

Լցաք առաւաւօտու ողորմութե
քով. ցնծացաք և ուրախ եղաք զա
ենայն աւուրս կենաց մերոց:

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն
որ խոնարհ արարեր զմեզ. և ամացն
յորս տեսաք զ չարչարանս:

Հայեայ տէր ի ծառայս քո և ի գործ ա
ձեռաց քոց առաջնորդեայ որդոցն
ոցայ. և եղիցի լոյս տեառն այ ի վերայ մեր

Զ գործս ձեռաց մերոց ուղիղ ար
այ ի մեզ տէր. զգործս ձեռաց մերոց
աջողեայ ի մեզ:

Աւրհնութի̃. գովութի̃. իդաւիթ:
Յաղագս ա̃վ. հանկըստեան: Ձ̇

Ո՛ բնակեալն յաւգնութի̃ բարձր
լոյ. ընդ հովանեաւ ա̃յ յերկինս հ
անգիցէ:

Ասասցէ տ̃ն ընդունելի իմ ես. ապ
աւէն իմ ա̃ծ և ես յուսամ ի նայ:

Նայ փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որ
սողին. և ի բանից խռովութենէ:

Ի թիկնայ մէջս իւր ընկալցի զքեզ
՛հովանի թևոց նորայ յուսասցի:

Որպէս զէն շուրջ եղիցի զ.քև ճշմ
արտութիւն նորայ:

Ոչ երկիցես դու յերկուղէ գիշերի.
և ոչ ի նետէ որ թռչի ՛ի տուէ:

Յ իրէ որ շրջի՛ ի խաւարի. ի գայթ
ագղութենէ դիւի՛ ի հասարակաւուր
Ա նկցին՛ ի կողմանէ քում մն հա
արք. Եւ բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. ո
առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին:
Բ այց միայն աչաւք քովք հայե
ցես դու. զհատուցումն մեղաւորա
ցտեսցես զի դուտր յոյս իմ ես:
Զ բարձրեալն արարեր քեզ ա
ւեն. որ՛ ոչ ասցեն առ քեզ չարք.
տանջանքմի՛ մերձեսցին ի յարկաք
Հ րեշտակաց իւրոց պատուիրե
լէ վասն քո. պահել զքեզ յամն Ճ
նապարհս քո:

…բազուկս իր̃ց ընկալցին զքեզ. զ
միերբեք հարցես զքարի՛ զոտն քո
…վերայ իժից և քարբից գնասցես
…ու. առ ո՛տն. կոխեսցես զառիւծ
ն և զվիշապն:
…ան զի յիս յուսացաւ և փրկեցից
…այ. հովանի եղեց նմայ. զի ծան
եաւ զանուն իմ:
…արդասցէ առ իս և ես լուայց նմայ
և առ նմայ եղեց ի՛ նեղութե̄:
…րկեցի՛ց և փառաւորարից զն
…երկայն աւուրբ. լցուցի՛ց և ցուցի
ցնմայ զփրկութի̄ իմ:
…աղմոս. Ա ւրհնութ̄ե աւուրց շաբաթու..
· Թագաւորութ̄ի. քն̄. յառաջին. գալստեանն: Դա

Բարի է խոստովան լինել տն սա

ղմոսասել անուան տն բարձրել

Պատմել առաւաւտու զողորմու

իւնս քո և զճշմրտութիս քո ի գիշեր

Տասն աղեաւ սաղմոսարանաւ.

ձայնաւր հնութե գովել:

Ուրախ արարեր զիս տր յարարա

ծս քո և ի գործս ձեռց քոց ցնծացա

Որպես զի մեծ են գործք քո տր. Ա

ոյժ խոր են խորհուրդք քո:

Այր անզգամն զայս ոչ ծանից

և անմիտն զայս ոչ առնու իմիտ:

Ի բուսանել մեղաւորաց որպես խ

տ. ի ծաղկել այնոցիկ ոյք գործե

իա

զաւրաւրութիւն:

Յ տաակեսցինյաւիտեանս յաւի
տենից. եդուբարձրեալես յաւիտ
եանս տր:

Զ իահայ թշնամիք քոտր. զիա
այթշնամիք քոկորիցեն. ցրուեսց
ն ամենեքեան որք գործեն զանա
ւրենութիւն:

Բարձեղիցի որպեսմիեղջիւրո
եղջերւրիմ. եծերութի իմ իձեթ
պարարտութբ:

Ետես սակն իմ իթշնամիսիմ. որք
յրուցեալեն իվերայիմ չարութբ
ինոսայ լուիցէ ունկնիմ:

Արդարք որպէս զարմաւենիս ծ
աղկեսցին. որպէս մայրք լի բանան
ու բազումք եղիցին:

Տնկեա՛լք եղիցին ի տան տն̄. ի
աւիթս այ̄ մերոյ ծաղկեսցին:

Եւս և բազումք եղիցին ի ծերութ
իւն պարարտութե. զերծ և փափ
ուկք եղիցին ի պատմել. ուղի՛ղ է տր̄
ած մեր. և ոչ գոյ ի նմա անիր° ութ

ՂԲ Աւր նախաշաբաթուն որ հաստատեցաւ երկի
աւրհնութիւն գովութեան դաւթի
վն̄ եկեղեցոյ հաւաքմանն

Տ թագաւորեաց վայելչութ
զգեցաւ. զգեցաւ տր̄ զա
թի ընդ մէջ իւր ածաւ:

աստատեաց զաշխարհս զի մի ս

ասանեսցի. պատրաստեալ աթոռ քո

ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես:

Ամբարձան գետք՛ տ͞ր. և համբ

արձին գետք զձայնս իւրեանց. և

յարիցեն գետք՛ ի գնացս իւրեանց

ի ձայնէ ջուրց բազմաց. սքանչել

ի են զբաւսանք ծովու:

Սքանչելի ես դու տ͞ր ի բարձունս վ

կայութեց քոց. մեք յոյժ հ͞ոտացաք

տան քում վայելէ աւրհնութ͞ի տ͞ր

ընդ. երկայն աւուրս:

սաղմոս. ի դաւիթ. չորեքշաբաթի

ումն հեթանոսաց և անգիտութ͞ի. հրեից Ղ͞Գ

Ած վրէժ խնդրիր տր. ած վր
ժ խնդրիր յայտնեցար:

Բ՛արձր լեր որ դատիս զերկիր.
ատոյ. զհատուցումն ամբարտա
ւանից:

Մինչև յերբ մեղաւորք տր. մինչ
յերբ մեղաւորք պարծեսցին:

Բառբառեալ խաւսեսցին զա
իրաւութի. խաւսեսցին ամենեք
ան. որ գործեն զանաւրէնութի:

Զժողովուրդս քո տր խոնարհա
արարին և զժառանգութիւն քո. չար
արեցին:

Զայրին և զպանդուխտն սպան

...ին զորբսն կոտորեցին եւ ասասցին ա
...տեսանէ զայստր. եւ ոչ՛ իմիտ առն
ու ած յակովբայ:
...մացարուք անզգամք ժողովրդ
...անն եւ անմիտք մինչեւ յերբե ոչ առն
ուք իմիտ:
...րպէս զիթէ որ տնկեաց զունկն
...քն՛ ոչ լուիցէ. կամ որ ստեղծ զակ
ն ինքն ոչ տեսանիցէ:
...ր խրատէ զազգինս որպէս թէ ոչ
...նդիմանեսցէ. ո՛. ուսուցանէ մա
...ոյ զգիտութի. տր՛ ճանաչէ զխո
...ուրդս մարդկան զի են ընդունայն
...րանի է մարդոյ զոր խրատես դու

տ̄ր. Եւ յաւրինացքոց յուսուցանե

դունմայ:

Յ ածուցանես դունմայ զաւուրս

արութ̄ե. մինչև փորեսցի խորխո

ատ մեղաւորի:

Ոչ մերժե տ̄ր զժողովուրդ իւր. եւ

ժառանկութ̄ի իւրոչ առնեանտե

Մ ինչև դարձցին իրաւունք յար

արութ̄ի. ընկալցին զնայ ամենեքե

անորք ուղիղեն սրտիւք:

Ոյք յարիցե ընդիս ի՛վերայ չար

աց. կամ ո՛. Հաւաստարեսցէ ինձ ի

երայայնոցիկ. որգործեն զանաւր

նութիւն:

Թե ոչ տ̃ն աւգնեալ էր ինձ փոքր մ
և բնակեալ էր անձն իմ ի դժոխս.
Թե ասեի թե ահայ սասանեցան
ոտք իմ ողորմութ̃ի քո տ̃ր. օգներ ինձ
ստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ. մխ
թարութիւնք քո ուրախարարին զա
նձն իմ.
ի հաւասարեսցեքե զաթոռ ան
ւրենութ̃ե ո՛ պատճառե զվաս
տակ ընդ դեմ հրամանի:
րսասցան զանձն արդարոյ. և զա
ւնանբիծ պարտաւ՛որ առնեին:
ղև տ̃ր ապաւենի իմ. ա̃ծ աւգնակ
ան յուսոյ իմոյ:

Հատուսցէ նոցայ տր ըստ անաւրէ

նութեն նոցայ. ըստ չարութեն նոցա

յկորանեսցէ զնոսայ տր ած մեր

Տունք իա Աւրհնութի. գովութի. իդաւիթ

երգ թագաւորութեն. քի երկրորդ գալըստեանն

ՂԴ Եկայք ցնծասցուք ի տր. աղաղ

ակեսցուք առ ած փրկիչ մեր:

Կանխեսցուք առաջի նորայ խոստ

ովանութբ. սաղմոսիւք աղաղակե

սցուք առնայ:

Ա Ծ մեծ է տր թագաւոր մեծ

ի վերայ ամ երկրի:

Ի ձեռս նորայ են ամ տիեզերք երկ

րի. եւ բարձրութիւնք լերանց նորա են

Զ որայ է ծով եւ նայ արար զնայ. ե

ցամաք ձեռք նորայ ստեղծին:

Ե կայք երկիր պագցուք նմայ. ա
նկցուք և լացցուք առաջի տ͞ն արա
րչին մերոյ:

Զ այինքն է տ͞ր ա͞ծ մեր՝ մեք ժողո
ուրդք ձեռին նորայ. և խաշն արա
ւտի նորայ:

Ա յսաւր եթէ ձայնի նորայ լսից
ք. մի խստացուցանէք զսիրտս ձ
եր որպէս ի դառնութեան:

աւուրն փորձութ͞ե յանապատի
ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր.
ննեցին և տեսին զգործս իմ քառ
ասունամ:

Զանացայ ընդ ազգին ընդ այն մ…
կ. եւ ասացի միշտ մոլորեալ են սրտի…
ք. եւ նոքա յոչ ծանեան զճանապա…
րհս իմ:

Որպէս երդուայ ի բարկութեան իմ…
ամ. թէ մտցեն նոքա ի հանգիստ ի…

սաղմոս իդաւիթ. ի ժամանակի զի տա…
արն շինեցին
երգ թագաւորութեանն քի̃ գալըս
տեան.

ղե ւրհնեցէք զտ̃ր յաւր…
նութի̃ ի նոր. աւրհնե…
ցէք զտ̃ր ա̃մ երկիր:

Աւրհնեցէք զտ̃ր եւ աւրհնեցէք զ…
անուն նորայ. աւետարանեցէք աւ…
ըստ աւուրէ զփրկութի̃ նորայ:

կ աստմեցէք ի հեթանոսս զփառս
ր . ամե ժողովուրդք զսքանչելիսնր
Ր եծ է տրն. և. ար հնեալէ յոյժ . ահ
արկու է նայ ի վերայ ամ կռոց:
Լ մենայն կուռք հեթանոսաց դ
է՛ւքեն. և տր զերկինս արար:
ս ոստովանութի ևվայելչութիւ
ռաջի նորայ. սրբութի ևմեծ-վայ
ելչութի իսրբութե նորայ:
ատուցեքտն տոհմք. ազգանցմա
ուցեքտն զփառս և զպատիւ մատ
ուցեքտն զփառսանուան նորայ:
Ա ռեք պատարագս և մտեք իսր
ահս նորայ. երկի՛ր պագեքտն իգաւ
[illegible] սրբե

աց նորայ ամ̃ երկիր

Ասացէք ի հեթանոսս թէ տ̃ր թա

գաւորեաց հաստատեաց զաշխար

հ զի մի սասանեսցի. եւ դատի զժող

վուրդս ուղղութ̃բ

Ուրախ եղիցին երկինք եւ ցնծասց

է երկիր զուարճասցի ծով լրիւ իւր

ով. ցնծասցեն դաշտք եւ ամ̃ որ է ի նմ

Յայնժամ ցնծասցեն ամ̃ ծառք ա

նդառ ի յերեսաց տեառն զի գայ. եւ գ

այնայ ի դատել զերկիր

Դատի զտիեզերս իրաւամբք եւ զ

ժողովուրդս ամ̃ ճշմարտութ̃բ իւրով

Տունք ժ̃բ Սղ̃մ̃ իդ. ու. ի թ ի ժամանակի զի երկիրն հ

աստատեցաւ. կոչումն հեթանոսաց եւ քր̃ի գալըստեան

Ր թագաւորեաց ցնծասցէ եր
իր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք
Ա մպ և մէգ շուրջ զնովաւ. յիրա
ւնս և յարդարութիւն ուղղեալ է ա
թոռ նորայ։
ուր առաջի նորայ գնասցէ. այրե
սցէ շուրջ զթշնամիս նորայ։
րևեցան փայլատակունք նորա
տիեզերաց. ետես և սասանեցաւ
երկիր։
երինք որպէս մոմ հալեին յերես
աց տ̃ն. յերեսաց տ̃ն ա̃մ երկիր։
ատմեսցեն երկինք զարդարու
ին նորայ. տեսին ա̃մ ժողովուրդք

զփառս նորայ:

Ամաչեսցեն ամենեքեան որեր

իրպագանեն կռոց. եւ որք պարծին ի

դրաւշեալս իւրեանց:

Երկի՛ր պագցեն նմայ ա̅մ հրեշ

ակք նորայ. զի լուաւ եւ ուրախ եղե

իովն. եւ ցնծասցեն դստերք յուդա

վասն իրաւանց քոց տ̅ր:

Զի դու բարձրեալ ես ի վերայ ա̅մ

երկրի. յոյժ բարձրացար ի վերայ ա

մենայն կռոց:

Որք սիրէք զտ̅ր ատեցէք զ չարու

թիւն. պահէ տ̅ր զանձինս սրբոցի

րոց. ի ձեռաց մեղաւորի փրկեսցէ

նոսայ:

Լոյս ծագեաց արդարոց. ուղղոց
սրտից եղև ուրախութիւն:

Ուրախ եղերուք արդարք ի տէր. խ
ոստովան եղերուք յիշատակի սրբո
ւթեան նորայ:

սաղմոս ի դաւիթ աւրհնութեան.
երգ թագաւորութեանն քի.

Օրհնեցէք զտէր յաւրհնութի ի ղէ
նոր. զի սքանչելիս արար:

Փրկեաց զնայ աջ իւր. և բազուկ
սուրբ իւր:

Ցոյց տէր զփրկութիւն իւր. առա
ջի ազգաց յայտնեաց զարդարու
թիւն իւր:

Յ իջեաց ողորմութք իւրով զյա
վք. Ճշմարտութք իւրով զտունն իս
Եւ տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութ
այ մերոյ:

Ա ղաղակեցէք առ տր ամ երկի
աւրհնեցէք ցնծացէք եւ սաղմոս
ասացէք:

Ս աղմոս ասացէք այ մերում աւր
նութք. աւրհնութեամբ ի ձայն
աղմոսաց:

Ի ձայն աւրհնութե կռածոյ փո
ոյ. աւրհնութք ցնծութք. եւ ի ձա
ն եղջիւր փողոյ աղաղակեցէք առ
աջի թագաւորին տն:

ս դողեսցի ծով իւրով. տիեզերք
ամենայն բնակիչք նորայ եւ գետք ծափ
ս հարցեն ի միասին ձեռամբ:

Լ երինք ցնծասցեն առաջի տեառն զի
այ եւ հասեալ է տէր ի դատել զերկիր

Դ ատի զաշխարհս արդարութ
ամբ. եւ զժողովուրդս իւր ուղղութբ

Սաղմոս դաւթի.
կոչումն հեթանոսաց ՂԸ

Տ թագաւորաց բարկացան
ժողովուրդք. որ նստի ի քրովբէս
սասանեսցի երկիր:

Տ Ր ի սիոն մեծ է եւ բարձր է ի վեր
այն ժողովրդոց:

ոստովան եղիցուք անուան քում

իգ

մեծի. զի ահաւոր եւ ս՟բ է եւ պատի

թագաւորի զիրաւունս սիրէ:

Դու պատրաստեցեր զուղ ղութ

իւն. զիրաւունս եւ զարդարութ՟ի յա

կոբայ դ՛ու արարեր:

Բարձր արարէք զտ՟ր ա՟ծ մեր. եր

կի՛ր պագէք պատուանդանի ոտի

ց նորայ զի սուրբ է:

Մովսէս եւ Ահարոն երիցունք նոր

այ. սամուել ընդ այնոսիկ որ կարդա

յին զանուն նորայ:

Կարդային առ տ՟ր եւ նայ լսէր նոցա

եւ սիւնամբոյ խաւսէր ընդ նոսայ:

Պահէին զվկայութ՟ի նորայ. եւ զ

Հրամանս զորետ նոցայ:

Տր ած մեր դու լսէիր նոցայ. ած

ու քաւիչ լինէիր և վրեժ խնդրէիր

բայ ամ գործոց նոցայ:

Բարձր արարէք զտր ած մեր. եր

կի՛ր պագէք լեառն սբ նորայ զի

սուրբ է տր ած մեր: ՀԹ

ունքծ խոստովանո ○ Թի Սաղմոսիդ ○ ի Թ

երգվմոյ բաւականութեան.

Ա ղաղակեցէք առ տր ամ երկիր

ծառայեցէք տն ուրախութբ:

Մտէք առաջի նորայ ցնծութբ.

ծանէրուք զի նայ է տր ած մեր:

Նա՛յ արար զմեզ և ոչ մեք եաք. մե

ժողովուրդք և խաշն արաւտի նր.

Մտեք ընդ դրունս նորայ յխոստովա-
նութբ. և աւրհնութեամբ ընդ դյար-
կս նորայ:
Եւ խոստովան եղերուք տն. և աւրհն-
եցէք զանուն նորայ:
Քաղցրէ տր յաւիտեանս ողորմու-
թիւն նորայ. յազգէ մինչև յազգէ
Ճշմարտութի նորայ:
Ճ Տունք. ղ. Սաղմոսի դաւիթ. Սուրբ իվր...
զովրդեանն և մարգարէութիւն ողովրդեանն և կոչումն Հ...
Զ ողորմութի և իրաւունս աւրհն-
եցից զքեզ տր. սաղմոս ասացից և ի-
միտ առից:
Ճ անապարհ անբիծ մինչև եկեա-
ցես առ իս. շրջէի այնես յանբծութե-

սրտի իմոյ. իմէջ տանիմոյ:

Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց իրս ան
հրաւութե. ոյք առնէին զուրացո
ւթի ատեցի:

Ոչ մերձեցաւ առիս որթիւրնէր մ
տին. խոտորեալ յինէն անզգամի
ն. եւեսինչոչ փոյթ առնէի:

Որ խաւսէր գաղտ ընկերեիւրմէ
զնայ բացէ իբացհալածէի:

Որ ամբարտաւաներաչաւք՝ եւագ
ահ սրտիւ ընդնմայեւ հացոչուտէի

Աչք իմ ի հաւատացեալս երկրի
զի նստցին նոքայ ընդիս

Որ գնայր ի ճանապարհ ամբիծ.

Նայապաշտերգին:

Ո չընակէր իմէջ տան իմոյ որ առ-
նէր զամբարտաւանութիւն. որ խաւսէ-
զանիրաւութիւն չէ՛ ուղղեալ ընդ ա-
առաջի աչաց իմոց:

Ը նդ առաւաւտս սպանանէի զա-
մեղաւորս երկրի. սատակեցից ի քա-
ղաքի տն զամենեսեան որ գործե-
զանաւրէնութիւն:

Ա ղաւթք. ուրուկի. իբրև ձանձրասցի. առաջի տն
փոեսցէ զխնդրու. ամփոփարգայպետութիւն գոհութե-

Ճա Տ լուր աղաւթից իմոց. աղա-
ակ իմ առ քեզ եկեսցէ. միդա-
րձուցաներ զերեսս քո յինէն-

Յաւուր նեղութ՟ե իմոյ խոնարհե
ցոյ առ իս զունկն քո· յորում աւուր կ
կարդամ առ քեզ վաղ վաղակի լու
ր ինձ:

Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք
իմ· եւ ոսկերք իմ որպէս խռիւ չորաց·
Հար՛աւ որպէս խոտ եւ ցամաքեաց
սիրտ իմ· մոռացայ ուտել զհաց իմ
ի ձայնէ հեծութ՟ե իմոյ:

Կցեցաւ ոսկր իմ ի մարմնի իմ· նմա
նեցայ ես հաւալասան յանապատի
Եղէ ես որպէս բու յաւերակի տք
նեցայ· եւ եղէ ես որպէս ճնճղուկ մի
այն ի տանիս:

Նախատեցին զիս թշնամիք ի[մ]
զաւր հանապազ. եւ գովիչք իմ ին[ձ]
երդնուին:

Զմոխիր որպէս հաց կերայ. եւ զ[ը]
ըմպելիս իմ արտասուք խառնեցի:

Յերեսաց բարկութե սրտմտութ[ե]
եանքո. զի դու բարձրացուցեր եւ խ[ո]
ոնարհեցուցեր զիս:

Աւուրք իմ որպէս հովանի անցի[ն]
ն. եւ ես որպէս խոտ. ցամաքեցայ:

Դ՛ու տ͞ր յաւիտեան կաս. եւ յիշա[...]
տակ քո յազգէ մինչեւ յազգ:

Դ՛ու յարուցեալ գթասցիս՛ իվեր[...]
այ սիովնի. ժամանակ գթալոյ նո[...]

բայ հասեալ է ժամ:

Հ աճեցան ծառայք քո ընդ քար
ինս նորայ և ի հողոյ նորայ գթասցին
Ե րկիցեն հեթանոսք յանուան
է քում մէ. և ա̅մ թագաւորք երկրի
փառաց քոց:

Շ ինէ տ̅ր զսիովն. և երևեսցի փա
ռաւք իւրովք ինմայ:

Հ այեցաւ նայ յաղաւթս խոնար
հաց. և ոչ արհամարհեաց զա̅մ խ
նդրուածս նոցայ:

Գ րեսցի այս յազգ յայլ ժողովու
րդ զորս ստացեալ է աւրհնեսցէ զտ̅ր.
Հ այեցաւ նայ ի բարձանց ի սրբու

թենե իւրմե․ որ յերկնից յերկիր

առաքեցաւ

Լսել զհեծութի կապելոց․ և

Ձակել զորդիս մահապարտաց:

Պատմել ի սիոն զանուն տն․ և զօ

րհնութիւն նորա յեմ:

Ժողովել ժողովրդոց ի միասին․ Ա

թագաւորաց ծառայել տն:

Պատասխանի ետ նմա ի ճանապա

րհի զաւրութե իւրոյ․ զնուազո

թի աւուրց իմոց անսայինձ․ Մի Ա

աներ զիս ի կես աւուրց իմոց․ զի յազգ

եազգեն ամք քո:

Ի սկզբանե տր զհիմունս երկրի Հ

աստատեցեր․ եւգործքձեռացքոց
երկինքեն։

Նոքայանցանեն․ եւդուկաս եւմն
աս յաւիտեան։

Ամենեքեան որպէս զձորձս մա
եսցին որպէսվերարկուփոխեսցե
սզնոսայեւփոխեսցին։

Բայցդունոյնիսկես․ եւամքքոոչ
անցանեն․ որդիքծառայիցքոցբն
ակեսցեն ինմայ․ եւզաւակինոցայյ
աւիտեան աջողեսցի։

տունք․ իզ․ Սաղմոսիդաւիթ ՃԲ
վարդապետութ̄իխոստովանութեան․

Օրհնե՛այ անձնիմ զտ̄ր․ եւա̄մ
ոսկերքիմ զանուն ս̄բնորայ։

Աւրհնեայ անձնիմ զտ̃ր. եւմիմ

ռանարզա̃մտուրսնորայ

Ո՛ քաւէ զմեղս քո. բժիշկէ զամեն

այն հիւանդութ̃իս քո:

Ո՛ փրկէ յապականութենէ զկեա

նս քո. պսակէ զքեզ ողորմութ̃բ եւ

թութեամբ:

Ո՛ լնու իբարութենէ զցանկութ̃

քո. նորոգեսցի որպէս արծուոյ զմա

նկութիւնս քո:

Առնէ ողորմութ̃իս տ̃ր. եւիրաւու

նս ամենայն զրկելոց:

Եցոյց տ̃ր զճանապարհսիւր մով

սեսի. եւորդոցն իղ̃ի զկամսիւր:

Գթած ողորմած ես տ̄ր. երկայնա
միտ և բազում ողորմ։
Ո՛չ ի սպառ բարկանայ մեզ տ̄ր. և ոչ
յաւիտեան պահե ոխս։
Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ տ̄ր.
ոչ ըստ անաւրէնութ̄ե մերում հ
ատոյց մեզ։
Այլ որպէս բարձրեն երկինք յեր
րէ. այնպէս զաւրացոյց տ̄ր զողորմ
ութ̄ի իւր ի վ̄ր երկիւղածաց իւրոց ։
Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմ
տից. այնպէս հեռի արար ի մէնջ զ
անաւրէնութ̄իս մեր։
Որպէս գթայ հայր ի վերայ որդւոց

իւրոց· այնպէս գթասցի տ̄ր յերկա

ղածս իւր:

Զ ինայ գիտաց զստեղծուածս

մեր. յիշեաց թէ հող եմք:

Մարդոյ որպ̄ խոտոյ են աւուրք իւր·

որպ̄ ծաղիկ ի վայրի այնպէս ծաղկ

Շնչէ ի նմա յհողմ եւ ոչ է. եւ ոչ եւս եր

եւի տեղի նորայ:

Բայց ողորմութի տ̄ն մնայ յաւի

տենս յօ իտնց ի վ̄ր երկիւղածաց իւ

րոց. եւ արդարութի նորայ յորդոց մ

նչեւ յորդիս:

Որ պահեն զուխտ նորայ. յիշեն զ

պատուիրանս նորայ եւ առնեն զնա

Տր յերկինս պատրաստեաց աթ
իւր. արքայութին նորայ ամենեցո
ւն տիրէ:

ւրհնեցէք զտր ամ հրեշտակք նր
զաւրք զաւրութի որ առնէք զբան
լսել ձայնի պատգամաց նորայ:
ւրհնեցէք զտր ամ զաւրութիք նր
պաշտաւնեայք և արարողք կամաց նր
ւրհնեցէք զտր ամ գործք նորա
ընդ ամ տեղիս տէրութի նորայ. աւր
հնեա անձն իմ զտր

տուն ճժբ ի. սաղմոս դա
ի թ իվերայ աշխարհայ յգո
ծո թբարանց. վարդապետութ
հեթանոսաց. առաջին ժողովրդ ան ՃԳ

ւրհնեա անձն իմ զտր
տր ած իմ մեծ եղեր յոյժ:

Խոստովանութի ևմեծվայելչու
թի զգեցար. արկարզ լոյս որպեսզ
աւթոց ձգեցեր զերկինս որպես խո
րան. եյարկարիվերայ ջուրցզ վերն
այյարկանորայ:
Ո՛դնե յամպսզգնացս իւր. եշրջին
այիվերայ թևոց հողմոց:
Ո՛ արարզհրշտակսիւր հոգիս. ե
պաշտաւնայսիւր ՛ի հուր կիզելոյ:
Հ աստատեաց զերկիր՛ իվերայ հա
ստատութե իւրոյ. զի մի սասանե
ցի յաւիտեան:
Եւ որհք որպես զգեստ վերարկուն
նր. իվերայ լերանց գնասցեն ջուրք

Իսաստէ քումմէ փախիցեն. եւ ի ձ
յնէ որոտալոյ քումմէ սարսեսցեն
Ե լանեն լեառնանան՝ եւ իջանեն
աշտ անման. ի տեղի յոր հաստատատ
եցեր զնոսայ:
Ս ահման եդեր եւ ոչ անցանեն. եւ ո
եւս դառնան ի ծածկել զերկիր:
Ա ռաքեցեր զաղբիւրս ընդ ձոր
որս ի մէջ լերանց գնասցեն ջուրք:
Ա րբուցանել զա՟մ գազանս վայր
յայգեսցին ցիւռք ի ծարաւս իւրց՟
Ա նդ թռչունք երկնից բոյնս դից
ն. եւ ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս
իւրեանց:

Արբուցանէ զլերինս ի շտեմար
անացիւրոց. ի պտղոյ գործոցիւրոց
լիցի զերկիր:

Բուսուցեր զխոտ ի լերինս. զդա
արի ծառայութ̃ի մարդկան:

Հաներ զհաց յերկրէ գինի ուրախ
առնէ. եւղ զուարթ. եւ հաց հաստ
ատէ զսիրտ մարդոյ:

Յագեսցին ծառք նտ̃ն. եւ մայրքն
ի բանանու. զորս դուն տնկեցեր:

Անդ թռչունք երկնից ձագս հա
նցեն. եւ բոյն արագլի՛ ապաւէնէ նմ

Լերինք բարձունք եղջեւրեաց
վէմք ապաւէնք նապաստակաց:

Արարեր զլուսին վասն ժաման
ակի. արեգակն ծանեաւ ժամ մտ
անելոյ իւրոյ:

Արարեր զխաւար եւ եղեւ գիշեր.
նմայ գնան ամ̃ գազանք անտառի
որիւնք առուծոց մռընչեն յափ
տակեն. եւ խնդրեն յա̃յ զկերակուր
իւրեանց:

Ծագել արեւու ժողովին. եւ՛ ի մոր
իս իւրեանց դադարեն:

Ելանէ մարդ՛ ի գործս իւր. ի վաս
տակս ձեռաց իւրոց մինչեւ յերեկոյ:

Որպէս զի մեծ են գործք քո̃ր զա
մենայն ինչ իմաստութ̃բ արարեր.

Ելցաւ երկիր ստացուածովք քովք·

Ա յս ծով մեծ՝ և անդորր. ի սմա յեռ

ողունք որոց ոչ գոյ թիւ. գազանք մեծ

ամեծ քև մանունք. ի սմա յև նաւք գ

նան. վիշապն զոր ստեղծեր խաղա

լ նովաւ:

Ա մենեքեան քեզ սպասեն. և տու

տաս կերակուր նոցա յիժամու:

Տ ասցուն նոցայ և կերակրին բանա

ս զձեռն քո. կերակրես զամենեսեա

ն կամովք քովք:

Դ արձուցանես զերեսս քո՝ ի նոցա

նե և խռովլին. հանես զհոգի ի նոցա

նե պակասին՝ ի հող դառնան:

Առաքես զոգի քո եւ ստանաս զնոս
այ եւ նորոգես զերեսս երկրի:

Եղիցին փառք տ͞ն յաւիտեան. տ͞ր
ուրախ եղիցի յարարածս իւր:

Ո՛ հայի յերկիր եւ տայ դողալ սմայ.
մերձ ի լերինս եւ ծխեսցին:

Օրհնեցից զտ͞ր ՛ի կեանս իմ. սաղ
մոս ասացից այ͞իմոյ մինչեւ եմ ես:

Քաղցր եղիցի նմայ աւրհնութ͞ի ի
մ. եւ ես ուրախ եղից ի տ͞ր:

Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ՝ եւ
ամբարիշտ. մի եւս գտցի ի նմայ աւր
հնեա անձն իմ զտ͞ր:

Ճ͞Ե

ունջքի͞ ալէլուեայ վարդապետութ͞ի. կր
ան հեթանոսաց եւ ի մարդիկ այ͞ բանին. ընդունելութ͞

Խոստովան եղերուք տ̃ն և կարդաց
էք զանուն նորայ. պատմեցէք ի հե
թանոսս զգործս նորայ:

Աւրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմ
այ. պատմեցէք զա̃մ սքանչելիս նոր
այ. Գովեցարուք յանուն ս̃ր̃բ փառ
աց նորայ:

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ որ
խնդրեն զտ̃ր. խնդրեցէք զտ̃ր և հզա
ւրք եղերուք. խնդրեցէք զերեսս նոր
այ յա̃մ ժամ:

Յիշեցէք զսքանչելիս նորայ զոր ար
ար. զարուեստս և զիրաւունս բերա
նոյ նորայ:

Զ աւակն աբրահամայն ծառայ
նր̄. որդիք յակովբայ ընտրեալք նր̄
Ն այ ինքն է տր̄ած մեր. յա̄մ երկրի
են իրաւունք նորայ:
Յ իշեաց յաւիտենից զուխտ իւր. և
բանն զոր պատուիրեաց մինչի ռ̄. ամ
Զ ուխտն զոր եդ ընդ աբրահամ
ւ. և զերդումն իւր ընդ սահակայ:
Հ աստատեաց առ յակոբ զհրամա
նիւր. և առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւի
տենից:
Ա սէ ձեզ տաց զերկիրն քանանու
վիճակ ժառանգութե ձերոյ:
Զ ի էին նոքայ թուով սակաւք. ն

ուաղք եւպանատուխտք ինմայ:

Անցին նոքայ աղգէ յաղգ․ իթա

գաւորութենէ իժողովուրդ յայլ:

Ո՛չ եթող մարդկան մեղանչել նոց

այ․ կշտամբեաց զթագաւորն վն̃ց

Մ իմերձենաք ասե յաւծեալսիմ․

Եւ իմարգարեսիմ միմեղանչեք:

Կ՛ ոչեաց ՛սով յերկիրնոցայ․ զամ զ

աւրութ̃ի հացիեբեկ:

Առաքեաց առաջի նոց̃այր իծա

ռաութի վաճառեցաւ յովսեփ:

Խս ոնարհարարին իկապանսզոտ

նր̃․ Եւ՛ անց ընդ երկաթս անձննր̃ ::

Մ ինչեւ եկեացե բաննորայ․ Եւբան

տն փորձեաց զնայ։

Ա ռաքեաց թագաւորն եւ ելոյծ զ
այ իշխան ժողովրդեանն եթող զնայ
ացոյց զնայ տէր տան իւրոյ. իշխան
վերայ ամենայն ստացուածոց իւրոց։
ս բանտել զիշխանսն նոցա որպէս զին
ն. եւ զծերս նոցա իմաստուն արասցէ։
մուտ իսրայէլ յեգիպտոս. յակոբ
պանդխտեցաւ յերկիր քամայ։
Ա ճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ. եւ
զօրացոյց քան զթշնամիս իւր։
Դ արձոյց զսիրտս նոցա ատել զ
ժողովուրդ իւր. նենգել զծառա
յս իւր։

Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր․
եւ զաՀարոն ընտրեալ իւր։
Ետ նոցայ զբան նշանաց իւրոց․
եւ զարուեստս իւր յերկիր քամայ։
Առաքեաց խաւար եւ խաւարեցոյ
ց զնոսա․ զի դառնացուցին զբանն նր̅
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցայ․
եսպան զա̅մ ձկունս նոցայ։
Եռաց յերկիր նոցայ գորտ․ ի շտեմ
արանս թագաւորին նոցայ։
Ասաց եւ եկն շանաճանճ․ եւ մժե
խ ընդ սահմանս նոցայ։
Դարձոյց զանձրեւս նոցա ի կարկ
ուտ․ եւ Հուր յերկիր նց̅ բորբոքեցաւ

Եհար զայգիսս եւզթզենիս նոց-
այ. եւ փշրեաց զամ ծառս սահմա-
նաց նոցայ:

Ասաց եւ եկն մարախ. եւ խառնիճ
զորոչ գոյր թիւ:

Եկեր զամ խոտ երկրի նոցայ. եւ
ռեաց զամ պտուղ անդոյ նոցայ:

Եհար զամ անդրանիկս եգիպտ-
ցող. սկիզբն ամ վաստակոյ նոցա.

Եհան զնոսայ ոսկով եւ արծաթո
. եւ ոչ գոյր ազգի նոցայ հիւանդ:

Ուրախ եղեւ յեգիպտոս ընդ ելան
նոցայ. զի անկաւ ահ նոն ի վր նց:

փռեացամբ հովանի առնել նց.

իտութե. եւ հրով լուսատայր նոցա ի գիշերի

Խնդրեցին եւ եկն լորամարգ. եւ հ

ացի երկնից լցոյց զնոսա:

Եհարձ վէմն եւ բղխեցին ջուրք

եւ գնացին գետք ընդ անջրդիս:

Յիշեաց զբանն իւր սբ. որ ընդ աբրա

համու ծառայի իւրոյ:

Եհան զժողովուրդ իւր ցնծութբ

եւ զընտրեալս իւր ուրախութբ:

Ետ նոցա զգաւառս հեթանոսա

ց. ի վաստակս ժողովրդոց ժառան

գեցոյց զնոսա:

Զի պահեսցեն զվկայութիւնս նոր

այլ եւ զաւրէնս նորայ խնդրեսցեն:

արգա յպետութի̄ն շարա յպաշտութե̄ հրեիցազգին.

Խոստովան եղերուք տն̄
զի քաղցր է. զի յաւիտ
եան է ողորմութի նր̄:

Ո՛ խաւսեսցի ը զաւրութիս տն̄. լս
լի արասցէ զա̄մ աւրհնութիս նր̄:
րանի ոյք պահեն զիրաւունս.
առնեն զարդարութի յա̄մ ժամ:
իշե՛ այզմեզ տր̄ ընդ հաճոյս ժող
վրդեան քում. եւ այցարայմեզ իփր
կութեան քում:

եսցուք զքաղցրութի ընտրելոց
ոց. ուրախ եղիցուք յուրախութի

ազգի քում. և գովեսցուք մեք ի ժառ-

անգութեան քում:

Մ եղաք մեք ընդ հարսն մեր. անաւ-

րինացաք և յանցաք:

Հ արքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան

զսքանչելիս քո. և ոչ յիշեցին զբազ-

ում ողորմութիս քո:

Բ արկացուցին զքեզ յանցանել-

ն իւրեանց ընդ ծով կարմիր. փրկե-

աց զնոսայ վասն անուան իւր. զի ծա-

նիցեն զզաւրութիս նորայ:

Ս աստեաց ՛ի ծով կարմիր և ցամա-

քեցաւ. առաջնորդեաց նոցայ ընդ

անդունդս որպէս ընդ անապատս:

ացոյցզնոսայ՛ի ձեռաց ատելեա
նոցայ. և փրկեացզնոսայ ի ձեռաց
թշնամեաց նոցայ։

Ծածկեաց ջուր զնեղիչս նոցայ.
և մի ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ։

Հաւատացին բանի նորայ. և աւր
հնեցին զաւրհնութի̃ նորայ։

Վաղվաղեցին և մոռացան զգործ
սն̃ր. և ոչ անսացին խորհրդոցն̃ր։

Ցանկացան զցանկութ̃ի յանապ
ատի. և փորձեցին զա̃ծ յանջրդի։

Ետ նոցայ զխնդրուածս նոցայ.
առաքեաց լիութ̃ի յանձինս նոցա

Բարկացուցին զմովսէս ՛ի

ի բանակին եւ զահարովն սբ տն:

Բացաւ երկիր եւ եկուլ զդադան.
եւ ծածկեաց զբանակն զաբիրոնի
Հուր վառեցաւ ի ժողովս նոցայ. եւ
բոց մաշեաց զմեղաւորս:

Արարին որդթ ի քորեբ. եւ երկիր
պագին պատկերի եւ փոխեցին զփառ
ս իւրեանց ի նմանութի որթու խո
ոտայ կերի:

Մոռացան զած. կենարար իւրեա
նց. որ արար զմեծամեծս իւր յեգի
պտոս. զսքանչելիս իւր յերկիր քամ
ա. եւ զահն իւր ի վերա կարմիր ծովուն
Ասաց սատակել զնոսայ թե ոչ մո

ւես ընդրեալ կայր առաջի նորայ:

արձաւատո̅ր ևանցոյցզբարկո
թինր̅ · զիմիսատակեցին նոքայ:

նարգեցին զերկիրն ցանկալի·
ևոչ հաւատացին բանի նորայ:

րտնջեցին՛ ի բանակս իւրեանց·
ևոչ լուան ձայնի տ̅ն:

ամբարձ զձեռն իւր՛ ի վերայ նոց
· հարկանել զնոսա յանապատի·
րուեսցի զաւակ նոցայ ընդ հեթ
նոսս · ցրուեսցի զաւակ նոցայ ընդ
գաւառս:

ղծեցան նոքայ ի բել փեգովր · զ
ներան զ զոհեալ ևզմեռելոտի:

Բարկացուցին զնա՛յ իգործսիւ
եանց. յաճախեաց իվր նցքեկում
Ապաեկացնայ իմէջ փինէէս եւզա
Հեացեւարգելաւ մահհամարեցա
ւնմայ յարդարութի ազգէ յազգ
ինչեւ յաւիտեան:
Բարկացուցինզնայ իջուրսհակ
առակութե. չարչարեցաւ մովսէ
վասն նց զի դառնացուցին զոգին
Հրամաեայ շրթամբք իւրովք եւ
սատակեցին զազգն զորասացն տ
Եւ առնակեցան ընդհեթանոսս
ուսան զգործսնոցայ. ծառայեցին
կռոցնց եւեղեւնց իգայթ. ագղութ

Զոհեցին զուստերս եւ զդստերս
ր՟ց դիւացն. եւ հեղին արիւն ամբիծ
արիւն ուստերաց եւ դստերաց իւ
ր՟ց. զոր զոհեցին կռոցն քանանու:
աղախեցաւ երկիր յարեան նոցա
պղծեցաւ ՚ի գործոց նոցայ. զի պո
ռնկեցան ՚ի գնացս իւրեանց:
Բարկացաւ սրտմտութ՟բ տ՟ր ՚ի ժ
ա ժողովրդեան իւրոյ. եւ գարշեց
ոյց զժառանգութ՟ի իւր յոյժ:
ա տնեաց զնոսա ՚ի ձեռս հեթա
սաց. տիրեցին ն՟ց ատելիք իւր՟ց.
թ չնամիք իւր՟ց նեղեցին զն՟ս. եւ խ
արհեցեն ՚ի ներքոյ ձեռին նոցա

Բ ազում անգամ փրկեաց զնս·

նոքա դառնացուցին զնա՛ ի խորհ

րդս իւրեանց· և կորացան յանաւ

ենութե իւրեանց:

Հ այեցաւ տր՛ ի նեղութիս նոցա·

լսել ձայնի աղաւթից նոցա:

Յ իշեաց զուխտ իւր և զղջացաւ ը

տ բազում ողորմութե իւրում· ետ

նոսա՛ ի գթութիս առաջի ամ գեր

աց նոցայ:

Փ րկեայ զմեզ տր ած մեր· և ժողով

եայ զմեզ ի հեթանոսաց:

Խ ոստովան եղիցուք անուան քու

սբոյ և պարծեսցուք յօրհնութիս քո

րհնեալ տ̃ր ա̃ծ իլ̃ի. յաւիտենա
նս յաւիտենից:

ւ ասասցէ ա̃մ ժողովուրդ. եղից
իեղիցի:

տունք. խ̃է. կանոնս գործխայս. է. սաղմոս
. ճ̃ե. տունս. ԽԸ.

աղ̃աւթք եղեկիայի արքայի

ս ասացի իվերանալ
յինենաւուրցիմոց. թ
գնացից ես ի դրունս դժոխոց:

Թ ողի զա̃մ զյետինսիմ եւասացի
է այլ ոչ տեսից զփրկութի ա̃ն յեր
րինկենդանեց̃ եւոչ եւս տեսից զմա
դն բնակչաւքիւրովք հանդերձ:
ակասեցայես յազգայ տոհմեիմ

մե. այսու հետեւ թողի լիքի զա՛մ զ
կեանսիմ:

Ե՛լ գն՛աց մեկնեաց յինեն հոգի
իմ. որպեսզայն որ քակե զտաղաւա
ր. եւ եղե ես որպես զոստայն սատա
րացմերձիհատանել:

Յ աւուր յանմիկ մատնեցայես յա
ռաւաւտե որպ̄ ի ձեռս առիւծու.
այնպես խորտակեաց մանտրեաց
զոսկերսիմ. զի յառաւաւտեմինչև
իգիշեր մատնեցայ:

Որպես ծիծառն այնպես ճիճեց
ի՛. որպես զաղաւնի այնպես մնչեց
իզինուաղեցինաչքիմ իտեսանել

այեցայ ՛ի բարձունս առ տ̃ր ա̃ծ

մ. որ փրկեաց զիս և փառաւորեցոյց

զցաւսանձին իմոյ:

Ր վասն այսորիկ պատմեցաւքե

զարթուցեր զանձն իմ. դարձուց

զհոգի իմ մխիթարեցաւ և կեցի:

Հայ ՛ի խաղաղութ̃ի դարձաւ դ

ձնութ̃ի իմ. փրկեցեր զանձն իմ զ

ի կորեայց. և ընկեցեր յետոյ զա̃մ

զմեղս իմ:

ի՛ ոչ թէ որ ի դժ ոխս են խոստով

անին աւ քեզ. և ոչ մեռեալք օր

եսցեն զքեզ և ոչ յուսասցին ի ճշմ

տութ̃ի սք՛ ա̃մքեն. որ ի ջանեն ի դ

ժոխս

Այլ կենդանիքս աւրհնեսցուք զ
քեզ տր որպէս և եսս՝ այսու հետևա
անկունամծնայյթ. որպատմեսցենզա
րդարութիւս քոտր փրկութե իմոյ:
Եւ ոչ ևս դադարեցից աւրհնել
զքեզ յաւրհնութինոր. զամ աւուր
ս կենաց իմոյ յանդիման տաճար
իդ աստուծոյ:

վնիգ իշերիև խոուրնքեանևյամժամուև
աւսելմեզրանտնգտրաղ չ
վնչանկանելոյմեզիփորձութիւոըուժ ոչ կարեմք հա
նդուրժել չարինգտր ․վնամբիծևանատապարա
տկալմեզաստաջի աՀաւորատենիքնի․զտր չ:
վն աստաջնորդելոյմեզինաւաՀանգիստկենա
ցանվաղճանից զտր․աղչ․
վն արժանիլինելոյմեզ վեինկոչմանն և
երկնից ար քայութե․զտղ չ:
վն Հոգոցն Հանգոց․․ ևևսմխաբան․․ զանձինմեր

…բխաւմ է Ալլէլուեայ. ալէլուեայ։ ՃԷ
կոչումն հեթանոսաց..

Խոստովան եղերուք տն.
զի քաղցր է զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա։
Ասասցեն փրկեալք տն. զորս փրկ
եաց ի ձեռաց թշնամոյն։
…ամ գաւառաց ժողովեաց զնոսա
…րևելից և յարևմտից ի հիւսիսոյ

Ա՛ իծովն :

Մ ոլորեցան նոքա. ի անապատի ա
նջրդի ճանապարհի. քաղաք բնակո
ւթեան ոչ գտին :

Ք աղցան և ծարաւեցան և անձի
ք նոցա ի նոսին նուաղեցին :

Ա ղաղակեցին առ տր̃ ի նեղութե
իւրց̃. ի վիշտաց նոցա փրկեաց զնս̃:

Ա ռաջնորդեաց նոցայ ի ճանապ
արհ ուղիղ. զի երթիցեն ի քաղաք բ
նակութե̃ իւրեանց:

Խ ոստովան եղիցին տն̃ ողորմութե̃
ցնր̃ սքանչելեացնր̃ որդիք մարդկան

Զ ի յագեցոյց զանձինս քաղցե

լսեզամնձինս կարաւտեալս լեար

ար բարութբ:

Ո յ.քնստեին՛ իխաւարին՛ իստուե

մահու կապեալեին յաղքատու

թե որպես զերկաթ:

Զ իդառնացուցինզբաննայ.եզ

որհդ̃սբարձրելոյնբարկացուցին

ոնարհեցինիցաւոցսիրտքն̃ցտկ

արացանեւոչոքէրոր օգներնոցա:

ղաղակեցինառտր̃ ինեղութե

ց·իվր շտացնոցա եհանզնոսա:

րկեացզնոսաիխաւարե եւիստո

րաց մահու եւխզեաց զկապանս

նոցայ:

Խոստովան եղիցին տն ողորմութե
ցնր. սքանչելաց նր որդւոց մարդկա
Զի փշրեաց զդրունս պղնձիս.
ևզնիգս երկաթիս խորտակեաց:
Աւգնեաց նոցա ի ճանապարհ
անաւրէնութե իւրց. զի վասն մե
աց իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ:
Յամ կերակրոց գարշեցին սիրտք նոց
մերձեցան մինչև ի դրունս մահու.
Աղաղակեցին առ տր ի նեղութե
իւրց. ի վշտաց նց ապրեցոյց զնս:
Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց
զնոսա և փրկեաց զնոսա յապական
ութե իւրեանց:

ս ոստովանեղիցին տ̅ն ողորմութե

նր̅ · սքանչելեացնր̅ որդւոց մարդկ̅ն

ատուսցեն նմայ պատարագ աւ

հնութե · Եւպատմեսցեն զգործս

նորա ցնծութ̅բ:

Ո յք իջանեին ի ծով նաւովք · Եւ ա

եին զգործս իջուրս բազումս:

Ն ոքայ տեսին զգործս տ̅ն · Եւ զսքա

նչելիս նորա · ի խորս անդընդոց:

Ա սացեւ յարեաւ հողմն ամրրիկ ·

Եւ բարձրացան ալիք նորայ:

լանեին յերկինս Եւ իջանեին յա

դունս · Եւ անձինք նոցա յանձինս

իւրեանց մաշեցան:

Խռովեցան սասանեցան որպ̃ արբեա
լք. և ամ̃ իմաստութ̃ի նոցայ ընկլան ։

Աղաղակեցին առ տր̃ ի նեղութե
իւրց̃. ի վ̃ր շտաց նոցա կեցոյց զնոսա

Դարձոյց զմրրիկն յ° դս. և դադար
եցին ալիք նր̃. ուրախ եղեն զի դադա
րեցին. և առաջնորդեաց նց̃. ի նա
ւահանգիստ կամաց իւրեանց:

Խոստովան եղիցին տն̃ ողորմութե
ցն ր̃ սքանչելեացն ր̃ որդիք մարդկան

Բարձր արարասցեն զն̃յ ի ժողովս ժ
ողովրդոց. և յաթոռս ծերոց աւրհն
եսցեն զնայ:

Զ ի դարձոյց զգետս ի ցամաք. և

ենացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ:

Արար զերկիրն պտղաբեր յաղտա
ռուկս. ի չարութենէ բնակչաց նորա:

Արար զանապատն ի ճահիճս ջու
ց. և զերկիրն ծարաւուտ ի գնացս
ջուրց:

Բնակեցոյց ի նմա քաղցեալս. և շ
ինեսցեն քաղաքս բնակութեան իւրեանց.

Վարեցին արտս և տնկեսցին այգի
ս. արարին պտուղ արմտաց իւրեանց

Օրհնեաց զնոսա բազմացան յոյժ.
անասունք նոցա ոչ նուազեցան:

Նուազեցան նոքա և չարչարեցա
ն ի նեղութենէ չարեաց և ի վշտաց:

Եկն անարգութի ի վերա իշխան
աց նոցա. մոլորեցոյց զնոսա յանապ
ատի. և ոչ ի ճանապարհի ։

Աւգնեաց տնանկին յաղքատու
թե առաջնորդեաց որպես խաշին
ազգի նոցայ ։

Տեսցեն ուղիղքն և ուրախ եղիցին. և
ամ անաւրէնք խցցեն զբերան իւր ։

Ով է իմաստուն որ պահեսցէ զայս.
և ի միտ առցէ զողորմութիս տն ։

Ճէ ունք. խբ. աւրհնութի սաղմոսացեղ
ւիթ չարչարանքն քի

Պատրաստ է սիրտ. իմ ած պ
ատրաստ է սիրտ իմ աւրհն
եղ և սաղմոս ասեղ քեզ փառ
իե

աւքիմ ովք:

Զարթիք փառք իմ զարթիք· սա
մոսիւք և աւրհնութբ· և ես զարթ
եայց առաւաւտու:

ոստովանեղեջքեզիժ ողովուրդս
ր և սաղմոս ասացից քեզ յազգինս:
եծ եղև մինչև յերկինս ողորմու
իքո մինչև յամպս ճշմտութի քո:
Բարձր լեր մինչև յերկինս ած· յ
ամենայն երկրի են փառք քո:
Որպէս փրկեցան սիրելիք քո· կեց
ոյ աջով քով և լուր մեզ:

Ած խաւսեցաւ ի սրբութե իւր
·բարձր եղեց բաժանեցայց զսիկ
իղ:

քիմ. և զհովիտս յարկաց չափեցից:

Իմ է Գաղայադ. իմ է Մանասէ. Եփր-

եմ հզաւրիչ գլխոյ իմոյ:

Յուդայ թագաւոր իմ. Մովաբ աւա-

զան յուսոյ իմոյ:

Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ. և

ինձ այլազգիք հնազանդեղէն:

Ո՛ տարցէ զիս ի քաղաք ամուր. կամ

ո՛ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդովմէ

Թէ ոչ դու ա̃ծ որ մերժեցեր զմեզ.

և ոչ ելեր ա̃ծ ընդ զաւրս մեր:

Տուր մեզ աւգնութիւն ի նեղութենէ.

զի սուտ է փրկութիւն մարդոյ:

Ա̃ծվ. արասցուք զ զաւրութի̃.

ա յամօԹ արասցէ զԹշնամիսմեր

տուՆք ծ̄դ. իկատարածսաղմոսիդաւիԹ Ծ̄Ը
յաղԹուԹի. քի:

Լ Ծ աւրհնուԹե իմոյմի՛ լուե՛ր
իբերանմեղաւորի. բերաննենգա
ւորի բացաւիվերայիմ:
ւ աւսեցանզինէնլեզուաւնենգա
որաւք: Եբանիւք ատելուԹեպաշ
արեցինզիս:
արտ՛եան ընդիմ՛ իտարապարտ
ւց. փոխանակսիրոյիմոյ մատնէին
զիս. այլես յաղաւԹս կայի:
ատուցինինձ չարփոխանակ բն
բարւոյ. ատելուԹի փոխանակ սի
րոյիմոյ:

Կ ացոյ ի վերա նորա յմեղաւոր· սատ
անայ կացցէ ընդ աջմէ նորայ:
Ի դատաստանին իւրումն ելցէ դատ
ապարտեալ· եւ աղաւթք նորա ի մեղ
սդարձցին:
Եղիցին աւուրք նորա նուազ· եւ զա
յցելութի նորա զայնայք տարցին:
Եղիցին որդիք նորա յորբք· եւ կին նո
րայ այրի· սասանեսցին փոփոխեսցին
որդիք նորայ մուրողք եղիցին եւ ելց
են ի բնակութենէ իւրեանց:
Քննեսցէ փոխատու զա̃մինչ նրա
ափշտակեսցեն· օտարք զ վաստակս նր
Մ իգտցի աւգնական նմա եւ մի ոք ող

որմեսցի ի վերա որբոց նորայ:

ղիցին որդիք նր̄ ի սատակումն.

և յազգէ ջնջեսցի անուն նորա:

իշեսցին մեղք հարց նր̄ առաջի

ն. և մեղք մաւր նորա մի ջնջեսցին

և եղիցին առաջի տն̄ յամ̄ ժամ:

ատակեսցի յերկրէ յիշատակ նր̄

ոխանակ զի ոչ յիշեաց առնել ողոր

մութիւն:

ալածեաց զայր աղքատ և զտնա

կ սպանանել զայն որ խոն̄րհ է սրտիւ

իրեաց զանէծս և եկեսցեն նմա ոչ կա

եցաւ զաւրհնութիւն հեռի եղիցի

նմանէ:

Զ գեցաւ զանէծս որպէս հանդ
երձ. մտցէ որպէս ջուր ի փոր նորա. ո
րպէս ձէթ ընդ ոսկերս նորայ:

Եղիցի նմա ոպ̄ հանդերձ զի ագա
նի. ոպ̄ գաւտի որած է հանապազ ը
նդ մէջ իւր:

Այս գործ է այնոցիկ. որ չարախա
ւսկային զինէն առ տ̄ր. եւ որք խաւսե
ին չար զանձնէ իմէ:

Այլ դու տ̄ր տ̄ր արա ընդ իս ըստ ան
ուան քում զի քաղցր է ողորմւթ̄ի քո փ
րկեա զիս զի աղքատ եւ տնանկ եմ ես

Սիրտ իմ խռովեցաւ ի փոր իմում.
եւ եղեւ որպէս ստուեր ի խուսափել

րում պակասեցայ և թաւթափեց
այ որպէս մարախ:
Ծունկք իմ տկարացան ի պահոց և
մարմինն այլագունեաց յիւղոյ:
Եղէ ես նախատինոցա տեսին զիս·
և շարժեցին զգլուխս իւրեանց:
Աւգնեա ինձ տ̅ր ա̅ծ իմ· և փրկեա
զիս ըստ ողորմութե̅ քում:
Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է· և դու
տ̅ր արարեր զայս:
Նոքայ անիծանեն և դու աւրհն
եսցես· որք յարուցեալ են ի վերայ իմ
ամաւթ կրեսցեն· այլ ծառայ քո ուր
ախ եղիցի ի քեզ:

Զգեցցին զամաւթ. որ չարախաւ
ն կային զանձնէ իմմէ. եւ արկցեն ո
րպ̃ս կրկնոց զամաւթ իր̃ց զիւրեամբք.
Այլ ես խոստովան եղէց առ տ̃ր յոյ
ժ բերանով իմով. ի մէջ բազմաց աւր
հնեցից զքեզ:

Զի եկաց նայ ընդ աջմէ տնանկիս
փրկել զիս յանցանէ. ոյք հալածէ
ն զանձն իմ:

ՃԹ̃ ատունքի̃ր̃ի կատարած սաղմոսի դաւիթ
վարդայպետութ̃եի:ք̃ի:

Ասաց տ̃ր ց տ̃ր իմ նիստ ընդ աջմէ
իմէ. մինչեւ եդից զթշնամիս քո պա
տուանդան ոտից քոց:
Գաւազան զաւրութ̃ե առաքես

քեզ մտր խախոմնե. և տիրեսցես դո

ւիմէջ թշնամեացքոց:

նդ քեզ էին ճ սկիզբնաւուրց զաւ

ւթեց իմայել շուլթի սրբոցքոյ

րգանդե յառաջ քան զարուսեակ

ծնեայզքեզ:

րդուաւտր և ոչ ևսզ ղջասցի թե

ուեսքահանայ յաւիտն ըստ կարգ

ելքիսեդեկի և տրընդաջմեքում

որտակեսցի յաւուրբարկութե զ

ագաւորս դատիզհեթանոսս եբ

զումառնեզհարուածս և խորտա

կեսցէզգլուխսբազմացյերկրի :

Ջ ուխսիճանապարհի արբուսց

եւ վ̃այսորիկ բարձրասցէ զգլուխ

տունք· Զ·ա լէ լուիա յալէլուեա յ··
յաղագս · սքանչելեացն տ̃յ:

ՃԺ Խոստովան եղեց քեզ տ̃ր
բոլորով սրտիւ իմով ի խո
րհուրդս ուղղոց ի ժո
ղովուրդս մեծ են գործք տ̃ն․ եւ քննե
ալ են յա̃մի կամս նորա:

Խ ոստովանութիւն եւ վայելչութիւն
գործք նորա․ արդարութիւն նորա մն
ա․ յաւիտեանս յաւիտենից:

Յ իշատակ արար սքանչելեաց իւր
ոց ուղղոց․ ողորմած գթած ե տ̃ր կե
րակուր ետ երկիւղածաց իւրոց:

Յ իշեաց յաւիտենից զուխտ իւր զ

աւորութ̅ի գործոց իւրոց. պատուի
րեաց ժողովրդեան իւրում:

ալ նոցա զժառանգութ̅ի հեթ
նոսաց. եւ գործք ձեռաց նորա յար
դարութ̅ի եւ իրաւունք են:

աւատարիմ են յա̃մի պատուիրա
ք նորա հաստատեալ են յաւիտե
նս յաւիտենից արարեալ են ճշմա
րտութ̅բ եւ ուղղութ̅բ:

րկութ̅ի առաքեաց տ̅ր ժողովրդ
ան իւրում. պատուիրեաց յաւիտ
ենս յաւիտենից զուխտ իւր ս̅բ եւ ա
հեղ է անուն նորայ:

կիզբն զգաւնութ̅ե երկիւղ տ̅նի

մաստութի բարի ամենեցուն որ առ-
նեն զնա և աւրհնութի նորա մնայ
յաւիտեանս յաւիտենից:

ՃԺԱ տունք. ը. ալէլուիա լեալ վերա յապաշխարութեանգեա
յեզաքարեայ նրժողովրդեանն. կոչումն..

Երանեալ է այր որ երկնչի ի տե. զպ
ատուիրանս նորա նայ կամի յոյժ:
Հզաւր եղիցի յերկրի զաւակ նորա
և ազգ ուղղոց աւրհնեսցի:
Փառք և մեծութիւն ի տան նորա
արդարութին նր յաւիտես յաւիտեց
Ծագեաց ի խաւարի լոյս ուղղոց
ողորմած. գթած և արդարե տր:
Քաղցր այր ողորմի և տայ փոխ. յաւ-
րինեսցէ բանս իւր ի դատաստանի զի յ

աւիտեան նայ մի սասանեսցի:

ի յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդար ի

համբաւէ չարէ նայ մի երկիցէ:

պատրաստ է սիրտ նր̃ յուսալ առ ա̃ծ

աստատեալ է սիրտ նր̃ նա մի եր

կիցէ մինչեւ տեսցէ զթշնամիս իւր:

րուեաց եւ ետ աղքատաց արդար

ւթի̃ նր̃ մնայ յաւիտ̃նս յաւիտ̃նից եւ եղ

ջեւր նր̃ բարձր եղիցի փառաւք:

եղաւորն տեսցէ եւ բարկասցի զա

մունս իւր կրճտեսցէ եւ հալեսցի եւ

ցանկութի̃ մեղաւորաց կորիցէ:

տուն ք. ճ̃. ալէ լուեայ   Ճժ̃բ̃

նոր ժողովրդեան վարդապետութի̃

ւրհնեցեք մանկունք զտ̃ր. եւ աւ

րհնեցէք զանունտ՟ն:

Եղիցիանունտ՟ն աւրհնեալ յայս

մհետէ մինչեւ յաւիտեան:

Յ արեւելից մինչեւ իմուտս արեւու·

աւրհնեալէանունտ՟ն:

Բ արձրէ իվերայա՟մ ազգացտ՟ր·

եւյերկինսէն փառքնորայ:

Ո վէորպ՟տր ա՟ծ մերիբարձ՟նս·բնակ

է. եւզխոնարհստեսանէերկինս եւյերկր

Յ արուցանէզաղքատ յերկրէեւբա

րձրանէզտառապելս յաղբեաց:

Հ աստուցանէզնոսա ընդիշխանս·ընդ

իշխանս ժողովրդեանիւրոյ:

Բ նակեցուցանէ զամուլն իտան

ուրախամիտորդ՟ւ մայրորդոցքերկրէ

…լանելն իղի յեգիպտոսէ տանն
…ակոբայ ի ժողովրդենէ այլազգաց·
…ղեւ Հրէաստան սրբութին նորայ·
եւ իէլ իշխանութիւն նորայ:

Ծովն ետես եւ փախեաւ· եւ յորդան
ան անդրէն դարձաւ:

Լերինք ցնծացին որպէս խոյք
…լուրք· որպէս գառինս մագեաց:

Զ իեքե զծով զո՛ տեսեր եւ փախեա
…ր կամ դու յորդանան զի դարձար
անդրէն

Լերինք ցնծացէք որպէս խոյք եւ
…լուրք· որպէս գառինս մաքեաց:

Երեսաց տն սասանեցաւ երկիր·

յերեսաց ա̃յակոբյայ ։

Ո՛ դարձոյցզ վեմն ի լճակս ջուրց·

ևզապառաժն յաղբերականս։

Մ իմեզ տ̃րմիմեզ· այլանուանքում

տուրզփառս· վասն ողորմութ̃ե և ճշ

մարտութ̃եքում

Մ իերբեքասասցեն իհեթանոսս·

թեուրեա̃ծնոցայ։

ԱԾ մերյերկինս ևերկրի· զա̃մ

զորինչկամեցաւարար։

Կ ուռք հեթանոսաց ոսկիևարծա

թ ենձեռագործքեն որդոցմ̃դկան

Բ երանունինևոչխաւսին· աչսու

նինևոչտեսանեն։

Ականջս ունին եւ ոչ լսեն. ունչս ու
նին եւ ոչ հոտոտեն:
Ձեռս ունին եւ ոչ շաւշափեն. ոտս ո
ւնին եւ ոչ գնան. եւ ոչ գոյ բարբառ ի կ
ոկորդս նոցա:
Նմանք նոցա եղիցին որք արարին
զնոսա. ա̃մք որք յուսացեալ են ի նոսա:
Տունն իս̃լի յուսացաւ ի տ̃ր. աւգնակ
ան եւ ընդունելի է նոցա:
Տունն ահարոնի յուսացաւ ի տ̃ր. ա
ւգնական եւ ընկերելի է նոցա:
Երկեղածք ն̃ն յուսացան ի տ̃ր. աւ
գնական եւ փրկիչ է նոցա:
Յիշեաց զմեզ տ̃ր եւ աւրհնեաց զմե

զ· աւրհնեաց զտր զտունն իլի· աւրհ
նեաց զտր զտունն ահարոնի·

Աւրհնեաց զտր զերկեղածս իւր· զ
փոքրկունս և զմեծամեծս·

Յաւելցէ ի ձեզ տր ի ձեզ և յորդիս
ձեր

Աւրհնեալ էք դուք ի տնէ· որ արար
զերկինս և զերկիր·

Երկինք երկնից տնեն· և զերկիր
ետ որդւոց մարդկան·

Ոչ թէ մեռեալք աւրհնեսցեն զքե
եզ· և ոչ ամք որ իջանեն ի դժոխս·

Այլ մեք կենդանիքս օրհնեսցուք զքե·
զտր յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան·

տուն . ք ի՟ղ . ալէլուիայ .. Նորին ՃԺԴ
ժողովրդեանն կատարում

Սիր եցի զի լուիցէ տր զ
ձայն աղաւթից իմո
. խոնարհեցոյց առ իս զունկն իւր և
ես աւուրս իմ կարդացի առ նայ .
րջեցան զինև երկունք մահու . և
վշտք դժոխոց գտին զիս .
Նեղութի և ցաւ ձգութի գտի . և
զանուն տն կարդացի :
Ո՛տր փրկեա զանձն իմ . ողորմա
Ծ ա̄ծ մեր . ողորմի և պահէ զտղայս
Ես խոնարհ եղէ և տր կեցոյց զիս . դ
արձ անձն իմ ի հանգիստ քո զի տր
աւգնեաց ինձ :

Փրկեաց զանձն իմ ի մահուանէ զ
աչս իմ յարտասուաց· զոտս իմ ի գա
յթագղութենէ· Հաճոյ եղէց առա
ջի տն երկրի կենդանեաց։

ՃԺԵ տունք· ղ· ալէլուիայ:
կոչումն հեթանոսաց:

Հաւատացի զոր և խաւսեցայ· և ես
խոնարհ եղէ յոյժ։

Ես ասացի ի զարմանալ իմում· թէ
ամ մարդ սուտ է:

Զինչ տաց տրիտուր տն· ընդ ամ
ենայնի զոր ետ ինձ;

Բաժակ փրկութե ընկալայց· և
զանուն տն կարդացի:

Զաղաւթս իմ տն տաց· առաջի

ամ ժողովրդեան նորա:

Պ ատուական է առաջի Տն մահ
սրբոց իւրոց. ո՜ Տր ես ծառայ քո եմ. ծ
առայ եւ որդի աղախնոյ քո:

Հ ատեր զկապանս իմ քեզ մատուց
ից. պատարագ աւրհնութե եզան
ուն Տն կարդացից:

Զ աղաւթս իմ Տն տաց առաջի
ամ ժողովրդեան նորայ. ի գաւիթս
տան Տն եւ ի մէջ քո յերուսաղեմ:

ՃԺԶ տունք Բ. ալէլուիայ..
յաղթութե ըստ այ յաղթութեն.

Ա ւրհնեցէք զՏր ամ ազինք. գով
եցէք զնա ամ ժողովուրդք:

Զ աւրացաւ ողորմութի նր ի վր մե

ըճշմարտութի տն մնասցէ յ. իտեն

ՃԺԷ տուն քբ ալէլուիայ..
պատշաճ ։ մնըստ յներգործութե.

Խոստովան եղերուք տն զի բարի է զ
ի յաւիտեանն է ողորմութի նորա:
Ասասցէ տունն իլի զի բարեզի յաւ
Ասասցեն տունն ահարովնի զի բա
րեզի յաւիտեանն է ողորմութի նր:
Ասասցեն երկեղածք տն զի բրի է
Ի նեղութե կարդացի առ տր. և լու
աւ ինձ յանդորր.
Տր է իմ աւգնական և ես ոչ երկե
աց. զի արասցէ ինձ մարդ.
Տր է իմ աւգնական և ես տեսից զ
թշնամիս իմ.

Բարի ե յուսալ ի տր̅ քան յուսալ ի
մարդիկ բարի ե յուսալ ի տր̅ քան յու
սալ յիշխանս:

Ամենայն ազգինք շրջեցան զինև
և անուամբ տն̅ յաղթեցից նոցայ
Շրջելով շրջեցան զինև և պաշար
եցին զիս իմիասին. և անուամբ տն̅
վանեցի զնոսայ:

Շրջեցան զինև որպէս մեղուք վառ
եցան բորբոքան որպէս փուշք ի հուր
և անուամբ տն̅ մերժեցի զնոսա:

Կմերժեցն իմ ումդրդուեցա և եղեմ
րծ ի գլորել. և տր̅ իմ ընկալաւ զիս:

Զաւրութ̅ի իմ աւգնութ̅ի իմ տր̅

և եղև ինձ ի փրկութի:

Ձայն ցնծութե փրկութե. ի յարկ

ս արդարոց:

Աջ տն արար զաւրութի. աջ տն բ

արձրացոյց զիս աջ տն արար զւթի

Ոչ մեռայց այլ կեցից. և պատմեց

ից զգործս տն:

Խրատելով խրատեաց զիս տր. և ի

մահու ոչ մատնեաց:

Բացէք ինձ դրունս արդարութե

զի մտից ընդ այն և խոստովանեցայց տն

Այս դուռն տնէ. և արդարք մտան

են ընդ սա:

Խոստովանեցայց քեզ տր. զի լուար

ինձ. և եղեր ինձ ի փրկութիւն:

եմն զոր անարգեցին շինողքն
այն եղև գլուխ անկեան:

տնէ եղև այս. և է սքանչելի առ
աջի աչաց մերոց:

յս աւր է զոր արար տր. եկայք ցն
ասցուք և ուրախ եղիցուք ի սմայ.

՛ տր փրկեա ո՛ տր առաջնորդեայ
ւրհնեալ որ գալոցդ ես յանուն տն
և աւրհնեցաք զքեզ ի տանէ տն.

Ած մեր երևեցաւ մեզ. արար
զ տաւնս ուրախութե. կախեալ մ
ինչև յանկիւնս սեղանոյն.

Ած իմ ես դու խոստովան եղեց

քեզ․ ա͞ծ իմ ես դու և բարձր արարից

զքեզ․

Խոստովան եղէց քեզ տ͞ր զի լուար ի

նձ․ և եղեր ինձ ի փրկութի․

Խոստովան եղերուք տ͞ն զի բարի է․

զի յաւիտեան է ողորմութի նորայ․

տունք ի͞ը․ կուսվ խաս յս ի͞դ․ ալէլուիայ

ալէլուիայ պանդխտութե

Ճ͞ԺԸ

Երանեալ են ամբիծք ի

ճանապարհի․ որք

գնան յաւրէնս տ͞ն․

Երանի՛ որք քննեն զվկաութի ն͞ր

բոլորով սրտիւ իւր͞ց խնդրեսցեն զնա

Ոչ թէ որք գործեն զանո͞րէնութի․

ի ճանապարհս նորա գնացեն։

ուպատուիրեցեր զպատուիրա
նս քո. ի պահել ինձ յոյժ:
ւղթէ յաջողեալ էին ինձ իճնա
հք իմ պահել ինձ զարդրւթիսքո
այնժ ամենևոչ ամաչէի. զգուշան
ալ ինձ 'ի պատուիրանս քո:
ոստովան եղեց քեզ մտր բոլորով սր
ւ իմով. որպէս ուսայց զիրաւունս
արդարութե քո:
Զ իրաւունս քո պահեցի. մի թող
ուր զիս մինչ իսպառ
ւուղ ղեսցե երիտասարդ զճան
պարհս իւր այլ ի պահել զբանս քո
ոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի զք

եզմիմերժ երզիսիպատուիրնցքո

Իսրտիիմում թագուցիզբանսքո

որպէսզի միմեղայց քեզ·

Աւրհնեալս դուտր·ուսոյ ինձզա

րդարութիս քո:

Շ րթամբքիմովք պատմեցից·զա

մենայն իրաւունս բերանոյ քո:

Զ ճանապարհ վկայութեց քոց

զուարճացաոպ յամիմեծութես:

Ի պատուիրանսքո հոգացա·եզճ

ուշացա իճանապարհսքո:

Զ իրաւունսքո խաւսեցա·եւոչմ

ոռ·ացազբանս քո:

Հ ատոյծառաիքում զիկեցից·եւպ

ահեցից զբանս քո։

Զ արթոյ զաչս իմ. և նայեցայց ի
սքանչելիս աւրինաց քոց։

անդուխտ եմ ես յերկրի. մի թագ
ցաներ յինէն զպատուիրանս քո։

ափաքեաց անձն իմ. ի ցանկալի
նձ յիրաւունս քո յա͞մ ժամ։

սաստեցեր ամբարտաւանից. ան
-եալ ոյք խոտորեցան ի պատուի
րանաց քոց։

բացարա յինէն զնախատինս և
րհամարհանս զի զվկայութիս
քո խնդրեցի։

անզի նստան իշխանք և չարախ

աւսէինցինէն. այլ ծառայքո խորհ
էր յիրաւունսքո:
Զ իմկամութիքո խաւսքիմէին. և
խորհուրդքիմ յարդարութիքո:
Մ երձեցաւանձնիմիհողոտր կեց
զիս ըստբանիքում:
Զ ճնապրհսիմպատմեցիցքե
ևլուարինձուսոյինձզարդրութիսք
Զ ճնապրհս արդրութեցքոցի
աստանարազիսևքնցիյզքանելիս
Տ քնեցաւանձնիմառիձանձրա
նալ. հաստատեա զիս իբանսքո:
Զ ճանապարհս մեղացիբացյա
ա յինէն. ևյաւրէնսքո ողորմեցինձ

Զ ճնապրհս ճշմարտութե քո ը
որեցի և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ
երձեցաւ ես ի վկաութիս քո · տր մի
յամաւթ առներ զիս ։
ճանապարհս պատուիրանց քո
ընթացայ զի անդորր արր սրտի իմ
րենս դետարա զի ստրի ճնապր
սիր · անցքն և խնդցից զնա ամժ մ
մաստնարա զի ստր և քննցից զօ րէ
քո և պհեցից զնա բլրով սրտիւ իմով
առաջնորդեա ինձ ի շաւիղս պատո
րանց քոց զի ընդ նոսա հաճեցայ ։
ոնարհեցո զսիրտ իմ ի վկաութի
ս քո · և մի՛ յագահութիւն ։

Դարձոյ զաչս իմ զի մի տեսից զնա
նրութի · ի ճանապարհսք կեցոյ զի
Հաստատեա ծառայիքում · զբան
քո յերկիւղ քո:
Հան յինէն զնախատինս · զորս կա
րծեի զի դատաստանք քո քաղցրէն
Ահա ցանկացա պատուիրանաց
քոց · յարդարութե քում կեցոյ զիս:
Եկեսցէ իվերա իմ ողորմութի քո ·
և փրկութի քո ըստ բանի քում:
Տաց պատասխանի ոյք նախատե
ն զիս բանիւ քզի ես ի բան քո յուսացա
Մի իբարցեառներ ի բերանոյ իմոյ · զբ
ան ճշմարտութե մինչև յոյժ զի յի
իե

բաւունսքո յուսացայ:
ահեցի զվկաութիսքո յամժա
յաւիտենեյաւիտենսյաւիտենց·
նաիես անդորրրու· զիզպատու
իրանս քո խնդրեցի:
աւսեի զվկաութիսքոառաջի թ
ագաւորաց· եւոչամաչեի:
որհեիիպատուիրանսքոզորսիրեց
մբարձի զձեռսիմ իպատուիր
նսքոզորսիրեցի· եւխորհեիյարդ
արութեքում:
իշեա զբան ծառաիքում· յորեյո
ւսացուցերզիս:
այմխիթարեցեզիս իխոնարհո
իմ

ւթ̃ե իմում. զի բանք կեցոյց զիս:

Ամբարտաւանք անիր° ացան յի

այոյժ այլ° րինջ̃ քոյես ոչ խոտորեցա

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից

տ̃ր և մխիթարեցա:

Տրտմութ̃ի կալաւ զիս ի մեղաւոր

աց և ոյք թողին զաւրէնս քո:

Գովելի էին ինձ իրաւունք քո. ի տ

եղւոջ պանդխտութ̃ե իմոյ:

Յիշեցի ի գիշերի զանուն քո տ̃ր. և

պահեցի զաւրէնս քո:

Սայ եղև ինձ ձանապարհ՛ ի կեան

ս զի զարդարութ̃իս քո խնդրեցի:

Բաժին իմ ես դու տր ասացի · պ
ահել ինձ զաւրէնս քո:
Աղաչեցի զերեսս քո բոլոր
վսրտիւ իմով · ողորմեա ինձ ըստ բա
նի քում:
Խորհեցայ ի ճանապարհս իմ · եւ դա
րձուցի զոտս իմ ի վկայութիւնս քո:
Պատրաստեցա և ոչ խռովեցայ · ա
յլ պահեցի զպատուիրանս քո:
Տառունք մեղաց պատեցան զինև ·
այլ զաւրէնս քո ես ոչ մոռացայ:
Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան
լինել առ տր · վասն իրաւանց արդ

արութեքո:

Հ աղորդեիես ամ̃ երկուղածայքոց որոց պահեալէ զպատուիրանսքո:

Ո ղորմութբ տ̃ն լիեղև երկիր. զար արութիսքո ուսոյ ինձ:

Ք աղցրութի արարեր ընդծառայ իքում. տ̃ր ըստբանիքում:

Ք աղցրութի զխրատ և զգիտութի ուսոյ ինձ. զի իպատուիրանսքո ես հաւատացի:

Մ ինչևխոնարհեալէիեսմեղա վ̃ն այսորիկբանսքոպահեցի յոյժ:

Ք աղցրեսդու տ̃ր. և ուսոյինձ զարդ արութիսքո:

Ո ազմացանյիսանիր. ուլթիքամ
արտ. անիցայլեսբոլորովորտիւիմ
ովքննեցիզպատուիրանսքո:
Մ ածեաւորպեսկաթնսիրտքնոց
ոյ. այլես զաւրենսքո խաւսեցա:
Ո արիե ինձ զիխոնարհարրեր զ
իսորպուսայց զարդարութիսքո:
Ո արիեինձաւրենքբերանոյքո.
անզհազարս ոսկոյեւարծաթոյ:
Ձ եռքքոարրրինեւստեղծինզիս իմ
ստնարարախսեւուսայյզպտուիրնսքո
Յ րկուղածքքոտեսցինզիս. եւուր
ախեղիցինզիեսիբանսքոյուսացա
Տ անեաւր զիարդարութբեն դ

ատաստանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս:

Եղիցի ողորմութիւն քո ի մխիթարել զիս. ըստ բանի քում զծառայս քո:

Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո և կեցից զի աւրէնք քո խաւսք իմ են:

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք որ ի տարապարտուց անիրաւացան յիս այլ ես հոգացայ ի պատուիրանս քո:

Խրատեսցեն զիս երկուղածք քո և որք ճանաչեն զվկայութիւնս քո:

Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութեան քում. զի մի ամաչեցից:

Կարաւտացաւ անձն իմ ի փրկութ

իւն քո · զի ես ի բանս քո յուսացա:

Յ պասեսցին աչք իմ բանի քում · ա
սացի ե՛րբ մխիթարեսցես զիս:

Ե ղե ես որպես տիկ ի պարզի · զի զա
րդարութ̅ի քո ես ոչ մոռացայ:

Ք անի՛ ինչ են աւուրք ծառաի քո եր
արասցես ինձ իրաւունս ի հալած
չացիմ ոց:

Պ ատմեցին ինձ անաւրենք զխոր
ուրդս · այլ ոչ որպես զաւրենս քո:

Ա ա̅մ պատուիրանք քո ճշմարիտ
ն ի նանիր հ̅ծ̅ցին զիս · օգնեա ինձ
ոքր մի եւս կորուսանեին զիս յերկր
այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո

Ըստողորմութե քում կեցոյզիս. և
պահեցից զվկայութիս քո:

Յաւիտն տր բանքո կայ յերկինս յազ
գէ մինչեւ յազգ ճշմարտութի քո:

Հաստատեցեր զերկիր. կաւ մնա:

Հրամանի քում մնաոիւ. զիամծ
առայ քոե:

Եթե ոչ աւրենք. քո խաւսք իմ էին.
կանխեաւ ես արդաւք կոր ուսեալէ
ի խոնարհութե իմում:

Յաւիտեան ոչ մոռացայ զարդարո
ւթիս քո. զի նոքաւք կեցուցեր զիս:

Քո եմ ես կեցոյ զիս. զի զարդարու
թիս քո խնդրեցի:

նձ սպասեցին մեղ. րքի կորուսանէ
զիս զի զվկաութիւնս քո ես ի միտ առի
ամ կատարած. ի տեսի զվաղճան
յժ անդորեինին ճպատուիրանք քո
Որպէս սիրեցի զպատուիրանս քո
զաւր հանապազ խաւսք իմ են:
Ք. անզ թշնամիս իմ իմաստունար
ո զիս ի պատուիրնս քո զի յ. իտ իմ են
Ք. անզ ամ ուսուցիչս իմ իմաստունէ
ե զի վկաութի. քո խաւսք իմ են:
Ք. անզ ծերս իմաստունեղէ. զի զպ
ատուիր անս քո քննեցի:
ամ ճանապարհաց չրեաց արգել
զոտս իմ ոչ զի պահեցից զբանս քո

Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ ի

դու աւրենսգետ արար երգիս:

Որպեսզի քաղցր են ի քիմս իմ բանք

քո քան զմեղր բերանոյ իմոյ:

Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ ա

տեցի զճանապարհս չարեաց զի դ

ու աւրենս գետ արար երգիս:

Ճրագ ե բանք ո ոտից իմոց. Լոյս տ

այ շաւղուաց իմոց:

Երդուա և հաստատեցի զի պահ

եցից զա̄մ իրաւունս արդարո̄թե քո.

Խս ոնարհ եղե մինչև յոյժ տ̄ր կեցոյ

զիս ըստ բանի քում:

Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեայ

մր. և զիրաւունս քո ուսոյ ինձ:

Լ նձնիմ ի ձեռս քոյ յամ ժամ. և

զաւրէնս քո ես ոչ մոռացայ:

դին ինձ մեղաւորք որոգայթ ի պ

տուիրանաց քոյ ես ոչ մոլորեցայ:

- առանգեցից վկայութիւնս քո յաւ

տեան. զի ցնծութիւն սրտի իմոյ:

ոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել զ

րդարութիւնս քոյ. յվտն հատուցման

Զ անաւրէնս ատեցի և զաւրէնս

քո սիրեցի:

Լ ւգնական և փրկիչ իմ ես դու. և

ես ի բանս քո յուսացայ:

Ղ բաց եղերուք յինէն չարք. և քնն

եցից զպատուիրանսայ իմոյ:

Աւգնեա ինձ ըստ բանի քում և կե
ցո զիս. և մի յամաւթ առներ զիս յո
ւսոյ իմմէ:

Աւգնեա ինձ և ապրեցո զիս և խո
րհեցայց յիրաւունս քո յամ ժամ:

Անարգեցեր զամենեն որ ապըստա
մբեղեն յարդարութեց քոց զի անի
րաւութբեն խորհուրդքնոցայ:

Յանցաւորս համարեցա զամ մեղ
աւորս երկրի. վասն այսորիկ սիրեցի
զպատուիրանս քո:

Բեւեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմ
ինս իմ. զի դտաստանց քց երկեցյոյժ

րարիչ իրաւանց ևարդ
ութե միմաստներ զիսճեռասնեղ
չացիմոց:
նկալ զծառայս քո իբարիս զիմիա
արտաւանք զրր զուեսցեն զիս ;
պասեցին աչք իմ փրկութե քում
որ· ևբանից արդարութե քո:
րարնդ ծառաիքում րստողորմ
թե քում զարդրութիս քո ուսո ինձ
ծառաքո եմ իմաստուն արա զիս
ևծանեայց զվկաութիս քո:
ամ եպաշտել զտր խափանեցին
զաւրէնս քո:

Վ ս այսորիկ սիրեցի զպատուիրան
սքո·քան զոսկի և զտպազիոն:

Ա ամ պատուիրան քո աջողեցին
ին ձ·զի ատեցի ես զճանապարհն
չարեաց:

Ս քանչելի են վկայութիւնք քո վասն այսոր
իկ սիրեաց զնոսա անձն իմ:

Յ այտնութիւն բանից քոց լուսաւոր·
և իմաստուն առնէ զտղայս:

Զ բերան իմ բացի և ածի զհոգի ի
պտու իրանս քո փափաքեց անձն իմ

Հ այեաց առ իս և ողորմեա ինձ·ը
տիրաւունս սիրողաց անուան քում·

Զ ճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ը

ղ բանի քում եւ մի տիրեսցեն ինձ
ամմեղք
րկեա զիս ի զրպարտութե մարդկ
ն եւ պահեցից զպտուիրանս քո
—րեւեցոյ զերես քո ի ծառայս քո.
եւ ուսոյ ինձ զարդարութիս քո:
տակք ջուրց իջին յաչաց իմոց. զ
իոչ պահեցին զաւրէնս քո:
_րդար ես դու տր. եւ ուղիղ են դա
տաստանք քո:
ատուիրեցեր զարդարութի վկա
թեց քոց. եւ ճշմարիտ են յոյժ:
աշեաց զիս նախանձ քո. զի մոռ
ացան զբանս քո թշնամիք իմ:
նդրեալ են բանք քո յոյժ. եւ ծ

առայ. քո սիրեաց զսայ:

Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ և
զարդարութ̄իս քո ես ոչ մոռացայ:

Արդարութ̄ի քո արդարութ̄ի յա
ւիտեն̄ և աւրէնք քո ճշմարիտ են:

Նեղութ̄ իք և վիշտ գտին զիս և պ
ատուիրանք քո խաւսք իմ եին:

Արդարութ̄ բեն վկայութ̄ իքո յաւ
իտեան իմաստուն արա և կեցո զիս

Կարդացի առ քեզ զբոլորով սրտիւ իմ
ով լուր ինձ զի զարդար̄թ̄ իս քո խնդ̄րեցի

Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեայ
զիս. և պահեցի զ վկայութ̄ իս քո:

Կանխեցի տարաժամու. աղաղա

կեցի. և եսիբանսքո յուսացայ:

անձկեցին աչքիմ առաւաւտու

իխաւսելինձ զբանսքո:

այնի լիմում լուրտր ըստ ողորմու

թեքում տրյիրաւունսքո կեցոյզիս:

երձեցուցին յիս հալածիչքիմզ

նս. ո՛նութիզլիյ օրինցքց հեռիեղեն

երձես դուտրևամ պատուիրան

քքո ճշմարիտեն:

սկզբանեծ անեաւիմկաութեցք

զզի յաւիտեան հաստատեցերզնա.

եսզխոնարհութիիմ և փրկեազի

ս. զիշաւրէնսքոեսոչ մոռացայ:

աւտեազդատաստանսիմ և փրկ

եա զիս. և ըստ բանից քում կեցոյց զիս:
Հեռի է մեղաւորաց փրկութիւն. զի զ
իրաւունս քո ոչ պահեցին:
Գթութիւնք քո բազում են տէր. և ը
ստ իրաւանց քոց կեցոյց զիս:
Բազում են որ հալածեն և նեղեն
զիս ի վկայութեց քոց ես ոչ խոտորեցա
Հայեի յանագորոյնս և մաշեի զի զպ
ատուիրանս քո ոչ պահեցին:
Տես զի զպատուիրանս քո սիրեցի.
տէր ողորմութեամբ քով կեցոյց զիս:
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն
յաւիտենէն ամ իրաւունք արդարութեան քո
Իշխանք հալածեցին զիս ի նանիր

և ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ:
Ցնծացայ ես ի բանս քո. որպէս այն ո
ր գտանէ աւար բազում:
Զմեղս ատեցի և անարգեցի. և զ
աւրէնս քո սիրեցի:
ւթն անգամ յաւուր աւրհնեցի զզ
ղ. վասն իրաւանց և արդարութեան քո.
աղաղութիւն բազում է այնոցիկ ո
իրեն զաւրէնս քո. և ոչ գոյ ի նոսա
գայթագղութիւն:
պասեցի փրկութեան քում տր. և զպ
ատուիրանս քո սիրեցի:
ահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո
և սիրեաց զնոսա յոյժ:

պահեցի զպատուիրանս և զվկա
ութիւնս քո· զի ամ ճանապարհք իմ
առաջի քո են:

Մերձեսցին խնդրուածք իմ առ-
աջի քո տր· ըստ բանի քում իմաստ
ուն արայ զիս:

Մտցեն աղաւթք իմ առաջի քո տր·
և բանիւ քո փրկեա զիս·

Բխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութի
ս քո յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո
Խաւսեսցի լեզու իմ զբանս քո զի ամ
պատուիրանք քո արդարութիւն են·
Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի·

անկացայ փրկութե քում տր. և
աւրէնք քո խաւսք իմն ին.
եցցէ անձն իմ ևՀնեսցէ զքեզ տր
և իրաւունք քո աւգնեսցեն ինձ.
մոլորեցայ եւ որպ զոչխար կորուսե
լ. խնդրեա զծառայս քո զի զպատ
ուիրանս քո ես ոչ մոռացայ.

տունք ճզ. կանոնս գոբխայս է. մղ
ճդ. տունք յ՛ կբ. Աւրհնութիւնս
անեայ մարգարէն

Աւրհնեցէք զ
ծյ օրհնութի ի նոր. զի իշխանս
ի նոր աւրբարձունս փառաւորի.
ւ անունն որ փառաւորեալէ. ի
ծագաց մինչև ի ծագս երկրի.

Ոյք իջանէին ի ծովնաւովք կղզ
իք. եւ ա՟մ բնակիչք նոցա ընդ նոսա.
Ուրախ եղիցի անապատն եւ ա՟մ բն
ակիչք իւր. ուրախ եղիցին բանակք
եբակք կեդարու. եւ ուրախ եղիցին
բնակիչք վիմին.

Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն տացե
նզփառս ա՟յ. եւ զքաջութ՟ի նորա կղ
զիք պատմեսցեն.

ՏՐ ա՟ծ զաւրութ՟եց դիմեալ եգա
զարթ՟ցանել զպատերազմ յո՟ւցա
նել զնախանձ փող հարկանել գոչել ի
վ՟ր թշնամե՟ց իւրոց զաւրութ՟բ բազմ.
Ուրախ եղիցին երկինք ի վերուստ

ամպք ցաւղեսցեն զարդարութի

Բղխեսցէ երկիր զողորմութի և զա
դարութի առ հասարակ բխեսցէ.

Աղաւթք յովնան մարգարէին..

Ի նեղութե իմում ես առ տր ա
ղաղակեցի. լուաւ ինձ անդնդոց դժ
ոխոց աղաղակի իմում:

Լուր տր ձայնի իմում զի ընկեցեր
զիս ի խորս ծովու. և շրջանք գետոց
պաշարեցին զիս:

Ամ զբաւսանք քո և ալիք քո ան
ցին ի վր իմ. և ասացի թե մերժեցա
ուրեմն յերեսաց աչաց քոց:

Արդ իցե թէ յաւելից հայել ի տա

Ճար մ̃ը̄ք ոգի հեղանցինն ջուրք մի
նչեւ յանձն իմ. եւանդունքան հնար
ինքպաշարեցինզիս:

Եմուտ գլուխիմ. ընդփապարս լե
րանց. իջի ես ի խորս երկրի տեսիզն
իգսնորայ. զիեւին որպես ախք յաւի
տենից եւել ցեն յապականութենե
կեանք իմ:

Առ քեզ զմտ̃րա̃ծիմ ինուազելանձ
ինիմոյ կարդացի. զքեզ տ̃ր յիշեցի.
եւեկեցենաղօթքիմիտաճարմ̃ը̄քո
Զիոյքպահենզունայնութի եզ
ստութ̃ի ողորմութ̃ենիւրզ̃մերժ̃ցան
Այլես իձայն աւրհնութ̃ե խոս

ավան եղեց քեզ մատուցից պատ
րագամն և կատարեցից զուխտիմ
ի փրկութե:
փառք այ ամ մեն:

ուղելոյ զգնացս մերի ճանապարհ խաղաղութեն
ցրելոյ ի մէնջ զամ խորհուրդս չարին զորաց·
պարգևելոյ մեզ զառողջ խորհուրդս և առաքին
ի վարս զոր· ա չ·
պահելոյ մեզ ընդ հովանեաւ ամենա զաւրաջոյն
իւրոյ զոր ա չ:
խորտակելոյ զհակառակորդն վաղ վաղակի ընդ
ոտիւք մերովք զոր· ա աչ·
հոգ հգ· եււա· Ջանձին· Ողորմեաց·

Արհնութիւն աստիճանաց վերծանաւղ
աւրհնութիւն ի բաբելոնի եւ վաւանաերմանց

Ի նեղութե իմում ես առ տր կա
րդացի. եւ լուաւ ինձ տր փրկե
ա զանձն իմ ի շրթանց նենգաւոր
աց. եւ ի լեզուէ չարէ.

Զի՛ տացի քեզ կամ զինչ յաւելց
ի լեզու նենգաւոր:

Որպէս նետք Հզաւրի· զինմխեալ
են կայծակամբք կաղնոյ:
Վա՜յ զի ընդերկարեցաւ պանդխտու
թի իմ բնակեցա ես ի վրանս կեդարու
Բազում անգամ բնակեաց անձն
մ ընդ այնոսիկ որք ատէին զող ջոյն
Ես էի խաղաղարար յորժամ խաւ
սէի մարտնչէին ընդ իս:

բարեացաւետիք:
տունք ը· աւրհնութի աստիճանաց

Ճ̄ի

ամբարձի զաչս իմ ի լերինս· ուս
տի եկեսցէ ինձ աւգնութի:
Աւգնութի ինձ ի տե եկեսցէ· որ
արար զերկինս եւ զերկիր:
Ի տար ի սասանութի զոտնքո· եւ

մի ննջեսցէ պահապանքո:

Որպէս ոչ ննջէ. ևոչիքուներթայ

պահապան իսրայելի:

ՏՐ պահապան մեր. և տր հովան

ի աջոյ ձեռամբ իւրով:

Արեգակն ի տուէ քեզ մի մեղից

է. և մի լուսին ի գիշերի:

ՏՐ պահեսցէ զքեզ յամ չարէ. պ

ահեսցէ տր զանձն քո:

ՏՐ պահեսցէ զմուտ ևզել մեր. յ

այսմ հետէ մինչև յաւիտեան:

ՃԻԱ Աւրհնութիւն աստիճանաց
Ցնծութիւն. աղաւթք

Ուրախ եղէ ես որք ասէին ցիս. ի տ

ուն տն երթիցուք մեք:

ասեալ կային ոտք մեր․ առ դրու

նս քո երուսաղեմ:

Զ եմ շինեալ որպեսքաղաք․ Լերն
ակութի իւր շուրջ զնովաւ:

Լ նտելին ազգ ազգտն վկայութի
ի․ խոստովան լինել անուան տն:

Լ նդարկեալ էր աթոռ դատաստա
ն իաթոռ սարկեալ իտանդաւթի

արցեք զող ջոյնեզ եմ ևեզ շինու

նեթերոյք սիրեն զտր:

Ե ղիցի խաղաղութի իզաւրութե
ուամշինութի յաշտարակամուրսքո
ս եղբայրցևընկերացիմոց խաւս
ցայցզխաղաղութ իվասնքո ևվաս

ն տան տն այ մերոյ խնդրեցաք զբ

արութի իքեն:

Տունք. ը. աւրհնութի աստիճանաց
գնհութիւն : ճիբ

Առ քեզ տր համբարձի զաչս իմ.
որ բնակեալդ ես յերկինս:

Որպ աչք ծառայի ի ձեռն տն իւրո
ոպ աչք աղախնո ի ձեռն տիկնոջ իւրո
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տր
ած մեր մինչև ողորմեսցի սիվր մեր:
Ողորմեա մեզ տր ողորմեա մեզ. զի
բազում լցաք արհամարհանաւք:
Եւ առաւել լցան անձինք մեր նա
խատն. քղյք նախատեին զմեզ և ա
րհամարհնաւք ամբարտաւանից:

թէ ոչ տ̄րէր առ մեզ ասաց իէ̄լ:
եթէոչ տ̄րէրառմեզ:
նդ յառնել մարդկան իվերամեր·
նդանոյնկամեցանկլանել զմեզ·
բարկ̄նալսրտմտութ ե̄նց̄իվ̄րմեր
պաևջուրքուրեմն րնկղմէինզմեզ
ն̄դուղխսանցին անձինքմերանց
ն̄ձինքմերրրնդուխսանդադարս
ւրհնեալտ̄էր·որոչետզմեզ՛իյո
րս ատամ անցնոցայ:
նձինքմեր ապրեցան·որպէս Ճ
նճղուկ յորոգայթէ որսողաց:
րոգայթքնոցայփշրեցան·ևմեք

ապրեցաք.

Աւգնութիւն մեզ յանուանէ տն.
որ արար զերկինս եւ զերկիր:

Ձիդ տունք ը. յերգաստիճանաց
Ակնկալութիւն հանգերձելոցն:

Ո՛յուսաի տ̄ր ոպ̄լեառն սիովն միսա
սանեսցի յաւիտ̄ն որ բնակեալն էյե
Լերինք շուրջ են զնովաւ տ̄ր շուր
ջէ ժ·ողովրդեամբ իւրով. յայսմ հե
տէ մինչեւ յաւիտեան:

Ոչ թողու տ̄ր զգաւազան մեղաւոր
աց ի վիճակս արդարոց. եւ արդարք
մի՛ ձգեցեն զձեռս իւրց̄ յան°նւթի
Բարի առնե տ̄ր բարեաց. եւ այն
ոցիկ որ քուղիղ են սրտիւք:

Զ թիւրէլընյափշտակութ̃ բտա

ւզնմ̃տրրընդայնոսիկոյք գործենզ

նօ րենութ̃ի խաղաղութ̃ի իւր իլի

տունք․ե․գործլխայսն․երգաաաիծանաց Ծ իե
շինութ̃ի․ եկեղեցոյ․․

դարձուցանել տ̃ն զգերու

թ̃իսիովնի ևեղաք մեք մխի

թարեալք։

այն ժամ լցան բերանք մեր խնդ

ութ̃բ․ և լեզուք մեր ցնծութ̃բ։

այնժամ ասասցեն ի հեթանոսս

Ծ․ մեծ արար տ̃ր զառնելն ընդ նոս

մեծ արար տ̃ր զառնել ընդ մե

զ․ և մեք եղաք բերկրեալք։

Դարձո՛յ տ̃ր զգերութ̃իս մեր որպ

եսզուխս ի հարւոյ. ոյք վարեին արտ
ասուաւք ցնծութ̄բ հնձեսցեն:

Երթալով երթային ելային որք բար
ձեալ տանեին զսերմանիս իւրեց̄:

Գալով եկեսցեն ցնծասցեն որք
առեալ բերիցեն զորայս իւրեանց.

Ճիզ̄ տուընք. գ. երգաստիճանաց
կոչումն. հեթանոսաց

Եթեոչ տ̄ր շին
ե զտունն ի նանիր վաստակեն շինո
ղք նորա Եթեոչ տ̄ր պահեսցէ զքաղ
աքն ի նանիր տքնին պ̄հպանքն նորա:

Ի նանիր է ձեզ յառնել կանխեաւ
արդարեք. մինչ չնեք ննջեցեալք.
ոյք ուտեք զհաց ցաւոց:

Ի ժամանակի որպես տացէ քուն
սիրելյաց իւրոց. ժառանգութ̄ի առ

որդիք են. որոյ վարձք իւրեն. այն
եպտուղ որովայնի իւրոյ:
Որպեսնետքիձեռսհզաւրինայն
պեսեն. և որդիքն թաւթափելոց:
Երանիորելիցզցանկութի իւրեն
ցանեմիամաչեսցեն յորժամխ օսե
ցենթշնամիքնց̃րնդն̃սաառդրան
տուՆք. ճ̂. երգաստիճանաց..
Յաղթութի տ̅յ գոհութե
Ճիե
Երանի ամենեցուն որ երկնչին ի
տե. և գնան ի ճանապարհս նր̃:
Զ վաստակս ձեռաց քոց կերիցե
սերանի ե քեզ և բարի եղիցի:
Կ ինքո որ̅պ զայգի վայելուչ յանկուն
տանքո. որդիք քո որ̅պ նր̃ տունկ ձի

թենոյ. շուրջ զսեղանով քով:

Այսպս. օրհնեսցի ամ մրդ որ երկն
չի ի տէ աւրհնեսցէ զքեզ տր ի սիոնէ

Տեսցես դու զբարութի յեմ. զամ
աւուրս կենաց քոց:

Տեսցես դու զորդիս որդոց քոց. խ
աղաղութի ի վերայ իսրայէլի:

տունք գ. երգ աստիճանաց..
Աղաւթք մարտիրոսաց..
ՃԻԸ

Բազում անգամ մարտեան ընդ ի
ս ի մանկութենէ իմ ասասցէ իէլ.

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս
ի մնկութենէ իմ եւ ինձ ոչ յաղթեցին

Զթիկնս իմ հարին մեղ° որքան դ
երկայնարարին զան° րէնութիս իւրց

Տր արդար է եւ խորտակեց զուղս մե

ղաւորաց:

Ամաչեսցեն եւյետս դարձցինա
մենայն․ որ ատեանն զսիովն·

Եղիցին նոքա որպ̅ խոտ տանեացոր
մինչև ի բուռն եկեալ չորացաւ·

Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հնձօղն·
Եւ ոչ զգիրկս իւր որ զորայն ժողովէր:

Ոչ ասացին ամենեքեան որ անցան
էին առ նոքաւք թէ օ̅հնութի տ̅ն ըն
դ ձեզ և օ̅հնեցաք զձեզ յանուն տեա̅ն

տունք ․ը․ երգ․ աստիճանաց:
վասն ․ խոնարհութե:
Ճ̅ԻԹ̅․

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տ̅ր տ̅ր լ
ուր ձայնի իմում:

Եղիցին ականջ քո տ̅ր ի լսել ձայ

ն աղաւթից իմոց:

Թ եզանաւրէնութիւս քննես տր տր. իսկո՞ կարէկեալ առաջի քո. զի իքենէ քաւութի:

Վ ասն անուանքո համբերի տր. հ ամբեր անձն իմ. բանի քում. յուսա ցաւ անձն իմ ի տր:

Ի պահէ առ◦ աւտու մինչեւ յերեկ ոյ իպահէ առ◦ տույուսասցի էլ ի տր. ի տէ ողորմութի բազում ի նմա ինեեփրկութի. ենայփրկեսցէ զիէլ յամենեղութենց նորայ

տուեք. զ. երգ աստիճանաց..

Աղաւթք. դաւթի. եւերեւումն. քի: ՃԼ

Տ Ր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ. եւ ոչ

զբաւսան աչքիմ:

Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս. եւ ոչ
ընդ այնոսիկ որ սքանչելի եղեն քա
ն զիս:

Բայց թէ խոնարհեցա ես որպէս
մանուկ սարտուցեալ ի ստենն մաւ
իւրոյ. եւ դարձ նր անդրէն իմոյն:

Այլ հպարտացուցի արդեաւք զ
անձն իմ. այսպէս եղիցի հատուցու
մն անձին իմոյ յուսացաւ իէլ ի տր
յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան:

տունք. ժ. գոբղծյս. ճլբ. երգ չուոց:
կատարեալ. ժողովրդեանն:

Յիշեա տր զդաւիթ եւ զ
ամ հեզութի նորայ: Ձլա

Որպէս երդուաւ տն· եւ ուխտս եդ
այ յակոբայ:
Թէ ոչ մտից յարկս տան իմոյ· թէ
ելից յանկողինս մահճաց իմոց:
Թէ տաց քուն աչաց իմոց· կամ նի
նջ արտեւանաց իմոց· կամ հանգիս
տ տիրանաց իմոց· մինչեւ գտից տ
եղի յարկի տն այ յակովբայ:
Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ·
եգտաք զնա ի դաշտս մայրեաց:
Մտցուք ի յարկս նորա· երկիր պագց
ուք ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նր:
Արի տր ի հանգիստ քո· դու եւ կտ
ակարանք սրբութե քո:

Քրիցունք քո զգեցցին զարդարո
թի եւ սբք քո ցնծալովք ցնծասցեն·
Վս դաւթի սիրելոյ քո· մի դարձու
ցաներ զերեսս քո յաւծելոյ քումմէ
Երդուաւ տր դաւթի ճշմարտու
թբ եւ ոչ ստեսցէ նմա ի պտղոյ յորովա
նէ քումմէ նստուցանել յաթոռ նր
Եթէ պահեսցեն որդիք քո զաւրէնս
ւեզ վկայութիս իմ զոր ուսուցից նց
Որդիք նոցա նստցին յաւիտեան
սյաւիտենից յաթոռ քո:
Հաճեցաւ տր ընդ սիոն· եընտրեա
ց բնակել իւր նմա· ասէ՛ այս է հանգի
ստ իմ յաւիտեան յաւիտենից· իսմ

այբնակեցա. զի հաճեցա ընդ սայց
Զորս սորա ա̃հելով աւրհնեցից
եզաղքատս սորա լցուցից հացիւ:
Ք ահանաից սորա զգեցուցից զփրկ
ութիւն. ս̃բք սորա ցնծալով ցնծ̃ցեն:
Անդ ծագեցից զեղջիւր իդաւիթ
պա̃տրաստարր̃ից զճրագ օծելոյ իւրո
Թշնամեաց նր̃ զգեցուցից զամաւ
թ այլ ի վր̃ նր̃ ծաղկեսցի ս̃բութիւն

տունք. ծե. երգ չուոց: Ճլբ̃
ժողովրդեանն ընկալեցելոցն:

Զ իբարի եկամ զինչ վայելուչ. զի բ
նակին եղբարք իմիասին:
Որպէս եւղ զի իջանէ իգլուխն

րուսնահարովնի. իմորուացն իջ

անէ իգրապանսն զգեստու նորա:

Որպէս ցաւղ զի ցաւղէ´ ի հերմոնէ

ի վերայ լերինն սիովնի:

Յանդ պատրաստեաց զաւրհն

թիւնս զկեանս յաւիտեն. տուն ք.դ. ճլգ

Ասա ա՟հնեցէք ա՟մ ծառայք տ՟նզ

Որ´ կայք ի տուն տ՟ն իգ° իթս ա՟յ մեր

Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձե

ր ի ս՟բութ՟ի եւ աւրհնեցէք զտ՟ր:

Աւրհնեսցէ զմեզ տ՟ր ի սիովնէ. որ

արար զերկինս եւ զերկիր:

տունք.գ. Աւրհնութ՟ի. չուացն. ճլդ

գոհութ՟ի. փրկելոցն.

Աւրհնեցէք զանուն տ՟ն. աւրհն

եցեք ծառայք տն զտր՛ կայք ի տու

ն տն. ի գաւիթս այ մերոյ:

Օրհնեցեք զտր զի բարի է սաղմո

ս ասացեք անուան նր զի քաղցր է:

Զյակոբ ընտրեաց իւր տր. եւ զի

սրայել ժառանգութի իւր:

Ես ծանեայ զի մեծ է տր. եւ տր մե

ծ է քան զամ կուռս:

Զամ զոր ինչ կամեցաւ եւ արար

տր յերկինս եւ յերկրի զծով եւ զամ խորս

Հանէ զամպս ի ծագաց երկրի զփա

յլատակունս ի յանձրեւս արար եւ հ

անէ զհողմն ի շտեմարանաց իւրոց

Եհար զամ անդրանիկն եգիպտ

ցւոց. ի մարդոյ մինչև յանասուն.
Առաքեաց զնշանս և զարուեստս
ր ի մէջ քո եգիպտոս. ի փարաւով
ն և յամ̃ ծառայս իւր:
Եհար զազգս բազումս. և սպանզ
թագաւորս հզաւրս:
Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւ
ոց զովգ թագաւոր բասանու. զամ̃
թագաւորութիւնս քանանացւոց:
Ետ զերկիրն նց̃ ի ժառանգութ̃ի. ժ
առանգութ̃ի իս̃լի ժողովրդեան իւրոյ
Տէր անունն քո յաւիտեան. տ̃ր յիշա
տակ քո յազգէ մինչև յազգ:
Դատի տ̃ր զժողովուրդս իւր. և իծ

առայսիւր մխիթարի:

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծա

թ են ձեռագործք են որդոց մ̅րդկան

Բերան գոյ և ոչ խաւսին. աչք են

և ոչ տեսանեն:

Ականջք են և ոչ լսեն. և ոչ գոյ շու

նչ ի բերանս նոցայ:

Հմանն ց̅ եղիցին ոյք ար̅րին զն̅մ ա

մենեքեան որ յուսացեալ են ի նոսա:

Տունն իսլ̅ի աւրհնեցեք զտ̅ր. տունն

ահարովնի աւրհնեցեք զտ̅ր:

Տուն ղեւեա՛ աւրհնեցեք զտ̅ր. երկ

ուղածք տ̅ն աւրհնեցեք զտ̅ր:

Աւրհնեալ տ̅ր ի սիովնե. որ բնակ

տունք. ե. գոբղայյս. խոտ. ալէլու։
սրբոցն ձայն. իգերութի։

Խոստովանեղերուքտն.
զի բարի է. զի յաւիտ։
Խստովանեղերուքայ
աստուծոցզի յաւտենէողորմութնր
ոստովանեղերուքտնտրանց. զի յ
Արար զսքանչելիս իւր մեծա մե
միայն զի յաւիտենականէ ողորմու։
Ո երկինս արր իմաստութբ իւրով
աստատեացզերկիրիվր ջուրց. զի
րրզ լուսս. որսմեծ ամեծ սմիան
Ո արեգակն արր իշխանակն տուէ
Ո լուսին և զաստեղս իշխանակն գշ

Եհար զերկիրն եգիպտացւոցան
դրանկաւք իւրովք հանդերձ. զի յա
Եւ եհան զիէլ ի միջոյ նոցա զի յաւ
եան է ողորմ
Ի ձեռն բարձր և ի բազուկ հզաւր
զի յաւիտեան է ողորմս:
Եհերձ զծով. եբաժանեաց յեր
կուս մասունս. զի յաւիտեան է:
Եւ անցուց զիէլ ընդ մէջ նորա. զի:
Ընկէց զմեաց զփարաւովն և զզաւ
րս իւր ի ծով կարմիր. զի յա:
Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապ
ատ. զի յաւիտեան է:
Եհար զազգս մեծամեծս միա

Եւսպան զթագաւորս հզաւրս զի
Զսեհոն թագաւոր ամուրհացւ
ոց. զի յաւիտեան է ողորմութի:
Զովգ թագաւոր բասանու զի յա
Ետ զերկիր նոցա ժառանգութի զի
Ժառանգութի իսլի ծառայի իւրոյ զ
իշեաց զմեզ տր ի խոնարհութե մերում
Եւփրկեաց զմեզ ի ձեռաց թշնամ
աց մերոց. զի յաւիտեան է ողորմ:
Տայ կերակուր ամ կենդանեաց զի
Խոստովանեցերուք այ երկնի° որ ի զ
ունք է զ. ի ձեռներիմիա յի. աննշանեբրա
ոյց գոհութե ի զկնի մարգարէութե ՃԼԶ
Առ գետս բաբելացւոց անդ նստա
աք և լայաք որպէս յիշեցաք մեք ա

լա 31

նդ զսիովն:

Ի մէջ ուռեացն որայ կախեցան կ
տակարանք մեր:

Անդ հարցանեին գերիչք մերզբ
անսաւորհնութե. գերեվարք մեր ս
տիպեին զմեզ ևասեին:

Աւրհնեցէք զմեզ յաւրհնութեն
եսիովնի. իսկզիարդ աւրհնեսցուք
զաւրհնութիւ տն յերկիր աւտար:

Թեմոռացայց զքեզ յերուսաղեմ
մոռասցի զիսաջիմ:

Կցեսցի լեզուիմ իքիմսիմ. թեոչ յի
շեցից զքեզ թեոչնախնուագեցից
զքեզ յեմ. սկիզբն ուրախութեիմ

Յիշեայ տր զորդիսն եդովմայ. յաւ
ուրն յերուսաղէմի:
Որք ասէին քակեցէ՛ք. քակեցէք.
մինչև՛ ի հիմն հասուցէք:
Դուստր բաբելացւոց թշուառակ
ան. երանի որ հատոյց զհատուցում
ն քո. զոր դու մեզ հատուցեր:
Երանի որ կալաւ զմանկունս քո. և
եհար զ քարի:
տունք. ճ սղմ եդաւիթ: Ճլե
Խոստովան եղեց քեզ տր բոլորով սր
տիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղ
մոսացից քեզ:
Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ եր

կիրպագից ի տաճար ս̃բ քո. և խոստ
ովան եղեց վասն ողորմութե և ճշմ
արտութե քո:

Մեծ արարեր յա̃մի զանուն ս̃բ քոյ
որում աւուր կարդամ առ քեզ. վաղ
վաղակի լուր ինձ և բազում արասցե
ս զաւրութիւն յանձնիմ:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ամթա
գաւորք երկրի. զի լուան զբանս բեր
անոյ քո և աւրհնեսցեն զճանապա
րհս քո:

Մեծ են փառք տն̃ բարձր է տր̃ զխո
նարհս տեսանե. և զբարձունս ի հե
ռաստանէ ճանաչէ:

Թեգնացիեսիմէջնեղութեց. կե

ցուսցեսզիսիբարկութեթշնամոյն

Ձ գեցեր զձեռն քո. եւփրկեացզիս

աջ քո. եւտրհատուսցէընդիմ:

Տ Ողորմութիքոյաւ իեն. զգործ

ձեռացքոցմիայն տեսաներ:

ունք. ը. գուբխայս սաղմոսիդաւիթ ՃԼԸ

Տ փորձեցեր զիս եւծանեար զ

իսդուծանեար զնստել իմեւ

զ յառնել իմ:

Ի միտ առեր զխորհուրդս իմիհե

ռաստանեզ շաւիղսիմ. եւ զվիճակ

իմդուքննեցեր. եւզամ ճանապա

հսիմ յառաջագոյնտեսեր. զիոչգ

ոյնենգութի ի լեզուի իմում:

Ահայ դուստր ծանեար զյետինի
մեզ յառաջինն իմ. դու ստեղծեր զի
ս և եդեր զձեռն քո՛ ի վերայ իմ:

Սքանչելի եղև գիտութի քո յինեն
զաւրացաւ և ոչ Հանդարտեմ սմայ:

Յո՛ երթայց ես յոգւոյ քումմե. կա
մ յերեսաց քոց ես յո՛յ փախեաց:

Թե ելանեմ յերկինս դու անդ ես.
թե իջանեմ ի դժոխս անդիմ° տես

Թե առից զթևս իմ ընդ առաւաւ
տս. և բնակեցայց յերզ ծովու:

Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնոր
դեսցե ինձ. և աջ քո ընկալցի զիս:

Ասացի խաւար ուրեմն արդաւք
ծածկեսցէ զիս. կամ գիշեր փոխան
ակ լուսոյ փափկութ̄ե իմոյ:
Զի խաւարն ի քէն ոչ խաւարեսցի. եւ գ
իշերն որպէս տիւ լուսաւորեսցի. եւ խ
աւար նորա որպէս լուսն նորա:
Դու՛ ստացար զերիկամունս իմ. եւ
ընկալար զիս յորովայնէ մաւր իմոյ:
Խոստովանեցայց քեզ տ̄ր զի ահեղ եւ
սքանչելի ես. սքանչելի են գործք քո
եւ անձն իմ սիրեաց յոյժ:
Ոչ թագեաւ ոսկր իմ ի քէն զոր արա
րեր ի ծածուկ. եւ կարգաւորութ̄ե իմ
ոյ ընդ ստորինս երկրի:

Զանգործս իմ տեսին աչք քո. և

ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։

Ի տուէ մոլորեցան. և ոչ ոք էր որ առ-

աջնորդէր նոցայ։

Ինձ յոյժ մեծարոյ եղեն բարեկա-

մք քո ած. և յոյժ զօրցան իշխանք նց

Թուեցից զնս և քան զաւազ բազմա-

ցան զարթեա և արդ ընդ քեզ եմ;

Թէ սպանանես զմեղաւորս ած ա-

րք արեանց ի բաց եղերուք յինէն։

Ի հակառակութիւն ի նախանձա-

ռցեն ի նանիր զքաղաքս քո։

Զատելիս քո տր ատեցի. և ի թ-

շնամեաց քոց մաշեցա։

Ատելութ̃բ կատարեալ ատեցի զ
նոսա և եղեն ինձ թշնամիք:
Փորձեա զիս ա̃ծ իմ և ծանիր զսիր
տ իմ. քննեա զիս և ծանիր զշաւիղ
ս իմ. Եւ տես եթէ իցեն անաւրէնութի
ի ճանապարհս իմ. Եւ առաջնորդ
եա յինձ ի ճանապարհս քո յաւիտ̃ց
ենք. ե̃ա ի կատարած սաղմոս դաւթի ճ̃լթ̃
Ապրեցո՛ զիս տ̃ր ի մարդոյ չարէ. ա
ռնէ յանիրաւէ փրկեա զիս:
Որք խորհեցան զանաւրէնութի ի սրտ
ս իւրեանց. զաւր ա̃մ պատրաստեց
ան՛ ի պատերազմ:
Սրցին զլեզուս իւր̃ց որպէս զաւձ

եւ թոյնք իժից ի ներքոյ շրթանց նոցա

Պահեա զիս տր̃ ի ձեռաց մեղաւո

րի. եւ ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս:

Խորհեցան խափանել զգնացս իմ թ

ագուցին ամբրտ̃. անք որոգայթ ինձ

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմ

ոց շուրջ զշաւղուաւք իմովք եդին

ինձ գայթագղութի̃:

Ասացի տր̃ ած̃ իմ ես դու. ունկնդի

ր տր̃ ձայնի աղաւթից իմոց:

ՏՐ տր̃ զաւրութի̃ փրկութե̃ իմոյ. ով

անի գլխոյ իմոյ աւուր պատերազմի

Մի մատներ զիս տր̃ ի ցանկութե̃ մե

ղաւորաց. ոյք խորհեցան վա̃ իմ զչի

մի ընդ վայր հարկանէր զիս:

Զ ի մի երբեք բարձրասցին ոտք հ
...րդք նոցա յմի կատարեսցին վաղճ
...ն կատարած ի նոցա. վաստակ շր
...անց իւրեանց ծածկեսցէ զնոսա
Ա րկցես ի վերա նոցա կայծակուն
...հրոյ. և կործանեսցես զնս ի տառա
տապանաց մի կարասցին կեալ:

...արդ այր լեզուանոյ մի յաջողեսցի ի
...րա երկրի. զայր մեղաւորք չարիք
իւրորսան ի կորուստ:

Ծ անեա տր զի առնես դատաստան
...ն աղքատի. և իրաւունս տնանկի
Ա րդարքն գոհասցին զանո

ւանէքումն · ևբնակեսցեն ուղիղք
առաջի երեսաց քոց։
Տունք ճ̄դ։ սաղմոսին դաւիթ։ Ճ̄Խ

Տ̄Ր կարդացի առքեզ լուրինձ. ն
այեայ ի ձայն աղաւթից իմոց ի կար
դալ իմում առքեզ։
Ուղղեսցին աղաւթք իմ որպէս
խունկ առաջի քո̄ր. համբարձում
ն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի։
Դիր տ̄ր պահապան բերանոյ իմոյ
և դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի մի
խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւք չ̄ր թե
պ աճառել զպաճառս մեղաց ընդ
մարդս. որ գործեն զանաւրէնութի

ւոչէղէց կցորդըն որ ելեացնոցա
…ւ բատեսցէ զիս արդարն ողորմու
թբ եյանդիմանարասցէ զիս. եւ ղմ
ղաւորի. մի աւծցէ զգլուխ իմ. եւ ա
…աւթք իմ ըստ կամաց նորայ :
Ըրգելան մերձ առ վիմին դատաւ
որք նոցայ լուիցեն բանից իմոց եք
աղցրասցին:
Որպէս թանձրութի հողոյ զիսափ
…եալ ի վերայ երկրի. ցրուեցան ոսկ
երք նոցայ մերձ ի դժոխս:
Առ քեզ տր տր են աչք իմ ի քեզ յու
…սացա. տր մի հաներ զհոգի յինեն:
…ահեա զիս յորոգայթէ որ թաքո

ւցաւ ինձ ի գայթ ագղութենէ գոր

ծաւղին զանաւրէնութի:

Անկցին ի ցանցս նորայ մեղաւոր

ք միայն եմ ես մինչեւ անցից:

տունք. Ճ իմաստութենի դաւթի աղաւթք ի Ճխա
ժամանակի զերեր նայյայրին անդ.

Ձայնիւ իմով եսաւռ տէր կարդացի Ճ

այնիւ իմով զտէր նաղաչեցի:

Սփռեցից առաջի նորա զաղաւթս ի

մեզնեղութիւն իմ առաջի նոր պտմեցց

ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ դու տէր

ծանեար զշաւիղս իմ ի Ճանապար

հյորեզնայի թ̃ուց՝ ինձ որոգայթ

Հայէի յաջ մետեսանեի եւ ոչ ոք Ճա

նաչեր զիս կորեաւ յինէն փախուստ

մ. Եւ ոչ գտաւ խնդրող անձնին իմոյ

ղաղակեցի առ քեզ տր եւ ասացի դո

յոյս եւ բաժին իմ յերկրին կենդնց

այեայ տր յաղաւթս իմ զի եսխո

արհեցայ յոյժ. ապրեցո զիս ի հալ

ածչացիմոց զի հզօրեցեն քան զիս

Ր Հան ի բանդէ զանձն իմ. եգո

հանամ զանուանէ քում մե:

ւ քեզ սպասեն արդարքն մինչ

եւ հատուցես: Ճխբ

սուսնք. ը. գոբղայս ծդ. սաղմ. ի դաւիթ իժ
ամանակի զի հալածեր զնայ աբիսողոմոր.

լուր աղաւթ իցիմոց ունկն դ

իր խնդրուածաց իմոց ճշմ

արտութբ քով:

ուրինձ արդարութբ քով եւ մի մտ

աներիդատաստան ընդ ծառաւիք
ում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո ա
մենայն կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ
խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և
նստոյց զիս ի խաւարի որպէս մեռե
ալ յաւիտենից:

Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ
իմ խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս խոր
հեցայ յա̅մ ի գործս քո. յարարածս
ձեռաց քոց խորհեցայ. և համբար
ձի առ քեզ զձեռս իմ:

Անձն իմ որպէս յերկիր ծարաւի

...առ քեզ· վաղ վաղակի լուր ինձ· զի ն

ուաղեաց յինէն հոգի իմ։

Մ ի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն

...մանգեմ այնոցիկ որ իջանեն ի գուբ

Լ սելի արա ինձ առաւաւտու զող

որմութիւն քո զի ես ի քեզ տր̃ յուսացա

Յ ոյց ինձ ճանապարհ յորե գնայի

ի առ քեզ տր̃ համբարձի զանձն իմ։

Ի րկեա զիս ի թշնամեաց իմոց տր̃·

զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ո ւսո ինձ առնել զկամս քո· զի դու

ես ած̃ իմ։

Հ ոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ

ի յերկիր ուղիղ։

Վասն անուան քո տ͞ր. կեցուսցես զի-
ս արդարութ͞բ քով. Հանցես ի նեղ-
ութենէ զանձն իմ ողորմութ͞բ քով:
Սատակեայ ա͞ծ զթշնամիս իմ. եւ կ-
որոյ զա͞մ նեղիչս անձին իմոյ այլ ես
ծառայ քո եմ:

տունք ճդ. սաղմոս իդաւիթ առ գողիաթ: ճ͞խգ

Օրհնեալ տ͞ր ա͞ծ իմ. որ ուսուցեր
զձեռս իմ ի պատերազմի. եւ զմատ-
ունս իմ ի ճակատամարտ:
Ողորմութ͞ի իմ եւ ապաւէն իմ աւգն-
ական իմ եւ փրկիչ իմ. ապաւէն իմ եւ
ես յուսամ ի նա:
Ո՛ հնազանդ առնէ զժողովուրդս

րնդէին և տրովէ մարդկի յայտնեցար
դու նմայ. կամ որդի մարդոյ թե հա
մարիսինչ զնայ:
Մարդ ինանրութեն նմանեաց. և ա
ւուրք նորա որպես հովանի անցին:
Տէր խոնարհեցոյ զերկինս և էջ. մ
երձեայ ի լերինս և ծխեսցին:
Փայլատակեայ զփայլատակունս
քո և խռովեայ զնոսա. առաքեայ զն
ետս քո և կրուեայ զնոսայ:
Առաքեայ զձեռն քո ի բարձանց
և փրկեա զիս ի ջուրց բազմաց. և ի ձ
եռաց որդւոց աւտարաց:
Որոց բերանք իւրեանց խաւսեցա

նշնանրութի. եւ աջնդ աջե մեղաց:

Ած յաւրհնութի նոր աւրհնե
ցից զքեզ. տասնաղեաւ սաղմոս ար
անաւ սաղմոս ասացի քեզ:

Ո՛ տացե զփրկութի թագաւորաց
մերոց. որ փրկելոցնիցե զդաւիթ ծ-
առայ իւր ի սրոյ չարե

Փրկեա զիս եւ ապրեցոյ զիս. ի ձեռ
աց որդոց աւտարաց:

Որոց բերանք իւրե խաւսեցան զն
անրութի. եւ աջնոցա աջե մեղաց:

Որոց ուստերք իւրեանց որպես նոր
ատունկ հաստատունեն ի մանկու
թեի իւրե. դստերք նոցա զարդարեա

ւպաճուճել ի նմանութի տաճրի ի
. տեմարանք նոցա լի՛ են եբխեն ի
հմիանս. խաշինք նոցա բազմած-
նքեն և բազմանան ի գնացս իւրց̃ն
անդայք նոցայ պարարտքեն:
Ո չգոյ խրայմատութի ցանկոյ նոց
. և ոչ աղաղակ ի հրապարակս նց̃:
Ե րդ երանից ժողովրդեան որոյ
՛յս պես է. նայ երանի՛ է ժողովր
դեան որոյ տր̄ ած̄ է նոցայ:
ունք. ժ գ̃. սա̄ղմ առ րհնութե ցի դաւիթ: Ճխդ̃
Բ արձր առնեմ զքեզ ած̄ իմ և թ
գաւորիմ. և աւրհնեմ զանունքոյ
աւիտեն և յաւիտենս յաւիտենից:

Զաւրհնանապազ աւրհնեցից զ
քեզ. և գովեցից զանուն քո յաւիտե
ան և յաւիտեանս յաւիտենից։
ՄԵԾ Է Տր և աւրհնեալ է յոյժ. և մե
ծութե նորա ոչ գոյ չափ։
Ա՛զգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո
և զ զաւրութիս քո պատմեսցեն։
Զմեծվայելչութի փառաց սրբո
ւթե քո խաւսեսցին և սքանչելիս.
քո պատմեսցեն։
Զաւրութի ահեղի քո ասասցեն. և
զմեծութիս քո պատմեսցեն։
Յիշատակ բազում քաղցրութե քո
բխեսցեն. և արդարութբ քով ցնծ

ասցեն:

Գթած ողորմած ես տր. երկայնա
միտ եւ բազումողորմ:

Քաղցր ես տր առ ամենեսեան. եւ գթ
ութիւնք իւր ամ արարածոց իւրոց:

...ստովանեսցին քեզ ամ գործ
ք քո եւ սբք քո աւրհնեսցեն զքեզ:

Զփառս արքայութե քո ասասցե
. եւ զմեծութիւնս քո պատմեսցեն:

...անաչել որդոց մարդկան զաւրու
թիւս քո. եւ զփառս մեծվայելչութե
արքայութե քո:

Արքայութի քո արքայութի յաւիտե
նից եւ տէրութի քո ազգէ մինչեւ ազգ

Հաւատարիմ է տ̅ր յա̅մ ի բանս իւր·
ևարդար է յա̅մ ի գործս իւր։

Հաստատէ տ̅ր զա̅մ գայթագղեալ
ս· ևկանգնէ զա̅մ գլորեալս։

Աչք ամենեցուն ի քեզ յուսան եւ դ
ու տաս կերակուր նոցա ի ժամու։

Տաս դու նոցա եւ կերակրին բանաս
զձեռն քո լցուցանես զամենեսեան
քաղցրութ̅բ կամաւք քովք։

Արդար է տ̅ր յա̅մ ճանապարհս իւ
ր· եւ ս̅բ է յա̅մ ի գործս իւր։

Մերձ է տ̅ր առ ամենեսեան որ կար
դան առ նա· առ ամենեսեան որ կար
դան առ նա ճշմարտութ̅բ։

Չ կամներկուղածացիր ոգառնե
ռաղ․ թ իցնց լանե․ կեցուցանեզնմ
լ անհետրզամենեսեանոյք սիրեն
ա․ եզամմեղաւորս սատանկետր։
Չ աւրհնութիս տն խաւսեսցի բ
ռան իմ․ եա հնեսցե ամկենդանի
անունսբ նր յաւիտեւյաւիտյաւց

տուէնքիբ․ գորղա յա․ծդ․ աւե Չին
ւէա յաւեւեայզաքարկայ ․․

րհնեայան ձնիմզտրաւ
րհնեցիցզտրիկեա
ախմ․ ասաղմոս ասացից այխմոյ մինչ
եեմես։
Ի յուսաք յիշխանսյորդիս մարդկ
ան․ զի ոչգոյ բժշկութի նոսա։

Ելցէ հոգի ի նոցանէ եւ դարձցին
անդրէն ի հող. եւ յայնմ աւուր կորից
են ամ̃ խորհուրդք նոցա:
Երանի ի ազգի որոյ Ա̃ծ յակոբա
աւգնական է նմա եւ յոյս նր̃ի Տ̃ր Ա̃ծ է
Որ արար զերկինս եւ զերկիր. զծով
եւ զամ̃ որ է ի նոսա:
Ո՛ր պահէ զճշմարտութ̃ի յաւիտե
ան. եւ առնէ իրաւունս զրկելոց:
Տ՛այ հաց քաղցելոց. եւ արձակէ զ
կապեալս տ̃ր:
Տ̃Ր բանայ զաչս կուրաց. եւ կանգ
նէ զգլորեալս տ̃ր:
Տ̃Ր սիրէ զարդարս. տ̃ր պահէ զպ

նդուխտս զորբս և զայրիս ընդունի
ր. և զճանապարհս ամբարշտաց
կորուսանէ:

Թագաւորեսցէ տր յաւիտեան.
ծ քո սիոն յազգս մինչև յազգս: ճխզ
ւենք ճ. ալէլուիայ. անգեայ և զաքարեայ

Օրհնեցէք զտր զի բարի են սաղմ
ծոյ մերոյ քաղցր եղիցի օրհնութի
ինեսցէ տր և զցրուեալսն իսրլի ժողովէ
ժշկէ զբեկեալս սրտս. և պատ
է զամենայն վէրս նոցա:

Թուէ զբազմութի աստեղաց. զ
մենեսեան զնա յանուանէ կոչէ:
եծ է տր մեր և մեծ է զաւրութի նո
ա. իմաստութե նորա ոչ գոյ բաւ:

Ընդունի զհեզս տ̅ր. եւ խոնարհ առ-
նե զամբարտաւանս մինչեւ յերկիր:

Աւրհնեցեք զտ̅ր խոստովանութ̅բ
սաղմոս ասացեք նմա ա̅հնութ̅բ:

Ո՛ զգեցոյց զերկինս ամբաւք պատ-
րաստ արար զանձրեւ իւր յերկիր:

Բուսոյց զխոտ ի լերինս դալարի
ծառաութ̅ի մարդկան:

Ո՛ տա անասնոց կերակուր. ձագու-
ց ագռաւուց որկար դանառնայ:

Ոչ թե ընդ զաւրութ̅իս ձիոյ կամե-
ցաւ տ̅ր. եւ ոչ ընդ երանս առնականի
հաճեցաւ:

Այլ հաճեցաւ տ̅ր ընդ երկուղա-

-ս իւր. և ընդ այնոսիկ ոյք յուսան յո

ղորմութի̃ն նորա:

ունք ճխէ. սա̃ղմ ի դաւիթ անգայ և զաքարիա,

Ծխե

Գովեա՛յ երուսաղեմ զտ̃ր:

Աւրհնեա զա̃ծ քո սիովն:

Զի զաւրացոյց զնիգս դրանց քոց

և աւրհնեաց զորդիս քո ի քեզ:

Ո՛ եդ զսահմանս քո խաղաղութի̃

արարտութ̃բ ցորենոյ լցոյց զքեզ:

Առաքէ զբան իւր յերկիր. վաղ վա

ղ ընթանան պատգամք նորա:

Տնե զձիւն որպէս զասր. և մէգ որ

պէս փոշի ցանեաց:

Արկանէ զսառն որ̃պ պատառսա

ռաջինցրտոյնորատ՛ կարեկեալ։

Ա ռաքեցզբանիւր եւ Հալեցնոսա.
շնչեսցեն հողմք եգնասցեն ջուրք։

Պ ատմէ զբանիւր յակովբայ. զար
դարութի եզիրաւունս իսրայելի։

Ո չայսպարարամ ազգացոչ. եզդ
ատաստանս իւրոչ յայտնեացնոցա.

.տուընք ծգուբղայ
լեաղաւթ ա մբակ
..ւմայ մացգարէի

զ լուրք
ոլուայ
եերկայ. ծրհ
այեցայ իզործս քո եզարհուրեցա

մէջ երկուց կենդանեաց ծանից
սդու իմերձենալ ամացն յայտնես
սի հասանել ժամանակի երևեսցիս
ի խռովել անձին իմոյ ի ժամանա
բարկութ բզողորմութ իյիշեսցես
Ծ ի հարաւոյ եկեսցէ. և սուրբն ի
առանն լեռնէ: Ծ այտնեսցին երկ
ք զվայել չութի փառացն որա և
րհնութ բնորայ լցան տիեզերք
առագայթք որպէս զլոյս հատա
ն մանէ. և եդ զուրք ի ձեռին նոր
գտան և անդ հաստատեցաւ զ
աւրութի փառացնորայ:
երեսացնորա ելցեն հարուածք

եւզհետշաղղուեացնորա երթիցեն
մեծամեծք իթռչնոց:
Եկաց եւ չափեաց զերկիր. հայեց
աւ եւ դիտեաց զհեթանոսս:
Լերինք հալեցին եւ անտառք վ
ատնեցին յաւիտենից ճանապար
հք որք իսկզբանենէին կուրացին
եւ ինմանէ դողասցին ա͞մ երկիր:
Տեսի զբանակս քուշացւոց. խռով
եցան բնակիչք վրացն մադիամու
Միթէ ի վերայ գետոց բարկանաս
դու տ͞ր. կամ սրտմտութ͞ի քո ի վերայ
գետոց կամ բարկութ͞ի քո ի վ͞ր ծովու
Եւ ելեր դու իկառսքո. հեծելութ͞ի

քո փրկութ̃ի եղևյելանելդ քո:

Զ արթաւաղեղնքո՝ և զնետս կա
յարծիցքոց արբեցուցեր· զգետս ց
ուեցեր· զերկիր դողացուցեց· իսա
տկութենե անձրևի որանցանեն

ընդ սա:

Լ նդունդք աղաղակեցին մեծա
յես լոյսփայլումն արեգականն ար
ելե· և ծագումն լուսին դադարեց̃
Որպես ի նշոյլս սլաքացքոց գն ասց
ս ոպ̃ի լոյսփայլատակման սրո քո:
Ս արկութ̃բ զարթիցես ի վր̃ երկր
և դողութ̃բ կալցես զհեթանոսս:
Ե րևեցար ի փրկութ̃ի ժողովրդե.

անքո. ի փրկել զ ընտրեալս քո:
Հետաձիգ եղեր ի գլուխս մարդկ
ան ամբարտաւանից. մինչև յանդ
ունդս ծովու ընկղմեցան:
Խնդրեցեր զ վրէժ զաւրութ̄բ քով.
ի զաւրագլխաց մեղաւորաց. ոյք յու
սացեալ էին յանդգնութ̄իս իւրց̄ զի
կերան զաղքատն ի գաղտնիս:
Առաքեցեր ի վր̄ ծովու զերիվար
ս քո. խռովեցան յաղթ ջուրք անդն
դոց:
Կացի ես և գելան աղէք իմ ի ձայն
երբերանոյ իմոյ եմուտ դողումն յոսկ
երս իմ. և ես յանձն իմ խռովեցայ:

Զ այս պահեսցես յաւուրնեղ ու

թե ածերիվերայ. ազգի որմարտնչ

ենինընդմ ողովրդեանքում:

Թ զենին իւրոյ տայ եզպտուղ իւր. եւ յա

ոյքեր մի գտցի. ձիթենին իք մնասցի

եւ երկիր միբուսուսցէ զդալար ի:

Կ ակասեցան հաւտք ի ճարակաց

եզինք միեւսգտցին ատմուրս:

Տս իմոյ յուսացայ. ցնծացայց եւ ու

րախ եղեց այծ փրկչիմ:

Տ Ր տրետին ձզաւրութի եւկացոյ

զոտսիմ. ի հաստատութե իվերա

արանոցի թշնամոյն կացոյցզիս եւ

հանգոյցզիս երա՛գ երա՛գ:

վասն. գտանելոյ մեզ շնորհս և ողորմութին. իբարեր
ար. տէ մեր մեզ տր. աղաչեսցուք :
վս. փրկելոյ զմեզ իզըպարտութե մարդկան և յորո
գայթից սատանայի. զտր աղաչ ե:
վս. ամենայն անձանց քրիստոնէից և տանց հաւա
տացելոց: զտր. աղաչ եսցուք ••
վս. որք ի լերինս յայրս և ի փապարս լերանց բնակեն
մբ հարքն մեր. զտր աղաչեսցուք :
վս. որք սաղմոսեսք և աւրհնութբ. կատարեն զժմ
ժամանակս. կենաց իւրեանց. զտր. աղաչեսցուք••
վս. հոգոց: եւևամխաբան. Ջանձնի. Ողորմեացմե :

տուենք ինզ. ալէլուիայանգեայ եղաքարի այ Ծիր

Աւրհնեցէք զտր յերկնից
աւրհնեցէք զնա յիբար
ձանց:

Աւրհնեցէք զնա հրեշտակք նորա
աւրհնեցէք զնա ամ զաւրութիւնք նր:
Աւրհնեցէք զնա արեգակն և լուս

նա՛ հնեցէք զնա ա՛մ աստեղք եւ լոյս

Օ րհնեցէք զնա երկինք երկնի

ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս աւր

հնեցէք զանուն տ՛ն:

Զ ի նայ ասաց եւ եղեւ. հրամայե

աց եւ հաստատեցան:

ացոյց զնս՛ յաւիտեան յաւիտենից.

սահման եդ եւ ոչ անցանէ:

Օ րհնեցէք զտ՛ր յերկրէ. վիշապ

ք եւ ամենայն խորք:

Հ ուր եւ կարկուտ ձիւն եւ սառն. հող

մ մրրկի որ առնեն զբան նորա:

Լ երինք եւ ա՛մ բարձունք. ծառք

պտղաբերք. եւ ամենայն մայրք:

Գազանք ևա͞մ անասունք· սողու
նք ևա͞մ թռչունք թևաւորք:
Թագաւորք երկրի ևզաւրք իւր͞ն·
Իշխանք ևա͞մ դատաւորք երկրի:
Երիտասարդք և կուսանք ծերք և
տղայք աւրհնեցեք զանուն տ͞ն:
Բարձրացաւ անուն նո͞ր միայն· խ
ոստ͞վանութ͞ին մայ յերկինս և յերկրի
Բարձրառնէ տ͞ր զեղ ջուր ժողով
րդեան իւրոյ աւրհնութ͞ի յա͞մ սրբոց
նմայ յորդոցն իսրայելի ժողովուրդ
որ մերձ է առ տ͞ր· Ճխ͞թ
տունք· ժ͞դ· ալէլիայն
գետյ և զաքարիայ··
Աւրհնեցեք զտ͞ր յաւ

րհնութիւնոր. աւրհնութի ինմայեկ

եղեցիսարբոց.

Ուրախասցին յարարիչն իւր. որդ
իքս իոնի ցնծյեն ի թգաւորն իւրց:
Աւրհնելով զանունն որին աւրհ
նութբ. սաղմոսիւք և աւրհնութբ
սաղմոս ասասցեն նմայ:
Հաճի տր ընդ ժողովուրդս իւր մբ.
ւբարձրասցէ զհեզս իփրկութի:
կ արծեսցին մբքն փառաւք և ցնծ
սցեն ի հանգիստս իւրեանց. և բա
ձրաբարասցեն զամծ բերանաւք իւրց
Սուր երկսարի եւ ի ձեռս նոցա. ա
նուլ հատուցումն ի հեթանոսաց

յանդիմանութի ամժողովրդեան.
Կապել զթագաւորսնոցայ կապա
նաւք. եւ զպաւրավարս նոցայ ձեռ
ակապաւքերկաթաւք.
Առնել ի նոցա դատաստանիգրոց.
եւփառքայսէն ամ սրբոցնորա.

տունք. ը. ալէլուիայա ՃԾ
նգեայեզաքարիայ:

Աւրհնեցէքզածիսրբու
թենորա. աւրհնեցէք
զնահաստատութեիզաւրութենր
Աւրհնեցէքզնաիզաւրութենր.
աւրհնեցէքզնաիբզումմեծութենր
Աւրհնեցէքզնայիձայնաւրհնո

թե. աւրհնեցէք զնայ սաղմոսիւք
և աւրհնութբ.

Աւրհնեցէք զնայ ծնծութբ. գով
եցէք զնայ ուրախութբ.

Աւրհնեցէք զնայ ի բանս քաղցր.
գովեցէք զնայ ի բարբառս լսելիս :

Աւրհնեցէք զնայ ի ձայն գոհու
թե ամ հոգիք աւրհնեցէք զտր

ունք. զ. մեայ համու. ՃԾ. սաղմոսունք. ԲՌ. ԲՃ.
դ այսամ զմեհնքնայ գերդաւթայ էարտաքոյթուոյ. ե
ամանակեղեն զնայ նահատակ զմաղեագ ուածովն քեսա
լուղոյ

դքրէիէս յեղբարսիմն
կրսերիտանհաւրիմոյ
և արածէի զխաշինս
հաւրիմոյ: Ձեռքիմարարինսաղմ

ոսարան. և մատոււնքիմ կազմեցին զ
գործիս աւրհնութ՟ի: Իսկ արդ՛ պա
տմեսցե զայս տ՟ն իմում. ինքնին տ՟ր
ա՟մի լուիցէ զա՟մ: Եւ առաքեաց
տ՟րզ հրշտակիւր և համբարձ զիս ի
հաւատէ խաշանց հաւրիմոյ. և ած
զիս յաւծումն իւղոյ իւրոյ: Եւ զբա
րքիմ մեծամեծք ևդեղեցին ոչ հա
ճեցաւ ընդ նոսայ տ՟րած: Եւ լիեսը
նդ յառաջ այլազգոյն. և նզովեցի զ
կուռս իւր. հանի զառւսէրն ինմանէ
և հատի զգլուխն նորին. և բարձի զն
ախատինս յորդոցն իե՟լի:

Աւրհնութիւներիցմանկանցիհնոցեն

ւրհնեալեստրած հար

ցնմերոց աւրհնեալփա

ռաւորեալանունքո յաւիտեան:

իրաւունսանցուցերզայսա͞մ ընդ

զարդարեսդուտրէա͞մգործքքո

ճշմարիտեն:

ճանապարհք քո ուղիղենեա͞մ դա

տաստանքքո ուղիղեն:

Դատաստան արդարութե ած ե
րկնից մեր․ըստ ամենից որ ինչ ած երկնից
մերաւքա շաքինքց հարցնմերց ե մի
Արդարութբ եյիրաւիած եր դո
ւշայսամնից մերկնմեղացմերոց։
Անաւրինեցաք յանցաքապաստ
ամբ լինել իքեն․մեղաք յամի եպա
տուիր անսացքոցմեքոչ անսացաք։
Ոչպհեցաք եւ ոչ ըրաք որպտիրցըդ
ումեզ գինզբարիս դաոցուքմեքիքեն
Արդցամզորարարերեզոր ինչա
ծերկնիցմերարդըդտաստան․ըրեր
Մ ատնեցերզմեզիձեռսթշնամե
աց մերոցանաւրինաց խստիցեւապ

աստուած բողաց·

Լ ձեռնթագաւորիանաւրինիեւչ
որիքանզա̄մերկիրմ տ̄նեցեր զմեզ
Ւ ւարդոչգոյմեզժամբանալ զբե
անս մեր·զիամաւթ ենախատին
եղաքծառայիցքոցպաշտաւնէից
Լ յլմի մատներզմեզիսպառ վ̄ա
ուանքում·միցրեր զուխտքո·միբ
ցեառներզողորմութիւնքոիմե̃նջ:
Լ ̃աբրահամուսիրելոյքոիսահա
կայծառայի եւիսրաէլի ս̄բոյքո:
ւ ոստացար ընդնոսա եւասացեր բ
զմացուցիցզ զաւակձեր ոպ̄ զաստ
ղսերկնիցոպ̄ զաւազառեզրծովու

Եւ արդ Տ̄ր նուաղեցաք մեք քան զ
ամ̄ազգս եւ եմք տառապեալ յամ̄եր
կրի այսաւր վասն մեղաց մերոց:

Ոչ գոյ ի ժամանակի յայսմիկ իշխ
ան մարգարէ եւ առաջնորդ. ոչ ողջ
ակէզ պատարագաց. եւ ոչ խունկ աւ
րինաց. եւ ոչ տեղի պատարագս մատ
ուցանել առաջի քո եւ զողորմութի
գտանել ի քէն:

Այլ անձամբ խոնարհեալ եւ հոգ
ովք տառապանաց ընդունելի լիցո
ւք մեք որպէս զողջակէզս խոյոց եւ զ
ուարակաց. որպէս բիւրաւորս գառ
անց պարարտից:

որպէս ընդունելի լիցին պատ
րագ մեր այսաւր առաջի քո զինկա
րեալ գտցուք զկնի քո. եւ չէ յամ
աւթ յուսացելոց իքեզ:
ւ արդ գամք զհետ քոա՟մ սրտիւք
րովք երկնչիմք ի քէն խնդրեմք զ
եսս քո՟ մի ամաւթ առներ զմեզ
յլ արայ առ մեզ ըստ հեզութե
ւմ. եւ ըստ բազում ողորմութե քո
. փրկեայ զմեզ վասն սքանչելեա
ոց. եւ փառաւորեսցի անուն քո յա
ւիտեան:
ամաւթ լիցին ամենեքեան որ չ
ոչարեն զծառայս քո ամաչեցեալ

լիցին բռնութիւք նոցա եւ ամ զաւր

ութիւքնոցա խորտակեսցին:

Եւ ծանիցեն զի դու ես տր ած մի

այն որ փառաւորեալդ ես ի վերա ամ

տիեզերաց:

Աւրհնեալ ես դու տր ած հարցն մ

երոց գովեալ եւ առաւել բարձր աց

եալ յաւիտեան:

Եւ աւրհնեալ է անուն սբ փառաց

քոց գովեալ եւ առաւել բարձր:

Աւրհնեալ ես ի տաճար ի փառա

ց սրբութե քո. գովեալ:

Աւրհն ի վերայ աթոռոյ արքայու

թե քո. գովեալ:

Աւրհնե̄· որ նստիս ի քրովբէս և ն
այիս յանդունդս· գովե:
Աւրհն ի վր̄ հաստատութ̄ե երկնց̄
Աւրհնեցէք ամենայն գործք տ̄ն
տ̄րբաւրհնեցէք և բարձրարարէք·
Աւրհնեցէք երկնիք զտ̄ր:
Աւրհն· հրշտակք տ̄ն ջուրք որ ի վե
րոյ յերկնից· զտ̄ր:
Աւրհ· զաւրութիք տ̄ն արեգակն
և լուսին զտ̄ր:
Աւրհն· աստեղք երկնից անձրև
ք և ցաւղք զ
Աւրհն ա̄մ հողմք հուր և ջեր զտ̄ր
Աւրհն ցուրտ և տաւթ ցաւղ և ձ

իւնաբերգ։

Աւր. սառն և պարզ եղեմն և ձիւն

Աւրհն. տիւք և գիշերք լոյս և խաւ

Աւրհն. ամպք և փայլատակունք

և երկիր զտ̄ր։

Աւրհն. լերինք բլուրք և ա̄մ բոյս ե

րկրի զտ̄ր։

Աւրհն. աղբերք ծովք և գետք զտ̄

Աւրհն. կետք և ա̄մ կայտառք որի

ջուրս թռչունք երկնից։

Աւրհն. գազան և ա̄մ անասունք և որդ

իք մարդկան զտ̄ր։

Աւրհն. եսցե իսրաել զտ̄ր։

Աւրհն. քահանայք զտ̄ր։

Աւրհն. ծառայք տն զտր:
Աւրհն. անձինք և շունչք արդրց
Աւրհն. սրբք և խոնարհ սրտիւ զտր
Աւրհն. անանիա. ազարիա եւ
միսաել զտր աւրհնեցեք և բարձր
արարեք զնա յաւիտեանս:

տունք աւրհնութիւն մարթ
ամուսծածնին

Մեծ ացուցեան ձնիմզ
տր. և ցնծացե հոգիի
մավ փրկչաւ իմով:
Այց արարի վերայ խոնարհութե
աղախնոյ իւրոյ. այսմ հետե տեներան
իցեն ինձ ամենայն ազգ:
Արար ընդ իս մեծամեծս հզաւր

Ն. Եւ մի է անուն նորա։

Ողորմութիւն արար յազգս յազգեր
կուղաց իւրոց. արար զաւրութիւն բա
զկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտաւանս՛ իմաստ
ց սրտից. եւ քակեաց զհզաւրս յաթ
ոռոց։

Զ խոնարհս բարձրացոյց. զկար
աւտս ելից բարութեամբ. եւ զմեծատու
նս արձակեաց ունայն։

Պ աշտպանեաց իսրլի ծառայի իւրո
յ. յիշելով զողորմութիւն իւր։

Որպէս խաւսեցաւ առ հարսն մեր
ընդաբրահամու եւ զաւակի նորա.

յաւիտեան:

Աւրհնութիւն զաքարիայ հաւրն յովհաննու մկրտչին:

Աւրհնեալ տր ած իլի . որ յայցել
եւ արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրում
Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութեան ի տանէ
դաւթի ծառայի իւրոյ . որպէս խօ
սեցաւ բերանով սրբոց որ յաւի
տենից մարգարէից իւրոց:
Փրկութիւն ի թշնամեաց մերոց . եւ ի
ձեռաց ամ ատելեաց մերոց:
Առնել ողորմութիւն առ հարսն մեր
եւ յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ
Երդումն զոր երդուաւ աբրահա
մու հաւր մերոյ . տալ մեզ առանց ե

րկուղի. զփրկութիւն իթ շնամեց մերց
պաշտել զնա սրբութբ եւ արդարո
ւթբ առաջի նորա. զամ աւուրս կեն
աց մերոց:

Եւ դու մանուկ մարգարէ բարձր
ելոյն կոչեսջիր. զնասցես առաջի
տն պատրաստել զճանապարհս նր

Տալ զգիտութի փրկութի ժողով
րդեան իւրոյ. ի թողութի ամենայն
մեղաց մերոց:

Վասն գթայողորմութեց տն այմե
րոյ. որերեւեցաւ մեզ արեգակն՛ իբա
րձանց լուս° որաւանել զխօար մեր:

Ծագել լոյս իւերայ այնոցիկ որ

ստեաք՛ի խաւարի եւ ի ստուերս մա
հու. ուղղել զոտս մեր՛ի ճանապար
հս խաղաղութե:

տունք Ժ. աղաւթք եւ աւրհնութիւն սիմ
ովնի. ծերունոյ:

Արդ արձակեայ զծառայս քո տր
ըստ բանի քում ի խաղաղութի զի տ
եսին աչք իմ զփրկութի քո զոր պատ
րաստեցեր առաջի ամենայն ժողո
վրդեան:

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց.
եւ փառք ժողովրդեան քում իսլի:

Տ͞ր ամենակալ ա͞ծ աբրահամու
սահակա յակովբա զաւակի նոցայ
արդարոց ամենալ ա͞րրթող զմեղսմեր
Որ արարեր զերկինս եւ զերկիր եւ զ
ամենայն զարդնոցա ամէն:

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամա
նաւքով. փակեցեր զխորս. կնքեցեր
ահաւոր եւ փառաւորեալ անուանք
քով սրբովամբ

Որ ամենայն ինչ սարսեալ դողայ
յերեսաց ահի զաւրութ͞եե քո. ամէն:
Անբա՛ւ եւ մեծ վայել չութ͞ի փառ
աց սրբութ͞եե քո. սաստիկե բարկու

ի սպառնալեաց քոց ի վերա մեղա
որաց. ան չափ և անքննին են ողոր
մութիւք աւետեաց քոց:
Զ ու տ̅ր բարձրեալ գթած երկայն
միտ բազումողորմ և զղջանաս ի
վերայ չարեաց մարդկան:
Դ ու ա̅ծ ոչ եդեր ապաշխարութի
ամն արդարոցն աբրահամու սահ
ակայ և յակովբա որք ոչ մեղան քեզ. ա:
Ա յլ եդիր ապաշխարութի վասն
մ մեղաւորի. զի մեղք իմ աւելին ք
ան զաւազ ծովու. և բազմացան ան
աւրէնութիւք իմ ամէկլ:
Չ եմ արժանի հայել և տեսանել զ

բարձրութիւն երկնից ի բազմութե
անաւրէնութե իմոյ. ամէն:
Կ որացեալ եմ ես ի բռնութե կապան
աց երկաթից եւ ոչ գոյ ինձ հանգիստ
Բ արկացուցի զսրտմտութի. եւ չ
ար առաջի քո արարի. կանգնեցի պ
ատկեր եւ բազմացուցի զգաւաանձ
ին իմոյ. ամէն:
Ե ւ արդ տ̃ր խոնարհեցուցանեմ զ
ծունր սրտի իմոյ. եւ խնդրեմ ի քաղ
ցրութենէ քումմէ. ամէն:
Մ եղա տ̃ր մեղա եւ զանաւրէնութի
ս իմ ես ինձէն գիտեմ. ամէն:
Ա ղաչեմ եւ խնդրեմ ի քէն թողին

իր թողին. եւ մի կորուսանել զի
ստ անաւրէնութե իմոյ. ամէնը:
ն յաւիտեան բարկանար ինձ տր
ի յիշերզ չարիս իմ առաջի քո. եւ
արտաւորել զիս ընդ իջեալսն
րքոյ երկրի չարաւք. ամէնը:
Զ իդու ած ած. ապաշխարողա
ոյս եւ եւ յիս ցոյց զբարերարութի
քո զի անարժանս եմ. ամէնը:
եցուսցես զիս ըստ բազում ողորմո
թե քում. եւ աւրհնեսցից զքեզ զամ
ենայն աւուրս կենաց իմոց:
Զ. քեզ տր աւրհնեն ամ զաւրութո
ք երկնից եւ քո են փառք յաւէտս ամ

Աղաչեմ և խնդրեմ իքէն թող ի
նձ տր մեղս իմ:

Բազումողորմ տր ողորմեա ինձ:

ԱԾ քաւեայ զիս զմեղաւորս ի
մեղաց և կեցոյ:

ԱԾ գթայ յիս իմեղուցեալ ծ
առայս և ողորմեա ինձ բազմամեղի

Ամենաւրհնեալ սրբուհի և կոյս
ածածին. բարեխաւսեա յառ տր վ
ասն մեր մեղաւորացս :

Ամենայն սբքն բարեխաւսեցե
ք առ հայր երկինսն մեր մեղաւորց:

Քս որդի այ անոխակալ ընկալ զա
ղաչանս մեր. զի իքեզ եմք ապ. ինե

աւանձինք մեր։

աղթող զաւրութբ մբ՛ և կենդա
արար և պատուական խաչիւք՛
պահպանեայ զմեզ։

Առաքեայ՛ որ զհրեշտակ խաղա
ութեքո. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ
անխռով ի տուէ և ի գիշերի։

Եւ մարդասիրութբ քո՛ յիշեայ զմ
ղոր յիշեայ զմեզ յորժամ գաս ար
քայութբ քո՛ և ողորմեայ մեզ։

Փառք անբաժ անեղին և
միասնական սբ̅ երրոր
դութե̅ն Հաւր և որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ
յաւիտեանս ամ մէն։
Կազմեցաւ սբ̅ երգարանս դաւթի
լա՛ւ և յրնդիր աւրինակէ գառնեց
ո՛յ վարդապետի։
Ի թվականիս Հայոց ռ̅ժ̅ե̅. մայիս
ժ̅ե. աւրն ուրբաթ ժ̅բ̅ ժամն։
Ի Հայրապետութե̅. Հայոց մեծ-
աց տ̅ր միքելին և իւր Համայնոհեղ
բարձն և փոքր Հայոց տ̅ր։ Խաչատու

ին։ ի չորրորդամի ։

Լ ռատս. երզնկացի Մելքիսեդե

։ եպ̄կ̄նի մայրայ քաղաքն. ի վանա

որին ի Հայոց Հոգէ Տունն ։ Եկամ

ակցութ̄ բ։ այս քահանայից տ̄րան

անիային տ̄րալէքսանին տ̄րյովնես

հն սարգիս աբեղին տ̄րա̄ծ այտուր

ալէքսանոս տիացունպետրոսին ի

ուպիարին. եւորդ̄ մնե Ծուվանին.

Ծ իշեցէք ի մաքրայփայլ աղաւթս

Ձեր զաշխատուքսսորայ զսիմեոնծ

երն։ եւզԹոխաթցի աբգարս եւզսե

րստցի տոներն եւ. ա̄ծ յիշեզձեցիւր

միւսանգամ գալուստն։ Ա մէնն

Lt 3 C 34. 5.